پرده یا حجاب

لیکوال

مولانا مودودي

ژباړن

Ketabton.com

قریب الرحمن سعید

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

ډالۍ

د حجاب د کتاب د ژباړې دغه هدیه، ترټولو د مخه خپلې محترمې او محجوبې مور بې بې ته چې تل یې خپلې کورنۍ او دوستانو ته د شرعي حجاب او عفت د ساتلو نصیحت کړې او بیا خپلې پتمنې میرمنې ته چې د هجرت او لیږد په ډیرو ستونزمنو شرایطو کې یې د ډیرو زیاتو مجبوریتونو سره سره خپل شرعي حجاب خوندي ساتلې او بالاخره ټولو هغو پتمنو او محجوبو میندو ، خویندو او لوڼو ته چې د خپلو ځانو په قیمت یې د اسلام د سپیڅلي دین د حجاب ، عفت او پت ساتنه کړې ، په ډیر درنښت وړاندې کوم او د الله تعالې څخه یې د قبولیت هیله لرم.

په درنښت

قریب الرحمن سعید

(c) ketabton.com: The Digital Library

دژباړې په هکله:

د الله تعالي څخه ډیر زیات ممنون یم چې ما ته یې توفیق را په برخه کړ چې د اسلام د ستر مفکر او د نوي عصر د اسلامي قافلې د سالار دغه په زړه پورې او ژوره خیړنه مې ، چې د شرعي حجاب تر عنوان لاندې یې کړې د خپلو زیاتو مصروفیتونو تر څنګ په خپلې مورنۍ سپیڅلې ژبې پښتو و ژباړله.
طبیعي ده چې په دومره لږ فرصت کې به ددومره ستر کار په تر سره کولو کې ددرنو لوستونکو ترمخ څه کمښت او زیادښت تر سترګو شي چې دهغې په هکله زه په دغه کرښو کې د وړاندې څخه معذرت غواړم.
دپردې یا شرعي حجاب په هکله او همدا راز په غربي ټولنو کې د ښځې د حیثیت ، مقام او اهمیت په اړوند ما په خپله څه ډیر مواد را ټول کړی چې د یوه ځانګړي کتاب د لیکلو غوښتنه کوي ، چې په هغې کې د غربي ټولنې ځانګړتیاوې ، د کورني نظام ړنګیدل ، د کوچنیانو خپل سري کیدل ، ورځ په ورځ د نفوس کمښت ، د ازدواجي مسئولیتونو څخه د نرو او ښځو یو شان تیښته او دواده کولو څخه کرکه ، د فحاشت او ځانپلورنې مارکیټونه ، ددولت لخوا د (An alone mother) یا بې میړه ښځې ته د کوچنیانو د پیدا کولو په لور ترغیب او په دې هکله ډیرې زیاتې پیسې د هدیې په توګه ورکول ، د بوائنیو یا بې خاونده ښځو ډیرښت ، نا پیژندل شویو کوچنیانو شتون ، یوه ښځه او بې شمیره مینه لرونکې ملګرې ،یو نارینه او بې شمیره محبوبې ، د جنسي اشباع له پاره د حیواناتو او یا مصنوعي الاتو څخه کار اخیستل او ددې شیانو د پیدا ایښت له پاره ستر ستر مارکیټونه ، د حیواناتو په خیر د شهواني عمل تر سره کول او داسې نور......
خو کله چې مې د سید ابولاعلي مودودي(رح) دغه ژوره خیړنه او لیکنه چې نژدې پنځوس کاله د مخه یې د غربي ټولنې او په دې ټولنو کې یې د ښځو د ارزښت په هکله ، او بلاخره په اسلامي ټولنه کې د ښځې د مقام او اهمیت به هکله کړې تر نظره تیره شوه نو په دې هکله یې زما د لیکلو تنده لږه را ماته کړه او غوره مې و ګڼله تر څو د همدې لیکنې ژباړه و کړم تر څو ګران هیوادوال یې په خپلې مورنۍ ژبه د لوست څخه ګټه پورته کړای شي.
بدبختانه چې زمونږ یو شمیر روزل شوي او تعلیم یافته خوینده یې په غربي ټولنو کې د ښځو په اصطلاح ازادۍ او دهغوې د ازاد ژوند څخه داسې اغیزمنې شوې چې خپل کلتور ، دین او عفت یې ټول په ډانګ پیلې توګه د خطر سره مخامخ کړی او یا یې بلکل له لاسه ورکړې. دغه کار په ښارې اوسیدونکو او په ځانګړې توګه په هغوې کې چې د غربي ټولنو په لور یې دوخت او فرصت نه په ګټې اخستلو سره هلته لیږد کړې ،ډیر اغیز کړې دوې د خپل دغه عادت له مخې نه یوائې دخپل کورني سیستم دړنګیدو په لور قدم پورته کړي بلکې خپل اولاد یې په غربي ټولنو کې په ور غورځولو او دهغوې د ژوند په رنګ باندې په رنګولو سره یې ، له لاسه ورکړي . همدا علت دي چې په زیات شمیر افغاني کورنیو کې د رواني ناروغتیاو څخه پرته د ځان وژنې پیښې هم صورت نیسي ، په دې اساس هیله ده چې ددې کتاب لوست به زمونږ د ټولو وطنوالو له پاره او په ځانګړې توګه هغوې ته چې په غربي ټولنو کې ژوند کوي، ډیر ګټور ثابت شي.
د الله تعالي څخه غواړم چې ټولو هغه کارکونکو ته چې ددې کتاب په چاپولو او خپرولو کې یې له ماسره بسپنه کړې ، دد نیا او اخرت ټولې ښیګڼې ور په برخه کړی.

په درنښت

قریب الرحمن سعید

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلمړي چاپ په هکله:
د پردې په موضوع ما نږدې څلورکاله دمخه په پرلپسې توګه یو لړ څېړنې کړې چې د «ترجمان القران» مجلې په پرلپسې ګڼو کې چاپ شوې وې. په هغه وخت کې ددې څېړنې ځینې څنډې قصداً پرېښوول شوې وې او د ځینو نورو بیا د بحث او څېړنې تنده نه وه ماته ، ځکه چې ما یو مضمون لیکه ، نه کتاب.
اوس مو هماغه ټول موضوعات را ټول کړي او دپوره بحث او څېړنې سره یو ځای مې ددې کتاب په شکل کې ترتیب کړې دی. که څه هم ددې دعوه نه کېږې چې دا به په دې موضوع اخري څېړنه وې خو زه لږ ترلږه دومره هیله کولې شم چې که څوک په دې موضوع باندې په ربښتیا هم یوهیدل غواړي نو په دې لیکنه کې تر ډېره ځایه دلائل او موادتر لاسه کولې شي.
و بالله التوفیق و هوا المستعان
ابوالاعلی
۲۲محرم ۱۳۵۹ هجري قمري کال

دمسئلې څرنګوالی:

انساني تمدن د دوو ډیرو مهمو مسئلو پورې اړوند دې ، او دا مسئلې ډیرې زیاتې پیچلې او تر ټولو زیاتې مخته راځي. د انسان برياوې او پرمختګ د همدې مسئلو پرصحیح او متوازن حل پورې تړلې دې. دا هغه موضوعات دي چې دهغې د حل کولو په خاطر د پخوانی زماني څخه تر اوسه پورې د نړی پوهان او عاقلان سرګردانه دي.
لمړی موضوع په ټولنیز ژوند کې د ښځې او نر ترمنځ اړیکې دي ، چې څه ډول باید پیوند کړل شي ؟ ځکه چې همدا اړیکې د تمدن د بنسټ تیږه ده او که د دې اړیکو په پیوند کولو کې لږ څه کمښت او یا کوږوالي راشي نو تر پایه پورې به د تمدن مانۍ کږه خیژي.
دوېمه موضوع د وګړي او ټولنې ترمنځ اړیکې دي چې که په تناسب کې یې لږ څه نا انډولې را پیدا شي نو تر پېړیو پورې به انسانیت د هغې ترخې پایلې ګالي.
یو اړخ ته ددې دواړو موضوعاتو اهمیت او بل اړخ ته د هغوې نغښتې دومره پیېلې شوې چې د پوهیدو له پاره یې د فطرت په ټولو حقایقو باندې د نظر حاوې کیدلو ته اړتیا لیدل کیږي او ترهغې چې د فطرت په ټولو حقایقو د چا نظر په پوره توګه حاوی نه وي نو هغه به ددې موضوعاتو د حل نه هم عاجز وي.
دا خبره ریښتیا ده چې انسان ځانته یوه نړی ده ، «عالم اصغر» دې ، د هغه د جسم جوړښت ، دهغې د نفس ترکیب ، دهغه ځواکمنتوب او پوهه ، دهغه غوښتنې ، اړتیاوې ، جذبې او احساسات ، اود خپل وجود نه بیرون د بې شمیره شیانو سره دهغه فعلي او انفعالي اړیکې او .... دا ټول شیان یوه نړی ده چې په خپل ځان کې یوه بله نړی لري. انسان ترهغې په پوره توګه نشي پیژندل کیدې ترڅو چې ددې نړی یوه یوه څنډه د سترګو په وړاندې روښانه نه شي. همدا راز انساني مسایل هم ترهغې نه شي حل کیدلې ترڅو چې پخپله انسان په پوره توګه و نه پیژندل شي. دا هغه نغښتې او مسائل دی چې د پوهې او حکمت د ټولو هڅو او هاند ترڅنګ دهماغه لومړی ورځې څخه تر اوسه پورې شتون لري ، تر اوسه ددې نړی ټول حقایق د انسان ترمخ نه دې را

(c) ketabton.com: The Digital Library

څرګند شوي . په انساني علومو کې هيڅ داسې علم نه شته چې د کمال اخري پوړۍ پورې رسيدلې وي. يا په بل عبارت: د هيڅ علم په هکله دا ادعا نه شی کيداې چې ټول هغه حقيقتونه چې د دې علم پورې اړه لري د علم دغې څانګې په خپل ځان کې راټول کړې دي. مګر هغه حقايق چې په پوره رڼا کې را پيدا کيږي د هغې د پراختياو او باريکيو حال داد ي چې د هيڅ انسان يا انساني ډلې نظر پرې په يوه وخت کې نه شي حاوي کيداې. کله يې چې يو اړخ مخته را ځي نو بل اړخ يې تياره پاته کيږی ، کله نظر لنډون کوي او کله ځانګړې تمايلات پرې غالبيږي ، دهمدغې دوه ګوني کمزورتيا له مخې چې انسان د خپل ژوند انه ددغې مسائلو دحل کولو له پاره څومره تدبيرونه په کار اچوي د ناکامۍ سره مخ کيږي. او بالاخره تجربه د هغه زيانونه را بر سيره کوي. سهي حل هماغه وخت شوني دې چې د عدل او انصاف نقطه تر لاسه شي او دعدل او انصاف نقطه تر هغه وخته پورې نه شي تر لاسه کيداې تر څو چې ټول حقايق نه وي را برسيره شوی او يا لږ تر لږه د څرګندو حقايقو ټول اړخونه يو ډول تر نظر لاندې نه وي راغلي. خو چيرې چې د کتنې او نظر پراختيا دومره زياته وي چې ليد او نظر په هغه نه شي حاوی کيداې او تر څنګ يې د هغه غوښتنې او د هغه رغبت ، کرکه او ميلان دومره ځواکمن وي چې د ښکاره شيانو څخه پخپله سترګې واړوي نو بيا به هلته د عدل نقطه څنګه تر لاسه کړل شي ؟ هلته خو چې حل هم را پيدا کيږي د افراط او تفريط څخه به خالي نه وي.

د کومو هغه دوه موضوعاتو يادونه چې مو وکړه د هغوي څخه يوازې لمړۍ موضوع اوس زمونږ د بحث او څيړنې له پاره ټاکل شوي ده ، کله چې په دې هکله مونږ تاريخ ته وګورو نو هلته د افراط او تفريط تر منځ دکشمکش يوه عجيبه لړۍ تر سترګو کيږي . يو اړخ ته وينو چې همغه ښځه چې د مور په حيث انسان زيږوي او همغه ښځه چې د ژوند په ټولو لوړو ژورو کې د ماندينې په څير د نارينه د خورا غوره ملګرې په توګه ژوند کوي ، د يوې مزدورې او وينځې په مرتبه کې ايښودل شوې. هغه اخيستل کيږي او پلورل کيږي ، هغه د ملکيت او وراثت د ټولو حقوقو څخه بې برخې کړل شوې ، هغه د ګناه او ذلت مجسمه ګڼل کيږی او دهغې د شخصيت د را پورته کولو او ودې له پاره هيڅ موقع او فرصت نه ورکول کيږي.

له بله پلوه وينو چې همدې ښځې ته په داسې توګه رشد او نمو ورکول کيږي چې د بد اخلاقۍ او بد نظمۍ طوفان ورسره را پورته کيږی. دهغې څخه د حيواني غوښتنو او جنسي غريزې د اشباع له پاره د لوبو اله جوړول کيږي. د هغې څخه يې په رښتيني توګه د شيطان او شيطا نيت يو عنصر جوړ کړي چې په غوړيدو يې د انسانيت د پريوتو او سقوط لړۍ پيل کيږي.

دغه دواړه خواوې مونږ يوازې په نظري توګه د افراط او تفريط په نومونو نه شو نومولې بلکې دهغو ترخو حقايقو له مخې چې تجارب يې د ريکارډ په څير مونږ ته را مخته کوي ، د اخلاقو په ژبه يو ته د افراط او بل ته د تفريط نوم ورکوو. هغه تاريخي شاليد چې مونږ ورته ګوته نيسو مونږ ته را په ډاګه کوی چې کله هم يو ولس د وحشت ددورې څخه د تهذيب او پوهې لورې ته را وځي نو دهغوي ښځې د خدمتګارانو او وينځو په څير د هغوي د نارينه و سره يو ځاې موجودې وي ، په لمړيو وختو کې د کليوالي ځواکمنۍ د زور له مخې هغوي مخته ځي خو کله چې د تمدني پر مختګ يو ځانګړې منزل ته رسيږي نو هغوي ته په ډاګه کيږی چې په تورو تروږميو کې د خپلې پوره نيمې برخې د پريښولو له امله نور مخته نه شی تللاې.

هغوي ته د خپل پرمختګ اثار او نښې ولاړې بريښې او د پر مختګ د اړتياو احساس هغوي مجبوروي چې دغه نيمه برخه هم د همغه لمړنۍ نيمې برخې سره يو ځاې د تګ وړ و ګرځوي. خو کله چې هغې ددغه زيان جبرانول پيل کړي نو يوازې د هغې په پوره کولو بسنه نه کوي او نور هم مخته ځي. ان تر دې چې د ښځې د ازادۍ څخه د کورنۍ جوړښت « چې د تمدن بنست او اساس دي» په بل مخ واوړي ، د ښځو او نرو د اختلاط

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ګډون څخه د فحاشۍ او بد اخلاقۍ سیلاب را په ځپو شي. شهوانیت او عیش د ټول ولس اخلاق د بربادۍ سره مخ کړي. د دې اخلاقي تنزل سره یو ځای د ذهني ، جسماني او مادي قوتونو تنزل هم په لازمي توګه را برسیره کیږي چې پای یې د هلاکت او بربادۍ پرته نور څه نه دي.

ښځه په مختلفو وختونو کې:

که څه هم دلته دومره ځای نشته چې مونږ د تاریخ زیات مثالونه په تفصیل سره نقل کړو خو د خپلې ادعا د ثبوت په خاطر د دې څلورو مثالونو یادول اړین ګڼو.

یونان:

په پخوانیو ولسونو کې چې د کوم ولس تهذیب او تمدن ډیر ځلانده ښکاري هغه د یوناني ولس تهذیب او تمدن دي. د دې قوم په لمړنیو وختونو کې هم د اخلاقي آند له مخې اوهم د قانوني حقوقو او ټولنیزو اړیکو په اړوند ، بلکې له هره اړخه د ښځې حیثیت یو لویدلې حیثیت و. په یوناني خرافاتو کې یوه خیالي ښځه پانډورا (Pandora) همغسې د ټولو انساني بدبختیو بنسټ ګڼل کیده لکه څنګه چې په یهودي خرافاتو کې بي بي حوا (علیها السلام) ګڼل کیږي.

دبي بي حوا (علیهاالسلام)په هکله د عبثو او بې هوده افسانو د خپرولو په بنسټ چې د یهودي او عیسوي ولسونو په کړچار کوم زښت زیاد اغیز شوی او تر څنګ یې قانون ، اخلاق او ټولنیزې اړیکې تر کوم ناوړه اغیز لاندې راوستې د هیچا نه پټ نه دي. نژدې نژدې همداسې اغیز د «پانډورا» کیسو او افسانو د یوناني ولس په ذهن هم کړې و. دهغوي له آنده ښځه یو پست او ذلیله مخلوق و ، د ټولنیزو اړیکو په هر اړخ کې یې هغه ته په کم نظر کتل ، د عزت مقام یوازې نارینو ته ورکړل شوې و.

د تمدن دپر مختګ په لمړیو وختو کې دغه کړنلاره تر یوه وخت پورې په خپل ځای و ساتل شوه ، د تهذیب او پوهې رڼا یوازې همدومره اغیز وکړ چې د ښځې قانونی حیثیت په هماغه خپل ځای پاته شو ، البته په ټولنه کې ورته لږ څه لوړه درجه ورکړل شوه. هغه د یوناني کور ملکه وه ، دهغې د کړنو دایره یوازې د کور د چاپیریال پورې را ټوله شوې وه ، اوپه دې پولو کې هغې ته پوره واکمني ورکړل شوې وه ، دهغې ابرو او عصمت ډیر ارزښتناکه و او دقدر او عزت په سترګه ورته کتل کیده. دعزتمندو یو نانیانو دکور په ښځو کې د پردې کولو رواج و ، دهغوي ښځې به د ښځو او نارینه و په ګډو محفلونو کې نه را ټولیدې او نه به دخلکو تر مخ د ځان ښودانې په خاطر باهر را وتلې. دنکاح په واسطه د یوه نر سره دښځې یو ځای کیدل د ښځې له پاره دشرافت او عزت مقام و. برعکس د یوې بې عصمته او نا پاکې ښځې په توګه اوسیدل ورته د ذلت او رسوایې موجب ښکاریدل. دا دهغه وخت حال دې چې یوناني ولس پوره ځواکمن و او په پوره ځواک سره د پر مختګ او ودې په لور روان و. که څه هم په هغه وخت کې اخلاقي کمزورتیاوې موجودې وې خو هغه ټولې په خپلو حدودو کې را نغښتې وې. د ښځو څخه چې د اخلاقي پاکوالي او عصمت کومه غوښتنه په یوناني ټولني کیې کیدله په هغه اندازه د نارینه و څخه نه کیدله. نه د نارینه و څخه دغسې غوښتنه کیده او نه د هغوي څخه لږ تر لږه دغسې هیله کیدله چې هغوی دې پاکیزه ژوند تر سره کړي. بې عصمته ښځې د یوناني ټولنې یوه نه بیلدونکې برخه وه او د داسې ښځو سره د نارینو اړیکې کوم عیبجن کار نه ګڼل کیده.

بلاخره د یونان په ولس د نفس پالنې او عیش او شهوانیت غلبه پیل شوه او په هغې دور کې بې عصمته ښځو ته هغه مقام او درجه ورکړل شوه چې تر اوسه یې په انساني تاریخ کې نمونه نه لیدل کیږي . د عصمت

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلورلو مرکزونه د ټولنې د ښکته او پورته طبقو دخلکو د راټوليدو ځايونه وګرځيدل. فلسفيان ، شاعران ، تاريخپوهان ، د ادب او فنونو ماهرين او بالاخره د ټولنې ټول ستوري دهمدې لمر تر شاوخوا را ټر خيدل. هغوې نه يوازې د ادب او د علم د محفلونو ستورې شوې بلکې ډير ستر ستر سياسي معاملات او راکړه ورکړه هم دهمدوې په شتون کې تر سره کيدله.
دولس د ژوند او مړينې د پريکړو پورې د تړلو مهمو مسائلو د حل له پاره د هغو ښځو را يو ته ډيرزيات اهميت ورکول کيده چې دوه شيې يې هم د يوه نارينه سره په وفادارۍ نه تر سره کولې. د ښايست او حسن پالنې ذوق په يوناني ولس کې د شهوانيت اور نور هم تازه کړ. هغوې چې دخپل دې ذوق څرګندونه په کومو مجسمو يا د هنر په بربنډو او لوڅو نمونو کې کوله همغې د هغوې شهوانيت ته نوره هم هوا ورکوله. ان تردې چې د هغوې د ذهنونو څخه دا خبره بلکل ووتله چې شهوت او شهوت پالنه هم کوم عيبجن کار ګڼل کيږي. دهغوې اخلاقي معيار دومره تبدل شوې و چې دهغوې لوې لوې فلاسفه او د اخلاقو مربيانو هم زنا او فحش کوم قبيح او خراب کار نه ګاڼه. په عامه توګه په يو ناني ولس کې د نکاح خبره يوه غيرضروري مسئله وګرځيده. او د نکاح پرته دنر او ښځې اړيکې يو معقول کار ګڼل کيده چې دپټولو له پاره يې هيڅ اړتيا نه ليدل کيده. دهغوې مذهب هم دهغوې د حيواني غوښتنو په مقابل کې ماته وخوړه ، د «کام ديويAphrodite» پالنه او بندګي په ټول يونان کې پيل شوه چې دهغې داستان يې په خپلو خرافاتو کې داسې جوړ کړې و چې:
(«کام ديوي» په داسې حال کې چې د يوه «ديوتا» ښځه وه د نورو درې ديوتاګانو سره يې هم اشنايي کړې وه. تر څنګ يې يو فاني انسان هم ددې سره «روحاً» په يو ځاې کيدو کې برخمن و. ددې د نس څخه د محبت «ديوتا» (کيوپډ) را پيدا شو چې پيدا ابينبت يې ددې ښځې او دهغې د عاشقانو دعشق پايلې وې. دا ښځه ددې قوم معبوده وګرځيده.)
نو تاسې اوس ووينئ چې يو ولس چې دغه ډول فاحشه او بد کاره ښځه نه يوازې د خپل ځان له پاره نمونه وګرځوې بلکه د معبوديت او پالنې تر پوړ يې ورسوي نو د هغې قوم د اخلاقي معيار پستې به تر کومو پولو پورې رسيږي.
دا د اخلاقي را پرزيدو هغه اندازه ده چې په کې له ورغورزيدو نه وروسته يې هيڅ قوم بيا سر نه شي را پورته کولاې. په هندوستان کې «بام مارګ» او په ايران کې د «مزدوکيت« را څرګنديدل د همداسې انحطاط په وخت کې شوې. په بابل کې فحاشۍ ته د مذهبي تقدس درجه په همداسې حالاتو کې ورکړل شوه چې دهغې وروسته په نړۍ کې د بابل نوم د تيرې زمانې د افسانې پرته په بل کوم حيثيت باندې نه اوريدل کيږي. کله چې په يونان کې د «کام ديوي» عبادت پيل شو نو قحبه(زنا) ځايونه په عبادت ځايو تبديل شول. فاحشې ښځې معبوداني وګرځيدلې او زنا پر مختګ وکړ او د يوه مقدس مذهبي فعل پوړۍ ته ورسيده. د همدې شهوت پالنې يو بل ښکارندوې دا و چې په يوناني ولس کې د لوط عليه السلام د قوم په څير وبا خپره شوه. او مذهب او اخلاقو هغه ته ښه راغلاست ووايه. د«هومر او هيلوډ» په وخت کې ددې فعل نوم او نښه هم نه وه ، خو د تمدن د پر مختګ تر څنګ چې کله دهنر او د جمال د ذو ق(Aesthetics) تر نامه لاندې د بربنډوتوب اودنفس د لذتونو د بندګۍ ستايل پيل شول نو شهواني جذبې تر دې پولو پورې ورسيدلې چې د فطري لارې نه په تيريدو سره يې يو ناني ولس په غير فطري لاره د خپل شهواني سکون له پاره لټون پيل کړ. هنر پوهانو خپله دغه جذبه په لوڅو مجسمو کې راښکاره کړه. د اخلاقو مربيانو ور ته« ددوه وګړو تر منځ د دوستۍ د ټينګو ريښو» نوم ورکړ. تر ټولو د مخه هغه دوه يو نانيان چې ددې ورو بلل شول چې هيواوال يې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياد مجسمې جوړې کړې «هرموډليس او ارستوګيتن» وو چې ترمنځ يې د مينې غير فطري (لواطت) اړيکو شتون درلود. د تاريخ له مخې ددې دورې نه وروسته يوناني قوم ته بل کوم داسې دوران بيا نه دې ور په برخه شوې. (خواوسنې دوران يې د هغې پخواني څخه له هره اړخه لويدلې او ډير ناوړه دې. ځکه چې د يونان په ګډون په زيات شمير اروپايي هيوادونو کې د نارينه وترمنځ د غيري فطري اړيکو (لواطت) شتون اوس قانوني بنه نيولي ده. ژباړن)

روم:

له يو نانيانو وروسته د روم ولس په نړۍ کې د عروج او لوړتيا سترو مرتبو ته ورسيد . دلته هم هماغسې د لوړتيا او ځوړتيا انځور زمونږ مخې ته راځي چې د يوناني ټولنې په اړه مو ولوست. کله چې رومي ولس د وحشت له تيارو څخه را ووت او د تاريخ په روښانه منظر باندې را څرګند شو نو د هغوې د ټولنيز ژوند انځور دا و چې نارينه د خپلې کورنۍ سردار دې ، هغه پر خپلې ښځې او کوچنيانو باندې د ملکيت پوره پوره حقوق لري بلکې په ځينو وختونو کې هغه د خپلې ښځې د وژلو واک هم لري.

خو کله چې وحشت را کم شو او په تمدن او تهذيب کې روميانو پر مختګ وکړ ، نو که څه هم پخواني کورني نظام هماغسې پاته و خو د هغې په سختيو کې څه کمښتونه را غلل او تر ډيره ځايه پورې يې د اعتدال حالت و مند . د رومي جمهوريت د عروج په وخت کې که څه هم د يونان په څير د پردې او حجاب رواج نه و خو ښځه او ځوان نسل د کورني نظام پورې را محدود کړل شوي وو. د ښځې له پاره عصمت او عفت يو ارزښتناکه څيز و او د شرافت ستر معيار ګڼل کيده. د اخلاقو معيار کافي پورته و ، يو ځل د روم د سنا دغونډې يوه غړي خپله ښځه د خپلې لور تر مخ ښکل کړه دهغې دغه عمل د ولسي اخلاقو توهين او سپکاوي و ګڼل شو او د سنا په غونډه کې د هغې د ملامتولو له پاره اواز پورته کړل شو.

د ښځې او د نر ترمنځ د اړيکو شريفانه لار د نکاح پرته بله نه وه. يوه ښځه هغه وخت د عزت وړ ګڼل کيده چې هغه د يوې کورنۍ مور (Matron) وي. که څه هم هلته عصمت پلورونکو ښځو شتون درلود او يو شمير نارينه و دهغوې سره ناروا اړيکې هم درلودل خو د عامو روميانو په آند دا يوه ذليله طبقه وه او د هغوې سره د اړيکو ساتونکي نا ينه و ته هم په ښه سترګو نه کتل کيدل.

د تهذيب او تمدن د پر مختګ سره سره د ښځې په هکله د روميانو په آند کې هم بدلونونه را غلل او ورو ورو نکاح ، کورني نظام او د طلاقو په قوانيو کې د پخوا پرخلاف دومره زيات تغيرات را پيدا شول چې په حالاتو کې يې پوره پوره بدلون راوست .

نکاح يوازې د يوه قانوني تړون (Civil contract) په څير پاته شوه او پاينبت يې هم د دواړو اړخونو د رضامندۍ پورې منحصر و . د ازدواجي اړيکو مسئوليتونه ډيره ساده ګڼل کيده ، ښځو ته د وراثت او مال د ملکيت پوره پوره حقوق ورکړل شول او قانو ن هغه د پلار او ميړه د واکمنۍ څخه بلکل ازاده کړه.

رومي ښځې نه يوازې په اقتصادي توګه خپلواکې شوې بلکې د ولسي دولت ډيره برخه دهغوې په واکمنۍ کې ورغله ، هغوې به خپلو مړونو او نارينه و ته په ډيرزيات سود باندې پوروونه ورکول. د شتمنو ښځو ميړونه به په عملي توګه د هغوې غلامان ګرزيدل ، طلاق دومره اسان او ساده شو چې په ورو ورو خبرو به دا پيوند ماتيده .

يو مشهور رومي فيلسوف او پوه «سنيکا ۴ ق م-۶۵ق م» په ډيره کلکه توګه د روميانو ترمنځ د طلاقو په زيادښت باندې اندينښنه ښکاره کوي . هغه وايي چې اوس د روم په ولس کې طلاق د شرم خبره نه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځوبه دخپل عمر حساب دخپلو میړونو په شمیر باندي کاوه، په هغه وخت کې به ښځو یو په بل پسې څو څو ودونه کول [اوس هم هماغسي دود او رواج شتون لري ، بلکه تر هغې زیات.«ژباړن»]
(مارشل ۴۳ز-۱۳۰ز) د یوې ښځې یادونه کوی چي لس میړونه یې کړي و . (جودنیل ۲۰ز۱۳۰-ز) د یوې ښځې په اړوند لیکي چي هغې په پنځه کالو کې اته میړونه بدل کړي. (سنټ جروم ۳۴۰ز۴۲۰-ز) د یوې ډیرې هنرمندې ښځې حالات ځرګندوي چي اخري ځل یې دیرشم میړه کړي و اودا دهغې د اخري میړه یوویشتمه ښځه وه ، په هغې وخت کې د ښځې او نر تر منځ له نکاح پرته اړیکې ساتل شرم نه ګڼل کیده ان تردې چې د اخلاقو سترو سترو مربیانو هم زنا یوه معمولي شیز ګاڼه.
(کاټو Cato) چې په(۱۸۴ ز)کال په روم کې د اخلاقو محتسب ټاکل شوې و په ښکاره توګه یې د ځوانۍ بې لارې توب سهي کرچار ګاڼه او د سسرو په خیر وګړو خو بیا د ځوانانو له پا ره د اخلاقو په پولو کې د نرمۍ سپارښتنه کوله ، ان تردې چې (Epictetus) چي په (Stoics)فلسفیانو کې د سختو اخلاقي اصولو ساتونکې ګڼل کیږي خپلو پیروانو ته لار ښوونه کوي چې د واده تر مخه د ښځې سره دخبرو اترونه ځان په څنګ و ساتې ، خو هغوې چې په دې هکله خپل ځان و نه شي ساتلاې باید ملامت هم نه کړل شي.
هغه وخت چې د اخلاقو او معاشرت اړیکې او بند دومره کمزورې شو نو بیا په روم کې د شهوانیت ، لوڅوالي او فواحشو سیلاب راغې ، په تیاترونو کې بې حیایې او لوڅوالي پیل شو. لوڅ او بربنډ انځورونه د هر کور د ښایست له پاره اړین و ګڼل شول . د زنا بازار دومره اوج ته ورسید چې د قیصر(ټائبیزئس۴۱ز ۳۷-ز) د واکمنۍ په وخت کې د عزتمندو کورنیو د ښځو د فحاشۍ نه د مخنیوي په خاطر قوانین جوړ کړل شول.
(Flora) نومې لوبه د رومیانو تر منځ ډیره مشهوره وه ، ځکه چې په دې لوبه کې به بربنډو ښځو د ځغاستې مقابله کوله ، دښځو او نرو لوڅ یو ځاي غسل هم په دې وخت کې په پوره اوج کې و . په رومي ورځپاڼو او مطبوعاتو کې لوڅ انځورونه او د فحشاو په هکله لیکنې پرته له کومې ستونځې خپریدې ، او په عوامو او خواصو کې هماغه ادب ډیر مقبول و چې په کې د استعارې او کنایې پوره پرده نه ساتل کیده.
دحیواني غوښتنو په مقابل کې د سر ټیټولو وروسته د روم د عظمت او لویې قصر داسې پرځمکه را پریوت چې یوه خښته یې هم په ځاې پاته نه شوه.

مسیحي اروپا:

د غربي نړۍ ددې اخلاقي زوال د مخنیوي او علاج په خاطر مسیحیت ډګر ته را ودانګل چې په لمړیو کې یې په زړه پورې خدمت تر سره کړ. د فواحشو مخنیوې یې وکړ. لوڅوالي او بربنډتوب یې د ژوندانه له ټولو ځانګو څخه وویست ، د زنا دمخنیوي له پاره یې تدبیرونه جوړ کړل ، عصمت پلورونکو ، سندرغاړو او نڅاکونکو ښځو د خپلو دندو نه توبه وویسته او په خلکو کې یې پاک او سپیڅلي آند را پیدا کړ . خو د ښځې او صنفي اړیکو په هکله چې مسیحي مشرانو کوم لید درلود نو هغه د انتها غوښتنې څخه هم اخوا و او په حقیقت کې د انساني فطرت پر خلاف د جنګ پیلامه وه. دهغوې بنسټیز آند داو چې ښځه د ګناه مور او د بدیو جرړې او ریښې دي ، د نارینه و له پاره د ګناه په لور د تګ سر چینه او د ددوزخ دروازه ده ، د ټولو انساني مصیبتونو پیلامه له همدې څخه پیلیږي . دهغه ښځینه حیثیت پخپله دهغې د شرم له پاره بسنه کوي. هغه باید په خپل حسن او ښایست باندې و شرمیږي او دا ځکه چې هغه د شیطان لویه وسیله ده هغه باید ټول عمر په کفاره ورکولو کې تیر کړي ځکه چې هغې په نړۍ او نړیوالو باندې لعنت او مصیبت راوړې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

«ټرټوليان Tertullian» چې د مسيحې لوړيو امامانو څخه و د ښځې په هکله د مسيحي آند ژباړنه په دې ټکو سره کوي:
[هغه د شيطان د راتلو دروازه ده ، هغه دمنه کړل شوې ونې په لور وړونکې «د الله جل جلا له» د قانون ماتوونکې او د «د الله جل جلا له» دانځور «نارينه» لوټونکې ده.]
«کراې سوستم Chrysostom» چې د مسيحيت دسترو اولياؤ څخه شميرل کيږي د ښځې په هکله وايي چې:
[ښځه يوه نه غوښتونکې بدې ، يوه پيدايښې وسوسه ، يو خوندور افت ، يوه کورنۍ خطره ، يوه غارت کوونکې زړه وړونکې او ښايسته مصيبت دي.]
دهغې بل آند دادې چې د نر او ښځې تر منځ اړيکې، که هغه دنکاح په بڼه هم وي ،په خپل ځاې يو نجس او ناولې او د نيوکې وړ کار دي. د اخلاقو دا را هبانه ليد د پخوا نه د اشراقي فلسفې «يا Neo- Platonism » تر اغيز لاندې په غربي نړۍ کې خپلې ريښې ټينګولې. خو د مسيحيت په را تګ سره هغه خپل حد ته ورسيدلې.
اوس تجرد او پيغلتوب د اخلاقو معيار وګرځيد . خو د واده ژوند د اخلاقو له اړخه پست او ذليل. خلکو د واده نه ځان ساتل تقوې ، تقدس او د لوړو اخلاقو علامه ګڼله. د پاک ژوند د تيرولو له پاره دا اړينه ګڼل کيده چې يا خو بايد يو څوک بلکل واده و نه کړي او که نکاح يې کړې هم وي نو ميړه او ښځه دي يو د بل سره د ښځې او ميړه په څير اړيکې نه ساتي . په ډيرو مذهبي غونډو کې دا قوانين جوړ کړل شو چې د چرچ مسئولين بايد د خپلو ښځو سره په ځانته ځايو کې و نه ويني. د ښځې او ميړه تر منځ ليده کاته بايد په يوه ازدا ځاې کې په داسې حال کې تر سره شي چې هلته دوه درې نور کسان هم شتون ولري. د ازدواجي اړيکو د ناولتوب فکر به دميسحيانو په زړونو کې د بيلا بيلو لارو څخه ور تزريق کيده. د نمونې په توګه يوه قاعده داوه چې په کومه ورځ چې په چرچ کې ميله جوړيده نو هغه ښځې او ميړه ته په کې د ګډون حقوق نه ورکول کيده چې ددې ميلې تر مخه به يې يو ځاې شپه تيره کړې وه. دا داسې بريښيده چې ګويا هغوي کومه ستره ګناه کړې وي او ددې ګناه نه وروسته هغوي په کومې مقدسې مذهبي ميلې کې د برخې اخستلو حق او وړتيا نه لري. دغې را هيبانه آند او ليد ټول کورنې اړيکې (ان د مور او زوې تر منځ اړيکې) ترخه او پيچلې کړل. او ټولې هغه خپلوئ چې د نکاح په پايلو کې را منځته شوې وې ګندګې ، غلاظت او ګنا و ګڼل شوې.
دغه دواړو آندونو نه يوازې د ښځې اخلاقي او ټولنيز حيثيت د حد نه زيات را وغورځاوه ، بلکې مدني قوانين يې دومره اغيزمن کړل چې له يوه پلوه ازدواجې ژوند د ښځو او نرو له پاره يو مصيبت و ګرځيد او د بل پلوه په ټولنه کې د ښځې حيثيت او مرتبه په هر اړخيزه ډول را پريوته .
د مسيحي کړنلارې څخه اغيزمن ټول قوانين چې په غربي نړۍ کې جارې کړل شوې دې لاندې ځانګړتياوې لري:
د اقتصادې اړخه يې ښځه بلکل بې واکه کړه او د نارينه په ولکه کې يې وغورځوله.
د وراثت او ميراث په برخه کې يې دهغې حقوق را محدود کړل او په ملکيت کې يې له هغې نه نور هم زيات را و نغاړل. ان تر دې چې ښځې د خپلې لاس په ګټې باندې هم واک نه دلود بلکې دهغې دهر څه مالک دهغې ميړه وګرځيد .
د طلاق او خلع حقوق هم ترې واخستل شول او په دې هکله ورته د رجوع کولو اجازه نه وه ، هر څومره اختلافات به چې د ښځې او ميړه تر منځ را پيدا کيدل او يا به که څه هم کورنې ژوند د اختلافاتو په پايلو کې ددوزخ په څير سوزيدونکې ګرزيده ، خو دمذهب او قانون له مخې هغوې په يو ځاې ژوند کولو مجبور وو. په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینو ډیرو نابېره حالاتو کې یواځې دومره لاره پیدا کیده چې د ښځې او نر ترمنځ بیلتون(Separation) یواځې یو له بله څخه په جدا اوسیدو باندې منتج شي. ددې ډول بیلتون وروسته دهغوې دواړو څخه یوه ته هم د بلې نکاح کولو واک نه و. او دا حالت د پخوانی حال څخه هم بدترو. چې یا خو دواړه ټول عمر راهب او راهبه شي او یا خپل پاته عمر په زنا او فحشا کې تیر کړی. د میړه دمړینی نه وروسته او یا د ښځې د مړینې نه وروسته بله نکاح یو عیبجن کار ګڼل کیده ، مسیحي علماؤ به ویل چې دا یوازی او یوازی د حیواني غو ښتنو او هوسونو بندګي ده. دهغوې په ژبه دغه کار ته « مهذبه زنا » ویل کیده. د کلیسیا په قانون کې مذهبي مشرانو او مسؤلینو له پاره دوبیمه نیکاح یو جرم ګڼل کیده. په عامو ملکي قوانینو کې په ځینو ځایونو کې هغه ته له یوه مخې اجازه هم نه ورکول کیده. خو په کومو ځایو کې چې قانون اجازه ورکوله نو هلته د عامو خلکو آند چې د مذهبي اغیز لاندې و دغه کار روانه نه ګاڼه.

نوې اروپا:

کله چې په اتلسمه پیړۍ کې د اروپا علماؤ او فلیسوفانو په ټولنه کې د وګړې د حقوقو په ملاتړ خپل اواز پورته کړاو د شخصې ازادۍ شپیلۍ یې پوه کړه نو دهغوې په وړاندې د تمدن هماغه غلط نظام و چې د مسیحي اخلاقي نظام او دژوند د فلسفې او د فیوډالي سیستم(Feudal System)دمنحوس او نا پاکه مثلث څخه راټو کیدلې و. په دې مثلث کې انساني روح په غیر فطري زنځیرونو کې را نغښتې او دېر مختګ ټولې دروازې یې ورته بندې کړې وې. ددې نظام ماتولو او دنوې نظام د جوړولو له پاره چې د نوې اروپا پوهانو او معمارانو کوم نظریات وړاندې کړل د هغې په پایلو کې د فرانسې لوې انقلاب منځته را غې او دهغې وروسته د غرب تهذیب او تمدن د پرمختګ په هغو لارو روان شو چې اغیز یې په ننې منزل کې تر سترګو کیږي.

ددغه نوې دور په پیل کیدو سره د ښځینه ټولنې د را پورته کولو له پاره چې څه وشول هغه په ټولنیز ژوند ډیر ښه اغیز وکړ. د نکاح او د طلاق دپخوانیو قوانینو سختئ را کمې کړای شوې. د ښځو اقتصادي حقوق چې پخوا ترې بلکل اخستل شوې و تر ډیره حده پورې بیرته ورکړل شو. او هغه معیارونه اصلاح کړل شو د کومو له مخې چې ښځه ذلیله او سپکه ګڼل کیده. د ټولنې په هغه قوانیو کې چې په کې ښځې یوازې د وینځې حیثیت درلود ، اصلاح وکړل شوه. د لوړو ښونو او روزنو دروازې لکه د نارینه و په څیر د ښځو تر مخ هم پرانستل شوې ددې تدابیرو له مخې د ښځو هغه وړتیاوې چې د ټولنیزو غلطو قوانیو او د جاهلانه غلطو اخلاقي تصوراتو په واسطه تر فشار لاندې راغلې و بیرته را وټوکیدل. هغوې خپل کورونه ښایسته کړل ، په ټولنه کې یې پاکیزه والې را پیدا کړ او د عمومي رفاه له پاره یې ډیر ګټور کارونه تر سره کړل. د عامه روغتیا پالنې پر مختګ ، دنوې نسلونو پالنه او روزنه ، د ناروغانو پالنه ، کورني فنونو ته وده ورکول .... دا ټول دهغه بیدارئ لومړی میوه وه چې د نوې تهذیب په واسطه ښځو ته ور رسیدلې وه. خود هغو نظریاتو دمتن نه چې دا نوې غورځنګ را ټوکیدلې و په هغې کې د هماغه لومړۍ ورځې څخه د افراط په لور میلان موجود و. په نولسمه پیړۍ کې دې میلان په ډیره ګړندۍ توګه پر مختګ وکړ او شلمې پیړۍ ته په رسیدو سره غربي ټولنیز جوړښت د بې اعتدالۍ یوې بلې انتها ته ورسید.

دنوې غربي ټولنی درې اصول:

هغه لید چې د غربي ټولنې بنسټ پرې اینښول شوې ددې عنوانو لاندې څیړل کیږي:

د ښځو او نرو ترمنځ برابروالې.

د ښځو اقتصادي خپلواکي(Economic Independence)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددواړو صنفونو ازادان اختلاط.
هغه پايلي چي د ټولني د جوړښت له پاره ددغه دري اصولو څخه تر لاسه کيدل غوښتل هغه بلاخره را په ډاګه شول.
دبرابرئ د اصل نه دا موخې تر لاسه شوي چي نر او ښځه نه يوازې دا چي په اخلاقي پولو او انساني حقوقو کي يو له بله سره برابر دي بلکه د تمدن په پر مختګ کي ښځه هم بايد همغسي رول ولوبوي لکه څنګه يې چي نر لوبوي. اخلاقي بنديزونه دي د ښځو له پاره هم همغسي نرم کړل شي لکه څنګه چي د نارينه و له پاره نرم کړاي شوي دي.
د مساوات او برابرئ دغه غلط آند ، ښځه د خپل هغه فطري دندو څخه غافله او بي لاري کړه چي په پايښت پوري يې دتمدن او انسانيت لړۍ تړلي ده. اقتصادي ، سياسي او ټولنيزو کړچارو د هغې شخصيت په مکمله توګه په خپل ځان کي جذب کړ ، ټاکنيزو منډو ترړو ، په دفترونو او کارخانو کي ماموريت ، په ازدو تجارتي او صنعتي معاملو کي د نارينه و سره مقابله ، په سپورتي مسابقو کي ګډون ، د ټولني په تفريحي کړو وړو کي فعاله ونډه ، دکلب ، ستيج ، نڅا او سرود مصروفيتونه ، دا او داسي نور ، د نه ويلو شيان ، په هغې باندي داسي اغيز کړي چي دهغې د ازدواجي ژوند فعاليتونه ، د خپلو کوچنيانو روزنه ، دکورنئ خدمت ، د کورنئ نظم او نسق او ...... ټول دهغې د عمل د ساحي څخه بيرون پاته شول بلکه په ذهني توګه يې د خپلو اصلي او فطري مصروفيتونو او وجايبو څخه کرکه پيدا کړه.
اوس په غربي ټولنو کي کورني نظام چي دتمدن د بنسټ د تيږي په څير دي په ډيره بده توګه د خپريدو او له منځه تللو په لور روان دي. کورني ژوند چي په سکون او ډاډ يې د انسان د کړو وړو نشونما تړلي ده ، عملا پايې ته رسيدلي دي. دنکاح ربيښي چي دتمدن په خدمت کي د ښځې او نر تر منځ د اړيکو غوره لاره ده د غنې د تار نه هم زياته کمزوري شوې ده ، د نفوسو د ډيربنت مخنيوي د ولادت دکنټرول ، دحمل دضايع کولو او د مور په رحم کي د کوچني د وژلو لاري چارې او ...... د اخلاقي برابرئ دغو غلطو خيالاتو د ښځو او نرو تر منځ د بد اخلاقئ برابري را پيدا کړې. هغه بې حيايي چي کله به د نارينه و له پاره هم د شرموړ وو اوس هغه د ښځو له پاره بلکل د شرم وړ نه بريښي.
دښځو اقتصادي خپلواکئ هغوې د نارينه و څخه بې پروا کړي دي ، هغه پخواني اصول چي نر دې يې و ګټي او ښځه دې د کور نظم جوړ کړي اوس په يوې نوې قاعدې اوښتې چي ښځه او نر يې دواړه بايد و ګټي او د کور نظم بازار ته وسپارل شي. ددې بدلون نه وروسته ، ددواړو په ژوندون کي د شهواني اړيکو پرته نوري کومې داسي اړيکي نه پاته کيږي چي دهغې په درلودلو سره دوي دواړه به يوځاې اوسيدو مجبور کړي. او ښکاره ده چي يوازې د شهواني غوښتنو پوره کول داسي کوم کار نه دي چي دهغې له پاره نر او ښځه حتماً خپل ځانونه په تل پاتې اړيکو کي را ونغاړي او يا د يوې کورنئ په جوړښت سره ګډ ژوند پيل کړي. هغه ښځه چي خپله روزي په خپله پيدا کوي او دخپلو ټولو اړتياو کفالت په خپله کوي او په ژوند کي د نورو ساتني او مرستي ته اړتيا و نه لري نو هغه به ولي يوازې د دخپل شهواني تسکين په خاطر د يوه نر پوري ځان تړي او يا به ولي په خپل ځان ډير دا ډول قانوني او اخلاقي بنديزونه عايدوي او ولي به د يوې کورنئ د مسؤليتون په بار ځان درونوي ؟ په داسي حال کي چي د اخلاقي برابرئ آند دهغې له مخي ټول هغه بنديزونه لري کړي دي چي هغې ته د ازدئ او شهوت پالني د لارو په غوره کولو کي خنډ واقع کيږي ؟ هغه د خپلو غوښتنو د تسکين له پاره اسانه ، د مزو او خوندونو نه ډکه لاره پرانيزي او د مسؤليتونو ، قربانيو د دروند او ستونزمن بار څخه ډکه د قيانوسي زړه اوپاتې لار (Old Fashioned) د خپلولو څخه ځان ساتي. د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناه خيال د مذهب سره يو ځاي له منځه تللي ، ټولنيزه ويره هم په دې اساس چې ټولنه اوس هغه د فاحشې او بدلارې ښځې په نوم نه ملامتوي ، له منځه تللې ، اخري خطر چې د يوه حرامي بچي پيدا کيدل و نو دهغې څخه د ځان ساتنې لارې، د حمل د منه کولو لارې اووسايل شته خو که ددې وسايلو د استعمال سره سره بيا هم حمل صورت و نيسي نو دهغې د اسقاط او ضايع کيدو په هکله هم کومه ستونزه نه پيدا کيږي او که په هغې کې هم بريا تر لاسه نه کړی نو بيا په پټه خوله د کوچنی د وژلو کار هم په ډيره اسانه توګه کيدای شي او که چيرې د مورنۍ جذبې په اساس چې «تر او سه لا په پوره توګه له منځه نه ده تللې» کوچنې د وژلو او هلاکيدو څخه خوندی شي نو د حرامي بچي په ساتلو او پيدا کولو کې هم کوم شرم نه احساسيږي، ځکه چې اوس يوازې د پيغلې او ناجايز بچي په هکله دومره تبليغات شوي چې ټولنه هغه ته د کرکې په نظر د کتو جرئت هم نه شي کولې او که څوک داسې جرئت هم وکړي نو د «تيار فکري» دالزام لاندې به را ځي.
دا هغه شيان دي چې د غربي ټولنې بنسټ «کورني نظام» يې له بيخه نړولې . نن په هر هيواد کې په سلونو زره ځواني ښځې يواځې ژوند خوښوی ، او خپل ژوند د ازاد شهوت له لارې پرمخ بوزي ،ددوې تر منځ يو شمير ښځې داسې دي چې په عارضي ډول د محبت د جذبې تر اغيز لاندې واده کوی خو ځرنګه چې د شهوانی اړيکو پرده ته د نر او ښځې تر منځ کومې داسې اړونده اړيکې نه دي پاته شوي چې هغوی په خپلو کې د ازدواجي ژوند په تيرلو مجبور کړی نو په دې خاطر د نکاح په تړون کې اوس کوم پايښت نه موندل کيږی.
ښځه او ميړه چې اوس يو د بل څخه بلکل بې پروا شوي دي د خپلمنځي اړيکو دمراعاتولو په خاطر هيڅ ډول جوړجاړي (Compromise) ته تيار نه ښکاری. ښکاره ده چې يوازې شهواني جذبات ډير زر سړيږي او بيا لږ اختلاف او ډير کله صرف سړې اړيکې دهغوې تر منځ د بيلتون له پاره بسنه کوي. همدا علت دې چې د ډيرو زياتو نکاحګانو پای طلاق يا تفريق ته رسيږي. دحمل مخنيوې ، اسقاط ، د اولاد وژنه ، د پيدا ايښت په سلنه کې کمښت او د ناروا بچيانو ورځ په ورځ زياتيدونکي شمير تر ډيره حده پورې دهمدې لامل پورې تړلي دي.
بدکاري ، بې حيايې او د خبيثه ناروغتياو په پرمختګ او زياتوالي کې هم همدغې حالت ډير زيات رول لوبولې دي ، دښځو او نرو ازادانه اختلاط ، په ښځو کې د ښکلا ننداري ، لوڅوالي ، بربنډ توب او فحاشۍ ته ډيره وده هم همدې لاملونو ورکړې ده.
صنفي ميلان (Sexual Attraction) چې په فطري توګه د نر او ښځې تر منځ له مخکې نه شتون لري او پوره ځواکمن دی ددواړو اړخونو د ازادانه اختلاط داسانتياو سره چټک پر مختګ کوي او په داسې يوې مخلوطې ټولنه کې په طبيعي توګه دا جذبه په دواړو صنفونو کې ځواکمنه کيږي چې د مقابل جنس له پاره خپل ځان ډير جذبونکي جوړکړي. داخلاقي نظرياتو د بدلون وروسته دا کار عيب نا که هم نه دې او په ښکاره توګه ځان سينګارول او په زړه پورې(Attractive) جوړول د خلکو له نظره ښه ښکاري. نو دحسن او جمال د ښکلا دغه ننداره ورو ورو ټولې پولې او بنديزونه ماتوی او دلوڅوالي او بربنډتوب اخري حد ته په رسيدو سره د ارام ساه اخلي. په غربي تهذيب کې اوس همدا کيفيت را پيدا شوي. د مقابل لوري د جذبولو له پاره دمقناطيس دغه ځانګړتياوې په ښځينه طبقه کې دومره زياتې شوي او ورځ په ورځ په پر لپسې تو ګه داسې زيا تيږی چې د شوخ لباس ، د رنګونو او سرخيو او سينګار په نوی الاتو او سامانونو دهغوې تنده نه ماتيږی په دې خاطر هغه بيچاره په تنګ شي او د خپل لباس څخه ځان بيرون را وکاږي. ان تردې چې کله کله يو تار هم په ځان نه پريږدی او بل اړخ ته د نارينه و له لورې هم هر وخت د « هل من مزيد » غوښتنه وی په دې خاطر چې هغه اور چې په جذباتو لګيدلې هغه د حسن په هرې بی حجابۍ سره نه مړ کيږي بلکې نور هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیرښت مومي او دنوري بې حجابۍ غوښتنه کوي. دهغې غریبانو تنده هم وخت په وخت زیاتیږی. داسې لکه څوک چې جل وهلي وي او د اوبو هر غړپ یې دتندې د ماتولو په ځاي ددې اور لمبې نورې هم زیاتوی .تردې حده چې د زیاتي شهواني تندې څخه بې تابه ، هر وخت د هرې ممکني لارې څخه دهغې د تسکین سامان او وسایل را پیدا کوي.

دا لوڅ انځورونه ، دا شهواني کتابونه ، دا دعشق او محبت قصې ، دا لوڅه دوه ګوني نڅا ، د شهواني جذباتو څخه ډک فلمونه.....اخر دا ټول څه دی ؟دا خو ټول ددې اور د وژلو سامان نه بلکې په اصل کې ددې اور د لمبو د نوروزیاتولو سامانونه دی چې دژوند دغې غلطې تګلارې د ټولنې د هر وګړې په سینې کې ورتومبلي دي.

او بیا یې د خپلې دغې کمزورتیاو د پټولو به خاطر په هغې د هنر(Art)نوم ایښې دي.

دا وېښه(کوچني چینجیان) په ډیره چټکتیا سره د غربې ټولنو دژوند ځواکمنې خورې. ددې وېښو د لګیدو نه وروسته هیڅ قوم اوولس خوندي نه پاته کیږي. دا ټول هغه ذهني او جسماني ځواکونه یو په بل پسې له منځه وړي چې قدرت انسانانو ته د ژوند او پر مختګ له پاره وربښلي دي. ښکاره ده چې کوم وګړي چې دهرې لورې څخه په شیطاني محرکاتو کې را ګیروي او جذبات یې هره لحظه د یو نوي تحرک او اشتعال سره مخ کیږي او په چا چې د سخت هیجانی چاپیریال خپسکه راخپره شوي وي او د چا لوڅ عکسونه ، فحش کتابونه ، راپارووونکې سندرې او ګډې نڅاګانې د مینې او محبت فلمونه ، زړه وروونکې نندارې او د مقابل لورې څخه د لیدنې او ملاقاتونو پر لپسې زمینې دهغه احساس تل په جوش را ولې نو هغه به دکوم ځایه دامن ،سکو ن او ډاډ هغه حالت په ځان کې را پیدا کړي چې د تعمیرې او تخلیقې کارونو له پاره ورته اړتیا لیدل کیږی او نه یوازې دا بلکه ددغسې هیجاناتو په منیځ کې به هغه ته او په ځانګړې توګه د هغه ځوان نسل ته هغه یخه او دسکون نه ډکه فضا له کومه او څنګه میسره شي چې دهغې د اخلاقي او ذهني قوتونو د ودې له پاره ورته اړتیا ده.

دانساني فکر دردونکی سرغړونه:

ددرې زره کلن تاریخي لوړتیاو او ځوړتیاو او لوړو او ژورو دغه پر لپسې داستان د ځمکې د یوې ستړې برخې پورې اړه لري چې د پخوا څخه ددوه سترو تهذیبونو زانګو شمیرل کیږي او اوس هم دهغې د تهذیب ډنډورې په نړۍ کې وهل کیږي. همدا ډول افساني په مصر ، بابل ، ایران او څه نورو هیوادونو کې هم شتون لري او پخپله زمونږ په هیواد هندوستان(دا کتاب د هندوستان د ویش نه مخته لیکل شوي دي) کې هم دپیړیو پیړیو را هیسې په همدغه ډول افراط او تفریط سره شتون لري او دغه هیواد بې په خپل ځان کې را نغاړلي دې.

له یوه اړخه ښځه خدمتګاره او نر دهغې مالک او بادار دي ، هغه په کوچینوالي کې د پلار ، په ځوانۍ کې د میره او په کونډتون کې د اولاد مملوکه وی. هغه د میره په خاطر دهغه د مړي سره یو ځاي په اور کې سوځول کیږي ، د وراثت او ملکیت د حقوقو نه بې برخې شوي. په هغې د نکاح داسې سخت قوانین ورتپل شوي چې دهغې له مخې هغه دخپلې خوښې او رغبت پرته یو نارینه ته ورحواله کیږي او بیا د خپلې اخرې سلګۍ پورې دهغې د ملکیت څخه نه شي وتلاي. همدا راز هغه د یهودو او یونانیانو ډګروهو په څیر د ګناه ، اخلاقي او روحاني ذلت مجسمه ګڼل کیږي او دهغې د ځانګړې شخصیت د منلو څخه انکار کیږي. خو د بله اړخه کله چې د هغې په لور د محبت په نظرکتل کیږي نو بیا د حیواني غوښتنو له پاره د لو بو اله ګرځي. هغه د نر په اعصابو باندې سپریږي ، داسې سپریږي چې په خپله هم ډوبیږي او ټول ولس هم له ځانه سره ډوبوي.

دا د شرم د ځاي(دتناسل د الې) عبادت کول او په عبادت ځایو کې لوڅې مجسمې درول، دا مذهبي فحاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(Religious Prostitutes) ، دا دهولي لوبې (Holly Play دهندوانو درسم رواج یوه لوبه ده چې ښځې او نر په کې یو د بل سره یوځای نڅاوې کوي او یو په بل رنګونه شیندی او .....) او ددریابونو نیمې لوڅې(او یا پوره لوڅې) لامبوګانې اخر دکوم شي یادونه ده ؟
که چیرې دا ټول داستان په غور سره وکتل شی نو معلومه به شي چې د ښځې په هکله دعدل ټکې میندل ، او په هغې پوهیدل ، او په هغې باندې ټینګ دریدل د انسان له پاره خومره ستونزمن ثابتیږي. دعدل نقطه دا هم کیدای شي چې د یوه اړخه نه ښځې ته دخپل شخصیت او وړتیاو د ودې پوره فرصت په لاس ورشي او ددې وړ وګرځی چې د ډیرو پر مختللو صلاحیتونو سره یو ځای د انساني تمدن په ارتقاء او پر مختګ کې خپله ونډه ادا کړي او له بله اړخه د اخلاقي تنزل او انحطاط ذریعه و نه ګرځي او نه د انساني تنزل له پاره دتباهی اله جوړه شي. بلکه د نر سره یوه سوی ځای ورته د تعاون او بسپنې دا سې لارې و ټاکل شي چې ددواړو ګډ عمل د تمدن له پاره صحتمند واقع شي. دعدل همدغه نقطه ده چې نړی یې د موندلو پسې د پیړیو پیړیو راهیسې سرګردانه ده ، خو تر اوسه پورې یې په موندلو نه دې بریالې شوې . کله د یوې انتها په لور دروميې او دانسانیت پوره نیمه برخه بیکاره ، په تورور ترورېمیو کې پریږدې او کله بیا دبلې انتها په لور دروميې او د انسانیت دواړه برخې را یو ځای کوي او د پرزیدو او ډوبیدو په لور یې بیایې.
اما د عدل نقطه ناپیدا نه ده ، شتونه لري ، خو د زرګونو کالود افرا او تفریط تر منځ د ګردش کولو په اساس دخلکو سرونه د ومره ګنګس شوي چې ددې نقطې په مخته را تلو کې یې هم نه شي پیژندلاې او نه په دې پوهیدلاې شي چې دا هماغه مطلوب شي دې چې زمونږ فطرت یې د میندلو په لټه کې و . کله چې دغه رښتیا او حقیقت ورته مخته راځي نو مخ ترې اړوي په هغې باندې ډول ډول اوازونه کوی او د چا سره چې هغه په نظر راشي نوبیا دهغې د شرمولو هڅې کوي. ددې مثال دهغه کوچنی په څیر دې چې د ډیرو د سکرو په کوم کان کې پیدا شوې وی ، هملته د ځوانی عمر ته رسیدلې وي نو څرګنده ده چې هغې ته هماغه اوبه او هوا او هماغه توره تیاره فضا یو فطري شي ښکاري. خو کله چې هغه د کان څخه بیرون را وویستل شي نو د طبیعت په پاکیزه فضا کې چې هر شې ویني نو حتماً به یې د لمړي ځل له پاره په لیدلو دحیرانتیا سره مخ کیږي. خو انسان اخر انسان دې دهغې سترګې به د سکرو د کان د چت او د ستورو د ډک اسمان تر منځ د توپیر د محسوسولو څخه تر کومه وخته انکار وکړای شی. دهغې سږي به تر کومه د ناولې او چټلې او دپاکی او صافې هوا تر منځ توپیر نه کوي ؟

دا وسنې وخت مسلمان:

که د افراط او تفریط په کړه لاره کې ولاړه، لالهنده او سرګردنه نړی ته څوک د عدل او انصاف په لور لارښوونه کولاې شي نو هغه یوازې مسلمان دې. ځکه چې دهغه سره د ټولنیز ژوند د ټولو غوټو دخلاصون او پرانستو د حل لاره شته خو د نړی د بدنصیبی یو عجیب او دردناک اړخ دادې چې د هغه چاسره چې د دغې تیارې څراغ او روښنایي موجوده ده هغه کمبخت پخپله د شپې ړندیدو(شبکوری) په ناروغی اخته شوې. نورو ته لارښوونه خو پریږده پخپله د ړندو په څیر تنیدوکونه خوري او دهرې بې لاری پسې منډې وهي.
دپردې یا حجاب اصطلاح چې د کومو احکامو د مجموعي عنوان په توګه استعمالیږي په اصل کې هغه داسلام د ټولنیز نظام په خورا مهمو برخو مشتمل دې که ددې مکمل او بشپړه نظام په قالب کې دغه احکام په سهي ځای کې کینبول شي نو هغه وګري چې لږ هومره هم د فطریې لید او بصیرت خاوندان وی په دې داعتراف کولو پرته نه شي پاته کیدای چې په ټولنیز ژوند کې له دې پرته د اعتدال او برابری بله کومه لار نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته او که چيري دا ضوابط د خپل اصلي روح سره يو ځاي د ژوند برخه وګرځي نو په هغه باندي نيوکه کول خو پريږده چي په مصيبتونو کي ککړه او پريوتي نړۍ به د سلامتيا دغي سر چيني ته په خپله را منډي وهي او دهغي څخه به دخپلو ټولنيزو ناروغيو دوا ترلاسه کوي. خو دا کار به څوک کوي؟ چا چي دا کار کولاي شو هغه پخپله د يوي مودي را هيسي په ناروغتياو کي ککړ دي.
راځئ چي دمخکي تللو دمخه دهغي د ناروغتياو په هکله هم لنډه څيړنه وکړو.

تاريخي شاليد:

داتلسمي پيړۍ اخري او د نولسمي پيړۍ لمړنۍ ورځي وي چي د لويديځوالو د ښکيلاک سيلاب د طوپان په څير په اسلامي هيوادونو وروخوت او په لږ وخت کي يي له ختيځه تر لويديځه په ټوله اسلامي نړۍ خپلي کرغيرني وزري خپري کړي او د نولسمي پيړۍ تر نيمايي پوري ډير اسلامي هيوادونه د اروپا غلامان شوي و. او څه چي لا تردي وخته غلامان شوي نه و نو د ويري او مغلوبيت ژوند يي تيراوه. کله چي دا بدلون سرته ورسيدنو د مسلمانانو سترګي هم په غړيدو شوي. هغه ولسي غرور چي اسلامي امت ته په نړۍ باندي دسلونو کالو بريالي حکومت کولو په بايلو کي په پوره فخر سره ور په برخه شوي و هغه يو دم دخاورو سره خاوري شو او دهغي شرابي په څير وګرځيد چي د شرابو نشه يي د يوه ځواکمن دښمن د پرلپسي وهلو ټکولو په واسطه له سره وتلي وي او اوس يي خپلي ناکامي او د فرنګيانو د سوبو په لاملونو باندي غور شروع کړي وي. خو لا تراوسه يي ماغزه ځاي ته نه و راغلي او خپل توازن يي لا نه و برابر کړي چي د بدلون نور توپانونه يي مخي ته را پورته شول.
له يوي خوا د ذلت هغه قوي احساس و چي ددي حالت د بدلون غوښتنه يي کوله او له بلي خوا د پيړيو راهيسي دهغي ارام غوښتني او هوسايي غوښتنه وه چي د بدلون تر ټولو آسانه او لنډه لار يي لټوله او له دريم پلوه دتفکير هغه زنګ وهلي او له کاره لويدلي ځواکونه وو چي د پيړيو راهيسي شنډ شوي و او ورڅخه کار نه اخستل کيده او تردي ټولو زيات هغه مرغوبيت او ويره وه چي په هرماتي خوړلي او غلام قوم کي په طبيعي توګه را ټوکيږي، دي مختلفو لاملونو اصلاح غوښتونکي مسلمانان په ډيرو عقلي او علمي بي لاريو کي اخته کړل. دهغوي زيات شمير وګړو دخپل وروسته والي او د اروپا د پرمختګ رينښتوني عوامل و نه شو پيژندلاي او چا چي هغه پيژندل په هغوي کي دومره ځواک، همت، او مجاهدانه روح نه و چي د پرمختګ هغه سختي لاري خپلي کړي، او ددي اخوا ويره پري يو اضافي بارو. نو ددغه وران ويجاړ او ماتي خوړلي ذهنيت سره هغوي ته د پرمختګ اسانه لاره دا ښکاريده چي خپل ژوند د غربي تمدن په رنګ کي رنګ کړي او دهغي هينداري په څير شي چي په هغي کي د باغ او بهار ښکلي ننداري او مناظر ټول موجود وي خو به حقيقت کي نه باغ وي او نه بهار.

ذهني غلامي:

د همدي کړکيچن حالت په وخت کي د غربي لباس، غربي ټولنيزو اړيکو، د غربي دودونو او لارو چارو خپلول پيل شول او ان تر دي چي په خبرو اترو کي به هم د غربي ټولني نکل او پيښي کيدلي؟
په غربي قالبونو کي د اسلامي ټولني د وراچولو هڅي ګړندۍ شوي. پرته له پوهي او درک نه، الحاد، دهريت او ماده پالنه د يوه فيشن او رواج په څير خپله کړاي شوه. هرخام يا پوخ فکر به چي د غرب نه را ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغي په پټو سترګو منل او په خپلو علمي غونډو کي هغه د بحث او څیړني لاندي نیول د یوه روڼ اندي له پاره اړین ګڼل کیده. شراب ، جواري ، لاټري ، ګډې ګڼاستي ، تیاتر ، ډانس ، نڅا او سرود د غربي ټولني نورو ثمراتو سره یوځاي لاس په لاس اخیستل کیده. د اخلاقو ،ټولنیزو اړیکو ، اقتصاد ، سیاست ، قانون او ان تر دي چي د مذهب او عقایدو او عبادتو په اړوند ټولي غربي تګلاري منل کیدي اوداسي بریښیدي چي دا ګویا د اسمان څخه را ښکته شوي وحي ده چي د هغي په وړاندي د اوریدو او منلو(سمعنا وا طعنا) د ویلو پرته بلکه کومه چاره نشته. د اسلامي تاریخ پیښنو ، د اسلامي شریعت د احکامو او د قران او نبوي احادیثو د ارشاداتو څخه به چي په کوم اصل د اسلام دښمنانو نیوکه کوله او د نفرت په سترګو به یي ورته کتل په هغي باندي مسلمانانو هم د شرم احساسول پیل کړل او هڅه یي پیل کړه چي د اسلام د لمني څخه دا داغ په څه توګه پریمنځي. دنموني په توګه هغوي په جهاد نیوکه وکړه نو دوي وویل چي موږ چیرته او جهاد چیرته ؟ هغوي په غلامۍ نیوکه وکړه ، دوي وویل چي غلامي زموږ له اړخه بلکل ناروا ده. هغوي له یوه څخه په ډیرو ودونو نیوکه وکړه ، دوي فورا د قرآن په یوه ایت د نسخ خط را کش کړ ، هغوي وویل چي د ښځي او نر تر منځ مکمله برابري په کار ده ، دوي وویل چي دا خو زموږ دین دي. هغوي د نکاح او اخلاقو په قوانینو نیوکي و کړي ، دوي سمدستي په هغوي کي د ترمیم عمل پیل کړ ، هغوي وویل چي اسلام د هنر (Art)دښمن دي نو دوي وویل چي اسلام خو تل د ګډا ، نڅا ، سندرو او انځورۍ(رسامۍ)او بت جوړولو پالنه کړي ده.

دحجاب دمسئلې پیلامه:

دمسلمانانو په تاریخ کي دا دشرم نه ډکه دوره ده. همدغه دوره ده چي د پردې پر موضوع بحث پیل شو. که چیري پوښتنه یوازي همدومره واي چي په اسلام کي د ښځي د ازادۍ له پاره څومره حدود ټاکل شوي نو ځواب به یي هومره ستونزمن نه و لکه څومره اختلاف چي په دي مسئله کي لیدل کیږي. هغه یوازي د مخ لاسونو د ښکار کولو د جواز او نه جواز پوري اړه لري او دا څه دومره ډیره د اختلاف وړ موضوع نه ده. خو په اصل کي دلته خبره بله ده ځکه چي په مسلمانانو کي دا مسئله په دي خاطر را پیدا شوي چي اروپایانو پردې او نقاب ته په کرکه کتلي او پخپلو لیکنو کي یي دهغي ډیر خراب او بد انځور د لوستونکو مخته ښکلي او د اسلام د عیبونو په لړلیک کي یي دښځي «بندي کولو» ته یو ځانګړي ځاي ورکړي. اوس ځنګه ممکن وه چي مسلمانانو د خپل دود او رواج مطابق په دي کار د شرم احساس نه وي کړي. په دي اساس هغه څه چي هغوي د جهاد ، غلامۍ ، او یا د ښځو د شمیر په هکله او یا د همداسي نورو مسایلو په هکله تر سره کړي و نو همغسي یي ددي مسئلي سره هم وکړل. د قرآن ، احادیثو او مجتهدینو کتابونه یي په دي خاطر پاڼه پاڼه واړول چي ووینې چي هلته په اصطلاح ددي «بدداغ» د پریمینځلو له پاره څه پیدا کیږي او که نه ؟ ښکاره ده چي ځیني علماو د لاس او مخ د ښکاره پریښوولو اجازه ورکړي ، دا هم په ډاګه شوه چي ښځه د خپلو ورځنیو اړتیاو په خاطر دکوره وتلای شي او دا هم په ډاګه شوه چي د جنګ په ډګر کي په زخمیانو پټۍ لګولي شي او هم مجاهدینو ته اوبه ور رسولي شي. مسجدونو ته د لمانځه داداء کولو له پاره او هم د پوهي او د زده کړي او یا درس او تدریس په خاطر د تللو اجازه هم ورته شتون لري. بس همدومره موادو ورته پوره وو چي وواییي اسلام ښځي ته پوره ازادي ورکړي. پرده یوازي یو جاهلانه رسم او رواج دي کوم چي تیاره ذهنو او تنګ آندو مسلمانانو د لمړیو پیړیو را هیسي خپل کړي . قرآن او حدیث د پردې د حکم نه خالي دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه يوازې د شرم او حيا اخلاقي ښوونه اوروزنه کوی. کوم داسې چوکاټ نه دې جوړ شوې چې د ښځې پر تګ راتګ کوم بنديز و لګوي.

بنسټيز لاملونه:

دا د انساني فطرت کمزورتيا ده چې کله د ژوند په چارو کې کوم مسلک او لاره غوره کوی نو په عمومي توګه د هغې پيل د يو احساساتي غيرعقلي ميلان په واسطه کوي او بيا د خپل دغه ميلان د معقول ثابتولو په خاطر د عقل او استدلال نه کار اخلي.
د پردې په هکله هم همداسې حالات را مخته شول. دهغه د بحث پيلامه د کوم عقلي يا شرعي اړتيا و په احساسولو سره و نه شوه بلکه د هغو تمايلاتو له مخې وشوه چې د يوه برلاسی قوم د خوشحاله تمدن تراغيز لاندې او د اسلامی تمدن پرخلاف دهمغه ولس د تبليغاتو او پروپاګنډ څخه د ويرې به پايلو کې را پيدا شوې و.
زمونږ اصلاح پالو او ښيګڼپالو وګړو چې کله د ويرې او دهشت نه په ځيرو سترګو دفرنګي (انګليسي) ښځو ښکلا او ننداري ،دهغوي ازادنه تګ را تګ او په فرنګي ټولنه کې دهغوي کړو وړه ليدل نو په غير عادی توګه دهغې په زړونو کې هيله پيدا شوه چې ارمان دې چې زمونږ ښځې هم همداسې شي ، تر څو زمونږ تمدن هم د فرنګي تمدن سيال وګرځي.
بيا نو هغوي د ښځو د ازادی ، دښځو د ښووني او روزني او دښځو او نرو ترمنځ د برابری د هغو نوو آندونو څخه هم اغيزمن شول چې د ځواکمني تليغاتي ژبې او د غوره چاپ او خپروني سره يو ځاې د باران په څير په پرليسې توګه پر هغوي را وريدل. دغې خپرنيز ځواکممنتوب د هغوي د تنقيد ځواک بې حسه کړ اود هغوي په وجدان کې يې دا خبره ورننويسته چې په دې آندونو باندې بالغيب ايمان راوړل او په ليکنو او ويناو کې دهغوي وکالت کول او دهمت او جرئت په اندازه په عملي زوند کې هم دهغې رواجول به دهر هغه وګړي له پاره اړين وي چې خپل ځان روڼ اندي ګڼي اود تياره آندی د ناوړه تورنه ځان ژغورل غواړي.
د نولسمي پيړی په اخري وختونو کې دښځو د ازادی ترنامه لاندې چې کوم غورځنګ په مسلمانانو کې پيل شو دهغې اصلي لاملونه همدغه احساسات او ميلانو. د ځينو خلکو په تحت الشعور کې دا جذبه پټه وه او هغو ته پخپله هم دا خبره روښانه نه وه چه په اصل کی کوم شيان هغوي د دغې تحريک لورې ته را کاږي .
دا خلک اصلاً د خپل نفس په غولولو کې اخته دي خو ځينو نورو ته دخپلو جذباتو پوره احساس و خو هغوي ته دخپلو اصلي احساساتو په را ښکندولو کې شرم محسوسيده. دوي په خپله غوليدلي نه و خو غوښتل يې نړی په غولونه اوفريب کې وا چوي. په هرصورت دواړو ډلو يو کار وکړ او هغه دا چې د خپلو جذباتو بنسټيز عوامل يې پټ او د يوه احساساتي غورځنګ پر ځاې يې د يوه عقلي خوزښت د جوړولو هڅی پيل کړې.
دښځو روغتيا ، دهغوي عقلي او علمي ارتقاء ، دهغوي فطري او پيدايښتي حقوق ، دهغوي اقتصادي ازادي، د نارينه و د تيری او تجاوز څخه د هغوي خلاصون ، او د ولس د نيمايي برخې په توګه دهغوي په پرمختګ د ټول تمدن د پرمختګ انحصار او همداسې نوري حيلي او بهانې چې نيغ په نيغه د اروپا نه را وراريدې دي ددې غورځنګ په تائيد کې را وړاندې کيدلې. ترڅو عام مسلمانان په فريب کې ولويږي.او دا حقيقت د هغوې مخته را بربنډ نشي چې ددې غورځنګ اصلي موخې په هغه لاره دمسلمانانو ښځو بوول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي چي د اروپايانو ښځي په کې رواني دي. همدا راز دا غورځنګ په اقتصادي نظام کې هم دهغو لارو پيروي کوي چي په هغه وخت کې په فرنګي ولسونو کې رواج وې.

ترټولو زياته غولونه :

ترټولو زيات بد او ناکاره فريب چي په دې لړ کي مسلمانانو ته ورکړل شوي دي هغه د قرآن او احاديثونه په استدلال سره دا غورځنګ د اسلام موفق ښوول دي.
حال دا چي د اسلام او غربي تهذيب په موخو او د ژوند په دود کې د ځمکي او اسمان هومره توپير شتون لري .د اسلام موخي د انساني شهواني ځواک د اخلاقو په جوکاټ کې په داسي توګه را نغاړل دي چي د بې ځايه ضايع کيدو څخه وژغورل شي او د يو پاک او صالح تمدن د جوړښت له پاره په کار وا چول شي .
برعکس د غربي تمدن موخي دادي چي د ژوندانه په ټولو اړخونو کي د ښځي او نر په برابر ګډون سره د مادي پر مختګ مزل نور هم ګړندي کړل شی. او ددي ترڅنګ شهوانی غوښتني په داسي فنونو او مصروفيتونو کي استعمال کړاي شی چي د ژوند ټولي ترخي په خوندونو او لذتونو باندي تبديل کړي.
د مقاصدو او اهدافو د اختلاف لازمي پايلي دادي چي د ټولنيزو اړيکو په لارو او طريقو کي هم د اسلام او غربي تمدن ترمنځ پوره توپير موجود وي. اسلام د خپل مقصد او هدف له اړخه د ټولنيزو اړيکو داسي نظام جوړ کړي چي په کې د نر او ښځي د کار ډګرونه تر ډيره حده پوري جدا کړل شوي . په دې نظام کي ددواړو صنفونو د ازادانه اختلاط مخنيوي شوي او ټولي هغه لاري چاري او وسايل يې بيخي د ريښونه غوڅ کړي چي ددغه ډول نظم وضبط د له منځه وړلو سبب ګرځي. خو د بله اړخه هغه مقاصد چي غربی تمدن يې په طبيعي توګه مخته لري دا غوښتنه لري چي دواړه صنفونه (نر او ښځه) د ژوند يوازې يوه ډګرته را ټول کړي او دهغوی ترمنځ ټولي هغه پردي له يوه مخې لري کړي چي دهغوي د ازادنه اختلاط او تعامل تر منځ بنديزونه را پيدا کوي او هغوي ته يو دبل د ښايست او صنفي کمالونو څخه دخوند او لذت اخيستو څخه نه پای ته رسيدونکي مواقع را پيدا کوي.
اوس هر دعقل خاوند په دې پوهيداي شی چي هغه وګړي که له يوه اړخه دغربي تمدن پيروي کوي او د بله اړخه د اسلام ټولنيز قوانين دخپل ځان له پاره د حجت او دليل په څير وړاندي کوي نو هغوي څومره په خپله په فريب کي ډوب دي او يا نور خلک په کې ډوبول غواړي. په اسلامي ټولنيز ژوند کي د ښځي له پاره دازادۍ اخري حد دادي چي د اړتياو په وخت کي مخ او لاسونه ښکاره کولي شی او دخپلو اړتياو په خاطر له کوره وتلاي شي خو دا خلک هغه اخري حد خپل ځانته د سفر پيلامه ګرځوی يعني هلته چي په تلو سره اسلام ددريدو حکم کوي دوي تګ پيلوي. او تر هغي حده پوري مخته ځي چي حيا او شرم يو لوري ته ردي او يوازې د مخ لوا څوالي نه بلکه خپل ښايسته غړي د لوځو اوږو او سينو(تيونو) سره يو ځاي دخلکو د سترګو تر مخ وړاندي کوي او دخپل جسم پاتي ښايست هم په داسي نازکو لباسونو کي را نغاړي چي تر څو هغه څه چي د نارينه و د شهواني تندي د ماتولو سبب کيږي تري په ښه توګه را برسيره شي. بيا ددي ډول لباسونو او زيب و زينت سره يوازې دخپلو محرمانو ترمخه نه بلکه د ملګرو غونډو او ګډو محفلونو ته ښځي ، لوړګاني او خويندي وړل کيږی او هغوي ته د پرديو سره دخبرو ،خندا کولو ، سندرو ويلو ، نڅا او رقص کولو او بالاخره په لوبو کولو کي داسي ازادي ورکول کيږی چي يوه مسلمانه ښځه يې دخپل سکه ورور سره هم زغم نه شي کولاي ، دکوره د وتلو اجازه چي د ځانګړي اړتياو او پوره ستر او حيا د شرط سره يو ځاي ورکړل شوي هغه په هغه بي باکه «ساړيو »(يوډول هندي لوې ټادر دي چي دهندوستان ښځي يې له ځانه داسي را تاووي چي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګيډي او شا برخي يې لوڅي پاته کيږي) او نيمو لوڅو بلاوزرو او دبې باکه او بې حيا نظرونو سره په سړکونو د ګرځيدو په پارکونو کې د تفريح ، د هوټلونو په چکرونو او د سينماګانو په سيل کولو کې استعماليږي. د ښځو له پاره چې د کورنۍ چاروته پرته په نورو امورو کي کومه ګټوره مشروطه ازادی په اسلام کي ورکړل شوي ددي له پاره ددليل په توګه وړاندي کوي چي مسلماني ښځي دي هم د فرنګي ښځو په څير کورني ژوند او د هغي مسئوليتونو ته طلاق ورکړي اود سياسي ، اقتصادي او ټولنيزو کارونو په هر ډګر کي دي د نارينه‌و سره يو ځاي منډه ترړي ووهي.
دا خو د هندوستا حالت دي خو په مصر ، ترکيه او ايران کي سياسي ازادي لرونکي ذهنی غلامان ددې نه لس قدمه وړاندې تللي. هلته مسلماني ښځي همغسي لباس اغوندي لکه په اروپا کي چي اغوستل کيږی ترڅو په اصل او نقل کی کوم توپير رانشي او ددې نه يو څو قدمه ور وړاندې د ترکيې د ښځو عکسونه په نيم بربنډ حال کې خپريږي چي د سمندر په غاړه دغسل په لباس کې لامبي. هغه لباس چي په هغي کې د وجود درې برخي ښکاره او يوازې يوه کوږچنۍ برخه داسي پټه شوي وي چې د جسم ټولي لوړې ژورې يې د لباس څخه په ډاګه ښکاري.
ايا قران کريم او احاديثو څخه د ژوند داسي شرمناکې طريقې او دود کوم جواز په لاس راځي ؟
کله چي تاسي په دې لارو روان ياستو نو بيا په ډاګه اعلان وکړئ چي د اسلام او دهغي دقانونو څخه سرغړونه کوو. دا څومره ذلت، منافقت او بد ديانتي ده چي دکوم ژوند دود او ټولنيز نظام او دهغي اصولو ، اهدافو او عملي اړخونو ته چي قران حرام وايي تاسي په ښکاره توګه خپلوئ مګر په دې لار کي تر هر څه لومړې د قران نوم اخلئ ترڅو په دې ترتيب نړۍ په دې دوکه کې وا چوئ چي پاته قدمونه به مو هم د قران مطا بق و ي.

زمونږ تر مخه کار:

دا د نوي دور د مسلمانانو حال دي اوس زمونږ تر مخ د خيرني دوه اړخه دي او په دې کتاب کې ددغي دواړو اړخونو لحاظ ساتل شوي دي.
لمړی دا چي مونږ بايد ټولو انسانانو ته ، که مسلمانان وي او که دبل فکر خاوند ، د اسلام د ژوند ټولنيز نظام (ژوند دود) تشريح کړو او دا ورته ووايو چې په دې نظام کې د حجاب احکام د څه له پاره را غلي دی.
دوبيم دا چي مونږ ددغه نوي زماني د مسلمانانو په وړاندي د قرآن او احاديثو احکام او د غربي تمدن او ژوند دود نظريات وړاندې کړو او دهغوی دواړو پايلي يو دبل مقابل لورې ته کيږدو ترڅو هغه منافقانه تګلاره چي هغوي خپله کړې له منځه ولاړه شي او دوې د نورو شريفو خلکو په څير ددې دوا ړو نه يوه لاره خپله کړي. نو که مسلمان پاته کيدل غواړي نو د اسلام لار به خپله کړي او که نه ، نو د اسلام سره به اړيکي پرې کړی چي په دې صورت کې به د شرم نه د ډکو هغو پايلو منلو ته تيار وي دکومو لورې ته چي غربي نظام ددې بوتلل غواړی.

آندونه :

دکومو لامولونو په بنسټ چي د پردي مخالفت کيږي هغه يوازې په سلبي توګه ، بلکه پر يو ايجابي بنسټ بنا شوي دي. دهغي اساس يوازې دا نه دي چي خلک ښځه په کور کې پاته کيدل او د نقاب سره بيرون ته تلل يو ناروا قيد وبند ګڼي او دهغي له منځه تلل غواړي بلکه د هغوي له آنده ژوند د ښځي له پاره يوه بله نقشه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښځې او نارينه ترمنځ د اړيکو په هکله هغوي خپل يو ازاد ليد لري. هغوي غواړي چې ښځې دې داسې نه کوي بلکه څه نور دې وکړي او په پردې باندې نيوکې يې څه داسې دي چې ګويا ښځه په کورکې په ناسته او(يا په بهرکې په) مخپټوني سره نه دخپل ژوند نقشه بدلولې شي او نه نور څه کولې شي.
اوس مونږ وينو چې دا نور څه، څه دي؟او دهغې ترشا کوم ليد او اصول شتون لري ؟ او هغه ترکومه ځايه درست او معقول دي؟او په عملي توګه دهغه څخه کومې زيبښې ترلاسه شوي دي ؟ښکاره ده چې که دهغوي آندونه لکه څنګه چې دي همغسې و منل شي نو بيا به پرده او هغه ټولنيز نظام چې پرده يې يو برخه جوړوي له يوه سره غلط و ګرځي خو مونږ پرته له کوم تنقيد ، او عقلي او عملي ازمويني ولې دهغوي آند و منو؟ آيا يوازې نوښت ، يا يوازې دا چې يوه پيښه په نړۍ کې په زوره او شور سره روانه وي ددې خبره له پاره بسنه کوي چې انسان د پلټنې او تحقيق پرته دهغې منلو ته سر ټيټ کړي ؟

داتلسمي پيړۍ د ازادۍ آند:

لکه څنګه چې مخته مور ورته اشاره وکړه په اتلسمي پيړۍ کې چې کومو فيلسوفانو ، طبيعت پوهانو او د ادب خاوندانو د اصلاح اواز پورته کړې و هغوي د تمدن د داسې يوه نظام سره په مقابله کې وو چې په ډول ډول بنديزونو رانغښتې و. په هغې نظام کې هيڅ ډول نرمې نه ليدل کيده ، د نامعقوله رواجونو ، جامدو اساساتو او د عقل او فطرت پر خلاف د ځرګندو تناقضاتو څخه ډک و .
د پيړيو پيړيو پرلپسې انحطاط هرلوري ته دهغوي پر مختګ ستونزمن کړې و ، د يوه اړخه نه عقلي او علمي بيداري د ټولني په منځنۍ طبقه کې، په ذاتي کوښښونو ولاړه ، د پرمختګ جذبه را پاروله او د بله اړخه د اميرانو او مذهبي مشرانو طبقه وه چې د ځواک په چوکيو ناست د رواجی بنديزونو غوټې يې نوري هم ورکلکولې. دکليسا ،پوځ ، محکمو ، د کرنې او مالي را کړې ورکړې ادارو ، ټولنيزو ارګانونو بلکه دژوند ټولو شعبو په داسې ډول کار کاوه چې د نوي را پورته شوې زيارايستونکې ګارګرې طبقې دکار او کوښښ ټول محصول او ګټه د يوې ځانګړې طبقې لاس ته ورشي. هر هغه هڅه به چې ددې حالت د اصلاح له پاره کيده د ځواکمنې طبقې د غرور ، جهالت او خپل غرضۍ په اساس به د ناکامۍ سره مخ کيدله. دهمدې لاملونو په اساس په اصلاح او بدلون غوښتونکو کې ورځ په ورځ يو رنوند انقلابي جوش را پيدا کيده. ان تردې چې د دغه ټول ټولنيز نظام او د هغې د هرې ځانګې او هراړخ پرخلاف د بغاوت او تيري جذبه خپره شوه او د شخصي ازادۍ داسې افراطي غوښتنې عوامي مقبوليت پيدا کړ چې د ټولنې په مقابل کې يې وګړي ته مطلق خپلواکي ورکوله. غوښتنه کيدله چې بايد وګړي ته د پوره خپلواکۍ سره دا حق ور په برخه وي ترڅو هرکار يې چې زړه و غواړې ويې کړي او کوم کار يې چې زړه و نه غواړې پريږدي يې . ټولنې ته دهغه وګړي د شخصي ازداۍ د سلب کولو هيڅ حق نه شته.
د ازادۍ دغه افراطي آند چې په حقيقت کې د يوه ظالمانه ټولنيز نظام پر خلاف د قهر او غضب پايلې وې ، پخپله پخپل ځان کې د ډير ستر فساد جراثيم او مکروبونه درلودل ، کومو خلکو چې دا فکر راوړاندې کړې و هغوي پخپله هم د هغې د منطقي پايلو څخه بې خبره نه وو او که چيرې دهغې پايلې ورته له مخکې نه په تمثيلي ډول ترمخ ايښودل شوي واي دکومو په نتيجه کې چې داسې بې قيده ازداي او داسې خپل سرې انفراديت منځ ته راته ، نو روح به يې په جسم کې په لړزه راغلي واي. هغوي د ازادۍ دا شعار د هماغه ناروا ستونزو او دغير معقولو بنديزونو د ماتولو له پاره د يوې آلې په توګه استعالوو چې په هغه وخت کې دهغوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټولنه کې موجود وو خو با لاخره دغې آند دغربي ولس په ذهنونون کې ریښې ټینګې کړې او وده یې په کې پیل کړه.

دنولسمې پیړۍ بدلونونه :

دفرانسې انقلاب^١ د ازادۍ دهمدغې فکر تر اغیز لاندې منځته راغې. په دې انقلاب کې پخوانې ډیر اخلاقي آندونه او دتمدن او مذهبي ضوابطو ریښې را وویستې شوې او کله چې ددې ریښو د له منځه تلل د پرمختګ اساس وګرزید نو انقلابي دماغونو دهغې څخه دا پایلې را وویستې چې ګویا هره هغه نظریه او یا تګلاره چې د پخوا څخه را روانه ده د پرمختګ په لار کې خنډ جوړوي او دهغې د له منځه وړلو پرته مخ په وړاندې قدم نه شي اخیستل کیداې. په دې توګه چې د مسیحې اخلاقو د غلطو اصولو دماتولو نه وروسته ډیر ژر دهغوې تنقید د انساني اخلاقو د بنسټیزو آندونو په لور متوجه شو. ویل یې دا عصمت او پاک لمنې څه بلا ده ؟ په ځوانۍ باندې د تقوې مصیبت ولې را نازل شوې دې ؟ د نکاح نه مخکې که څوک د چا سره محبت کوي نو څه بده به پیښه شي ؟ او د نکاح نه وروسته ایا د انسان زړه د سینې نه بهر کیږي چې د مینې او محبت حق ترې وا خیستل شي ؟
دا او دا ډول نورې پوښتنې په دغه انقلاې ټولنه کې هرې لورې ته خپرې شوې او په ځانګړې توګه ورته د رومانتک ادب د ښوونځي پلویانو (Romantic School) زیاته هوا ورکړه.
د نولسمې پیړۍ په پیل کې جیورج ساند(George Sand) نومې ښځه ددې ډلې مشره وه. دې ښځې ټول هغه اخلاقي اصول ورمات کړل چې تل پرې د انساني شرافت او په ځانګړې توګه د ښځې د عزت حساب کیده. هغې په داسې حال کې چې میړه هم درلودتر څنګ یې د نکاح دداېرې څخه بهر هم ازد اړیکې درلودل .
بالاخره د میړه نه جدا شوه او دهغې وروسته یې دوست په دوست بدلاوه. دهیچا سره یې ددوه کالو نه زیات وخت تیر نشو کړاې. دهغې د ژوند په لنډ تاریخ کې د شپږو داسې کسانو نومونه شته چې ورسره یې تل پټه او ښکاره دوستې او اشنایې درلوده. دهغې دهمدې دوستانو څخه یوه دهغې په هلکه لیکلې دې چې:
«جورج ساند لمړی یوه پروانه(پتنګ) رانیسې او هغه د ګلونو په پنجره کې بندوي. دا دهغې د محبت وخت وی. بیا هغه دهغې په زبیښلو پیل کوي او دهغې د پرتکو څخه خوند اخلې ، دا دهغې د سوړتیا او مخ اړونې وخت وي. ژر یا وروسته داسې وخت هم راځې چې بیا دهغه وزرونه کاږي او ټوټه ټوټه کوي یې او دهغې پروانو (پتنګانو) په ډله کې یې ورواچوي د کومو نه چې هغه دخپلو داستانونو د قهرمان په څیر کار اخلې.»
فرانسوي شاعر الفردو موس(Alfred do musse) هم د هغې د عاشقانو څخه و خو دهغې د بې وفاتوب څخه دومره زړه ماتې شو چې د مړینې په وخت کې یې وصیت وکړ چې جورج ساند دهغې د جنازې لیدلو ته پرینښنول شي، داد هغې ښځې ذاتي کرچار او کریکټر و چې لیکنو یې لږ تر لږه تر دیرشو کالو پورې د فرانسوي ځوان نسل په ذهنونو اغیز کړې و .
(١)]دوګړیزې ازدۍ د تخیل څخه ، اوسنې پانګه وال نظام او د جمهوري تمدن نظام او اخلاقي بې لاریتوب را پیدا شو. او نژدې یوه نیمه پیړۍ یې په اروپا او امریکا کې دومره تیرې وکړ چې انسانیت دهغې پر خلاف بغاوت ته اړ شو. څکه چې دې نظام وګړي ته د ټولنیزو ګټو پر خلاف دخپلو نفساني غوښتنو د پوره کولو واک ورکړې و او ټولنیزې ښیګړې یې د هغې تر مخ حلالې او قربان کړې وې او د ټولنیز نظام شیرازه یې خوروره کړې وه ، سوسیالیزم او فاشیزم دواړه دهمدې بغاوت نښې دې خو په دې نوې جوړښت کې هم دهماغه لومړۍ ورځې څخه داخرابوالې په یوه بڼه کې پټ پروت دې. او دا څکه چې دا د یوه انتها علاج به

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلې انتها باندې کول دي. د اتلسمې پيړۍ د وګړيزې ازادۍ کمښت دا و چې ټولنه يې په وګړي ځاروله او د شلمې پيړۍ د ټولنيز فکر کمښت دا دي چې وګړې د ټولنې څخه ځاروې. د دوې تر منځ د انسان د ژغورنې له پاره يوه متوازنه لار لا تر اوسه هم هماغسې ورکه ده لکه څنګه چې په اتلسمه پيړۍ کې ورکه وه.]

جيورج ساند (George Sand) په خپل يوه ناول (Lelia ليليا) کې د ليليا له ژړخه استينو ته ليکي چې:

«څو مره ډير چې ماته د نړۍ د کتلو فرصت تر لاسه کيږي نو زه احساسوم چې د محبت په هکله زمونږ د ځوانانو افکار ډير زيات په غلطه دي. دا ډير غلط فکر دي چې يوازې د يوه کس سره دې محبت او مينه وکړل شي او د هغې په زړه دې پوره تسلط پيدا کړل شي او دا تسلط دې بيا د تل له پاره شتون ولري. بې له شکه ټول مختلف فکرونه بايد وزغمل شي زه د دې خبرې منلو ته تياره يم چې ځينې ځانګړې روحونه په ازدواجي ژوند کې د وفادار پاته کيدو حق لري خو زيات يې نورې اړتياوې لرې. دې ته اړتيا ده چې دواړه خواوې يو بل ته ازادي ورکړي، يو بل وزغمي او د غه خپل غرضي د زړه نه وکاږي چې د هغې له مخې د رقابت او بدنيتۍ لړۍ پيل کيږي، ټول محبتونه سهي دي، که هغه تيز او تند دی او که ارام، شهواني دي يا روحاني، پايښت لرونکي وي او که بدلون مندونکې وي، خلک د ځان وژنې په لور بوځي او يا د خوند او لذت په لور.»

په خپل يوه بل ناول (Jaccuse ژاک) کې د هغه ميړه کريکټر او کړچار وړاندې کوي چې د هغې په وړاندې د ښه ميړه نمونه او مثال دي. د هغې هيرو د «ژاک» ښځه د يوه پردي سړي په غيږ کې ځان ور اچوي خو هغه د پراخ زړه خاوند ميړه د هغه نه نفرت نه کوي. بيا د نفرت د نه کولو لامولونه بيانوي او وايي:«کوم ګل چې زما پر ځاې بل چاته خوشبويي ورکول غواړې نو ماته د دې څه حق دي چې هغه تر پښو لاندې و مرووم.»

او بيا مخکې د ژاک د ژبې نه راوتلي الفاظ داسې وړاندې کوي:

«ما خپل فکر نه دې بدل کړې، د ټولنې سره مې سوله نه ده کړې، زما له آنده نکاح په ټولو ټولنيزو اړيکو کې يوازې هغه وحشيانه لاره او طريقه ده چې تصور يې کيداې شي. زه باورلرم چې با لاخره به دا طريقه له منځه ولاړه شي، که چيرې انسانې نسل په ريښتوني توګه د انصاف او عقل په لور قدم پورته کړي بيا به د دې ځاې يو بل رواج و نيسي او هغه به د نکاح څخه لږ څه هم مقدس نه وي خو د هغې څخه به ډيره انساني طريقه او لاره وي. په هغه وخت کې به انساني نسل د داسې ښځو او نارينه و څخه جوړښت موندلي وي چې يو د بل په ازدۍ به هيڅ ډول بنديزونه نه لګوي. اوس خو نارينه دومره خپل غرضي او ښځې دومره بې زړه دي چې د هغوې څخه يو هم د موجوده قانون نه د بل ډير شريفانه قانون غوښتنه نه شی کولې. بلې ! په هغوې کې چې د ضمير او نيکۍ کمښت وي نو هغوې بايد په درنو زنځيرونو کې و تړل شي.»

دا هغه آندونه دي چې د ۱۸۳۳ زيږديز کال په شاوخوا وختونو کې بيانيدل او جيورج ساند (George Sand) هم يوازې تر همدې ځايه ولاړه او خپل د غه افکار يې اخري منطقي تومني ته و نه شو رسولاې. د دې ټولې ازاد فکرۍ او روڼ پالنې سره سره پخوانيې رواجي او اخلاقي تياري د هغې په ذهن کې څه نا څه پاتې وي. نژدې ديرش يا پنځه ديرش کاله وروسته په فرانسه کې د اديبانو، فيلسوفانو، ډرامه ليکونکو يو بل لښکر راپورته شو چې مشري يې الکزانډر ډوماس (Alexander Dumas) او الفريد ناکې (Alfred Nquet) کوله. دې خلکو خپل ټول ځواک د دې فکر په خپرولو تير کړ چې:« ازادې او د ژوند نه خوند اخيستل د انسان فطري حق دي او په دې حق باندې د تهذيب او اخلاقو قيود او بنديزونه لګول په وګړي باندې د ټولنې تيرې دي». د دې نه مخته د وګړي له پاره د عمل د ازادۍ غوښتنه د محبت په نامه کيدله خو وروسته خلکو ته يوازې دا عاطفي او جذباتي غوښتنه يوه کمزورۍ ښکاره شو. په دې خاطر هغوې د وګړيزې خپل سرۍ، بې قيدو بنده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او اواره ګی ، دعشق ، فلسفي او حکمت او تدبيرد ټينګو بنستونو د جوړولو هڅې پيل کړې . ددې د پاره چې ښځې او نارينه په پوره ازدی، ډاډ او احساس سره هر هغه څه چې و غواړی ويې کړي اودهغوې هر کار د ټولنې له اړخه يو روا او نيک عمل و ګڼل شي.

د اتلسمې پيړۍ په اخري وختو کې پاول آدم(Paul Adam) او هنري بتايلا (Henry Bataille) پير لويې (Pierne Louis) او نورو زيات شمير اديبانو خپله ډيره ځواکمني په ځوانانو کې د جرأت په پيدا کولو کې صرف کړه تر څو پخواني اخلاقي اغيز که لږ څه پاته هم وي په مکمله توګه له منځه يوسي.

پولي اوان په خپل کتاب(Lamorale De Lamour) کې ځوانان په دې حماقت او بې عقلۍ دزړه دخلاصه ملامتوي او وايي چې: « کله چې هغوی (هلک يا نجلۍ) په خپلو منځو کې د محبت اړيکې پيدا کوی نو يو دبل د قانع کولو په خاطر درواغ وايي چې ګويا دهغه په خاطر ځان وژلو ته هم تيار دي او دهغې سره د زړه نه غواړی مينه وکړي او د تل له پاره غواړي دهغه يا هغې په څنګ کې واوسي» بيا وايي:

«دا ټولې خبرې په دې خاطر کيږي چې د جسماني خوندونو دغه غوښتنه چې په فطري توګه د هريوه کس سره شتون لري اوپه کې د ګناه يابدۍ کومه خبره هم نشته خو د پخوانيو فکرونو په بنسټ هغه معيوب ګڼل کيږي نو دهغې له پاره انسان خامخا ددرواغو د پردې تر شا دپټيدو هڅه کوي. دا د لاتيني ولسونو ستره کمزورتيا ده چې په هغې کې محبت کونکي جوړې يو بل ته په ډاګه دا خرګندول شرم بولي چې ووايي چې: د ملاقات او ليدنو څخه ددوې موخې يوازې جسمانی غوښتنې پوره کول او خوند اخيستل دي».

ددې نه وروسته ځوانانو ته مشوره ورکوي او ورته وايي چې:« ښه پوه او معقول انسانان شی ، دخپلو غوښتنو او خوندنو د خادمانو ' څخه خپل معبودان مه جوړوئ ، هغه خلک ډير بې عقله او ناپوه دي چې د محبت بوت خانه جوړه کړی او بيا په هغې بت خانې کې يوازې د يوه بت عبادت کوي ، د لطف او خوند په هره ګړی کې د يوه نوی ميلمه انتخابول په کار دی.»

پيرلويې (Pierne Louis) ددې ټولو نه څلور قدمه مخته ځي او اعلان کوي چې اخلاقي بنديزونه په حقيقت کې د انساني ذهن او دماغي ځواکونو د ودې په وړاندې خنډ جوړوي. تر څو چې هغه په مکمله توګه مات نه کړل شي او انسان د پوره ازادۍ سره د جسماني لذتونو څخه خوند وانخلي ، هيڅ ډول عقلي ، مادي ، علمي او روحاني ارتقاء شوني نه بريښي. (Pierne Louis) په خپل کتاب افروديت(Afrodite) کې په ډير کوښښ سره ددې خبرې د ثابتولو هڅه کوي چې بابل ، اسکندريه ، روم او د تهذيب او تمدن د ټولو مرکزونو د بهار ، عروج او شباب وخت هماغه و چې هلته عشق ، اواره ګي او نفس غوښتنې(Licentiousness) په خپل اوج کې وي. خو کله چې هلته اخلاقي او قانوني بنديزونه د انسان په نفسي غوښتنو باندې و لګيدل نود غو ښتنو سره سره د انسان روح هم همدې بنديزونو کې را و نغښت.

پيرلويې (Pierne Louis) همغه وګړی دی چې په خپل وخت کې دفرانسې يو نامتو اديب ، ليکوال او د ادب د يوه ازاد مکتب لاربنود و . هغه د خپل قلم ټول ځواک د لوڅوالي ، بربنډتوب اود ښځې او نارينه دازادۍ په صفت کې تير کړې. په خپل دغه کتاب کې هغه د يونان په ستائنيه کې ليکي چې:

«لکه د لوڅ انسان..... پوره صورت چې مونږ يې په خپل مخکې انځورولي شو... د چا په هکله چې مذهب مونږ په دې ډاډمن کړي يو چې هغه په خپله الله جل جلاله په خپل صورت کې پيدا کړې دي.... د يوې مقدس عصمت پلورونکې په بڼه د ټولو نازو نخرو سره يو ځای د شل زره نندارچيانو تر مخ خپل عصمت را ښکاره کوي چې د شهوانی محبت اخري مرتبه ده... دا هماغه بختور اسماني محبت دې چې مونږ ټول ترې پيدا شوي يو... نه ګناه وه ، نه د شرم کوم شې و نه ناپاکه او نجسه کار و.»

(c) ketabton.com: The Digital Library

(١)]ددي لفظ په پوهيدو کي غلطي و نه کړئ ددي ښځه هدف هغه ښځي او نارينه دی څوک چي يو سړي يا يوه ښځه دخپلو نفسي غوښتنو د سرښت له پاره استعمالوي]

او وروسته بيا په داسي حال کي چي ټولي شاعرانه پردي او رموز يوي لوري ته ږدي او په پوره بي باکۍ سره په ډانګ پيلي توګه ليکي چي: «د يوه ځواکمن اخلاقي تعليم په واسطه ددغه مکروه فکر له منځه وړل اړين دي چي ښځي د مور په څير په هرې بڼه د شرم نه ډک ، ذليل او د شرف او عزت نه لويدلي کار هم ګڼل کيداې شي.»

د شلمي پيړۍ پرمختګونه :

په نولسمي پيړۍ کي د افکارو پر مختګ تر دي ځايه رسيدلي و خو په شلمه پيړۍ کي نوي باز په فضا کي را ځرګند شو چي دخپلو مخکينو څخه يي هم دپورته الوتو هڅه کوله. په(١٩٠٨) زيږديز کال پيروولف (Pierre Wolff) او ګيستان ليرو(Gastonlerouk) يوه ډرامه د(Lelys) خپره کړه چي په هغې کي دوه ځواني نجوني د خپل ځوان وورور تر مخه د خپل پلار سره په دي موضوع خبري اتري کوي چي ګويا هغوي ته د ازادانه محبت کولو حق شته. او دا چي د زړه لګيدو (محبت) پرته يوي ځواني نجلۍ ته د وخت تيرول څومره دردمن کارد ي. دهغي زوړ پلار خپله يوه لور په دي خبره ملامتوي چي هغه د يوه ځوان سره نامشروع اړيکي لري . د خپل پلار په ځواب کي لور وايي چي (زه تا ځنګه و پوهوم. ته په دي نه پوهيږي چي هيڅ نارينه ته دا حق نه شته چي د کومي نجلۍ څخه که څه هم دهغي لور يا خور وي دا غوښتنه وکړي چي هغه دي د محبت پرته زړښت ته ورسيږي.)
نړيوالي جګړي د ازادۍ دغه غورځنګ ته نور هم ځواک ورورباښه. بلکه د اخري مراتبو پوري يي ورساوه . د حمل د منعي کولو غورځنګ د فرانسي په ولس ډير زيات اغيز وکړ . ځلويښت کاله په پرلپسي توګه د فرانسي ولس ددکوچنيانو دپيدا اينبت(ولادت) د کمښت په لور روان و . ددي هيواد د(٨٧) ولسواليو څخه يوازي شل داسي وي چي د توالد شمير په کي د مړيني له شمير څخه ډير و. په پاتي(٢٧) ولسواليو کي د مړيني شمير د پيدا اينبت له شمير څخه ډيرو ، ان تردي چي په ځينو ولسواليو کي د هرو سلو کوچنيانو دپيدا اينبت په مقابل کي د مړو شميره (١٣٠-١۴٠) او ان تر (١٢٠) پوري رسيدله. کله چي جنګ و نښت نو په داسي حال کي چي د فرانسي ولس ته د خپل مرګ او ژوند په دغه کشمکش کي دخپلي بقا او پايښت موضوع ترمخ وه ، نو دفرانسي پوهانو ته دا په ډاګه شوه چي د فرانسي په غيږ کي د جنګياليو ځوانانو شميره ډيره کمه ده. نو که چيري اوس دغه کم شميره ځوانان دفاع وکړی او خپل ولس خوندي هم کړي نو بيا به ددښمن ددويمي حملي په وخت کي د ولس خوندی کول شوني نه وي. نو همدي فکر په فرانسي کي د ولادت د زيادښت احساس د ليونتوب تر پولو پوري ورساوه او هري خوانه ليکوالانو ، ژورنالستانو ، خطيبانو او ددي نه اخوا پوهو علماو او سياست پوهانو په يوه اواز پورته کولو سره وويل چي: (بچي پيدا کړئ ، د نکاح د رسمي بنديزونو پروا مه ساتئ ، هره پيغله يا کونډه چي د بچي د پيدا کولو له پاره خپل رحِم يا ګيډه په خپله خوښه وړاندي کړي ، هيڅ ډول به نه ملامتيږي. بلکه برعکس به د عزت وړ وی.
په دي وخت کي دښځو ازادي غوښتونکو وګړو ته يو طبيعي ځواک تر لاسه شو او ددي فرصت او وخت نه په ګټي اخستو سره يي ، ټول هغه آندونه خپاره کړل چي د شيطان په ځولۍ کي لا تر اوسه هم پاته وو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همغې وخت يو مشهور اخبار ليکونکي چې د (Republical La Lvon) اخبار مدير و په دې موضوع چې په زور زنا کول ولې جرم دې؟ داسې وليکل:

[کله چې غريب وګړي د لوږې له لاسه تنګ شي او په غلا او لوټمارۍ لاس پورې کړي ،نو ويل کيږي چې ده ته دوږې ورکړې نو لوټماري او غلا به په پخپله بنده شي. خو عجيبه خبره دا ده چې کله د همدردۍ او مرستې احساس د جسم د يو ډول طبيعي اړتيا و په خاطر په جوش راځي نو بيا هغه د همدغسې يوې بلې طبيعي همدغومره مهمې اړتيا يعنې محبت له پاره ولې پراختيا نه مومي؟ لکه څنګه چې غلا د تل له پاره د لوږې د شدت له مخې صورت نيسې په همدې ترتيب هغه څه چې زنا بالجبر (په زور د کومې ښځې ابرو لوټول) او زيات وختونه وژنه د همداسې اړتياو د زياتو او سختو غوښتنو په پايلو کې پيښيږي چې د لوږې او تندې څخه کم طبيعي نه دي......... يو صحتمنده وګړي چې غښتلي او ځوان هم وی خپل شهوت نه شي کنترولولي ، لکه څنګه چې هغه خپله لوږه ددې وعدې په اساس ، چې په راتلونکي اونۍ کې به غذا را پيدا شي ، نه شي تم کولاې..... په داسې حال کې چې زمونږ په بازارونو کې هر څه په پوره افراط سره موجود دي . ديوا ځوان وګړی شهواني لوږه همدومره د افسوس وړ ده لکه څومره چې د يو وږي انسان د نس لوږه. لکه څنګه چې يو فقير او غريب ته غذا په مفت ډول ورکول کيږي نو په همدې ډول د بل ډول لوږې څخه چې کوم خلک مري نو د همغې له پاره هم مونږ ته څه انتظام کول په کار دي].

بس په دې باندې همدومره پوه شئ چې دا کوم د ټوکو ټکالو مضمون نه و. دا په پوره غور سره ليکل شوې و او په پوره تدبير او پوهې سره په فرانسه کې خپور شو او ولوستل شو . په همغه وخت کې د پاريس د يو هنتون د درمل جوړونې په فاکولته کې يو مضمون د(پي ، ايچ ، ډي) د ورکړې په خاطر غوره کړاې شو او په رسمي جريده کې خپور کړې شو چې د هغې يو څو جملې دلته را اخلو.

[مونږ هيله لرو چې هغه ورځ به هم راشي چې مونږ د دروغجنو بهانو او د شرم او حيا د احساس پرته وواييو چې ما ته په شل کلنۍ کې د سوزاک ناروغتيا پيدا شوې وه او لکه څنګه چې تاسې پرته له ويرې او تکلف نه دا واياست چې زه يې د وينې د توکولو په خاطر غره ته وليږلم....دا ناروغتيا وې د ژوند څخه د خوند اخيستو قيمت دي چا چې خپله ځواني په داسې ډول تيره کړه چې د هيڅ ډول ناروغتيا اغيز پرې را ښکاره نه شو نو هغه يو نامکمله وجود دي. هغه دبې زړه توب سره دمزاجي او يا د مذهبي غلط فهمۍ په اساس د دغې طبيعي دندې د سرته رسولو څخه ډډه کړې چې ښايي د هغې په فطری دندو کې تر ټولو لومړنۍ دنده وه.

د(Neo-Malthusian Movement) د غورځنګ ليکنې:

دمخکې تللو تر مخه په هغو افکارو باندې هم نظر اچولو ته اړتيا ده چې د حمل(دکوچني دپيدا ايښت) د مخنيوی د خوزښت په لړ کې منځته راغلي. د اتلسمې پيړۍ په اخر کې ، يعنې هغه وخت چې انګريز اقتصاد پوه (Malthus)مالتهوس د نفوسو دکمښت له پاره د حمل(دکوچني دپيدا ايښت) د کنټرول وړاندېز وکړ نو په همغه وخت کې دهغه په فکر او ذهن کې دا خبره هم نه ګرځيده چې ددې دغه وړاندېز به يوه پيړۍ وروسته د زنا او فحش دخپرواې له پاره تر ټولو ستر عامل او مرستندويه ثابت شي. هغه د نفوسو د ډيرښت نه دمخنيوې په خاطر ،په نفس کنټرول او په زيات عمر کې د نکاح کولو مشور ورکړې وه خو د نولسمې پيړۍ په اخر کې چې کله نيومالتهوسي(Neo-Malthusian Movement) غورزنګ سر را پورته کړ نو دهغې بنسټيز اصول دا وو چې دنفس غوښتنې دې په پوره ازادۍ سره تر سره شي او دهغې فطري زيښنه يعنې د اولاد د پيدا يښت مخه په علمي او طبي لارو چارو سره ونيول شی. ددې غورزنګ دغه وړاندیزونو د زنا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدکارۍ په وړاندې هغه اخرۍ بند هم ورمات کړ چې د ازادو جنسي اړيکو په مخ کې خنډ واقع کيداې شو. ځکه چې اوس يوه ښځه پرته له دې ويرې خپل ځان د يوه سړي په غيږ کې ور اچولې شی چې د هغې به اولاد پيدا شي او په هغې به د مسؤليتونو بار وا چول شي.

دلته د هغې پايلو د بيانولو فرصت نه شته. مونږ يوازې يو څو داسې نمونې وړاندې کوو چې د دنسل د پيدا ايښت د کنټرول (Birth Control) په ليکنو کې ډيرې يادې شوې دي. په دې ليکنو کې چې دمالتهوسې غورزنګ پلويانو کوم استدلال کړې هغه په لنډه توګه دادې چې:

[هر انسان په فطري توګه ددرې ډيرو قوي اړتياو سره مخ کيږي. د غذا اړتيا، د ارام اړتيا او د شهوت اړتيا. فطرت دغه درې واړه اړتياوې په انسان کې په پوره ځواکمنۍ سره پيدا کړې دي. او د هغوې په پوره کولو کې يې ځانګړې لذت ايښې دي، تر څو انسان د هغې د پوره کولو ليوال وي. د عقل او منطق غوښتنه داده چې انسان د هغې د پوره کولو له پاره هڅه وکړي. د لمړۍ دوو شيانو په هکله د هغه تګلاره همدا ده خو ددريم په هکله د هغه تګلاره لږ څه توپير لري. ټولنيزو اخلاقو په هغه بنديز لګولې چې جنسي غوښتنې د نکاح نه پرته بايد تر سره نه شي او د هغې نه اخوا يې دا شرط هم پرې ايښې چې د اولاد پيدا ايښت بايد تم نه شي. دا ټولې خبرې له يوه سره عبث دي. دعقل او فطرت پر خلاف دي. په خپلو اصولو کې غلطې دي او د انسانيت له پاره د ډير بد استثمار او زبيښناکۍ سبب ګرځي.]

په دې لکينو کې چې د کومې ودانۍ جوړښت شوې لږ څه هغه هم ووينۍ:

[د جرمني د سوسيال ديموکرات ګوند مشر (Bebel) ډير په ډانګ پيبلې توګه ليکي چې:

«ښځې او نارينه حيوانات دي، نو ايا د حيواناتو په جوړو کې نکاح او بيا د تلپاتې نکاح پوښتنه را پيدا کيداې شي ؟»

ډاکټر ډريسډېل (Dr. Drysdale) ليکي چې:

[نړدې د ټولو غوښتنو په خير محبت هم يو تغيير خوړونکې څيز دي نو هغه د يوې لارې سره ځانګړې کول د فطرت به قوانينو کې ترميم کول دی. په ځانګړې توګه نوې ځوانان دې بدلون لورته ميلان لري او د هغوې دغه رغبت د فطرت د هغې منطقي نظام مطابق دي کوم چې غوښتنه کوي چې زمونږ تجربې بايد بې شميره وي.... ازاد اړيکې د نورو سترو اخلاقو ښکاروندې دي ځکه چې هغه د فطرت د قوانينو سره ډير مطابقت لري. او په دې خاطر هم چې هغه نيغ په نيغه د جذباتو، احساساتو او بې غرضه محبت او مينې ښکارندوې دی. دکوم ميلان او رغبت څخه چې دغه اړيکی پيدا کيږي هغه ډير اخلاقي ارزښت لري نو دا ارزښت کله هغه تجارتي راکړې ورکړې ته په برخه کيږی چې نکاح په حقيقت کې خپل کسب (Prostitution) ګرځوي.]

ګورئ چې اوس تصور او آند بدليږي، بلکه سرچپه کيږي. لمړۍ دا هڅه کيدله چې د زړونو څخه دا تصور وکاږي چې ګويا زنا له اخلاقي اړخه يو ناوړه کړچار دي او دا ثابته کړي چې زنا او نکاح دواړه برابر دي. اوس يو قدم مخته ړدي او نکاح يو معيوب کار او زنا ته د اخلاقي لوړوالي مرتبه ورکوي. لکه چې بل ځاې همدا ډاکټر وايې چې:

[دداسي تدبيرونو غوره کولو ته اړتيا ده چې د واده پرته هم محبت يو معزز څيز و ګرځوي......دا دخوښۍ ځاې دي چې د طلاقو اسانتيا دنکاح رسم و رواج ورور ورو ختم کړې اوس نو نکاح ددوه کسانو تر منځ د يو ځاې ژوند کولو يو داسې تړون دي چې کله هم دواړه خواوې و غواړی هغه له منځه وړلاې شي او دا د جنسي اړيکو يوه سهي لار ده.]

دفرانسې مشهور نومالتهوسي مشر پرل روبين (Paulrobin) ليکي چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[په تیرو پېنځه ویشت کالو کې مونږ ته دومره سوبې را په برخه شوې چې د هغې په پایلو کې مو د حرامې(دازادو جنسي اړیکو په واسطه د پیدا شوي) کوچني مور دحلالي کوچني دمور سره په یوه مرتبه کې ودروله. اوس یوازې دومره کمښت پاته دی چې هماغه لومړۍ ډول (حرامیان) کوچنیان پیدا کړل شي تر څو د مقایسې پوښتنه له یوه سره شتون و نه لري.]
د انګلیستان یو مشهور فیلسوف مل په خپل کتاب ازادي(On Liberty) کې په دې خبره ټینګار کوي چې [دداسې خلکو د ودونو څخه باید قانوناً مخنیوی وشی چې هغوی ددې پوره شواهد وړاندې نه کړي چې ګویا هغه د ټول ژوند له پاره کافی وسایل لري.]خو کله چې په انګلستا کې د قحبه (زنا) ځایونو (Prostitution) د مخنیوي پوښتنه را پورته شوه نو بیا همدغې فیلسوف د هغې دله منځه وړلو کلک مخالفت وکړ ، علت یې دا ووایه چې دا په وګړیزه ازادۍ یوه حمله ده او د کسب ګرو سپکاوي او توهین دې. ځکه چې دا دهغې سره دکوچنیانو په خیر سلوک کول دي.
غور وکړئ ، د وګړیزې ازدۍ درنښت په دې خاطر کیږي چې له دې څخه په ګټې اخیستلو سره د زنا کولو له پاره لاره هواره شي. خو که کوم بې عقل دهمدې وګړیزې ازادۍ نه په ګټې اخیستلو سره نکاح کول وغواړي نوداسې وګړي هیڅکله هم ددې ورتیا نه لري چې ازادي دې یې خوندي وساتله شی. دهغې په ازدای کې نه یوازې داچې د قانون مداخله وزغمل شي بلکه دا دازادۍ غوښتوونکی فیلسوف دضمیر په بنسټ ، پخپله یوه مطلوبه لاسته راوړنه ده.
دلته د اخلاقي افکارو انقلاب خپل اخر ته ورسید کوم. چې بد او ناروا وو هغه ښه شو او کوم چې ښه او نیکي وه هغه بد وګرځیده.

زبیښې او پایلې ئې :

لیکنه مخته ځې او دخلکو افکار دهغې پسې وروسته ځغلې. په آخر کې ټولنیز اخلاق ، د ټولنی اصول او دحکومت قوانین ټول مقاومت له لاسه ورکوي. هلته چې یوه نیمه پیړې په پرلپسې توګه فلسفه ، تاریخ ، د پوهې فنون ، ناولوونه ، ډرامې ، هنر او بالاخره ددماغونو دتیارولو او د قالب کول ټول الات د خپل متحد ځواک په واسطه یوازې او یوازې یو فکر او تګلاره د انسان د ذهن او دماغ دریښو ، ریښو سره ښلولې نو بیا هلته په همداسې یو فکر د ټولنې اغیزمن کیدل یو حتمې کار دې او بیا هلته چې د حکومت او ټولو ټولنیزو ګوندونو بنسټ په جمهوري اصولو ولاړوي داهم شوني نه ده چې د عوامو دفکر د بدلون سره سم قوانین هم تغیر و نه مومي.

صنعتي انقلابونه او اغیزې ئې:

په زړه پورې دا وه چې په همغې وخت کې چې صنعتی انقلاب (Industrial Revolution) منځته راغې، ګن شمیر نور تمدني وسایل هم برابر شول. دغه انقلاب چې په ټولنیز او اقتصادي ژوند کې ئې په مدني ژوند ، دګټو بدلونونو په راوړلو سره ،کوم اغیز و شیند ، دهمدې اغیز له امله دټولو حالاتو مخه هماغه لوري ته ورل کیده کومی لوري ته چې انقلابي لیکنو د هغې بوتلل غوښتل.
دوګړیزې ازدای په آند ولاړ پانګه وال نظام ته دمشینونو ایجاد اود تولید(Mass Production) امکاناتو ډیر ځواک وربخښلې و. پانګه والو طبقو ستر ستر صنعتي او تجارتي مرکزونه جوړ کړل او دغه مرکزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالاخره په لويو لويو ښارونو بدل شول. د کليو او بانډو څخه په سلونو زره اويا په ميلينونو انسانان دغې لوريې ته دکار موندلو له پاره وروهڅول شول او هملته را ټول او ځاي په ځاي کړل شول. ژوند کول تر ډيره حده پوې سخت شو. کور، کالي او خوراک او څښاک او د ژوند په ټولونورو اړتياو باندې اور لګيدل پيل شو. او دا ټول ، څه د تمدن په برکت او څه د پانګه والو په هڅو تر سره شول. د عيش او عشرت بې شميره نور وسايل هم د ژوندانه په اړتياو کې ورداخل کړل شول. خو پانګه وال نظام د دولت ويش په داسي ډول و نه کړ چې دهغې په واسطه د دغې ټولو اسانتياوو د لاسته راوړلو وسايل هم په همدغه پيمانه خلکو ته ور ورسيږي. پانګه وال نظام هومره اقتصادي وسايل د عام ولس په واک کې ورنه کړل دکومو د لاس ته راوړلو له پاره چې هغوې ښارونو ته راغلي وو ، تر څو د ژوند لمړنۍ اړتيا وې لکه (کور ، کالي او ډوډۍ) پرې په اسانۍ سره تر لاسه کړي . دهغې زيبښاک يا استثمار پايله دا شوه چې په ميړه باندې ښځه او په پلار باندې خپل بچيان يو دروند بار وګرځيد . هر چاته د خپل ځان ساتل ستونزمن شول . اقتصادي حالات تر دې ځايه خراب شول چې هر وګړې پخپله خپل ځان و ساتي . ځوانو ، واده شوو او کونډو ښځو ته په خپله د رزق د پيدا کولو له پاره دکوره وتل ورپيښ شول. او بيا چې کله ددواړو صنفونو تر منځ د اختلاط مواقع او فرصتونه نور هم زيات شول او دهغې فطري زيبښې هم را منځته شوې ، نو دهمدغې وګړيزې ازادۍ تصور او د اخلاقو نوې فلسفې ، پلرونو ، لوڼو ، خويندو ، ورونو ، ميړونو او ښځو ته دا ډاډينه ورکړه چې د ويرې او خوف کومه پراوه و نه ساتي. څه چې کيږې ډير ښه کيږي. دا را پرزيدل نه دې بلکه پورته والې (Emancipation) دې ، دا بد اخلاقي نه بلکه د ژوند نه خوند اخيستل دي. په کومه کنده کې چې پانګه وال تاسې ورغورځوي هغه دوزخ نه دې بلکه جنت دې جنت.

پانګه واله ځان غوښتنه :

بيا خبره په دې پولو کې هم را تاوه نه شوه، د وګړيزې ازادۍ په کوم آند چې ددې پانګه وال نظام بنسټ ايښودل شوې و هغه نظام وګړې ته د هرې شونې لارې څخه دپانګې دپيداکولو بې قيد او شرطه اجازه ورکړه. داخلاقو دې نوې فلسفې هره هغه طريقه حلاله او پاکيزه وګرځوله چې دهغې په واسطه پانګه او شتمنې تر لاسه کړل شي که څه هم ددې لارې دهغه شتمنيدل د نورو ډيرو وګړو په له منځه تللو منتج شي. په همدې ډول د تمدن ټول نظام په داسې يوې لارې جوړښت ومومند چې د ټولنې له خوا وګړي له هر اړخه ساتل کيدل خو برعکس د وګړي د خپل غرضيونه ټولنه په هيڅ ډول خوندي نه وه. خپل غرضه وګړو ته په ټولنې د سپړيدو ټولې لارې پرانستې وې. هغوې ټولې انساني بې بسۍ نابسامانۍ را ټولې او هغه يې دخپلو شومو اغرضو د (Exploit) استثمارولو له پاره دنوو لارو په څير استعمالولې. دنمونې په توګه:

يو سړې راپورته کيږي او دخپل جيب د ډکولو په خاطر يو زيات شمير وګړي د شرابو په تلپاتې ناروغۍ ککړوي ، هيڅوک نه شته چې ټولنه ددغه ساري ناروغتيا له جراثيمو څخه و ژغوري.

بل راپورته کيږي او په نړۍ کې د سود خوړلو جال خپروي، هيڅوک نه شته چې دغه وينې زبيښونکي «ژوره» د خلکو د وينې د ښبلو څخه لرې کړي. بلکه برعکس ټول قوانين دهمدغې وينې څښونکې ژورې د ګټو د ساتنې په خاطر جوړيږي تر څو هيڅوک ورڅخه يو څاڅکې وينه هم خوندي نه کړاې شي.

دريبم را پورته کيږي او هغه د قمار او جوارۍ عجيبې لارې پرانيزي. ان ترې دې چې د تجارت هيڅ يوه څانګه هم د قمار او جوارۍ د اغيز څخه خالي نه پريږدي. هيڅوک نه شته چې ددې وبايي خپريدونکې ناروغۍ څخه د انسان اقتصادي ژوند خوندي وساتې. د وګړيزې ازادۍ ، سرکښۍ ، بغاوت او دښمنۍ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي كرغيړن وخت كې دا شوني نه وه چې د خپل غرضو او ګټه پالو انسانانو نظر د انسان په دې ستري او ډيرې زياتې ناتوانۍ «شهوت».......باندې پرى نه وځي ،دكومې د راپارولو له لارې يې چې ډيرې ګټې تر لاسه كولاې شوى . په دې توګه د انسان ددې كمزورتيا او ناتوانۍ څخه ګټه پورته كړاې شوه . د تياتر ، نڅا ، او ګډا په ځايو د فلم جوړونې په مركزونو او .... كې د ټولې راكړې وركړې اساس همدا «شهوانيت» وګرځيد. د حسينو او ښايسته ښځو څخه كار اخيستل پيل شول. هغوې بايد زياتې لوڅې اوپه زياته را پارونكې توګه دخلكو مخ ته راوړاندې كړى. او په همدې توګه دخلكو شهواني څواک څومره چې كولاې شې را وپاروې او دهغوې په جيبونو ډاكه واچوې . ځينې نورو خلكو بيا ښځې په كرايه د چلولو تجارت پيل كړ اود قحبه ځايونو (زنا ځايونو) دندې ته يې توجه وكړه او دا كاريې د يوې منظمې بين المللې تجارتي دندې تر پولو پورې ورساوه ، ځينو نورو وګړو د ښكلا او آرايش عجيب عجيب سامانونه را وويستل او هغه يې ښه خپاره كړل تر څو د ښځو پيدا ابنې ښايست ته نوره هم وده وركړي او د ليونتوب تر پولو يې ورواړوي او په دې ترتيب په دواړو لاسو دخلكو جيبونه لوټ او دهغوې دولت را ټول كړي.

ځينو نورو وګړو بيا د لباس نوې شهوت پاروونكې او لوڅ فيشن را وويست. ښكلې ښځې يې په دې خاطر و ګمارلې چې دغه راپارونكې لباس واغوندى اوپه ټولنه كې وګرځي تر څوله يوه اړخه ځوان كول ځانته متوجه كړ او تر څنګ يې په نورو ځوانو نجونو كې ددې لباس د اغوستنې شوق را پيدا كړي او په دې ترتيب د نوو فيشني كاليو جوړونكو د تجارت له پاره د ودې ښه زمينه برابره شي.

ځينې نورو بيا دلوڅو عكسونو خپرول او د فحش مضامينو ليكل يې خپل ځانته د پيسو د پيدا كيدو وسيله جوړه كړه او په دې ترتيب يې عام ولس د اخلاقي جذام او ناسور مرض په ناروغتيا ككړ او دخپلو جيبونو ډكول يې پيل كړل.

په كلار كلار نوبت تر دې ځايه را ورسيد چې د تجارت هيڅ ځانګه د شهوانيت ددې عنصر څخه خالي پاته نه شوه. كه د تجارتي راكړې وركړې ، اعلانا تو او اشتهاراتو ته ځير شئ نو وبه وينئ چې د ښځې لوڅ او يا نيم لوڅ عكس د هغې يوه نه بيليدونكې برخه ګرځيدلې. ان تردې چې د ښځې پرته اعلان ، اعلان نه ګڼل كيږي. هوټل ، رستورانټ ، شوروم(Show Room)، اوهيڅ ځاې به داسې پيدا نه كړئ چې هلته ښځه ددې غرض په خاطر نه وې ساتلې شوې چې نارينه دې دهغې په لور را جذب كړل شي.

بې وزله ټولنه چې هيڅ ساتونكې نه لرې يوازې د يوې لارې دخپلو ګټو ساتنه كولاې شي او هغه دهغوې خپل اخلاقي آند دې. كولاې شي دهمدې آند په واسطه دغه حملې په شا و تمبوې. او ددغه شهوانيت څخه ځان و ژغورى. خو پانګه وال نظام په داسې خامو بنسټونو نه دې ولاړ چې په دې اسانۍ به د هغې د حملې مقا له وكړل شى. هغه د خپل ځان سره يوه مكمله فلسفه او يو شيطاني لښكر لري چې د اخلاقي نظرياتو په ويجاړتيا او له منځه وړلو كې پوره پوره اغيز لري. دقاتل كمال همدا دى چې دكله چې چا د وژلو پسې ځې نو هغه په خپلې خوښې او رغبت سره وژلو ته تيار كړي.

د جمهوري نظام سياست :

غم او مصيبت په دې ځاې هم پاې ته نه رسيږي. ددې نه اخوا د ازادى همدغې آند او فكر په غرب كې جمهوري نظام را و زيږاوه. او بيا همدغه نظام دپورتني اخلاقي انقلاب د سر ته د رسولو يوه ځواكمنه وسيله وګرځيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنوي جمهوريت بنستيز اصل دادي چي خلک په خپله ځان حاکمان ګڼي او د ځان له پاره پخپله قانون جوړه وي. هر ډول قوانين چي غواړی ځانته يې جوړ کړي او کوم قوانين چي نه غواړی نو دخپلي خوښي مطابق يې اصلاح کړي او يا يې له منځه يوسي. دهغوي د پاسه کوم داسي ځواک نه شته چي د انساني کمزروتياو نه پاک وي د کوم په اطاعت کولو چي انسان د بې لارۍ څخه خوندي پاته کيداې شي. دهغوي سره داسي کوم اساسي قانون هم نه شته چي تل پاتي وي او د انسان د لاس وهني څخه پاک پاته شوي وي او اصول يې د هر ډول اصلاح او ترميم څخه پورته وي. دهغوي سره داسي معيار هم نه شته چي د سهي او غلط د بيلتون له پاره پيمانه وګڼل شي او د انسان غوښتنو اوهوا او هوس سره بدليدونکي نه وي، بلکه ازاد او ثابت وي. ددي ډول جمهوريت نوي آند انسان بلکل خپلواکه او غير مسؤل ګرځولي او دخپل ځان له پاره يې پخپله شارع کړي او دهر ډول قانون جوړوني حق يې دپرګنو د راي پوري اړوند کړي دي.

دا څرګنده ده چي هر چيري چي د ټولنيز ژوند ټول قوانين د عمومي فکر تابع وي او چيري چي حکومت ددي نوي جمهوريت غلام وي نو هلته بيا قانون او سياسي ځواکونه ټولنه د هيڅ ډول اخلاقي فساد څخه نه شی ژغورلي. بلکه ژغورل خو پريږده چي هغه پخپله د ټولني په تباهۍ اوبربادی کي ونډه اخلي. دعمومي رايو د هر بدلون سره سم قانون هم بدليږي، دحق، خير او اصلاح هيڅ معيار ددي نه پردته بل نه وي چي ووټ او رايي د چا ډيري زياتي دي. نو که يوه خبره او وړانديز که څه هم هغه ډيره ناپاکه وي خو په عام ولس کي يې منبنت پيدا کړي وي او دسلو څخه يو پنځوس ووټونه يوسي نو هغه د وړانديز ددرجي څخه پورته کيږي او دقانون او تشرع درجي ته رسيږي. ددي بدترينه نمونه دالمان د نازی دور څخه پخو يوه پيښه ده. په هغه وخت کي د جرمني يوه ډاکټر ماګنوس هرشفيلډ (Magnus Hirsch Feld) چي د نړۍ د جنسي اصلاح (World League of Sexual Reform) د غونډي رئيس هم پاته شوي د لواطت په حق کي شپږ کاله پرلپسي مبارزه وکړه، تر دي چي د جمهوريب په واسطه يې دغه حرام کال حلال کړ او د جرمني پارلمان د زياتو رايو په واسطه دا پريکړه وکړه چي اوس دا فعل (لواطت) په دي شرط چي د دواړو خواو په خوښه تر سره شي جرم نه ګڼل کيږی او د مفعول دکوچنيتوب په صورت کي دهغې کوم پالونکي دهغې قانوني اجازه ورکړي وي.

قانون د جمهوريت د غلامۍ په تر سره کولو سره کمزوري شوي دهغې د اوامرو تابعداري کوي خو که چيري په تنبلۍ سره کوم کمبنت چي د غلامۍ په تکميل تري پاته کيږي نو هغه د حکومت اداري پرزي پوره کوي. هغه وګړی چي ددغه جمهوري حکومتونو دندي پر مخ بوزي هغوي د قانون نه د مخه د هغو ليکنو او دهغو اخلاقي فلسفو او دهغو عامو ميلاناتو اغيز مني چي دهغوي په شا وخوا خپري شوي. دهغې په اساس هره هغه بد اخلاقي په رسمي توګه منل کيږي چي رواج يې عام شوي وي. که څه هم هغه تر اوسه د قانون له مخي ممنوع وخو د عملي نفاذ څخه يې پوليس اوقضا دواړه ځان ژغوری او په دي تر تيب هغه د حلال درجي ته رسيږي. د نموني په توګه د حمل داسقاط معاملي ته توجه وکړئ. دا په غربي قوانيو کي تر اوسه پوري ممنوع دي خو هيڅ داسي هيواد نه شته چي هلته دهغې په ډانګ پيلي ارتکاب نه وی شوي. په واده شوو ښځو کي لږ تر لږه پينځه ويشت په سلو کي داسي دي چي يا خو پخپله اسقاط کوي او يا دکوم فني وګړي تر سترګو لاندي. په ناواده شوو ښځو کي ددي تناسب دواده شوو ښځو نه ډير زيات دي. په ځينو ځايو کي د حمل د اسقاط کلبونه جوړ شوي چي ښځي ورته اونيز فيس ورکوي. تر څو د اړتيا په وخت کي تري د يوه پوه وګړی خدمات تر لاسه کړاي شي. په لندن کي يو زيات شمير (نرسنګ هوم) جوړ شوي چي زيات شمير ناروغان يې هماغه دي چي د حمل اسقاط يې کړي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(په دې هکله پروفیسو جوډ په خپل کتاب«Guide to Modera Wickedness » کې ډېر حقایق څپاره کړي دي ، د نورو زیات پوهاوی په خاطر هلته مراجعه وکړئ).
خو ددې سره د انګلیس په قانون کې د حمل ضایع کول جرم لیکل شوې دې.

حقایق او شواهد :

اوس غواړم خپله خبره و غځوم او وښیم چې دغه درې واړه شیان یعنې نوي اخلاقي آندونه ، مدني پانګه وال نظام او سیاسي جمهوري نظام درې واړه یو ځاې په څه ډول ټولنیز اخلاق او د ښځې او نارینه تر منځ جنسي اړیکې اغیزمنی کوي . او په حقیقت کې دهغې څخه څه ډول پایلې را ولاړیږی. څرنګه چې تر اوسه پورې ما ډیرد فرانسې نوم اخستې ، ځکه چې دهمدغه ځایه د دغې غورزنګ پیلامه شوې وه نو په همدې خاطر زه غواړم په خپل څېړنه کې د فرانسې ټولنه د شاهد او ګواه په ډول را وړاندې کړم.
[ما په دې هکله ډیر معلومات د فرانسې د یوه ستر پوه پول بیرو (Paul Bureau) د کتاب(Towards Moral Bankruptcy) څخه چې په ۱۹۲۵ زیږدیز کال کې په لندن کې خپور شوې ، تر لاسه کړې دي.]

د اخلاقي احساس بې کاره کیدل:

په مخکینو پاڼو کې چې دکومو افکارو یادونه وشوه دهغې د خپرولو لمړنۍ اغیز دا و چې په صنفي کړو وړو کې د خلکو اخلاقي احساس مفلوج(شل) پاته شو. شرم ، حیا ، غیرت او شرافت ورځ په ورځ د ترې تم کیدو په لور روان و. دنکاح او بدکارۍ تمیز له منځه ولاړ او زنا یو پاک عمل وګرځید ځکه اوس هغه خلکو ته داسې کوم عیب نه ښکاري چې پټ یې کړی.
د نولسمي پیړۍ تر نیمائي بلکه تر اخره پورې د عامو فرانسویانو په اخلاقي آند کې یو ازې همدومره بدلونونه راغلل چې د نارینه و له پاره زنا بلکل یو معمولي اوفطري عمل ګڼل کیده. مور ، پلار به د خپلو ځوانو زامنو خپل سري (په دې شرط چې هغه دخبیثه ناروغیو سبب و نه ګرځې او یا د پولیسي قوانینو خلاف عمل و نه کړي) په خوښۍ سره زغمله. بلکه که هغه به په مادی توګه کټوره وه نو په هغې به یې خوښي هم ښووله. دهغوې په فکر د نکاح پرته د کومې ښځې سره اړیکې کوم عیبجن کار نه و. داسې نمونې هم شته چې مورو پلار خپل ځوان زامن په خپله هڅولی چې د کومې اغیزمنې او مالدراې کورنۍ د ښځې سره اړیکې ټینګ کړي او خپله را تلونکې ددې لارې روښانه کړي. خو تر دې وخته پورې د ښځې په هکله فکر ددې نه ډیر توپیر درلود . ځکه چې د ښځو عصمت په هر حال یو ارزښتناکه متاع ګڼل کیده. هماغه مورو پلار چې د خپل ځوان زوې خپل سري یې د ځوانۍ یو ترنګ ګاڼه ، خو د خپلې لور په لمن یې داغ هم نه شو زغملې. لکه څنګه چې بد کاره سړي بې عیبه ګڼل کیده بدکاره ښځه هغسې بې عیبه نه ګڼل کیده. د فاحشو ښځو یادونه به په پوره ذلت سره کیده. په همدې توګه د ښځې او نر تر منځ اخلاقي مسؤلیتونه هم برابر نه و.
د میره بدکاري زغمل کیده خو د ښځې بدکاري ډیر معیوب اوکر غیړن عمل ګڼل کیده. د شلمې پیړۍ په راتلو سره دا حالت بدل شو. د ښځو د ازادۍ غورزنګ چې د ښځې او نر د اخلاقي برابرۍ په خاطر کومه شپیلۍ ووهله دهغې اغیز دا شو چې خلکو د ښځو بدکاري هم د عیب نه داسې پاک کار و ګاڼه لکه څنګه یې چې د نارینه و ګاڼه او دنکاح پرته دکوم سړي سره د ښځې اړیکې ټینګیدل کوم داسې فعل پاته نه شو چې دهغې عزت او شرافت ترې زیانمن شي.
پول بیرو (Paul Bureau) لیکي چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[نه يوائې په لويو لويو ښارونو کې ، بلکه د فرانسې په کليو او بانډو کې هم ځوان نسل دا اصول مني چې که چيرې مونږ پاک نه اوسو نو د خپلې کوژده شوې ښځه هم بايد د پاکۍ او عفت اميد ونلرو . په برګنډې ، بون او نورو سيمو کې اوس دا يوه عامه خبره ده چې يوه نجلۍ د واده تر مخه زياتې «دوستۍ او انډيوالۍ» کولای شي او د واده په وخت کې د خپل زلمي ښځه د خپل پخواني ژوند د پټولو هيڅ اړتيا نه لري . د نجونو نژدې خپلوان هم د نجونو په بدلمنۍ باندې کوم خجالت نه باسي . هغوی د هغې د دوستيو يادونه په خپلو غونډو کې داسې کوي لکه څوک چې د لوبو او يا ورځني ژوند به هکله خبرې کوي .]

[د واده په وخت کې يوازې دا نه چې ميړه د خپلې ښځې د تير ژوند په هکله معلومات لري بلکه د هغې هغه ټول دوستان هم پيژني چې هر وخت به يې د هغې د جسم څخه خوند اولذت اخيست . دا هڅه کوي چې څوک دا ګمان هم و نه کړی چې ګويا هغې ته د خپلې نوې ښځې په کړو وړو څه ډول نيوکه شته]

مخته ليکي چې :

«په فرانسه کې د منځنۍ درجې د زده کړو خاوندانو کې دغه حالت په ښته زياته توګه ليدل کيږی . اوس په هغې کې کوم غير معموليت نه دې پاته چې د کومې ښه کورنۍ روڼ اندې نجلۍ چې په کوم دفتر يا تجارتي مرکز کې کار کوي او په ښه ټولنه کې ناسته پاسته لري د کوم ځوان سره اشنا شي او د هغې سره يو ځای واوسي . اوس دې ته بلکل اړتيا نه شته چې هغوی دې په خپل منځ کې واده وکړي ،ځکه چې دواړه د واده پرته ژوند ته د لمړيتوب حق ورکوي . او دا په دې خاطر چې د دواړو د زړونو د لګيدو او بيا وروسته د بيليدو او په بل کوم ځاې کې د زړه د لګيدو ازادي ورته په برخه وی . په ټولنه کې د هغوی اړيکې به همدغه ښه ټولو ته روښانه وي . نه يې هغوی خپله د خپل ځان په هکله د پټولو هڅه کوی او نه نور د هغوی په دغسې ژوند کې څه بدې احساسوي . په لمړيو وختو کې دغه تګلاره په فابريکو کې کارکوونکو وکړو پيل کړه مګر اوس دا خبره په روڼ آندو او پورته طبقو کې عامه ګرځيدلې ، او په ټولنيز ژوند کې يې همغسې ځاې نيولې لکه څنګه يې چې تر مخه په نکاح کولو کې نيولې و .(۹۲-۹۴ مخونه)»

دغه ډول ملګرې اوس پرته له کومی ستونزې منل کيږي . د فرانسې د پوهنتون د قانون استاد «موسو برتليمي (M- Berthelemy)»ليکي چې :

[په کلار کلار ملګري ته همغسې قانوني حيثيت تر لاسه کيږی چې پخوا ښځې ته ور په برخه و . په پارلمان کې اوس په دې خبرې بحث او څيړنه کيږي ، حکومت د هغوې د ګټو د ساتلو له پاره هڅه کوي . ديوه عسکر ملګری (معشوقې) ته همغومره نفقه ورکول کيږی لکه څومره يې چې ښځې ته ورکول کيږی . که چيرې عسکر و مری نو ملګری (معشوقې) ته يې همغومره تقاعد وربه برخه کيږي څومره چې د هغې منکوحې ښځې ته . په فرانسوي اخلاقياتو کې د زنا د نه معيوب کيدلو اندازه ددې نمونې د يادولو نه په ډيره څرګنده توګه معلوميداې شي چې په (۱۹۱۸ ز) کې د يوه مکتب معلمه د پيغلتوب په وخت کې حامله شوه ، د ښوونې او روزنې په اداري کې د پخوانيو فکرونو خاوندان هم موجود و . هغوې لږڅه غږونه پورته کړل او د هغې په دغه کار يې نيوکې وکړې . د هغوې په دې نيوکو د معززينو يو هيئت د ښوونې او روزنې اداري ته حاضر شو او د دغه لاندې درنو دلايلو په وړاندې کولو سره يې د معلمې معامله حل کړه :

د چا په شخصي ژوند کې د خلکو کار څه دې ؟

هغې د کوم جرم ارتکاب کړې دې ؟

ايا د نکاح پرته مورکيدل ډيره جمهوري لاره نه ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په فرانسوي پوځ کې عسکرو ته دا ښوونه کيږي چې د خبيثه ناروغيو څخه د خوندي پاته کيدو او د حمل د مخنيوی له پاره بايد څه ډول کامونه واختسل شي ؟ يعني دا خبره حتمي ده چې هر عسکر به زنا کوي . په (۱۹۱۹ ز) کال د مۍ په دريېمه د فرانسې د (۱۲۷ مي) فرقې قومندان د عسکرو په نوم يو پيغام وليکه چې د هغې الفاظ په دې توګه دي:

[داسې بريښې چې په عسکري زنا ځايو نو باندې د ټوپک لرونکو عسکرو د هجوم له امله د سپور او پلي ځواک عسکرو ته ستونزې پيدا شوي . هغوې شکايت کوي چې ټوپکوالا و په زناځايونو اجاره کړې ده او نور هلته نه ورپرېږدي. د عسکرې قواو عمومي قوماندانۍ هڅه کوي چې د ښځو په شمير کې ډيروالې راوړي خو تر څو چې دا شميره زياتيږي ټوپک والاو ته لارښوونه کيږي چې ډير زيات د ننه پاته نه شي او خپلې جنسي غوښتنې دي په بيړه تر سره کړي.]

فکر وکړئ چې دا اعلان د نړۍ د يوه پر مختللې هيوا د عسکري قواو د قوماندانۍ څخه په ځانګړي توګه صادريږي. ددې معنې داده چې په اخلاقي توګه د زنا د معيوب ګڼل کيدو وهم او ويره هم د هغوې په زړونو او دماغونو کې باقي پاته نه ده. ټولنه ، قانون او حکومت ټول ددې آند او فکر څخه خالي شوي دي[۱]

ددويمې نړيوالې جګړې څخه لږ پخوا په فرانسې کې يوه مؤسسه په دې خاطر جوړه شوې وه چې هره ښځه چې د خپل چاپيريال ، مالي کيفيت او عادی اخلاقو له اړخه هر څنګه وي بايد د يوې تجربی له پاره تيارہ کړل شي . هر څوک چې د کومې ښځې سره اړيکې ټينګول غواړې هغه دې همدومره وکړي چې د هغې ښځې نوم او ادرس دې و ښيي او پنځه ويشت فرانکه دې د وړاندې څخه اداري ته تحويل کړي. د هغې وروسته د هغې ښځې راضي کول د همدغې اداري کار دي.

ددې د نوملړ (Regester) دليدلو څخه دا په ډاګه کيږی چې د فرانسې د ټولنې هيڅ داسې طبقه نه شته چې يو زيات شمير خلکو يې په دغه کته ور تجارت کې برخه نه وي اخيستې ،او دا ټوله را راکړه ورکړه دحکومت د سترګو لاندې کيده (پول بيرو ۱۴ مخ)

ددې اخلاقي ذلت لنډيز دا دی چې د فرانسې په زياتو ولسواليو سترو ښارونو کې د ډيرو نژدط خپلوانو تر منځ ان ترې چې دپلار او لور او ورور اوخور تر منځ ددغه ډول شهواني اړيکو جوړښت کومه ځانګړي پيښه نه بريښې.

---

(۱) دهغه د عسکري ځواک چې غه حال وي نو تاسې فکر وکړئ چې هغوی کوم هيواد ته فاتحانه داخليږي نو دهغوې په لاسو د يوه مغلوب ولس په ابرو او عزت به څه لوبې نه کيږي دا ددوي له نظره د عسکري اخلاقو معيار دې. خو د قران معيار بيا داسې دی چې وايي «الذين ان مكناهم في الارض اقاموا الصلوة و آتوا الزكاة و أمروا بالمعروف و نهوا عن المنكر و لله عاقبة الامور .» [که چيرې مونږ هغوې ته په ځمکه د حکومت واګې په لاس ورکړو نو هغوې بيا د لمانځه او زکات نظام جوړوي او د نيکۍ حکم به کوي او له بدو به منه کوي او د ټولو چارو پای د الله په لاس کې ده.]

يو هغه عسکر دي چې پر ځمکه پر لاره بد مغزه او دمغرور په خير ګرځي او بل هغه دی چې په دې خاطر يې سر په لاس کې نيولي چې د انساني اخلاقو ساتنه وکړي او نړۍ ته د پاکوالي درس ورکړي. نو ايا انسان دومره ړوند شوی چې ددواړو تر منځ توپير نه شي کولاې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبدکارۍ ډیربښت :

د نړیوالې جګړې ترمخه د فرانسې د هیواد لوې قانون پوه موسیو بیلوټ (M. Bulot) په خپل راپور کې د هغو ښځو شمیر چې خپل جسمونه نوروته په کرایه ورکوي د پنځه لکو څخه زیات ښوولې. خو دهغې ځاې د بازار ښځې د هندوستان د لوبې وچې په کسب ګرو فاحشو باندې مه قیاسوئ. ځکه چې هغه یو پر مختللې هیواد دې ټول کارونه یې په پوره ظرافت او تنظیم سره په ډیره ښه توګه مخته روان دی. هلته په دې کسب او دندو کې د اعلان او اشتهار څخه ډیره ستره ګټه اخستل کیږی. اخبار، پوسټ کارډ، ټیلې فون او شخصې بلن لیکونه او .... ټولې لارې د اخیستونکو د توجه د راګرځولو په خاطر استعمالیږي، او ټولنه په دې کارد چا ضمیر او او احساس نه ملامتوي. بلکه دې کار کې چې کومو ښځو ته زیاته سوبه وربه برخه کیږی نو بیا هغوی دملکې سیاست او اقتصاد په ډګرونو کې او د هیواد د لوړرتبه خلکو ترمنځ د ډیرواک او ځواک خاوندانې وی، دا همغسې پرمختګ دې چې یو وخت د یونان په تمدن کې دغه ډول ښځو ته ور په برخه شوې و.

دفرانسې د سنا د غونډې یوه غړي (موسیو فرناند دریفوز M. Ferdinand Dreyfus) د اوس نه څو کاله پخوا لیکلې و چې د قحبه ځایو کسب اوس یو انفرادې کسب نه دې بلکه ددې ادراې څخه چې څومره سترې مالي ګټې ترلاسه کیږی دهغې په اساس اوس دغه یو تجارت (Business and organized Industry) او یو منظم کسب ګرځیدلې دې. دهغې د خامو موادو تیاروونکې ایجنټان نور دې. سفرې ایجنټان یې جدا دي. ددې تجارت له پاره اوس ستر ستر مارکیټونه موجود دي. ځوانې نجونې او کم عمره نجونې هغه تجارتي مال دې چې هم واردیږي اوهم صادریږي. خو په دې هکله د لسو کالونه د کم عمرو نجونو غوښتنه زیاته ده. پول بیرو لیکي چې:

[دا یو ډیر مظبوط نظام دې چې په ډیره منظمه توګه د معاش لرونکو مسؤلینو او کارکوونکو له پلوه پرمخ ځي. د قلم خاوندان او خپروونکې اداړې (Publicist)، خطیبان او واعظان، ډاکټران او قابلې (Mid Wives) او تجارتي سیاحان ددې ادراې اساسي غړي دی او ددې د اشتهار او اعلان له پاره د نوو طریقو څخه کار اخیستل کیږی]

د فحش ددې مرکزونو ترڅنګ په هوټلونو، رسټورانونو او د ډانس او نڅا په ځایونو کې هم په ډانګ پیلې توګه د قحبه ګرۍ کاروبار کیږي او په ځینو وختونو کې د انتهاې تیری او قساوت ترپولو رسیږي. په ۱۹۱۲ زیږدیز کال کې یو ځل د شرقي فرانسې د ښاروالۍ د رئیس په مداخلې سره د یو ې داسې نجلۍ ژوند وژغورل شو چې د په یوې ورځې د ۷۲ اخیستونکو سره مخ شوې وه او نور خریداران یې لا تر اوسه په قطار کې ولاړو.

دوېمې نړیوالۍ جګړې ته دا شرف ور په برخه شو چې د تجارتي قحبه ځایو ترڅنګ ئې خیراتي قحبه ځایونه هم پرانستل. دجنګ او جګړې په وخت کې په وطن مینو ښځو د فرانسې د ځمکې څخه ددفاع په خاطر د جنګیدونکو ځوانانو د زړه د اخلاصه خدمت وکړ او هغوي ته ددې خدمت په بدل کې له یوه اړخه بې پلاره بچي په لاس ورغلل او له بله اړخه ورته د مقدس جنګ د میندو (War-God Mother) عزتمند لقب ورکړ شو. دا داسې یو حیرانونکی خیال دې چې زمونږ ژبه یې د ژباړې څخه هم عاجزه ده.

دې ښځو به منظمه توګه قحبه ګرې پیل کړه او دهغې سره بسپنه کول یو اخلاقي کړنلاره وګرځیده. ورځنیو سترو سترو اخبارونو او په ځانګړې توګه د فرانسې دوه مشهورو تصویرې جریدو فنتاسیون (Fantasion)

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لاوي پاريزان(La Vie Parisienne) د هغوي په لورد نارينه و د توجه په ورګرځولو کې ستر رول لوبولې دي. په ۱۹۱۷ ز کال کې د وروسته ياد شوي اخبار يوه ګڼه د دې ښځو په ۹۹ اعلانونو ډکه وه.

دشهوانيت او بې حيابۍ توپان :

دفحش اوبدکارۍ دغه ډيرښت او په خلکو کې دهغې منښت چې دکوومو شهواني څپو دراپارولو په پايلو کې منځته راغي هغه د هغو جنسي ليکنو ، لوڅو انځورونو ، سينما ګانو ، تيارترونو ، دګډا ، نڅا او لوڅوالي د هغه ډيرښت پايلې دي چې په ټولنه کې په څرګنده توګه شتون لري. دځان غوښتو او ګټه پالو پانګه والو يو لوی لښکر دهمدې لارې د خلکو د شهواني قوې د راپارولو پسې لګيدلې او ددې لارې څخه اوس خپل کارو بار ته وده ورکوي. ورځني او اونيز اخبارونه ، انځوريزې جريدې او مياشتنۍ او نيمه مياشتنۍ مجلې تر اخري پولو پورې فحش مضامين او شرمناکه تصويرونه خپروي. او دا ځکه چې د خپرونو د تيراژ د لوړولو د ا تر ټولو اغيزمنه وسيله ده. په دې کار کې اعلې درجه ذهانت، هوښياري او سيکالوجي په کار اچول کيږی تر څو ښکار په هيڅ صورت د پنجې څخه و نه وځي. ددې تر څنګ په جنسي مسايلو باندې ډيرې ناپاکه ليکنې ، د وړو رسالو او يا کتانو په شکل کې را وځي چې هر چاپ يې د پنځو سو زرونه زيات وي. ان تردې چې ځينې چاپ ځايونه يوازې او يوازې دهمدې له پاره ځانګړی کړل شوی دي او ځينې داسې د قلم خاوندان هم شته چې دهمدې لارې د عزت او شهرت مقام ته رسيدلې دي. اوس د فحش کتاب ليکل د هيچا له پاره دبې عزتۍ خبره نه ده. بلکه که کتاب مقبوليت پيدا کړي نو داسې ليکونکې بيا د فرانسې د اکاډومۍ غړی يا لږ تر لږه د (Corix De Honneus) ورګرځې.

واکمنان دغه ټول حالات په سره سنيه ځاري ، کله چې ډير د شرم نه ډک څه خپاره شی نو پوليس په ډيره ناخوښۍ سره دهغې پوښتنه کوی خو د پراخه زړه قاضيان دغه ډول مجرمينو ته يوازې يوه انتباه ورکوي. ځکه چې کوم وګړي چې د قضاوت په ګدۍ ناست دي هغوي پخپله ددغسې ليکنو څخه خوند اخلي ، ان تر دې چې د ځينو قاضيانو قلمونه هم په همداسې کثافت کې ککړ دي. خو که چيرې په اتفاقي ډول کوم قاضي د «پخواني يا زوړ فکر خاوند» په دې کار د نقد ګوته کيږدی نوبيا د قلم خاوندان ، اديبان او ټول په دې هکله مداخله کوي او اخبارونه په يوه اواز ليکي چې د ليک اولوست دپرمختګ له پاره ازاده فضا په کار ده او پخوانيو پيړيو په خير د اخلاقي بنديزونو معني داده چې د لطيفه فنونو په مری منګلۍ ښخې کړل شي.

اوس نو ووينئ چې ددې لطيفه فنونو پر مختګ څه ډول صورت نيسي. ددې د خپريدو يوه ستره برخه دهغه لوڅو عکسونو او عملی انځورونو په بڼه ده چې په لکونو البمونه يې تياريږی او نه يوازې په بازارونو ، هوټلونو او دچايو په ځايونو کې بلکه په مکتبونو او ليسو او پوهنتونو کې هم خپرول کيږی.

اميل پوريسي (Emil Poureisy) چې د فحاشۍ د بنديدلو د ټولنې په دريمه غونډه کې کوم راپور ولوست په هغې کې يې کښلي دي چې:

[دا نا پاکه انځورونه دخلکو په حواسو کې ډير سخت توپان او کشمکش را پيدا کوی او خپل بد قسمته اخستونکي داسې جرايمو ته راکاږي چې په آند او فکر کې يې هم نه راځي. په ځانګړې توګه په ځوانانو هلکانو او ځوانونجونو کې دهغې بده اغيزه د حد نه زياته ده. د ډيرو مکتبونو او ليسو حيثيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهمدغسي اعمالو په واسطه په اخلاقي او جسماني توګه دتباهۍ سره مخ شوي په ځانګړې توګه د نجونو له پاره ددي نه زيات غارت کوونکي لوټونکي بل څه نه شي کيدا ي.]
دهمدغي لطيفه فنونو په خدمت کې تياتر، سينما ، موزيک ځايونه او قهوه ځايونه ټول فعاله رول ادا کوی.
هغه ډرامې چې د فرانسې لوړ پوړي طبقې په پوره علاقي او مينې سره وينې او ليکونکو او تمثيلونکو ته يې افرين اوشاباس وايي پرته له شکه ټولي د شهوانيت نه ډکې دي او دهغوي ځانګړتياوي دادي چې هغه کرچار (کريکټر) چې په اخلاقي توګه ډير بد دي هغه په ډيره ښه توګه تمثيل او د يوه ډير اعلي کرچار(کرکټر) په توګه يې دهغوي تر مخ ږدی.
د پول بيرو دخبرې په اساس: [د (۳۰-۴۰) کالو راهيسي زمونږ ډرامه ليکونکي چې مونږته د ژوند کوم آنځور وړاندې کوی دهغې شخه په ډاګه ښکاري چې زمونږ په ټولنه کې ټولې واده شوي جوړې خاينې دې او د ازداواجي وفاداريو شخه عاري دي. يا خو ميړه بې عقله دې او يا دښځې له پاره د ځان بلا. او دښځې بهترين صفت که چيرې کوم يو وي نو هغه به داوي چې هر وخت د ميړه نه زړه بدې اود نورو سره به ددوستۍ په لټه کې وی.]
کله چې د پورته طبقې د تياترونو دغه حال وی نو دعمومي تياترونو او تفريح ځايو به څه حال وي؟ ډير بد اواره خلک چې دکومو کړو وړو ، د ژبې دنرمښت ، لوڅ توب او فحاشت شخه ډاډ من وي هغه پرته له څه شرم و حيا هلته را وړاندې کوي او خلکو ته د اعلاناتو په واسطه دا ډاډ ورکول کيږي چې هر څه چې ستاسي شهواني تنده ماتوی هغه ټول دلته حاضر دي. زمونږ ستيج د تکلف نه پاک او په حقيقت(Realistic) ولاړ دي.
اميل پوري په خپل کتاب کې زيات شمر مثالونه بيان کړي چې د مختلفو تفريح ځايو شخه يې را ټول کړی او د تهجی د حروفو په پرده کې يې را نغشتی دي. دنمونې په توګه:
«ب» کې د يوې لوبغاړې سندرې ، خبرې اترې(Monologues) او حرکات په اخري درجه د فحش وو او هغه شاليد چې په پردې باندې مختهراته نو هغه د جنسي اختلاط اخري درجو ته رسيده. د زرو کسانو نه زيات کتونکې موجود وو ، چې شرفا هم په کې تر سترګو کيدل. او ټولو د بې هوشۍ په حال کې د افرين او شاباش اوازونه پورته کول.
«ن» کې وړې سندرې او دهغې تر منځ وړې وړې خبرې او دهغی سره خوځيدل را خوځيدل د بې شرمۍ انتها ته رسيدلې و. کوچنيان د خپلو والدينو سره ناست ، دغه تماشايې کتله او په پوره جذبې سره يې هرې بې شرمۍ ته لاسونه پړکول.
«ل» د حاضرينو هجوم پنځه ځله زوک پورته کړ او داسې يوه لوبغاړې يې بيا را وغوښتله چې خپله لوبه يې په يوه ډيره فحشه سندره باندې پاې ته رسوله.
«ر» کې تماشاچيانو بيا بيا دهمدغسي يوې لوبغاړې نه غوښتنه کوله چې يو ډير فحش حرکت بيا بيا تکرار کړي. اخر هغې په ناخوښۍ سره وويل ، (تاسو څومره بې شرمه ياست نه وينۍ چې په هال کې کوچنيان هم ناست دي) ددې خبرو په ويلو سره يې خپل ځاې پريښود. دا دومره فحش کار و چې هغه فاحشې يې هم د بيا تکرارولو زغم نه درلود .
«ز»ټولو تماشاچيانو د تماشا نه وروسته په لوبغاړو باندې لاټرې واچوله او دغه دلاټرې ټکټ په لس لس سانيم باندې پلور کيده ، د هرچا په نوم به چې د کومې لو بغاړې نوم را ووت نو هغه به دهغې سره شپه سبا کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پول بیرو لیکي چې: [ډیروخت به په ستېیج باندې بلکل لوڅې ښځې راوتلې چې پر وجود به یې د کالیو یو تار هم شتون نه درلود.]
ډولف بریسان (Adolphe Briason)یو ځل د فرانسې په یوه مشهور اخبار (Tamps) کې په دې شیانو احتجاج وکړ او ویې لیکل چې اوس یوازې همدومره پاته دي چې په ستېیج باندې د ښځې او نر جنسی عمل و ښوول شي. او دا ریښتیا ده چې د فن تکمیل به بیا په همغه وخت کې تر سره شي.
د حمل د منه کولو غورځنګ او د (Sexual Science) تش په نامه د جنسي علومو طبي لیکنو هم د بې حیایې او فحش په خپرولو او دخلکو د اخلاقو په خرابولو کې لویه ونډه درلوده. په عمومي غونډو کې دوېناو او په مطبوعاتو کې د انځورونو او څېرونکو خبرو کې د حمل او د حمل نه د منه کونکو الاتو د استعمال د لارو چارو په هکله هغه تفصیلات په ډانګ پیلې الفاظو سره د خلکو په مخ کې بیا نیدل چې د هغې نه زیات بیا هیڅ شي نه پاته کیده چې تشریح یې وشي. په همدې ترتیب په جنسی کتابونو کې تر اخره پورې د بدن تشریح داسې تر سره کیده چې د جنسي کړو وړو په هکله ترې هیڅ پټ نه پاته کیدل. په ښکاره توګه یې په دغه ټولو شیانو د ساینس پرده و غړوله، تر څو د نیوکو نه پورته وي. بلکه نور هم پر مختګ ورکړې او دغه کار دخلکو دخدمت په نامه یاد کړې. او علت یې دا بیا ن کړل شی چې مونږ خو خلک په جنسي عمل کې دغلطیو څخه ژغورو. خو حقیقت دادې چې دې لیکنو او دغه ډول ښوونې او روزنې په ښځو ، نرو او ځوانانو کې ډیره کاواکه بې حیایې را پیدا کړه او د همدغې په برکت نن نوبت دې ځاې ته رارسیدلې چې یوه ځوانه نجلۍ چې په مکتب کې درس وایې او تر اوسه د بلوغ مرحلې ته هم نه وي رسیدلې خو د جنسي اړیکو په هکله د ومره معلومات لري چې یو وخت واده شوو ښځو ته هم نه و وریه برخه.
همدا حال د نابالغه تنکو ځوانانو هم دې د هغوې جذبات دوخته مخکې را بیداریږې په هغوی کې د جنسي تجربې شوق را ولاړیږی او دځوانی مرحلې ته د رسیدو تر مخه خپل ځان د نفس د غوښتنو په غیږ کې ور غورځوي. په داسې حال کې چې د نکاح له پاره یو حد ټاکل شوې خو ددې تجربو له پاره هیڅ حد نه شته. د ۱۲ کلنۍ یا ۱۳ کلنۍ څخه ددې کار لړی پیلیږې.

دولس دبربادی نښې :

هلته چې بد اخلاقي ، نفسي غوښتنې او د جسماني لذت غلامي تردې پولو پورې رسیدلې وي او هلته چې ښځه ، نر ، ځوان او زوړ ، ټول په عیش و عشرت کې دومره ډوب شوې وي چیرې چې انسان د شهوانیت اغیز د خپل حال نه بیرون را باسي نو په داسې ځاې کې د ولس د هلاکت او بربادیدو طبیعي اسباب پخپله برابریږي نو بیا چې خلک ددغسې (علي شفا حفرة من النار) را پرزیدو او راپریوتو په لار د روانو ولسونو لوړه الوتنه ګوري نو فکر کوي چې دهغو عیش پالنه د هغوې د پرمختګ تر مخه خنډ شوې نه ده ، بلکه بر عکس یې کومک ورسره کړې او دا چې یو ولس هغه وخت د لوړې الوتنې ځاې ته رسیږي چې هغوې د لذت او خوند اخستنې هغه پورته پوړی ته ځان ورسوي. خو دا ډیره غلطه زیبښنه ده. هلته چې د تعمیر او تخریب ځواکونه یو ځاې مصروف وی او په مجموعي ډول د تعمیر نښې ښکاره په نظر را ځي نو هلته بیا تخریبي ځواکونه هم د تعمیري وسایلو په ډله کې شمیرل دهغو وګړو کار دې چې عقل یې له لاسه ورکړې وی ، دنمونې په توګه که یو هوښیار تاجر د خپل استعداد او ذهانت په اساس په لکونو روپۍ ګټي. او دهغې تر څنګ هغه په شرابو ، جواری او عیاشۍ کې هم ککړ وي ، نو تاسې به څومره غلطي وکړئ چې دهغې د ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه اړخونه د هغې د خوشحالۍ او پر مختګ په وسايلو کې و شميرى. په حقيقت کې د هغې لومړنۍ صفت دهغې د خوبنې او دويم صفت يې په تخريب کې کار کوي. که چيرې د لومړي صفت په اساس تعمير جوړېښت مومي نو ددې معنې دا نه ده چې دويم صفت (تخريبي ځواک) دهغه په ژوند کې کوم اغيز نه لري. که لږ ژور و ګورو نو درک به کړو چې په اصل کې دغه تخريبي قوتونه د هغې د ذهن او وجود ځواک په کلار کلار خوري. دهغې په زحمت سره ګټلې دولت ترې غلا کوي او په تدريج سره دهغې د بربادېو پسې ننېتې وی او هر وخت ددې انتظار کوي چې کله به پرې اخري حمله کوی تر څو د تل له پاره يې کار ورفيصله کړي . په دې هکله د جوارۍ يا قمار شيطان هر وخت د هغه ټول زيار په يوې ثانيه کې لوټولې او چورولې شي او هغه دهمدغې ثانيې انتظار کوي ، د شرابو څښلو شيطان د بې هوشۍ په حالت کې په هغې داسې يوه غلطي کولې شي چې په هغه سره يې د هر څه خلاص کړي . د بدکارۍ شيطان هم همداسې په مورچل کې ناست وي چې هغه هر وخت د ځان په وژلو يا دبل په وژلو د تباهۍ په کنده کې ورټېل وهي. نو ايا تاسې ګمان کولې شئ چې دداسې سترو سترو شياطينو په پنجو کې د راګير انسان د پر مختګ به څه حال وي؟
په همدې ترتيب يو ولس دړ واخلئ ، هغه د تعميري ځواکونو په بنسټ پر مختګ کوي خو د صحيح لارې د نه ميندلو په صورت کې د څو قدمه مخې تګ وروسته پخپله خپل ځانته تخريبي وسايل برابروي. تر يوه وخته پورې تعميري ځواکونه په خپل قوت سره دهغې د مخکې تللو هڅه کوي. مګر ددې سره سم تخريبي ځواکونه دهغې د ژوند قوت دهغې د وجود په داخل کې د لرګي د واينه د چينجو په ډول له منځه وړي ، تر هغې پورې چې دهغې منځ دومره دخالې کړي چې يوه ناڅاپې پيښه د هغې د عظمت ځلې د ځمکې سره ځمکه کړي.
دلته مونږ په لنډه توګه د هلاکت او بربادېدو د هغو سترو سترو عواملو او لاملونو يادونه کوو چې دفرانسې د ولس غلط اجتماعي نظام دهغوې له پاره را پيدا کړي:

د جسماني ځواکونو ځوړتيا :

دشهوانيت ددې تسلط لومړنۍ پايلې دا شوې چې د فرانسويانو جسماني قوتونه ورو ورو د تنزل او ځوړتيا په لور روان شول. د فرانسې د ولس اعصاب د تلپاتې هيجانونو په پايلو کې کمزوري شول . د بدني غوښتنو غلامې په هغوې کې د زغم ځواک ډير زيات کمزورې کړ او د خبيثه ناروغيو توپان دهغوې په روغتيايي حالت ډير بد اغيز وکړ.
دشلمې پيړۍ په پيل کې يې حال دا و چې د فرانسې عسکري قومندانانو هر کال د نوي عسکرۍ خدمت کوونکو د غوره کولو له پاره د وضع کړل شوو جسماني شرايطو کې کمښت راوست. ځکه چې په ځوانانو کې دا هليت هغه لومړني معيارونه ورو ورو کميدل. دا د ترماميتر په توګه يوه ښه پيمانه ده چې مونږ ته څرګندوي چې د فرانسوي ولس بدني ځواکونه په تدريجي ډول د ځوړتيا او تنزل په لور روان دي او خبيثه ناروغتياوې ددې تنزل يو مهم سبب دي.
د لومړنۍ سترې جګړې په لومړنيو دوو کالو کې چې يوازې د سوزاک د ناروغۍ له امله چې کومو عسکرو ته په شفا خانو کې دداخليدو له پاره پانې ورکړل شوې وې دهغوې شميره (۷۵۰۰۰) کسانو ته رسيده. يوازې په يوه منځنۍ درجه عسکري قشله کې نژدې (۲۴۲) کسه عسکرو په دغه خبيثه ناروغۍ ککړ وو.
اوس يوې خواته د وخت دا حساس پړاو ووينئ چې د فرانسې ولس د ژوند او مرګ په کشمکش کې اخته و او دخپل وجود د پاينښت له پاره يې دد ي عسکرو په خپله خاوره ځاريدو ته اړتيا درلوده ، يوې يوې روپۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیر ارزښت درلود. د وخت، ځواک او وسایلو ډیره برخه باید د هیواد څخه په دفاع کې مصرف شوې واې خو له بله اړخه ددې ولس ځوانانو ته وګورئ چې څومره زره وګړې ددې عیاشۍ په اساس نه یوازې دا چې څو څو میاشتې بیکاره پراته و بلکه دخپل قوم دولت او وسایل یې په دغه ارزښتناکه وخت کې په خپل علاج باندې لګول.

دیو فرانسوي ډاکټر (Dr.Laredde) وینا ده چې په فرانسه کې هر کال د سوزاک او دهغې نه د را پیدا شوو ناروغیو له امله (۳۰۰۰۰) کسان مړه کیږي. دا یوازې د یوې خبیثه ناروغۍ حال دې په داسې حال کې چې د خبیثه ناروغیو لړلیک په یوه ناروغۍ نه را لنډیږي.

د کورني ژوند بربادیدل:

ددې کاواکه شهوانیت او خپل سرۍ دعام رواج موندلو په بنسټ د فرانسې په ولس یو بل مصیبت را غې او هغه د کورني نظام بربادیدل و.

کورني نظام د ښځې او نر ترمنځ د هغو تلپاتې اړیکو له مخې جوړښت مومي چې نوم یې نکاح ده. ددې اړیکو په بنسټ د وګړو په ژوند کې سکون، ارامتیا، استقلال او ثبات را پیدا کیږي او همدغه نکاح دهغوې وګړیز ژوند په ټولنیز ژوند تبدیلوي. د انتشار او ګډوډیو میلان تر پښو لاندې کوي او انسان د تمدن له پاره د یوه ښه خدمتګار په څیر وړاندې کوي. دهمدغې نظام په چاپیریال کې د مینې، محبت، امن او ایثار پاکه او پاکیزه فضا را پیدا کیږي چې په هغې کې په نوو نسلونو کې سهې اخلاق، سهې روزنه، ښه تعمیرې خوې او خاصیت وده کوي. خو کله چې د نر او ښځې د ذهن او فکر څخه د نکاح آند او فکر بلکل لرې کړل شي اود هغوې ترمنځ جنسي اړیکې یوازې او یوازې د شهوانیت د جذبې د مړه کولو څخه اخوا بله کومه موخه او هدف و نلرې نو بیا هلته داسې نظام جوړښت نه شي موندلې او که جوړ هم شي پایښت نه مومي. ځکه چې هلته په ښځو او نرو کې دا صلاحیت بلکل پاته کیدای نشي چې د ازدواج د مسؤلیتونو، حقوقو او فرایضو د اخلاقي پولو بار په خپلو اوږو پورته کړي. دهغوی د ذهني او اخلاقي کیفیت او خرنګوالي اغیز داسې وي چې د هر نسل روزنه د بل څخه خرابه پر مخ ولاړه شي. په وګړو کې ځان غوښتنه او خپل سري تر دې ځایه وي چې د تمدن شیرازه د یوې مخې خوره وره کړي په خلکو کې تلون او ښکته پورته کیدل دومره ډیر شي چې په کورني سیاست او بین المللي اړیکو کې هم ثبات د لاسه ورکړي. دکورني سکون د نه پیدا کیدو له امله د وګړو ژوند ورځ په ورځ تریخیږي او یو تلپاتې اندیښنه د هغوې ارامتیا او سکون د تل له پاره له منځه وړي. دا د نړیوال جهنم هغه عذاب دې چې انسان دخپلو احمقانه او بې عقله لذت غوښتنو په اساس په کې ځان پخپله را نغاړي.

په فرانسه کې هر کال په منځنۍ توګه په زرو کې یوازې (۷ یا ۸) ښځې او نر د واده له لارې خپلې اړیکې جوړوي. دا سلنه دومره کمه ده چې هر څوک ترې دا اندازه کولاې شي چې څومره خلک د واده نه پرته په خپلو کې سره ژوند کوی. بیا نو دومره کوچنې شمیر چې نکاح کوي دهغوې څخه ډیر لږ داسې خلک دې چې په پاک لمنۍ سره ژوند تیروي او دپاک اخلاقي ژوند په نیت نکاح کوي. خو دهمدې یوې موخې نه اخو نورې شونې موخې هم دهغې مخې ته پرتې وي. ان تردې چې د همدې موخو څخه یو داوې چې دواده تر مخه چې کومې ښځې کوم ناجایز کوچنې زیږولې وې هغه هم دنکاح په کولو سره جائز وګڼل شي. لکه چې پول بیرو لیکي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[د فرانسي دكارگرانو د طبقي يا (Working Class) حال دادي چې د نكاح نه مخكې ښځه دخپل كيدونكې ميړه څخه دا وعده اخلي چې دهغې(پخوانې نا جايز اولاد به) خپل اولاد گڼي].
په (۱۹۱۷) كې د (Seine) په محكمه كې يوې ښځې دا وينا وكړه چې «ما دوادوه په وخت كې خپل ميړه په دې خبر كړې و چې ددې واده څخه زما موخه داده چې د نكاح تر مخه چې د ازادانه اړيكو له شتون له مخې زما څه كوچنيان پيدا شوي هغه ټول حلال او جايز و گڼل شي. پاته شوه دا چې زه دهغې سره كورنۍ ژوند وكړم نو دا كار نه هغه وخت زما په ذهن كې و او نه اوس شته. په دې اساس په كومه ورځ چې مونږ واده وكړ په همغه ورځ په پنځه نيمو بجو زه دخپل خاوند نه بېرته جلا شوم او تر ننورځې پورې مې بيا ورسره نه دې كتلي او دا ځكه چې زه د واده د مسؤليتونو د پورته كولو نيت او اراده نه لرم.»
د فرانسې د يوې مشهورې فاكولتې مدير د پول بيرو په حواله ويلي چې عموما ځوانان په نكاح كولو كې يو ه موخه لري او هغه دا چې په كوركې دې هم يوه وينځه خادمه ولري. لس دولس كاله هغوې هرې لورې ته د مزو او عياشيو څخه ستومانه را گرځي بيا داسې يو وخت راځي چې ددې بې بندوباره او خپل سرې ژوند څخه سترتيا احساسوي نو بيا ديوې ښځې سره واده وكړي تر څو دكور سكون او ارام هم تر يوه حده پورې تر لاسه كړاې شي او تر څنگ يې زادنه شوق هم د لاسه ورنه كړي.
په فرانسته كې د واده شوو ښځو سره زناكول كوم ناوړه او كركجن عمل نه دې. كه څوك د نكاح كړې ښځې تر څنگ بله ملگرې (معشوقه) هم ولري نو هغه ته ددې خبرې د پټولو اړتيا نه شته او ټولنه دغه كار يو معمولي او متوقع كار گڼي. په دې حالاتو كې نكاح دومره كمزورې ده چې په وړو وړو خبرو ماتيږي او له منځه ځي. ډېر وختونه دهغې عمر د څو گړيو څخه ډېر نه وي لكه چې د فرانسې يو معزز وگړې چې څو ځله يې د وزارت منصب هم سنبال كړي د خپل واده پنځه ساعته وروسته يې دخپلې ښځې طلاق واخيستل.
داسې كو چنۍ كوچنۍ خبرې د طلاق او جدا كيدو سبب كيږي چې په اوريدو يې انسان ته خندا ورځي.
دنمونې په توگه كه ددواړو څخه يو په خوب كې خراټې كوي يا يو دبل سپي نه خوښوي[او يا يو دبل د تلويزن پروگرام نه مراعاتوي] نو دا هم دطلاقو سبب كيداې شي. د سين (Seine) محكمې يو ځل په يوه وار او په يوه تاريخ(۲۹۴) نكاح گانې ماتې كړې كله چې په(۱۸۴۴ ز) كال كې د طلاقو نوې قانون جوړ شو (۴۰۰۰) جوړې طلاقې شوې په(۱۹۰۰ ز) كال كې د اشميره تر اوه نيم زرو او په (۱۹۱۳ ز) كې (۱۲ زرو) او په (۱۹۳۱) كې (۲۱ زرو) جوړو ته ورسيده.

نسل وژنه :

دكوچنيانو پالنه د يو لوړ اخلاقي نظام كار دې چې پر نفس كنټرول ، د نفسي غوښتنو پريښودل ، د سختيو او زيارونو گالل او د ځان او مال ځارول دې. ځان غوښتي ، نفس پاله خلک چې د وگړيز ژوند او حيواني فطرت آند پرې سپوروي دداسې خدمت دتر سره كولو له پاره هيڅ كله هم نه تياريږي.
د اوو(۷) كالو را هيسې په فرانسې كې دحمل د منعې په هكله پوره پوره تبليغات كيږي. دهمدې پر پاگنډ په اساس د فرانسې هر وگړې ، ښځه او نر دهغو ټولو تدابيرو څخه پوره پوره خبر دې چې انسان ددې وړ گرځوي چې د جنسي فعل او دهغې څخه دلذت اخيستو سره سره بيا هم دحمل د ثبات ،استقرار او د نسل دتوليد مخنيوى وكړي. هيڅ كلې، بانډه او يا ښار نه شته چې هلته دحمل څخه د مخنيوى ادويات او وسايل نه وي ور رسيدلي، او هر سړې ترې نه وي گټور شوې . د دې پايلې داشوې چې نه يوازې د ازدې لارې د شهوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره کوونکو وګړو بلکه د واده شوو جوړو ترمنځ هم دغه ډول تدبیرونه استعمال شي. ځکه چې د هرې ښځې او سړې دغه غوښتنه وي چې د هغوې ترمینځ کوچني ، یعني هغه بلا چې دهغوې د ژوند ټول لذت له منځه وړي په هیڅ توګه پیدا او دهغوې د اخلال سبب و نه ګرځي. په فرانسي کې چې د پیدا ابینت کچه په کومه اندازه ورځ په ورځ کمښت مومي دهغې له رویه پوهان دا ګومان کوي چې دحمل د مخنیوې ددغې وبایې ناروغتیا په اساس لړتر لړه د شپږو لکو انسانانو پیدا ابینت درول کیږی.
ددې ټولو تدریرونو ترڅنګ چې بیا هم حمل منځته راشي نو بیا د اسقاط په ذریعه دهغې د ضایع کولو هڅه کوي. او په دې ترتیب د نورو څلورو یا پنځه لکو انسانانو د پیدا ابینت څخه هم مخنیوی کیږی.
دحمل اسقاط یوازی ناواده شوې ښځې نه کوي بلکه واده شوې ښځې په دې معامله کې دهغوې هم پله دي. دغه فعل د اخلاقي اړخه د نیوکې وړنه دې بلکه د ښځې خپل حق ګڼل کیږی خو قانون ورڅخه خپلې سترګې ترړلې دي. سره ددې چې د قانون په کتاب کې دغه کار تر اوسه پورې جرم ګڼل کیږي خو په عملي توګه په دریو سوه پیښنو کې یوائې یوه پیښه محکمی ته رسیږي او هغه هم په سلو کې (۷۵) خلک په کې د محکمې څخه براءت اخلي.
د اسقاط طبي تدبیرونه دومره اسانه او عوامو ته دومره روښانه شوي چې ډیرې ښځې (د ډاکټر پرته)پخپله اسقاط کوي او کومې یې چې نه شي کولې هغوي ته د طبي مرستو په تر لاسه کولو کې هیڅ ډول خنډ نه پیدا کیږي. په ګیډه کې د ماشوم یا کوچني وژل دې خلکو ته دومره اسان ښکاري لکه څوک چې یوه درد لرونکې غاښ باسي.
دغه ذهنیت مورنې فطرت دومره مسخ کړې چې هغه مور چې محبت یې په نړۍ کې د ټولو محبتونو نه زیات ګڼل کیږي نن نه یوائې د خپل کوچنی څخه بیزاره او کرکجنه بلکه دهغې دښمنه ده ، د حمل د منعې او اسقاط نه د خوندې پاته کیدو په صورت کې چې کوم کوچني پیدا هم شي نو بیا دهغه سره ډیر بې رحمانه سلوک کیږي . پول بیرو دغه دردناکه حقیقت په دې ټکو بیانوي:
[هره ورځ ددې کوچنیانو په هکله په اخبارونو کې خبرونه خپریږي چې مور او پلار یې پرې ډیر زیات تیری کوی. په اخبار کې یوازې د غیر معمولي پیښنو یادونه کیږی خو خلک پوهیږي چې ددغو کوچنیانو ،(نابللې میلمنو) ، سره څه ډول بې رحمانه سلوک کیږي د کومو څخه چې د هغوې والدین په دې خاطر زړه توري دي چې دهغوې په پیدا کیدو سره ددوې د ژوند ټول لطف له منځه ځي. د جرأت کمښت کله کله د اسقاط دپیښنو مخنیوې پیدا کوي او په دې ترتیب هغو مظلومانو ته د پیدا کیدو فرصت په لاس ورځی خو کله چې پیدا شي نو بیا به هغوي ددې پیدا ابینت سزا تیرولو له پاره تیار وي.](۷۴م مخ).
دغه بې زاری او کرکه تردې حده رسیږي چې یوځل د یوې ښځې شپږ میاشتني کوچني ومړ نو دهغې مړ جسد یې ترمخ کیښود او په ګډا او سندرو یې پیل وکړ او خپلو ګاونډیانو ته یې وویل چې اوس به مونږ هیڅکله بچې پیدا نه کړو. ځکه زما میړه ددې په مړیني پوره سکون تر لاسه کړ . ګورئ یو کوچني څه شي دي؟ هر وخت په ژړا ژړا مور او پلار سرګردانوي. ګندګي خپروي او انسان ته ترې هیڅکله ازادی نه په برخه کیږی.
ددې ټولو نه دردناکه خبره داده چې د کوچنیانو وژونکې وبایی ناروغتیا په ډیره چټکۍ سره خپریږي او فرانسوي حکومت او محاکم د حمل د اسقاط په څیر ددغې ستر جرم په هکله هم د پوره غفلت او بې پروائې نه کار اخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بيلګې په توګه د (۱۹۱۸ز) کال د فبروري په مياشت کې د لورا (Loira) په محکمه کې دوه ښځې د خپلو کوچنيانو د وژلو په جرم د محکمې مخ ته راوړلې شوې. په دې کې يوې ځواني ښځې خپل کوچنې په اوبو کې ډوب کړې او وژلې يې و ځکه چې ددې لومړنې ماشوم دهغې خپلوانو پاله او هغه ددويم کوچني پاللو ته تياره نه وه. خو بياهم هغه پريکړه وکړه چې دا بيچاره ژوندي پرې نه ږدي. د محکمې په آند دهغې جرم د معاف کيدو وړو. يوې بلې ببا دخپل زوې ستوني ورخپه کړې و او کله چې د ساه دخپه کولو سره سره بيا هم په هغې کې څه ساه موجوده وه نو په ديوال يې وويشت او سر يې ورته مات کړ. دا ښځه هم د فرانسې د محکمې له خوا د قصاص د سزا وړ نه وه. په همدغه وخت کې د مارچ په اتلسمه د سين (Seine) په محکمه کې يوه نڅونکې (رقاصه) راوړاندې شوه چې دخپل کوچني زبه يې دحلق څخه را ښکلې وه ، سر يې ورمات کړې او مرۍ يې وربنده کړې وه. دا ښځه هم دمحکمې له خوا برې او پاکه وختله.

هر هغه قوم چې د خپل نسل په دشمنۍ کې تردې ځايه پورې ورسيږي نو دنړۍ هيڅ تدبير يې د فناکيدو څخه نه شي خوندي ساتلې. دنوي نسل پيدا ابنت د يوه قوم د موجوديت له پاره حتمي دي. کوم ولس چې دخپل نسل سره دښمني کوی په حقيقت کې د خپل ځان سره دښمني کوی . دوي خو ځان وژنه کوي. که بيرون دښمن يې هم نه وي نو پخپله دخپل ځان د له منځه وړلو له پاره کافي دي. لکه چې د فرانسې د نوي نسل پيدا ابنت د تيرو شپيتو کلونو څخه په پرلپسې توګه د کمښت په لورې روان دي. ځينې کلونه د مړينې شميره د پيدا ابنت د شميرې څخه ډيره وي او کله کله دواړه يو شان وي او کله د پيدا ابنت شميره چيرته په زرو کې يو زياته وي. د بله اړخه په فرانسه کې د نورو ولسونو د مهاجرينو شميره مخ په زياتيدو ده لکه چې په (۱۹۳۱ز) کال کې د فرانسې په څلور کروړه او اتلس لکه نفوسو کې اته ويشت لکه او نوي زره د نورو ولسونو خلک وو که چيرې دا ستونزه په همدې توګه پاته شي نو د شلمې پيړۍ تر پايه پورې به دا دحيرانتيا خبره نه وي چې خپله فرانسوي ولس په خپل وطن کې د لږه کې په توګه واوسي.

دا دهغه فکرونو او آند يو منطقي پايله ده چې په بنسټ يې د ښځو د ازدۍ او د ښځو د حقوق غورځنګونه نولسمې پيړۍ په لمړيو کې پيل شول.

څو نورې بيلګې :

امريکا :

مونږ يوازې د تاريخي پيښو د بيان لړۍ د پرلپسې والي د قايم ساتلو له پاره د فرانسويانو آندونه او هلته په فرانسه کې دهغې په پايلو باندې لنډه څيړنه وکړه. خو دا ګومان کول به درست نه وي چې فرانسه په دې هکله يوازې ده. حقيقت دادې چې نن د ټولو هيوادونو، کومو چې همدغه اخلاقي آندونه او ټولنيز دغه نابرابره اصول خپل کړي ، نږدې هماغسې حال دي ، چې يادونه يې د کتاب په تيرو بانونو کې وشوه. دنمونې په توګه د امريکا متحده ايالات را واخلئ ،ځکه چې هلته هم همدغه نظام په پوره زور او شور سره خپل اوج ته رسيدلې دي.

پرکوچنيانو د شهواني چاپيريال اغيزې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي بن لنډسي (Ben Lindsy) چې په ډنوور (Denvar) کې ورته د کوچنيانو د جرائمو دمحکمې(Juvenile Court)درئيس په څير ، د امريکا د تنکيو ځوانانو داخلاقي حالت د پيژندلو په زمينه برابره وه ، په خپل کتاب (Revolf of Modern Youth) کې ليکي چې:[په امريکا کې کوچنيان له وخته مخکې بلوغ ته رسيږي ، او په ډير خام عمر کې په کې د جنسي اړيکو احساس را پاريږي.]

هغه دنمونې په توګه د (۳۱۲) نجونو په هکله څيړنه کړې چې په هغوی کې (۲۵۵) داسې وې چې د (۱۱) او (۱۳) کالو په عمر کې بالغې شوې وې او په هغوی کې دومره جنسي او بدني غوښتنې را پيدا شوې وې چې په يوې (۱۸) کلنې نجونې او يا دهغې څخه د زيات عمر په نجونو کې را پيدا کيږي.(د۸۲-۸۲ مخونه)

ډاکټر ايډت هوکر(Dr. Edith Hooker) په خپل کتاب (Laws of Sex) کې ليکي چې ډيرو مهذبو او شتمنو طبقو کې هم دا کومه غير معمولي خبره نه ده چې د اووه کالو نجونې دې د خپلو هم عمرو هلکانو سره عشق او محبت وکړي. او ډير وخت دا محبت او مينه د هغوی تر منځ په مباشرت کولو پای ته رسيږي. هغه ليکي چې: [يوه اووه کلنه کوچنۍ نجلۍ چې د يوې درنې کورنۍ لور وه ، د خپل مشر ورور او دهغې ددوستانو سره جنسي اړيکي لري.]

په يوې بلې پيښې کې د پنځه کوچنيانو يوه ډله چې ددوه هلکانو او ددرې نجونو څخه جوړه شوې وه او کورونه يې يو د بل سره ډير لنډ وو ، يو د بل سره په ښه کلکو شهواني اړيکو کې ککړو. هغوی نور هم عمره کوچنيان هم دې لورې ته ترغيبول. په دې ډله کې د ترټولو د لوی هلک عمر لس کاله و. يوه بله پيښه د يوې نهه کلنې نجلۍ ده چې په ښکاره توګه يې خپل ځان ډير کلک ساته خو دې نجلۍ په خپلو ډيرو عاشقانو فخر کاوه.]

د بالټي مور(Baltimore)د يوه ډاکټر په راپور کې ويل شوي چې د يوه کال په جريان کې د هغوی په ښار کې تر زرو زياتې داسې پيښې شوې دي چې د ۱۲ کالو څخه د لږ عمر پر نجونو جنسي تيرې شوې.

دا دهغې هيجان پاروونکې چاپيريال لومړنۍ ميوه ده چې هر لورې ته په کې د جذباتو او احساساتو د راپارولو وسايل برابر شوي و. د امريکا يو ليکوال ليکي چې:[زمونږ د ولس ډيره برخه چې نن کوم ډول ژوند مخته بيايي هغه دومره غير فطري دي چې په کې نجونو او هکانو ته په لس کلنۍ کې دا فکر پيدا کيږي چې هغو بايد يو دبل سره عشق وکړي. ددې زيښې ډيرې زياتې غمناکې دي. ددغه ډول مخکې له وخته د جنسي غوښتنو څخه ډير بد ې پايلې را ځرګنديداې شي. او همدا سې کيږي. دهغې لږ تر لږه پايلې دا دي چې نوې ځوانې نجونې د خپلو دوستانو سره تښتي ، يا په کم عمرۍ کې واده کوي او که چيرې په محبت کې ناکامې ورپه برخه شي نو ځان وژنه هم کوي.

دښوونې اوروزنې مرحله :

په دې توګه چې په کومو کوچنيانو کې د وخت نه تر مخه کوم جنسي احساسات راپاريږي د هغوی له پاره لومړنې تجربه ځاې ښوونځې دي. شوونځې او مکتبونه دوه ډوله دي ، يو ډول هغه دي چې د يوه صنف يا يوه جنس کوچنيان په کې داخليږي. او بل هغه ډول دي چې هلته صنفونه مخلوط وي. په لومړي ډول صنفونو کې د همجنسو محبت«Homo Sexuality» او د موټک وهلو«Masturbatio» وبا خپريږي ځکه هغه احساسات چې په کوچنيانو کې را پاريدلي دي ، نو ددې پاريدنې وسايل هرې لورې ته خپاره وي نو هغوی دخپلې جنيسي غريزې د تسکين له پاره يوه نه يوه لاره پيدا کوي. ډاکټر هوکر ليکي چې د ښوونې اوروزنې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي ډول مرکزونو ، ليسو ، د نرسنګ په مکتبونو او مذهبي مدرسو کې تل داسې پيښې پيښيږي چې په هغې کې د يوه جنس دوه کسه په خپل منځ کې شهواني اړيکي ټينګوي او د مقابل جنس سره د هغوي محبت له منځه ځي. په دې لړ کې هغه ډيرې داسې پيښې بيان کړي چې په کې نجونې د نجونو سره[1] او هلک د هلکانو سره په جنسي اړيکو کې ککړ ښوول شوي دي.

[1] د ښځو د ښځو سره مينه او جنسي اړيکې د ((Lesbian) په نامه يادیږي او هم د نارينه د نارينه و سره اړيکې د«Homo Sexuality» په نامه ياديږي نن په غربي ټولنو کې د غه ډول اړيکې ډير زيات شوي دي. (ژباړن)

د ځينو نورو کتابونو څخه هم همداسې را څرګنديږي چې دا د « همجنسود محبت» د وبا ناروغتيا څومره ډيره په خپريدو ده. ډاکټر لوري(Dr.Lowry) په خپل کتاب (Hereself) کې ليکي چې يو ځل د يوه مکتب سر معلم (۴۹کورنيو ته په پټه خبر ورکړ چې د هغوي کوچنيان اوس په مکتب کې نه شي ساتل کيداې ځکه چې په هغوي کې بد اخلاقي ويرونکي حال ته رسيدلې ده.

اوس يو بل ډول مکتبونو ته ووينئ: دا هغه ښوونځي دي چې نجونې او هلکان په کې يو ځاې درس وايي. په دې ښوونځيو کې د راپارولو وسايل هم شته او د هغې د تسکين او سړولو وسايل هم. د هغه هيجان ابتداء چې د ورکتوب څخه شوې دلته په رارسيدو سره هغه پوره کيږي. ډيرې خرابې ليکنې او کتابونه د هلکانو او نجونو د لوست لاندې وي ، د عشق قصې په اصطلاح د نن (Art) مجلې په جنسي مسايلو باندې ډير چټل کتابونه او د حمل د مخنيوې په هکله معلومات او مضامين لري. دا هغه څه دي چې د ځوانۍ په مرحله کې د ليسو او پوهنتونونو د شاګردانو (نجونو او هلکانو) نظر ځانته را اړوي ، يو مشهور امريکايي ليکوال هيندرچ فان لون(Hendrich Von Loain) وايي چې دا ليکنې چې په پوهنتونو او کالجونو کې ييې ډيره غوښتنه کيږی د ګندګۍ ، غلاظت ، فحش او چټلتيا هغه ټوله ده چې يوه وخت په دومره ازاده توګه عوامو ته نه وړاندې کيده.

ددې ليکنو څخه چې کوم معلومات تر لاسه کيږي نو د دواړو صنفونو اړوند ځوانان پرې په ډيره ازادۍ او بې باکۍ سره بحث کوي او د هغې وورسته د عملي تجربو په لور قدم ږدي. نجونې او هلکان يو ځاې (Petting Parties) ميله ځايو ته ځي او هلته په ازادانه توګه سګرټ او شراب استعمالوي او د ګډا او نڅا نه پوره خوند اخلي(How I can get married? P. 172).

د لندېسي د وينا له مخې چې د ليسو د شاګردانو څخه (۴۵) په سلو کې نجونې د ښوونځي د پريښودو تر مخه استعمال شوې وي او بيا وروسته تعليمي مدارجو کې يې منځنۍ کچه ددې نه هم زياتيږي (او سنۍ شميرنې ښئ چې اوس په ښوونځيو کې نجونې نژدې سل په سلو کې استعماليږي ، ان تر دې چې په دې هکله ورته په ښوونځيو کې د جنسي زده کړو يو اونيز او يا دوه اونيز کورسونه جوړيږي «ژباړن»). دليسې هلک شاګرد ، د نجلۍ شاګردې په پرتله د جذباتو په شدت کې ډير وروسته پاته وي ، نجونی په دې هکله مخکې والې کوي او هلکان د هغوي په اشاره خوځيږي.

درې ستر پارونکي:

په ښوونځيو او ليسو کې خو بيا هم يو ډول نظم او ډسپلين شتون لري چې تر يوه حده پورې ددې عمل په ازادۍ کې خنډونه را پيدا کوي . خو کله چې دا ځوانان دخپلو هماغه شهواني پاريدلو احساساتو او بدو عاداتو سره د عملي ژوند په ډګر کې قدم ږدی نو بيا د هغوي خوځښت د ټولو حدودو او قيوداتو څخه ازاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی.دلته د هغوي د جذباتو د اورد لازیاتولو له پاره د اورځاي شتون لري او د جذباتو د ارامولو له پاره يې هر ډول سامان پرته له کوم ځنډه او خنډه تیاریږي.

یو امریکای مجلې هغه وسایل چې دهغې له لارې بد اخلاقۍ ته پوره وده ورکول کیږي دا ډول بیانوي:

[دري شیطاني ځواکونه دی چې دهغوي مثلث نن زمونږ په نړۍ باندې را خپور دې او دغه درې واړه د یو دوزخ په جوړولو کې مصروف دي.

لمړی محرک: فحش لیکني دي، چې د نړیوال جنګ نه وروسته په ډیره تیزۍ او ډیرې بې شرمۍ سره په زیاته اندازه خپریږي.

دویم محرک: عکسونه دي چې نه یوازې د شهواني جذباتو د راپاریدو کار ترسره کوي بلکه نمونه او انځور يې هم وړاندې کوي.

دریم متحرک: د ښځو هغه را لویدلې اخلاقي معیار دي چې دهغوي د کالیو او ډیر وخت د هغوي د لوښوالي او دسیګرټو د ورځني زیات استعمال او د نارینه و سره دهر قیدو بند نه د ازاد اختلاط په شکل کې را ښکاره کیږی.

دغه دروي واړه شیان زمونږ په ټولنه کې ورځ به ورځ ډیرښت مومي او دهغې زیښنه د مسیحي تهذیب او ټولنې زوال او با لاخره تباهي ده. که ددې مخنیوي و نه شی نو زمونږ تاریخ به هم د روم او نورو هغه ولسونو په شان شي چې دهمدغې نفس پالنې او شهوانیت، د شرابو د څکلو او د ښځو د نڅا د خوندونو سره یو ځاي فنا شول.

دغه دري علتونه دي چې د تمدن او ټولنې په چاپیریال باندي را خپاره شوی د هر ځوان سړي او ځواني ښځې په جذباتو کې یوتلپاتط خوځښت را پیدا کوی. نو د چا په وجود کې چې لږه ګرمه وینه هم موجوده وي د فواحشو ډیرښت دهغې د خوځښت لازمي زیښنه ده.

د بدکاریو ډیروالي:

کومو ښځو چې په امریکا کې زنا او فحشا خپله دنده ګرځولې دهغوي شمیره لږ تر لږه د ځلورو او پنځه لکو ترمنځ ښوول شوي ده (Prostitution in the United States pp64-69)(اوس دا شمیره د میلیونو ښځو پورې شمیرل کیږي«ژباړن») خو امریکايي فاحشې د هندوستاني فاحشو په څیر نه دي. ځکه چې امریکايي فاحشې هغه ښځې دي چې ترپرونه پورې يې د یوې ازادې ښځې په څیر خپله دنده درلوده، خرابو عاتونو د بدۍ لورې ته را ښکوده او په زنا ځایو کې کیناسته. هغه یو څو کاله دلته تیروي بیا دا کار پریږدي او په یوه کور یا دفتر کې ځانته دنده پیدا کوی. د یوې سروې له مخې د امریکا (۵۰) سلمه فاحشې په کورنو کې دکارکوونکو ښځو (Domestic Servents) څخه او پاته (۵۰) سلمه يې په روغتیایي مرکزونو، روغتونونو، دفترونو او دکانونو کې خپلې دندې پریږدي او دغه دنده پیلوي او د (۲۵) یا (۳۰) کالو عمر ته په رسیدو سره فحاشي پریږدي او بله کومه ازاده دنده ترلاسه کوی.

اوس تاسي ګمان کولې شئ چې په امریکا د څلورو یا پنځو لکو زناکارو او فاحشو موجودیت څه معني لري. لکه چې پخوا مو وویلې په غربی هیوادونو کې زناکاري او فاحشه ګرې د یوه منظم بین المللي کارو بار او تجارت(International Buseniss) حیثیت لري. د امریکا د نورو لویو ښارونو په څیر په نیویارک، ریوډي جنئز او بیونس آیرس کې ددې کاروبار لوی لوی مارکیټونه او پلورنځي دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیویارک ددوو لویو ماښیو هر یوه یې یوه مشورتي اداره لري چې رئیس او سکرتریې د غړو له خوا ټاکل کیږي. هر یو قانوني پوه مشاورین لري ، تر څو چې په کومې عدالتي پریکړې کې د ښنتو په وخت کې د هغوي د ګټیو ساتنه وکړي. د ځوانو نجونو په را جذبولو کې هلته په زرګونو دلالان کار کوي . دغه دلالان په هر ځاي کې د ښکار کولو په لټه کې مشغول اوسي. د دې ښکاریانو د زیبښو او لاسته راوړنو اندازه ددې څخه معلومیږي چې د شکاګو نه د راتلونکو مهاجرینو د اتحادیې مشر یو ځل د ۱۵ میاشتو شمیره را ټوله کړه نو څرګنده شوه چې په دې وخت کې د (۷۲۰۰) نجونو لیکونه د مهاجرینو د اتحادیې دفتر ته رسیدلي و چې هغوي شکاګو ته را روان دی خو د هغوي څخه یوازې (۱۷۰۰) خپل منزل ته را ورسیدلي دپاته نجونو درک و نه لګیده چې چیرته او له چا سره ولاړې.

د زنا ځایو څخه اخوا نور د لیدنو کتنو ځایونه یا (Assignation Houses) او (Call Houses)دي چې په دې خاطر تیار ساتل کیږی چې که «شریف » وګړی او ښځې کله وغواړی یو د بل سره ووینې نو هلته د هغوي د لیدنو کتنو له پاره تیاري نیول کیږی. د څیړنو څخه را څرګندیږي چې هلته په ښار کې د (۷۸) دغسي کورونه او ماڼۍ شته . په یوه بل ښار کې (۴۳) او په یوه بل کې (۳۳) داسې ځایونه موجود دی. دغه ځایو ته یوازې ناواده شوې ښځې نه ورځي بلکه ډیري واده شوې ښځې هم هلته خپل سکون تر لاسه کوي.

د یوه مشهور اصلاح غوښتونکي(ریفارمر Reformer) وینا ده چې: [د نیویارک د واده شوو وګړو یو په دري برخه داسې ده چې د اخلاقي او جسماني پلوه خپلو ازدواجي مسؤلیتونو ته وفاداره نه دي او د نیویارک حال د هیواد د نورو برخو د حالاتو څخه ډیر توپیر نه لري.

د امریکا د اخلاقو د مصلحینو یوه ټولنه چې د (Commettee of Fourteen) په نامه یادیږي . ددې ټولنې د اړخه د بد اخلاقۍ د مرکزونو لټون او دهیواد د اخلاقي حالت د څیړني او د اخلاقو د اصلاح په خاطر د عملي لارو چارو د راپیدا کیدو کار تر ډیره حده پورې تر سره شوی. دهغې په راپورونو کې ویلي شوي چې په امریکا کې چې څومره د نڅا ځایونه ، نایټ کلبونه Night Clubs او د حسن او ښایست ځایونه(Beauty Saloons) او د لاسونو دښایسته کولو دکانونه(Manicure Shops) د مالش او چاپي کولو ځایونه (Massage Rooms) او د ویښتانو دښایسته کولو دکانونه(Hair Dressings) شته ، ټول په قحبه ځایو تبدیل شوي بلکه د هغوي نه یې هم بدتر حال غوره کړي دي. دا ځکه چې هلته د نه بیانیدونکي افعالو ارتکاب کیږي.

خبیثه ناروغتیاوي :

دفواحشو ددې ډیرښت حتمي زیښي د خبیثه ناروغتیاو خپریدل دي. ګومان کیږي چې د امریکا نږدې (۹۰) سلمه خلک په دغه ناروغیو ککړ دي. د« انسائیکلو پیډیا بریټانیکا» د څیړنو نه معلومیږی چې دهغې ځای په دولتي روغتونو کې په منځنۍ ګچه هر کال د اتشک د دوه لکو او د سوزاک د یو لک او شپیته زره ناروغانو علاج کیږي.(۲۵) روغتونو نه دهمدې ناروغتیاو د درملنو له پاره ځانګړې شوې دي. خو ددولتي روغتونو په ځاي خلک شخصي درملتونو ته د درملو په خاطر رجوع کوي چې د اتشک (۲۱) سلمه او د سوزاک (۲۹) سلمه یې د ناروغانو په ډله کې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (۳۰) او (۴۰) زرو ترمنځ کوچنیانو مرینه یوازې د میراثي اتشک په واسطه صورت نیسي. د سوزاک د ماهرینو د تخمیني په اساس (۲) سلمه ځوان وګړي په دغه موضي ناروغتیا ککړ دي چې په هغوې کې واده شوي هم شته او ناواده شوې هم.

دښځو دځانګړو ناروغتیاو پوهان وایي چې د واده شوو ښځو په جنسي غړو چې څومره عملیات کیږي د هغوې څخه (۷۵) سلمه داسي دي چې د سوزاک اغیز پرې پیدا کیږي.

طلاق او بیلتون:

په دغسي حالاتو کې ښکاره ده چې د کورنۍ نظم او د ازدواج مقدس اړیکې په خپل ځاې نه پاته کیږي. په ازادۍ سره ځانته روزی پیدا کونکي ښځې چې د شهواني اړتیاو پرته دخپل ژوند په هیڅ اړخه کې نارینه و ته اړتیا نه لري او د واده پرته ورته هم په ډیره اسانۍ سره نارینه پیدا کیداي شي واده یو عبث او فضول کار ګڼي.

نوي فلسفي او ماده پاله فکرونو د هغوي د وجدان څخه دا تصور هم لرې کړې چې د واده پرته د کوم نارینه سره اړیکي ټینګول هم کوم عیب ناکه کار دي. ټولنه دغي چاپیریال دومره بې احساسه کړې چې څوک هم دا ډول ښځو ته د نفرت یا ملامت په سترګو نه شي کتلې.

«قاضي لینډسي» د امریکایي عامو نجونو د افکارو ترجماني په دې ټکو سره کړیده.

[زه ولي واده وکړم زما تر خنګ چې په دې تیرو دوو کالو کې کومو نجونو ودونه کړي دي، دهغې د هرو لسو څخه پنځه په طلاق منتج شوې دي. زه پوهیږم چې په دې وخت کې هره نجلۍ د محبت په معامله کې د ازادی فطري حق لري. مونږ ته د حمل نه د خوندی پاته کیدو تدبیرونه هم پوره پوره معلوم دي نو په دې خاطر دا خطر هم لرې کیداې شي چې د یوه حرامي کوچني پیدا کیدل کوم ستونزمن کار وګرځي. مونږ داې من یو چې رواجي لارې او طریقي په نورو لارو او طریقو باندې بدلول د عقل غوښتنه ده.]

ددا ډول آندونو لرونکې بې شرمه ښځې که چیرې کوم احساس واده تیاروي هم، نو هغه یوازې او یوازې د محبت او میني جذبه وي. لیکن د غه جذبه هم د زړه له کومې نه وي. او یوازې د یوه عارضي کشش پایله وي او د نفسي غوښتنو د نشي د ښکته کیدو نه وروسته بیا د میړه او ښځې ترمنځ الفت او محبت نه پاته کیږی. د مزاج او عاداتو ډیر کوچني اختلاف دهغوې ترمنځ منافرت او تفریق پیدا کوی.

«لینډسي» لیکي چې [په (۱۹۲۲م) کې په (ډینوور) کې دهر واده تر خنګ د طلاق او تفریق پیښه هم منځته راغلې او ددوه ودونو ترمنځ د طلاقو یوه پیښه هم منځته راغلې.]

دا یوازې د (ډینوور) حالات نه دي بلکه د امریکا د ډیرو ښارونو حالات همد غسې درواخله او بیا مخته لیکي چې :[د طلاقو او جدایي پیښې مخ په زیاتیدو دي او که چیرې همدغه حالت پاته شو لکه څنګه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومیږی نو په اغلب ګمان چې په هیواد کې چې څومره د واده لایسنسونه ورکول کیږي په هماغه اندازه به د ا طلاقو پیښې هم منځته را ځي .](Revolt of Modern Youth "p.211-214)

څه وخت د مخه د ډیټرویټ(Detriot) په ازادو خپرونو(Free Press) کې په دغه حالاتو یوه مقاله خپره شوه چې دهغې یوه جمله داسې ده: [دنکاحګانو کمښت ، د طلاقو زیادښت او دنکاح پرته د ناجائزو تلپاتې او یا مؤقتو اړیکو زیاتوالې ددې معنې لرې چې مونږ د حیوانیت په لور روان یو. د کوچنې دپیدا کولو فطري غوښتنه له منځه تلونکې ده ، د پیدا شوو کوچنیانو په هکله غفلت کیږي او ددې خبرې احساس له منځه ځې چې کورنۍ او دکور ابادي د تهذیب او ازاد حکومت د بقا او پاینبت له پاره اړین دي. ددې برعکس د تهذیب او حکومت به امورو کې ډیره بې درده بې پروائي را پیدا کیږي. د طلاق او تفریق ددغه ډیرښت علاج اوس دا ښوول کیږی چې باید (Comissionate Marriage)«ازمیښتې نکاح» ته رواج ورکړل شي خو دا علاج هم د اصل ناروغتیا څخه ډیرې بدې پایلې لري]

د ازمیښتي نکاح معنې داده چې نر او ښځه په« زړه طریقه Old Fashion » د واده پرته تر یوه وخته پورې یو دبل سره واوسي ، که چیرې ددې یو ځاې والي په واسطه ددوې زړونه یو له بله سره و لګیدل نو واده دې وکړي او که نه ، نو دواړه دې یو دبل څخه جدا شي او بل چیرته دې خپل قسمت او بخت و ازمایي. د ازمیښت په دوران کې به د اولاد د پیدا کیدو مخه نیسي. څکه چې د کوچنې دپیدا کیدو سره سم هغوې باید نکاح وکړي. دا هغه څه دي چې په روسیه کې د ازاد محبت یا د (Free Love) په نامه یادیږي.

ولسي ځان وژنه :

نفس پالنه ، د ازدواجي مسؤلیتونو نه کرکه او نفرت ، د کورنې ژوند څخه بې زاره کیدل او د ازدواجي اړیکو نه پاینبت ، ښځه د خپل فطري مورنۍ جذبې څخه ډیره لرې کړې چې په نسواني جذباتو کې تر ټولو اشرف او اعلې روحاني جذبه ده ، او پاینبت یې نه یوازې د تمدن او تهذیب له پاره اړین دي بلکه د انسانیت پاینبت هم په همدې جذبې کې را نغښتې دې.

دحمل منه کول ، دحمل اسقاط او دکوچنیانو وژل دهمدغې جذبې د مړینې نه راپیدا کیږي. د حمل د منعې کولو معلومات د ټولو قانوني بندیزونو سره سره په امریکا کې د هر ځوان هلک اوهرې ځوانې نجونې په واک کې شته.

دحمل د منه کولو درمل او وسایل په پوره ازادۍ سره په درمل پلورنځیو او دوکانونو کې پلورل کیږي. عامې ازادي ښځې خو پریږده ، د لیسو او او پوهنتونو شاګرداني هم دغه الات او درمل تل له ځانه سره ساتي.

قاضي «لینډ سي» په دې هکله لیکې چې :

[د یوې لیسې(۴۹۵) کمه عمره نجونو په خپله ماته اقرار وکړ چې هغوې د هلکانو سره جنیسي اړیکې تجربه کړې دي. دهغوې د ډلې څخه یوازې(۲۵) نجونې داسې وې چې حمل یې په ګیډه شوې و. په پاته نجونو کې ځینې اتفاقاً خوندې پاته شوې وې. لیکن زیاتو دحمل دمنه کولو په هکله اغیزمن تدبیرونه نیولې و. د حمل دمنه کولو په هکله د هغوې پوهه دومره زیاته ده چې عام خلک یې د پوهیدو څخه عاجز دي.]

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيغلي يا ناواده شوي نجونې دا تدبيرونه په دې خاطر استعمالوي چې د هغوي په ازادۍ کې کوم خنډ پيدا نه شي. واده شوې ښځې په دې خاطر دهغې نه ګټه پورته کوي چې د کوچني د پيدا کيدو په خاطر نه يوازې په هغوي د روزنې او ښوونې بار باريږي بلکه دميړه څخه د طلاق او بيلتون د اخستو په وخت کې هم دا لوې خنډ ګرځي. دا ډول ټولو ښځو په دې خاطر دمورالي څخه نفرت پيدا کړې چې د ژوند څخه د پوره خوند اخيستلو له پاره هغوي ته د جنجال نه د خوندي پاته کيدو اړتيا ده. او ددې تر څنګ دکوچني په پيدا کيدو سره دهغوې په ښايست کې هم توپير را پيدا کيږي.(Macfaddin, Manhood and Marriage)

په هرصورت لاملونه چې هر څه دي خو د (۹۰) په سلو کې د ښځو او ميړونو تر منځ اړيکې داسې دي چې د هغې فطري پايلې (دحمل منه کول) د همدې وقايوي تدابيرو له لارې صورت نيسي او پاتې پنځه په سلو کې داسې پيښې دي چې هلته اتفاقا حمل صورت نيسي دهغوې له پاره بيا د اسقاط او دکوچنيانو د وژلو لارې پرانستې دي.

«ليندسې» وايي چې:[په امريکا کې لږ تر لږه هر کال (۱۵) لکه کوچنيان دحملد اسقاط له لارې ضايع کيږي او په زرګونو نور کوچنيان د پيدا کيدو څخه وروسته وژل کيږي].(۲۲۰م مخ)

دانګلستان حالت :

زه نه غواړم دغو غمناکو پيښو ته نور هم تفصيل ورکړم خو مجبوريم چې په دغه برخه کې د «جارج رائلي سکاټ» دکتاب(A History of Prostitution)[د فحشاء د تاريخ] نه څو اقتباسات را واخلم. ددې کتاب ليکونکي پخپله انګليس دې. نوموړي د خپل هيواد د اخلاقي حالت انځور په دې ټکو کې وړاندې کوي.

[يو ډول هغه ښځې دي چې ژوند يې په دې پورې تړلې چې دخپلو وجودو په کرايه ورکولو سره ځانته روزي وګټي. د دوي نه پرته يو زيات شمير نورې ښځې دي ،اود هغو شميره ورځ په ورځ زياتيږي ، چې د ژوند د اړتياو د لاسته راوړلو په خاطر نورې لارې لټوي او تر څنګ يې فاحشه توب او زنا هم کوي. تر څو په خپل عايد کې ډيروالي راوړي. داد کسب ګرو فاحشو څخه څه ډير توپير نه لرې خو هغوي په دغه نومونو نه نومول کيږي ، مونږ دا ډول ښځو ته غيرکسب ګرې فاحشې (Amateur Prostitution) ويلې شو. ددغې شوقي يا غير کست ګرو فاحشو ډيربنت نن سبا دومره دې چې په تاريخ کې هيڅکله هم دومره نه و. د ټولنې د ښکته طبقې څخه نيولې تر پورته طبقې پورې ټولې ښځې په کې شاملې دي. که چيرې د غو معزوزو ښځو ته به کومه کنايه کې هم فاحشه وويلې شي نو دوې د اور سکروټه شې خو دهغوي په دغه نارضايت باندې حقيقت نه شي بدليدای. په هر حال حقيقت همدا دي چې دهغوي او نورو د فاحشو تر منځ په اخلاقي معيار کې هيڅ توپير نه شته . اوس د يوې ځوانې نجونې له پاره بد چلنې او بې باکې د فيشن حيثيت لري او د سيګرټو څکول ، ترخه شراب استعمالول ،په شونډو سرخې لګول ، د جنسي اړيکو او دحمل د مخنيوي په هکله د خپلې پوهې څرګندول ،په فحش ليکنو باندې بحث اوخبرې کول دا ټول شيان دهغې فيشن له ډلې څخه شميرل کيږي. همدا راز دداسې ښځو او نجونو شميره ورځ په ورځ زياتيږي چې د دواده ترمخه ، پرته له کومې ستونزې، صنفي اړيکې جوړوي او هغه نجونې ډير په سختۍ موندل کيږي چې د کليسا په وړاندې د نکاح وفا د تړون په وخت کې په سهي معنا پيغله پاته شوي وي.]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکوال لږ څه مخته ځي او ليکي چې: [دهر څه د مخه د ارايش شوق وويښ چې دهغه له امله په هره نجلۍ کې د نوي فيشن د قيمتي کاليو او ښايست د زياتوالي مختلف ډوله سامانونو د رانيولو حرص راپيدا شوې. دا دا هغه بې بندو باره فاحشه ګرۍ په وسايلو کې تر ټولو لوي لامل دې.]

هر هغه څوک چې ليدونکي سترګې ولري نو په اسانۍ سره کتلي شي چې هغه په سلګونو او زرګونو نجونې چې هره ورځ دهغوې تر سترګو کيږي عموماً دومره قيمتي کالي اغوندي چې دهغې خپل جايز معاش او مزدوري په هيڅ صورت دهغې ددا ډول قيمتي لباس بار نه شي پورته کولي. لهذا نن دا خبره همدومره سهي ده څومره چې نيمه پيړۍ مخته سهي وه. چې نارينه د هغوې له پاره کالي اخلي خو فرق دادې چې هغه وخت به هغه سړې ، دهغوې پلار ، ورور يا ميړه و او اوس دهغې پر ځاې څه نور خلک دي.

ددغې ډول حالاتو په راپيدا کيدو کې د ښځو ازادي هم پوره پوره دخيله ده ، د تيرو څو کالو راهيسې په نجونو د والدينو کنترول تر دې حده پورې کم شوې چې هغه ازادې چې (۳۰) يا(۴۰) کاله پخوا هلکانو ته هم ور په برخه نه وه خو نن نجونو ته ورپه برخه شوې ده.

يوبل مهم لامل چې په ټولنه کې په پراخه پيمانه د جنسي خپل سرۍ د خپريدو سبب شوې دادې چې ښځې مخ په زياتيدونکي توګه په تجارتي کاروبار ، دفترې دندو او نورو ډول ډول کارونو کې ورننوځي او هلته شپه او ورځ د نارينه و سره د خلط ملط کيدو موقع په لاس ورځي. دې کار د ښځو او نرو اخلاقي معيار ډير را ښکته کړې او تر څنګ يې د نارينه و داقدام په وړاندې د ښځو د مزاحمت ځواک هم ډير را کم کړې دې او د دواړو صنفونو شهواني اړيکي يې د ټولو بنديزونو څخه ازدې کړې دي. اوس د ځوانو نجونو په ذهن کې د واده او پاکيزه ژوند تصور هم نه شته. ازادانه خوشحاله وخت تيرول چې پخوا به يوازې خپلسري نارينه وړپسې ګرځيدل اوس هره نجلۍ دهغې پسې منډې ترړي وهي. پيغلتوب او بکارت ته د يو ارتجاعی آند په سترګو کتل کيږي او د نوي زماني نجوني خو هغه يو مصيبت ګڼي. دهغوې په آند د ژوند خوند په دې کې را نغښتې چې د ځوانۍ په دوران کې د نفس د لذتونو جام ښه په ډک زړه و چښل شي. دهمدې څيز د لټون په خاطر هغوې د نڅا ځايو د نائيټ کلبونو ، د هوټلونو او چاې خوړلو ځايونو شاوخوا ګرځي را ګرځي او په همدې ارزو هغوې د يوه ناپيژندل شوي سړي سره دهغه په موټر کې چکر وهلو ته هم تيارې وي. يا په بل عبارت هغوې پخپله دخپل نفس د غوښتني سره هم خپل ځان داسې يو چاپيريال ته وررسوي چې جنسي جذبه نوره هم را وپاروي او بيا چې د دې کومې طبيعی زيښنې دې د هغوې نه د وې ويريږي هم نه ، بلکه هغه ته ښه راغلاست هم وايي.

پريکنده پوښتنه :

زمونږ د هيوادپه ګډون په ګڼو نورو شرقي هيوادو کې هم چې کوم وګړي د پردې ممانعت کوي نو د هغوې په وړاندې په حقيقت کې د ژوند همدغه يادکړل شوې انځور موجود دې. د همدغې ژوند ځلاندو وړانګو دهغوی حواس اغيزمن کړی دي. د همدغه افکار و اخلاقي اصولو او دهمدغې مادي او حسي ګټو او خوندونو روښانو اړخونو د هغوې په زړه او دماغ پنجې ښخې کړې دي. په دې خاطر هغوې دپردې نه کرکه او نفرت کوي. سره له دې چې ددوې اخلاقي فلسفه د هغه غربي اخلاقي فلسفي سره تو پير لري چې دوې پرې ايمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري او عملا دهغې ګټو او لذتونو د ترلاسه کولو په مخ کې خنډ وي چې دې وګړو دخپل ځان له پاره هدف ټاکلي.

اوس دا پوښتنه چې د ژوند ددغې انځورد تیاره اړخ یعني دهغې دعملي زیبښو د منلو له پاره هم دا وګړي تیار دي او که نه؟

نو په دې خبره کې دهغوې تر منځ یووالي نه شته ، یوه ډله په دغه زیبښو پوهیږي او دهغې منلو ته هم تیار دي. دهغوې په وړاندې په حقیقت کې دا د غربي ژوند یو روڼ اړخ دي نه تیاره اړخ. یوه بله ډله دا تیاره ګڼي او دهغې دپایلو منلو ته تیار نه دی. مګر دهغې په هغه ګټو باندې یې زړونه له لاسه ورکړي چې ددې ډول ژوند سره تړلي دي. دریمه ډله نه خو په دې افکارو پوهیږي او نه یې د پایلو څخه واقفیت لري او نه په دې خبره غور کوي چې ددې افکارو او دهغې د پایلو تر منځ څه ډول اړیکې شتون لري. هغوې یوازې هماغه کار کوي چې په نړۍ کې یې رواج موندلې وي .

دغه دري واړه ډلې په حقیقت کې دومره سره را نژدې شوي او رانښتې چې د خبرو اترو او بحث په وخت کې ډیر وخت دا توپیر نه شي کیدای چې زمونږ مخاطب دکومې ډلې پورې تړلې دي . دهمدغې اختلاط په اساس غلطه خیړنه مخته راځي. په دې خاطر دې ته اړتیا ده چې دا درې واړه ډلې یو له بله جدا کړل شي او ورسره د هغوې دحیثیت په اندازه خبره وشي.

شرقي غرب پالونکي:

لمړۍ ډله په همغه فلسفي افکارو او تهذیبي اصولو پوخ باور لري چې غربي تهذیب او تمدن پرې ولاړ دي. دوې د نوي اروپا د جوړونکو په خیر د آندلرونکي او د ژوند مسایلو ته د غربي زاویې څخه ګوري او د خپلو خپلو هیوادونو تمدني او ټولنیز ژوند د غربي نقشې مطابق جوړول غواړي.

ددوې له آنده ، د ښځو د ښوونې او روزنې هغه اخري موخې دادي چې هغوې د ګټې وړتیا ترلاسه کړي او ترڅنګ یې د زړه راښکون سره له لطیفه فنونو څخه هم پوره پوهه او واقفیت ولري. په کورنۍ کې دښځې صحیح حیثیت دهغوې په وړاندې همدا دي چې هغه د سړي په خیر یو ګټور غړي وګرځي او په ګډه بودیجه کې خپله ونډه وا چوي ، په ټولنه کې دښځې اصل ځای د هغوې له آنده همدغه دي چې هغه دخپل ښایست او نازو نخرو له مخې په ټولنیز ژوند کې یو لطیف عنصر ور زیات کړي . دخپلو خوندورو خبرو په واسطه د زړونو تودوخه نوره هم زیاته کړي. دخپلې موسیقۍ په واسطه د غوږونو پردې و تخنووي او دخپلې نڅا په واسطه په نفسونو کې لار را پیدا کړي ، هغوې هڅه کوي چې د خپل جسم ټوله ښکلا راڅرګنده کړي ترڅو د ځوانانو زړونه خو شحاله ، سترګې یې یخې او سره وینه یې ګرمه شي. دهغې په وړاندې په ولسي ژوند کې دښځې کار ددې نه اخوا نور څه نه دي چې هغوې دې ټولنیز کارونه کوي، ښاري او مشورتي غونډو ته دې ځي، په کنفرانسونو او کنګرو کې دې ګډون کوي ، د سیاسي ، مدني او اقتصادي ستونزو په حل کې دې خپل فکر او ذهن مصرف کړي. په لوبو ، سپورتونو او د منډو او ځغاستو په مسابقو کې دې برخه واخلي. لنډه دا چې ټول هغه څه دې وکړي چې د کوره دباندې دي او دهغه څه سره هیڅ کار ونه لري چې دکور دننه دي.

هغوی همدغه ژوند ته نمونه یې ژوند وایي. دهغوې په وړاندې د نړۍ د پرمختګ همدغه یوه لاره ده او په دې لار د تللو په مخکې چې څومره پخواني اخلاقي آندونه خنډ شوي دي هغه له یوه سره لغو او باطل دي. ددغې نوي ژوند له پاره پخواني اخلاقي ارزښتونه (Moral Values) په هغه ډول په نوی ارښتونو تبدیل کړي لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه چې اروپايانو تبديل کړې و. مالي ګټې او نوې جسماني ننداره دهغوې له آنده ډېر ارزښتناکه ده. او دهغې په پرتله حيا او عصمت ، پاکوالي او اخلاق په ازداواجي ژوند کې وفادار پاته کيدل ، د نسب ساتنه او په دې ډول نور شيان نه يوازې دا چې بې ارزښته بلکه د تياره فکرې يوه نمونه وه. چې د له منځه ورلو پرته يې د پر مختګ په لور قدم نه شو ايښودل کيداې. دا وګړي په حقيقت کې په غربي دين باندې ايمان لرونکې و او په کوم ليد يې چې ايمان راوړې و ، په شرقي هيوادونو کې يې دهغې د خپرولو له پاره د ټولو هغو تدبيرونو ځخه ، چې په اروپا کې ترې کار اخستل شوې و ، کار واخيست.

نوې اداب :

د ټولو تر مخه د هغوې هغو ليکنو ته وګورې چې د ذهنونو د تيارولو له پاره تر ټولو ستر ځواک جوړوي. ددوي تش په نامه ادب کې... چې په اصل کې بې ادبي ده... ددې هڅه کيږي چې د نوې نسل مخې ته دغه نوې اخلاقي فلسفه په ډيره ښکلې بڼه وړاندې کړي او د همدې لارې پخواني اخلاقي ارزښتونه د زړه او د ماغ د رينبو ځخه بيرون را وکاږي. دنمونې په توګه زه دلته د اردو ادب ځو نمونې وړاندې کوم.

د هيواد يوې مشهورې مياشتنۍ مجلې د (خوږ سبق) تر عنوان لاندې يو اوږود مضمون نشر کړ. ددې مضمون ليکونکې دا سې يو شخصيت دې چې د اعلي روزنې خاوند ، په ادبي حلقو کې مشهور او په يوه ستر منصب باندې کار کوي. د مضمون لنډيز دادې چې:[يوه ځوانه نجلۍ له خپل استاد نه د سبق د ويلو له پاره ناسته وه ، د سبق په دوران کې يې د استاد مخې ته د خپل يوه ځوان دوست د محبت ليک کيښود ترڅو د ځواب له پاره يې ترې مشوره واخلي. هغې دخپل دغه محبوب سره د چايو په يوه ټولنه کې کتلې و. هلته کومې ښځې ددې دواړو تر منځ پيژندګلوي کړې وه. ددوي تر منځ دهمغې ورځې ځخه يو بل ته نژديوالي او د ليکنو لړۍ پيل شوې وه اوس دغه نجلۍ غواړې د خپل استاد ځخه د مينې او محبت د ليک اخلاقي ځواب تر لاسه کړي. استاد هڅه کوي چې دا نجلۍ د بې هوده او عبث فکر نه واړوي او د لوست په لور يې متوجه کړي ، نجلۍ په ځواب کې استاد ته وايي چې:(لوست خو زه غواړم چې ويې کړم خو دا سې لوست چې زما د وينبې دخوبونو او اميدونو په بريالتوبو کې له ماسره کومک وکړي ، نه دا سې لوست چې له همدا اوسه ما زړه کړي. استاد ترې پوښتنه کوي چې ايا ددې ښاغلې نه پرته اخوا نور دوستان هم لرې ؟ شاګرده ځواب ورکوي چې ځو نور هم دي مګر په دې ځوان کې يوه ځانګړ تيا ده چې هغه په ډير خوند سره مارا پاروي. استاد ورته وايي چې که چيرې ستا پلار ددې ليک له ليکنې ځخه خبر شي نو ځه به درپيښ شي ؟ شاګرده ځواب ورکوي او وايي چې ايا پلار به مې د ځوانۍ په وخت کې دا ډول ليکونه نه وې ليکلي؟ هغه خو ډير فيشني سړې دې. ځه د حيرانتيا وړ نه ده چې اوس به يې هم ليکي. الله دې نه کړي زوړ شوې خو نه دې. استاد ورته وايي چې: له اوس نه پنځوس کاله وړاندې دا تصور هم شونې نه و چې د کومې شريفې کورنۍ نجلۍ ته ځوک د مينې ليک واستوي . نجلۍ ورته وايي چې ايا دهغې وخت خلکو يوازې د بد ذاته خلکو سره مينه کوله. دا خو دهغې وخت بد ذات ډير په مزو کې او شريفان يې په ډير بد حالت کې وو. دمضمون اخري ټکي چې ليکونکې پرې دخپل ادبي ظرفيت ټوله هڅه تمامه کړې دادې چې:[مونږ ځوانان ستر مسؤليت لرو ، هغه خوښۍ او لذتونه چې زمونږ مشرانو او پخوانيو له لاسه ورکړي مونږ يې بايد بيرته را ژوندي کړو او هغه د قهر او ددرواغو عادتونه چې تر اوسه ژوندي پاته دي بيرته خښ کړو.]

(c) ketabton.com: The Digital Library

په يوې بلې ادبي مجله کې نژدې يو نيم کال دمخه يوه لنډه قصه د «پښيماني» تر عنوان لاندې نشر شوه چې لنډيز يې په دې توګه دی.

د يوې معززې کورنۍ کوژده شوې نجلۍ د بل سړي سره سترګې جنګوي. د خپل پلار په نه موجوديت کې او دمور نه په پټه هغه خپل دوست کورته رابلي دهمدغه ناروا اړيکو په واسطه ښځې ته حمل پيدا کيږي. ددې وروسته هغه خپل دغه کار دخپل ځان له پاره حق ګڼي او په زړه کې د ځان سره داسې استدلال کوي چې: زه ولې خفه شم، زړه مې ولې و غورزيږي... ايا زما ضمير ما ملامتوي؟ ايا زه په خپلې کمزورتيا باندې پښيمانه يم؟ ممکن هو ! ليکن دهغې رومانتيکې روڼې سپوږمۍ شپه خو زما د ژوند په يادونو کې په طلايي الفاظو ليکل شوې ده. د ځوانۍ مست وختونه او دهغې ياد زه دخپل ځان له پاره ډيره ستره خزانه ګڼم.

ايا زه دهغو وختونو د بيا دراوستلو په لاره کې دهر څه قربانولو ته تياره نه يم؟ نو بيا ولې زما زړه رپيږي؟ د کومې ګناه ويره ده؟ ايا ما ګناه کړې؟ نه ما خو ګناه نه ده کړې. زما د ګناه څخه چاته څه زيان رسيږي؟ ما خو قرباني ورکړه. قرباني دهغې له پاره، کاشکې چې ما دهغې له پاره نوره قرباني هم ورکړې وای... زه د ګناه څخه نه ويريږم ليکن زه ددغې ويره ونکې ټولنې نه ويريږم چې هغوی به څنګه څنګه د شک په سترګو ماته ويني. اخر زه ولې دهغوې نه وويريږم؟ د خپلې ګناه په خاطر؟ خو اخر زما ګناه څه ده؟ ايا هغه څه چې ما کړې د ټولنې بله کومه نجلۍ يې نه کوي؟ هغه طلايي شپه او هغه يوازيتوب، هغه څومره ښايسته وه، هغه څنګه خپلې شونډې زما په شونډو کيښودې او خپلې غيږې ته يې زه ورکش کړم. او زور يې را کړ....اف، دهغې د ګرمۍ او معطرې سينې سره زه څومره په ډاډمنه توګه و ښښتم.. ما ټوله نړۍ په لغته ووهله او خپل ټول هر څه مې د عيش په هغه لحظو باندې قربان کړل. بيا څه و شول؟ بل چا به څه کړې وای؟ ايا په نړۍ کې کومه ښځه په داسې وخت کې ددغسې لمحو سره ټکر کولې شي؟ ګناه! ما هيڅکله نه ده کړې، زه هيڅکله پښيمانه نه يم، زه يو ځل بيا همغسې کولو ته تياره يم، عصمت! عصمت څه شي دې؟ يوازې پيغلتوب؟ يا د فکرونو پاکوالي؟ زه باکره نه يم، ليکن ما خپل عصمت له لاسه نه دې ورکړې؟ د فساد نه ډکه ټولنه چې څه کولای شي هغه دې وکړي هغه زما څه کولې شي؟ هيڅ؟ زه د هغوې د احمقانه ګوت نيونې څخه ولې نا ارامه شم؟ زه دهغوې د پس پسکو څخه ولې وويريږم؟ ولې خپل مخ ژير کړم؟ زه د هغوې د بې معنې خندا او تمسخر څخه ولې ځان پټ کړم؟ زما زړه وايي چې ما صحيح کار کړې، ډير ښه مې کړي، نو زه بيا ولې د غلې په څير و ګرځم؟ ولې په ډانګ پيبلې توګه اعلان و نه کړم چې ما دغسې کړي او ډير مې ښه کړي؟

دا هغه استدالال او طرز فکر دې چې زموږ د زماني اديبان يې هرې نجونې، ممکن خپلې خور او لور ته هم وربښوول و غواړي. دهغوې ښوونه دا ده چې کله هم يوې ځوانې نجونۍ ته د ۱۴ مې په شپه ګرمه سينه تر لاسه شي نو بيا دی د هغې پورې ځان ورو ښښلوي، ځکه چې په داسې وخت کې همدا يوه لاره ممکن ده او هره ښځه چې دداسې حال سره مخ شي نو هغه به ددې کار پرته نور څه ونه کړي. دا کار ګناه نه بلکه قرباني ده. او نه ترې عصمت ته کوم زيان ور رسيږي. ددې کار په واسطه عصمت کې نور هم ډيربښت را ځي، بلکه دا يو داسې روښانه کار دې چې بايد د يوې ښځې د ژوند په تاريخ کې په طلايي ټکو سره و ليکل شي او د هغې هڅه بايد داوي چې د هغې د ژوند ټول کتاب د همداسې طلايي ټکو څخه ډک وي، نو که چيرې هغوي په دا عصمته ښځو باندې ګوتنيونه کوي نو هغوې بيا فسادي او ډير ويونکې دي. هغوې په خپله ملامته دي چې دداسې فدا کارو نجونو په خلاف خبره کوي داسې تيرې کونکې ټولنه چې دومره ښه کارته بد وايې هيڅکله ددې وړ نه ده چې د هغې څخه ويره محسوس شي او د داسې د خيرد کار په کولو سره خپل ځان پټ و ساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مگر اوس نوي ادب د هر کور لوراونګور د پخواني وختونو د فحشاو څخه لس قدمه نوره هم مخته وړي ، ځکه چي دا د بد معاشۍ او فحش کارۍ د ملاتړ له پاره د اخلاقو نوي فلسفه را پیدا کوي.

په یوې بله مجله کې د (لیور) په نوم یوه قصه خپره شوي ، لیکوال یې داسي سړې دي چي پلار یې د ښځو د اخلاقي روزني له پاره د ډیرو ښو لیکوالانو څخه و اوپه همدې اساس هغه د هیواد د اردو ژبې ویونکو ښځو تر مینځ پوره محبوبیت درلود . په دې قصه کي لیکوال د یوې ځواني نجوني کړچار(کریکټر) په ډیر ښه انځور کې د نموني په توګه خپلو خویندو ته وړاندې کوي ، چي دواده تر مخه یې د خپل لیور دښایسته ځوانۍ په تصور ، په خپل و جود کي لړزه محسوسوله. هغې په پیغلتوب کې دا نظر او فکر درلود چي هغه ځواني چي خاموشه او دسکون نه ډکه تیره شي د هغسي ځوانۍ او کمزورتیا تر منځ هیڅ تو پیر نه شته زما له نظره ددغه ډول جذباتو سره چینه باید د حسن او عشق کشمکش وي ، ددغه فکر او ارادې سره چي کله دا نجلۍ واده شوه ، نو دخپل ړیره ور میرړه په کتلو یې جذبه او احساس مړاوي شو. او د مخکي څخه د جوړې شوي نقشي په اساس یې پریکړه وکړه چي د خپل میړه د وړور سره ناروا اړیکي ټینګي کړي او ددې خبرې فرصت ورته ډیر ژر په لاس ورغې. ځکه میړه یې د لوړو تحصیلاتو په خاطر لندن ته ولاړ خو ښځې یې د خپل میړه او وروریې د خپلورو د نشتوالي څخه پوره پوره ګټه پورته کړه او د زړه د اخلاصه یې په خیانت لاس پوري کړ.

لیکوال دغه قصه په خپله دهغې زناکارې فاحشې د خولې څخه لیکلې ځکه چي هغې دا قصه خپلې یوې ناواده شوې ملګرې ته کټ مټ لیکلې وه او ټول هغه مراحل یې په تفصیل سره بیان کړي و چي دهغې په واسطه دهغې او لیور اړیکي ترد ې ځایه پوري رسیدلي و. هغې په خپلې لیکني کي په خپل هیڅ کار د شرم احساس نه دې کړې ، یو اځې هغه څه چي پاتي و هغه د جنسی عملیې عکس و چي هغه یې په کمره کي نه و ثبت کړې او ډیره شوني ده چي دا یې په دې خاطر پریښې وې چي لیدونکې او لوستونکې په خپله په تخیل سره دغه کمښت پوره کړي.

که ددې نوي ادب پر تله د فرانسې د ادب سره وشي چي دهغې څو مثالونه مونږ مخته بیان کړل نو په ډاګه به شي چي دا قافله دهمغې لارې څخه د همغې منزل په لور روانه ده چي د فرانسې ولس پرې تللې و ، دوې د ژوندانه دهمدغه نظام په لور په فکرې او اخلاقي توګه ذهنونه تیاروي او دا په داسې حال کي چي ښځې یې د ځانګړې توجه وړ ګرځولې تر څو په هغوې کي د حیا او عزت په نوم څه شې پاته نه شي.

نوي تمدن :

د اخلاقو دغه نوي فلسفه او د ژوند دغه نوي آند او لید د ژوند په ډګر کي ځانته نه دي ، بلکه د پانګه وال تمدن نظام او د غربي د یموکراسۍ اصول هم ور سره پوره پوره ملګرتیا کوي او دغه ټول ځواکونه یو دبل سره د ژوند هغه انځور جوړوي چي په غربۍ ټولنو کي د پخوا څخه شتون لري . دوي د جنسي مسائلو په هکله ډیرې زیاتې فحش لیکني او عکسونه خپروي او دغه ټول د مکتبونو ، لیسو او پوهنتونو شاګردانو ته په پراخه پیمانه ورسیږۍ. اوس د بې عصمته ښځو لوڅ عکسونه د هر اخبار ، مجلې ، دوکان او هر کور دښایست وسیله ګرځیدلې. په هرکور او بازار کي هغه کیسټونه ، (CD) اوتیپونه په اوچت اواز غږیږي چي په کي د اخلاقو څخه لویدلې او چټلي سندرې تر غوږو کیږۍ. د سینما ګانو ټول کړه وړه د شهواني جذباتو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

را پاروونکو فلمونو ولاړ دی او د سینما په پردو باندې د بې حیايي فلمونه په دومره شوق او ذوق سره خپروي چې د هرې نجونې او هلک ستر ګې د همدغې لوبغاړې په فلمي ژوند دريږي او همغه د خپلې لارې مشال ګرځوي او کله چې د دغسې فلمونو د کتلو وروسته دواړه صنفونه د سينما څخه بهر راوځی نو دهغوې را پاريدلې جذبات او د عشق ولولې هرې لورې ته دعشق او رومانس موقع لټوي.

د ژوند د پانګه وال نظام په برکت په لويو ښارونو کې دغه ډول حالات ډير په تيزۍ سره را پيدا کيږي ځکه هلته ښځې د خپلې روزۍ د پيدا کولو له پاره محبوريږي. او د همدغې ظالمانه نظام په بسپنې دحمل د مخنيوې تبليغات، د درملونو او وسائلو سره يو ځاې ميدان ته را دانګې.

نوې جمهورې نظام چې برکتونه يې د انګليس او فرانس په واسطه شرقي هيوادو ته را رسيدلې له يوه اړخه يې ښځو ته په سياسي او ټولنيزو کړو وړو کې لاره پرانستې ده او د بله اړخه يې داسې اداري او دفتري نظام جوړ کړې چې په کې د سړو او ښځو يو ځاې کيدل او خلط کيدل يو حتمي کار ګرځې او دبله اړخه يې قانوني بنديزونه دومره نرم کړې چې نه يوازې د فواحشو اظهار بلکه د هغه عملي ارتکاب هم جرم نه ګڼل کيږی. په دې حالاتو کې چې کوم وګړي د ژوند په دې لار په خلاص زړه تلل غواړې د هغوې په اخلاقو او ټولنيزو کړو وړو کې پوره بدلون را ځې ، د هغوې ښځې اوس په داسې کاليو کې بهر را وځې چې نژدې په هرې ښځې باندې د فلم د لوبغاړې ګمان کيږی. هغوې پوره بې باکه دی. دهغوې د لباسونو د تيزو رنګونو استعمال او په ښکلا او سنګار باندې اهتمام په دې دلالت کوي چې هغوې د ځانونو څخه جنسي مقناطيس جوړول غواړی. د بې حيايې دا حال دې چې د غسل د کاليو په اغوستو سره د سړو سره يو ځاې لمبيدل او په همدې حال کې د عکسونو اخيستل او په اخبارونو کې يې په خپرولو هم د دغه شريفو کورنيو ښځې د شرم احساس نه کوي بلکه د شرم سوال هم نه پيدا کيږي. د نوو اخلاقي تصوراتو په اساس د انساني وجود ټولې برخې يو برابر دي که چيرې د لاسونو ورغوی او ډېنبو تلې لو څيداې شي نو د ورنونو، سينو او تيونو په بربنډولو کې څه حرج دې ؟ د ژوند خوندونه چې ټوليز يا مجموعي نوم يې فن(Art) دې د خلکو په وړاندې د هر اخلاقي بنديز څخه پورته بلکه پخپل ځاې د اخلاقو معيار دې. په دې اساس پلار او ورور په هغه وخت کې په خوشحالۍ نه مريږي چې د ستر ګو په وړاندې يې پيغله لور او خور په ستيج د نڅاکوونکو معشوقي لوبه په ډيره بهتره توګه تر سره کوي او په سلونو ليدونکې ترې خوند اخلې او دهغې په هرې آدا باندې د افرين لاسونه پړکوي. مادې سوبه چې بل نوم يې د ژوندانه موخې هم دې د هغوی لهآنده د هر هغه شونې څيز څخه ډير ارزښتناکه دې چې دهغې په قربانولو دا تر لاسه کيداې شی. هرې نجونې چې ددغې هدف په لاسته را وړلو او په ټولنه کې يې دهمدې لارې خپل محبوبيت ، لياقت او وړتيا وښوده نو که چيرې هغې خپل عصمت له لاسه ورهم کړ نو ګويا چې هيڅ يې د لاسه نه دې ورکړي، بلکه هر څه يې موندلې دي . په همدې اساس دهغې په ذهن کې دا خبر له سره راګرځې نه ، چې د نجونو او هلکانو سره يو ځاې په ليسو او پوهنتونو کې درس ويل او يا د ځوانو نجونو په يوازې ځان اروپاته د ښوونې او روزنې له پاره تلل هم کوم د نيوکې وړ کار ګڼل کيږي.

دغرب پالو پريکړه :

دا هغه خلک دي چې د هر چانه زيات په پردې او حجاب باندې نيوکه کوي. دهغوې په وړاندې دغه پرده داسې يو سپک او باطل څيز دې چې د ترديد له پاره يې دهغې پسې ملنډې وهل او هغه مسخره کول بسنه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دا رویه بلکل همغسې ده لکه چې یو انسان نه غواړي په انساني مخ باندې د پوزې د موجودیت اړتیا احساس کړي او په دې اساس په هغوي وګړي پوري ملنډې وکړي چې په مخ باندې یې پوزه موجوده وي. دداسې جاهلانه خبرو او استدلال په واسطه یوازې جاهل او نا پوه خلک تر اغیز لاندې راتلای شي، دوې که چیرې کوم معقولیت او پوهه ولري باید په دې پوه شی چې زمونږ او دهغوې ترمنځ په ارزښتونو کې ډیر زیات توپیر شتون لري. هغه څه چې مونږ یې با ارزښته ګڼو هغه د هغوې په وړاندې بې ارزښته دي نو په دې اساس د ژوند هره هغه عملي لار چې مونږ یې اړینه ګڼو نو پرته له شکه دهغوې په وړاندې هغه یو غیر ضروري کار دې مګر دداسې بنسټیز اختلاف په وخت کې یوا ځې کم عقل سړې د اصلي اختلافي مسائلو پر ځاې په فرعې مسائلو کې ځان مصروفولای شي.

د انساني ارزښتونو په ټاکلو کې یوا ځنې پریکنده خیز د فطرت قوانین دي، دهمدې فطري قوانینو له مخې چې د انسان خلاصون او سو به نغښتې وي نو په اصل کې همغه د قدر وړ دي. راځئ چې دهمدغې معیار په رڼا کې ووینو چې ستاسې ارزښتونه سهي دي او که زمونږ؟ هغه علمي دلایل چې له تاسې سره دي هغه راوړئ او کوم دلایل چې له مونږه سره دي مونږ به همغه را وړاندې کړو بیا به نو د ریښتونو پوه انسانانو په څیر ووینئ چې وزن کومې لورې ته دروند دي. په دې توګه که مونږ د خپلو ارزښتونو میعار درست ثابت کړ نو بیا تاسې واک لرئ چې هغه ارزښتونه چې د علم او عقل په بنسټ بنا شوې و منئ او یا د هغه ارزښتونو پسې ځغلئ چې یوازې او یوازې د نفساني میلانو او غوښتنو په بنسټ تاسې غوره کړې دي خو په دې دویم صورت کې به ستاسې موقف دومره کمزوري شوې وي چې بیا به زمونږ د تګلارې پورې د خندا په ځاې تاسې پخپله د خندا وړ وګرځئ.

دویمه ډله :

تر دې وروسته زمونږ په مخ کې دویمه ډله ده. په لومړۍ ډله کې غیر مسلمان او تش په نوم مسلمانان دواړه ډلې شاملې دي. خو دا دویمه ډله ټوله په مسلمانانو باندې مشتمله ده. ددې خلکو ترمنځ د پوره حجاب او نیمه بې حجابۍ اصطلاح استعمالیږي. دغه ډله د «مذبذبین بین ذالک، لا الي هؤ الاء و لا الي هؤ الاء» سهي مصداق ګرځیدلې، دیوه اړخه دوې د اسلامي جذبې خاوندان دي. د اخلاقو تهذیب، شرافت او د سیرت د پاکوالي هغه معیارونه مني چې اسلام راوړاندې کړي. خپلې ښځې د حیا او عصمت په ګانه ښایسته او خپل کورونه د اخلاقي نا پاکیو څخه دپاک ساتلو غوښتونکې دي او دهغې زیښبو چې د غربي تمدن او ټولنیزو اصولو د پیروۍ کولو څخه را پیدا کیږي منلو ته تیار نه دي. خو د بله اړخه د اسلامي ټولنیزو اصولو او قوانینو په ماتولو سره ورور ورو خپلې ښځې، لونې او خویندې د غربي تمدن او تهذیب په لور وړې. دا خلک په دې غلطي انګیرني کې ککړ دي چې نیمایې شرقي او نیمایې غربي طریقي به سره یو ځاې کړي او ددواړو تهذیبونو د فوایدو څخه به ګټه پورته کړي. یعني دهغوې په کورونو کې اسلامي اخلاق هم خوندي و ساتل شي او دکورنۍ د ژوند نظام یې هم په خپل ځاې پاته شي او تر څنګ یې په ټولنیز ژوند کې، د غربي ټولنې د زیانونو او بدیو پرته، دهغې ګټې، لذتونه او مادي پر مختګونه را ټول کړي. مګر اول خو ددې دواړو مختلطو تهذیبونو نیمایي نیمایي څانګې را غونډول او یو د بل سره پیوندول درست کار نه دي. ځکه ددغسې پیوند څخه د اخیستونکې جوړښت څخه د ګټو پر ځاې زیانونه ډیر را پیدا کیږي، او بله دا چې دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعقل او فطرت په خلاف ده چې په لمړيو کې د اسلام د مضبوط نظام د بنديزونو په نرمولو سره او خلک د دې قانون د ماتولو سره داشنا کولو نه وروسته بيا دا لړۍ په دې ځاى چې تاسې يې د زيان نه خالي ګڼئ و دريږي. ددغه نيم لوڅو کاليو رواج ، ددې ښايسته کولو او ارايش رواجونه ، ددوستانو محفلونو کې ورځ په ورځ زياتيدونکې دلچسپې داد غرب په خير د نجونو تربيه ، امکان لري چې ژر خپل اغيز و نه ښيئ او ډير ممکن دې چې موجوده نسل دهغې دزيانونو څخه تر يوه وخته خوندى پاته شى ، ليکن دا ګومان کول چې را تلونکې نسلونه به دهغې څخه خوندې پاته شى يوه ستره نا پوهې ده ځکه چې په تمدن او ټولنه کې د غلطو طريقو رواجول په پيل کې ډير معصوم او پاک وې خو د يو نسل څخه تر بل نسله پورې اوبيا تر دريم نسل پورې په ورتللو سره دغه ډير کم پيل په ډيره ستره غلطي باندې تبديليږي. په خپله په اروپا او امريکا کې هم د ټولنې کوم جوړښت چې په کومو غلطو اصولو باندې شوې ، دهغې پوره پوره پايلې اوس په دريم او څلورم نسل کې را څرګندې شوي دي نو بيا ددې غربې او اسلامي طريقو يو ځاى کيدل او امتزاج او دغه نيمه بې حجابې په اصل کې کوم مستقل او پايښت لرونکې څيز نه دې په اصل کې دهغې فطري ميلان د غربيت په لور دې او هغه خلک چې په دې لارې ځي هغوې بايد په دې پوه شي چې هغوې اوس ددې سفر پيل کړې دې نو که چيرې هغوې په خپله دهغې اخري منزل ته و نه رسيږې نو دهغوې اولاد او د اولاد اولاد به ضرور ورته رسيږي.

پريکنده پوښتنه :

په دغسې حالاتو کې ،د مخکې تلو تر مخه ، دې خلکو ته دښه غور او فکر نه وروسته د څو بنسټيزو پوښتنو په هکله پريکړه کول په کار دي او هغه دا چې:

ايا تاسې د غربې نظام دهغو پايلو منلو ته تيار ياست چې په اروپا او امريکا کې منځته راغلي او هغه دهمدې نظام طبيعي او حتمي زيښنې دي ؟

ايا تاسې دا غواړئ چې ستاسې په ټولنه کې هم همغسې هيجان پيدا کونکې شهوانې چاپيريال موجود وي ؟ ستاسې په ولس کې دى هم همغسې بې حيايې ، بې عصمتي او د فحاشۍ وده وکړي ؟ دخبيثه ناروغيو وبا خپره شي ؟کورنۍ او د کورنۍ نظام له منځه واړ شي ؟ طلاق او بيلتون ډيرښت و مومي ؟ځواني ښځې او نارينه په ازادانه توګه شهوت راني وکړي ؟ او دحمل په منه کولو ، دحمل دا سقاط او د اولاد په وژلو نسل منقطع شي ؟ او ان تر دې چې کم عمره کوچنيان د وخت ترمخه جنسې ميلانات پيدا کړي ؟او د هغې په وجه دهغوې په ذهني وده او نشو نما کې د پيل سره سم سستې را پيدا شي ؟

که چيرې د مادي ګټو وټو او حسي لذتونو په خاطر تاسې ددې ټولو شيانو زغم ته تيار ياست نو پرته له ځنډه په غربې لارو ولاړ شئ ، او د اسلام نوم په ژبه مه اخلئ. خو په دې لارې د تللو تر مخه تاسې بايد د اسلام سره د خپلو اړيکو د پريکولو اعلان وکړئ تر څو تاسې له دې وروسته ددغې نوم په اخستلو سره څوک و نه غولوې ، او ستاسې رسوايي د اسلام او مسلمانانو له پاره د ننګ او عار سبب و نه ګرځي.

خو که چيرې تاسې دهغې پايلو منلو ته تيار نه ياست او تاسې ته دداسې صالح او پاکيزه تمدن اړتيا وي چې هلته پاک اخلاق او نيک خوى وده و مومي، هلته انسان د خپل عقلي او روحاني او مادي پر مختګ له پاره د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکونه نه ډک چاپيريال و مومي ، هلته چې نارينه او ښځه د حيواني جذباتو څخه خوندي پاته وي او دخپل بهترين استعداد او وړتياو مطابق خپلې تمدني دندې تر سره کړي هلته چې د تمدن د بنسټ تيږه يعني کورنۍ په پوره ځواک سره موجوده وي ، هلته چې نسلونه خوندي وي او د نسلونو د توپير فتنه سر را پورته نه کړي ، هلته چې د انسان کورنې ژوند د سکون او ارامتيا جنت او دهغوې د اولاد له پاره د يوه مشفقانه روزنې ځاې او دکورنۍ د ټولو غړو له پاره دهمکارۍ او ګډ کارد تعاون نمونه وي.نو ددې موخو د تر لاسه کولو له پاره دغرب په لور د تګ نه ځان ژغورل په کار دې ځکه چې هغه بلکل په مخالف لوري حرکت کول دي او دغرب په لور تلل او بيا شرق ته رسيدل په عقلي ډول يو ناشونې کار دې که چيرې په حقيقت کې ستاسې موخې همدغه وي نو بيا د اسلام لار خپله کړئ.

مګر په دې لاره د قدم اېښودلو نه تر مخه بايد هغه غير معتدلې مادي کټې او حسي لذتونه د زړه نه و کاږئ چې د غربي تمدن زړه وړونکې مظاهر يې تاسې ته ترمخ ږدي ، دهغې آندونو او فکرونو څخه به هم زړه او دماغ پاکوئ چې د اروپا څخه يې په مستعاره توګه راخيستې ، دهغو موخو او مقاصدو څخه به هم ځان بيلوئ چې د غربي تمدن او ټولنې څخه راخيستل شوي دې. اسلام ځانته موخې او مقاصد لري هغه خپل ټولنيز اند لري ، هغه داسې يو ټولنيز نظام جوړول غواړي چې دهغې د موخو او مقاصدو او اټولنيز نظام سرسره سم دهغې د بنسټيزو اصولو غوښتنه ده او بيا دخپل دغه ټولنيز نظام ساتنه د يوه ځانګړي دسپلين له مخې کوي چې دهغې په ټاکلو کې د ډيرې زياتې پوهې او حکمت نه کار اخيستل شوي او د انسان د نفسياتو ساتلو پوره رعايت په کې شوې دې چې دهغې پرته دغه ټولنيز نظام خوندي نه پاته کيږي. داد افلاطون د جمهوريت په څير کوم خيالي او وهمي نظام (utopia) نه دې بلکه په خوارلسو پيړيو کې د ډيرو زياتو ازميښتونو څخه تير شوې او په دغې اوږدې موده کې يې په هيڅ هيواد يا ولس کې دهغې خرابيو لسمه برخه هم نه ده څرګنده شوې کومې چې د غربي تمدن په پايلو کې د يوې پيړۍ په دوران کې را منځته شوي دي. نو که چيرې مونږ ددغه محکم او ازمويل شوي ټولنيز نظام څخه ګټه پورته کول غواړو نو دهغې د اصولو او ډسپلين په پوره پوره مراعات کول په کار وي.او دا حق به هيچاته هيڅکله هم نه وي ور په برخه چې دخپل عقل څخه د راويستلې او يا دنورو څخه د زده کړو خامو افکارو او نه ازميښت شوو لارو کومې چې د اسلام د ټولنيز نظام د طبيعت او اصولو پر خلاف وي حتما په اسلام کې ور ځاې کړي.

څرنګه چې دريمه ډله د بې عقلو او ناپوهو وګړو نه جوړه شوې چې په هيڅ توګه د فکر کولو ، پوهيدو او يا راې ورکولو صلاحيت نه لري نو په دې اساس هغه دتوجه وړنه بريښي نو ښه به داوي چې مونږ هغوي له نظره وغورځوو او مخته قدم کيږدو.

دفطرت قوانين :

فطرت د ټولو شيانو په څير انسان هم د «زوجين» يعني د جوړې په شکل کې پيدا کړې. دا جوړه (نارينه او ښځه) په طبيعې توګه يو دبل په لور ميلان لري.خو د نورو حيواناتو د مطالعې څخه په ډاګه شوې چې دهغوې تر منځ د طبيعي ميلان موخې د خپل نسل پايښت دې. په همدې خاطر ددوې تر منځ ميلان يوازې تر هغه حده پورې دې چې د نسل د پايښت له پاره اړين وي. دحيواناتو په طبيعت کې داسې ځواک ايښودل شوي چې د جنسي اړيکو د ټينګولو د ټاکلې حد څخه دتجاوز اجازه نه ورکوي. ددې برعکس په انسانانو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسي ميلان غير محدود ، غير منضبط او د ټولو حيواناتو په پرتله ډير دي. ددې له پاره د وخت او موسم کوم بنديز نه شته .دهغې په پيدا ينبت کې کوم داسې ټاکلي مقررات نه شته چې هغه د جنسي غوښتنې د پوره کولو څخه منه کړي. ښځه او نارينه د يوه بل لورې ته تل ميلان لري هغوې په خپل منځ کې يو د بل دجذب او د جنسي راښکود نه پاې ته رسيدونکي ځواک لري. دهغوې په زړونو کې د صنفي محبت او عشق يوه ډيره ستره بلنه ايښودل شوې ده . دهغوې د جسم جوړښت او دهغې په تناسب دهغې رنګ او شکل او دهغې لمس او دهغې په يوه يوه برخه کې د مقابل صنف له پاره کشش او راښکود پيدا کړل شوي. دهغوې اواز ، تګ ،دهغوې هره اداء ، کرښه....او په هر شي کې د راښکود يو ځواک پروت دې او په شاوخوا نړۍ کې يې داسي بې شميره وسايل خپاره شوي دي چې ددواړو جنسي غوښتنې په حرکت راوړي او هغه د يو بل لورې ته مايلوي. دهوا لګيدل ، د اوبو روانيدل ، د ګياه رنګ ، دګلونو ښايسته بوي ، د مرغانو په زړه پورې اوازونه ، يعنې د فطرت د ښايست هيڅ داسې مظهر به نه وي چې په مستقيمه او يا غير مستقيمه توګه ددې تحريک لامل و نه ګرځي.

بيا دانسان د جسماني نظام يوه څيړنه وکړئ نو درته څرګنده به شي چې په هغې کې د ځواک څومره ستره خزانه پټه کړل شوې ده. هغه په يوه وخت کې د ژوند نيزو اړيکو ځواک هم دي او د صنفي اړيکو د جوړښت او راښکود ځواک هم.

همدغه غدې(**Glands**) چې دي غړو ته د ژوند ماده (**Harmone**) وررسوي او په هغې کې چالاکي ، توانايي ، ذهانت ، او د عمل کولو ځواک پيدا کوي ، همغوې ته دا کار هم ورسپارل شوي چې دوې کې د جنسي اړيکو ځواک هم را پيدا کړي. ددې ځواک راپاريدونکي جذباتو ته نمو ورکړي. د همدې جذباتو د راپارولو له پاره ښايسته شکل او مختلف وسايل او دهمدغې الاتو څخه د اغيزمن کيدو د وړتيا وسايل، دهغوې سترګو دهغوې غوږونو او دهغوې بويونکو او لمس کوونکو حسونو ته ،او ان تردې چې مخليه ځواک ته هم ور ورسوي.

د قدرت هم دغه کرچار د انسان په نفساني ځواکونو کې هم تر سترګو کيږي ، دهغې په نفس کې چې څومره متحرک ځواکونه پيدا کيږي دهغې ټولو اړيکې ددې قوې د بلنو سره يو ځاي کيږي . يوه هغه بلنه ده چې دهغې دخپل وجود دساتنې او د خپل ذات د خدمت له پاره کار کوي ، بله هغه بلنه چې هغه د مقابل جنس سره د اړيکو له پاره مجبوروي ، د ځوانۍ په وخت کې يعنې هغه وخت چې د انسان عملي قوتونه په پوره عروج کې وي نو دغه دويمه بلنه دومره ځواکمنه وي چې ډير وختونه هغه لومړنۍ بلنه تر اغيز لاندې راوړي او د هغې ددغې اغيز له مخې انسان څومره مجبوريږي چې هغه د خپل ځان د لاسه په ورکولو او دخپل ځان د هلاکولو د خطر څخه هم نه ويريږي.

د تمدن په پيدا ينبت کې د صنفي راښکود اغيز :

دا ټول هر څه د څه له پاره ؟ ايا يوازې د نسل د پايښت په خاطر ؟ نه -- ځکه چې د انساني نسل د پايښت په خاطر دومره تناسل ته اړتيا هم نه شته لکه څومره چې د ماهيانو ، وزو او همداسې د نورو حيواناتو د نسلونو له پاره ورته اړتيا ده. نو بيا څه علت دې چې فطرت ددې ټولو نسلونو په نسبت په انسانانو کې دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسي میلان ډېر پیدا کړي ؟ او دهغې له پاره یې د پارولو تر ټولو ډېر وسایل پیدا کړي دي ؟ ایا دا ټول د انسان د جنسي خوند او لذت په خاطر دي ؟

داسي هم نه ده، فطرت هیڅکله هم خوند او لذت په خپل ذات کي موخه نه ده ګرځولې بلکه د یوه لوي خدمت د تر سره کولو له پاره او د انسان او حیوان د مجبورولو په خاطر جنسي لذت او خوند ته رشد ورکوي تر څو هغه خپل کار وکړي او په پوره دلچسپۍ سره یې سرته ورسوي.

اوس فکر وکړئ چي په دې کار کي فطرت کوم ستر مقصد تر مخه لري. تاسي چي څومره فکر کوئ دديې پرته بل هیڅ کوم علت نه شئ موندلي چي فطرت د نورو ټولو نسلونو پر خلاف د انساني نسل څخه یو متمدن نسل جوړو ل غواړي.

په همدې اساس یې د انسان په زړه کي د صنفي محبت او عشق هغه بلنه ایښې چي نه یوازې د جسماني اتصال او د تناسل دفعل غوښتنه کوي. بلکه یوه تلپاتي ملګرتیا ، او د زړه تړاو اود روحاني جذبې غوښتنه هم کوي. په همدې خاطر په انسانانو کي صنفي میلان دهغې د جنسي قوت په پرتله ډېر زیات ایښودل شوي دي. په هغې کي چي څومره صنفي غوښتني او صنفي کشش ایښودل شوي که هغه ددې ځواک په تناسب بلکه د هغې د لسمي برخي په تناسب هم جنسي عمل تر سره کړي نو قوت به یې ځواب ورکړي او د طبیعي عمر درسیدو نه مخته به دهغې جسماني ځواک پای ته ورسیږي. دا ددې خبرې ښکاره دلیل دي چي په انسان کي د صنفي راښکود د ډېرښت موخه دا نه ده چي هغوې د ټولو نورو حیواناتو څخه ډېر جنسي عمل وکړي ، بلکه دهغې له مخې نارینه او ښځه یو دبل پورې اړوند ه وي او دهغوې په تلپاتو اړیکو کي استمرار او پایښت را پیدا کوي. په دې خاطر یې په ښځې کي د صنفي راښکود او صنفي غوښتنو تر څنګ د شرم ، حیا او د تمانع او تیښتي او د خنډ د ایجادولو ماده ایښې ده او دا ماده لږو ډېره په هره ښځه کي پیدا کیږي. دغه د تیښتي او منه خرنګوالي که څه هم د نورور حیواناتو په ښځینه طبقه کي هم شته خو د انسانانو په ښځینه صنف کي دهغې ځواک او کمیت ډېر زیات دي او هغه یې د شرم او حیا د جذبې په اساس نور هم ځواکمن کړي دي. ددې څخه دا را څرګندیږي چي په انسان کي د صنفي راښکود موخې یو تلپاتي تړاو دي نه دا چي هر صنفي راښکون په یوه جنسي عمل باندې منتج شي.

په دې خاطر یې د انسان کوچنیان د نورو حیواناتو د کوچنیانو څخه ډېر کمزوري او بې وسه پیدا کړي. د نور حیواناتو پر خلاف د انسان کوچني تر څو کالو پورې د مور او پلار ساتني او روزني ته اړتیا لري او په هغې کي دخپل ځان د ساتني قابلیت او استعداد ډیر کلونه وروسته را پیدا کیږي. ددې څخه هم یو هدف دادي چي د ښځې او نر اړیکي یوازې تر جنسي پولو پورې محدود نه وي بلکه ددې اړیکو زیښنه هغوې یو له بل سره په خپل منځي اړیکو او بسپنې باندې مجبوروي.

په دې خاطر د انسان په زړه کي داولاد مینه د ټولو نورو حیواناتو څخه ډېره ایښودل شوي ده. حیوانات تر ډیرې کمې مودې پورې د خپلو اولادونو د روزني وروسته د هغوې څخه جدا کیږي. بیا نو دهغوې تر منځ هیڅ ډول اړیکي نه پاته کیږي. بلکه یو له بله سره پیژندګلوي هم له لاسه ورکوي خو انسان د روزني د لمړني وخت څخه وروسته هم دخپل اولاد سره مینه کوي . ان تردې چي د اولاد مینه او محبت د اولاد اوالاد (لمسو) ته هم وررسیږي. او د انسان د خپل غرضه حیوانیت اغیز د محبت تر اغیز لاندې دومره مغلو بیږي چي هغه هر هغه څه چي د خپل ځان له پاره یې غواړي له هغه زیات دخپل اولاد له پاره غواړي او دهغې په زړه کي ارزو را پیدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیږي چې د امکان تر پوله پورې خپل اولاد ته میراث ورکړي. دمحبت ددغې جذبې دپیدا ایښت نه د فطرت یو موخه دا هم کیدای شي چې د ښځې او نارینه صنفي اړیکې په یوې تلپاتې رابطې تبدیلي کړي او بیا دغه اړیکې د یوې کورنۍ د جوړښت بنسټ و ګرځوي او بیا د وینې داړیکو د محبت لړۍ ډیرې کورنۍ یو د بل سره د مصاهرت په تار تړي او بیا د مینو او محبتونو ګډون د هغوې تر منځ د کومک او تعاون له پاره بنسټیزې اړیکې را پیدا کړي او په دې ترتیب یوه ټولنه او یو تمدن را منځته شي.

د تمدن بنسټیزه ستونزه :

ددې نه دا څرګنده شوه چې دغه صنفي میلان چې د انسان د جسم په رګ رګ او دهغې د زړه او روح په هرې څنډې کې ایښودل شوې نو دهغې د بسپنې په خاطر په ډیره پراخه پیمانه د کائناتو په هره ذره کې اسباب او محرکات ایښودل شوي دي.

ددې موخې دا دي چې انسان د وګړیز ژوند څخه د ټولنیز ژوند په لاره بوځي. فطرت همدغه میلان د انساني تمدن د محرکه قوت بنسټ ګرځولي او د همدغې میلان او کشش په واسطه دداړو صنفونو تر منځ تړون را پیدا شوي او بیا د همدغې تړون له مخې ټولنیز ژوند (Social Life) پیل شوي.

کله چې دا خبره ثابته شوه نو بیا دا هم په خپله را په ډاګه کیږي چې د ښځې او نر تر منځ د اړیکو خبره په اصل کې د تمدن بنسټیزه مسئله ده. او د همدغې مسئلې په صحت او ټینګښت پورې دتمدن اصلاح او فساد ، دهغه ښه والي او بد والي ، او دهغه ځواک او کمزوري ، تړلې ده. دانسا نیت په دواړو اړخونو (نارینه او ښځه) کې هم حیواني اړیکې یا په بل عبارت یوازې جنسي او مطلق شهواني اړیکې شتون لري چې هدف یې د انساني نسل پاینبت دي او دویم یې انساني اړیکې دي چې موخه یې د ګډو کټو له پاره د خپلو خپلو استعدادونو او دخپلو خپلو فطري ورتیاو سره سم مرسته او بسپنه ده. دهمدې تعاون له پاره دهغوې صنفي مینه د اتصال د یوې نقطې په څیر کار کوي او دغه حیواني او انساني عناصر دواړه یو ځای په یوه وخت کې دهغې څخه د تمدن دکاروبار د چلولو خدمت هم اخلي او دهمدې کاروبار د جاري ساتلو له پاره د نورو وګړو دپیدا کولو خدمت هم تر سره کوي. دتمدن اصلاح او فساد تکیه په دې وي چې ددواړو عناصرو ګډون ډیر متناسب او په انصاف برابر وي.

دغوره او صالح تمدن غوښتنې:

راځئ چې اوس دغه ستونزه و څیړو او په ډاګه کړو چې د یوه صالح تمدن له پاره د ښځې او نر تر منځ په حیواني او انساني اړیکو کې د انصاف او برابرۍ نه ډک متناسب ګډون څه ډول را منځته کیدای شي؟ او په دې ګډون کې که کومه بې اعتدالي را منځته کیږي نو څه ډول دغه تمدن د فساد په لور بیایي.

لمړۍ:- د جنسي میلان تعدیلول:

تر ټولو مهمه او لمړنۍ پوښتنه پخپله همدغه جنسي راښکون اومیلان دي چې څنګه باید تر ولکې لاندې راشي. مخته مونږ بیان کړل چې په انسان کې دغه میلان د نورو ټولو حیواناتو په نسبت ډیر قوي او ځواکمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي. نه يوازي دا چي انساني وجود کې د جنسي ميلان ځواکونه په پوره ځواک سره موجود دی بلکه بيرون هم په دغه پراخه کائناتو کې بې شميره جنسی محرکات خواره واره پراته دي. دا هغه څه دي چي فطرت پخپله دهغي انتظام کړې. که چيري انسان په خپله هم دخپلې توجه او د ايجاد د قوت نه کار واخلي او دهغې د زياتولو او هغه ته د پرمختگ د ورکولو اسباب او وسايل برابر کړي او د تمدن داسې يوه لاره خپله کړې چي په هغې باندې د هغې جنسي تنده نوره هم زياته شي او بيا دهغې تندې دماتولو له پاره څه اسانتياوې هم را پيدا کړې نو په دې توګه به دا د هغه د مطلوب حد نه ډير تيري وکړي. په انسان کې حيواني عنصر دهغه په انساني عنصر باندې غلبه پيدا کوي او دغه حيوانيت د هغه انسانيت او تمدن دواړه له منځه وړي.

د صنفي اړيکو او دهغې د اساساتو او محرکاتو هر شي فطرت ډير خوند ناکه پيدا کړې مگر څنګه چي مونږ مخکې ورته اشاره وکړه فطرت دد خوند مساله ، يوازې د خپلو اهدافو يعني د تمدن د ابادېدلو له پاره په کار اچولې او که دا خوند د خپلو پولو څخه تيري کوي او يا انسان په همدې خوند کې په مکمله توګه مصروفيږي نو دا يوازې د تهذيب او تمدن د ړنګيدو سبب نه ، بلکه د انسان د هلاکت او نابودی سبب هم کيداي شی. او په کراتو کراتو همداسې شوې هم دي. هغه ولسونه چي له منځه تللې دهغې نښې او تاريخ ووينئ و به ګورئ چي شهوانيت په هغوې کې د خپلو پولو څخه ډير تيري کړې و. دهغوې ادبيات دهمداسې جذباتو را پارونکو ليکنو څخه ډک او دهغوې تخيلات ، د هغوې قصې د هغوې شعرونه ، دهغوې عکسونه ، مجسمې ، عبادت ځايونه او د اوسيدو ځايونه.... ټول په دې خبره ګواه دي کوم ولسونه چي همدا اوس د تباهۍ په لور روان دي د هغوې حالات هم ووينئ. هغوې خپل شهوانيت د فن ، لطيف ادب ، ذوق او ښکلا اوداسې نورو ښايسته نومونو باندې نوموی خو د تعبير په بدلولو حقيقت نه بدليږي. دا کوم څيز دي چي په ټولنه کې ښځه د ښځو نه ډيره د نارينه و ناستې ته او نارينه د نارينه و څخه ډير د ښځې په لور رغبت پيدا کوي ؟ ولې په ښځو او نارينه و کې د ښکلا او ارايش مينه ورځ په ورځ ډيريږي ؟ هغه څه شې دي چې دهغې په اساس ښځې دخپل وجود يوه برخه لوڅوي او دسړو له لورې د نورور لا زياتو لوڅولو «هل من مزيد» غوښتنه تري کيږی ؟ څه عوامل دي چې لوڅ عکسونه ، لوڅې مجسمې او لوڅه نڅا د ټولو زياته خوښول کيږی ؟ څه عوامل دي چې په سينما کې نندارچيانو ته تر هغه وخته هيڅ خوند اولذت نه محسوسيږې تر څو چې د عشق او محبت لوبې په کې نه وي او د جنسي اړيکو خبرې يا حرکات نه وي اجرا شوي ؟ دا او داسې نور ډير کارونه که د شهوانيت ښکارندوې نه وي نو څه دي ؟ په هغه تمدن کې چې په دې ډول غير معتدل او نا انډول شهواني چاپيريال را پيدا شي نو دهغې انجام به د تباهۍ پرته نور څه وي ؟ په داسې ماحول کې د جنسي ميلاناتو تيزوالې او د پرلپسې پارونې په وجه حتمې ده چې نسلونه به کمزوري کيږي د جسماني او عقلي قوتونو نشو نما به خرابيږي. ذهني پراګندګي به را پيدا کيږي[1]

(۱) يو ډاکټر ليکي چې بلوغ د پيل وخت د ډيرو مهمو بدلونو سره يو ځاي را ځي. د نفس او جسم په مختلفو کړو وړو کي په دغه وخت کې يو انقلابي کيفيت را پيدا کيږي او يو هر اړخيزه وده او نمو صورت نيسي. انسان ته په دغه وخت کي د دغه تعبيرات د زغملو او د هغې د نشو نما د لاسته راوړو په خاطر خپل ټول ځواک ته اړتيا محسوسوي په دې خاطر د ناروغيو په مقابل کې ځواک ډير کمزوري کيږي. عامه نشو نما ، د غړو لوئيدل او دنفساني او جسماني بدلونو دغه اوږده مرحله ، چې انسا ن په کې د کوچنيتوب څخه د ځوانۍ په لور قدم اخلي يو ډيرسترې کوونکې عمل دي چې په دغه دوران کې طبيعت ډيرزيات مصروف او په جدو جهد کې اخته وي. په دغه وخت کې په هغه باندې د معمول څخه زيات کوم بار باروول درست کار نه دي. په ځانګړې توګه صنفي عمل او شهواني هيجان دهغې له پاره ډير تباه کونکې ثابتيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جرمني يو روحاني پوه ليکی چې : څرنګه چې د جنسي غړو اړيکې د لذت او جوش د غير معمولي هيجاناتو (sensations) سره يو ځای وي په دې خاطر دغه غړي زمونږ د ذهني ځواکونو يوه لويه برخه د خپل ځان په لورې راکاږي يا په بله معنې په هغې باندې د ډاکې د اچولو له پاره هر وخت تيار وي که چيرې هغوی ته پرې غلبه تر لاسه شي نو دغه انسان تمدن ته د خدمت پر ځای په وګړيز لذت کې ډوبوي. دغه ځواکمن حالت چې د هغې جسم ته ور په برخه شوې د انسان صنفي ژوند د لږې نبوييدنې په اساس د اعتدال څخه دبې اعتدالۍ په لور وړي او د ګټې په ځای زيان بخښونکې ثابيتږي . د روزنې مهم هدف بايد داوي چې د دغه خطر څخه مخنيوې وکړل شي.

فحاشي ډيرښت مومي ، دخبيثه ناروغيو وبا خپره شي ، دحمل د مخنيوې او اسقاط او همدا راز د کوچنيانو د وژلو غورځنګونه پيل شي . ښځې او نر د حيواناتو په څير يو له بله سره يو ځای شی ، څنګه چې فطرت په هغوې کې ميلانات دحيواناتو څخه ډير قوې پيدا کړې نو هغه دغه قوتونه د فطرت په خلاف استعمال کړي او په خپل جنسي ميلان کې د نورو څخه مختنه شی. ان تردې چې د بيزوګانو او وزو څخه هم مخ په وړاندې و لاړ شی. پرته له شکه دا ډول حيوانيت نه يوازې دانساني تمدن او تهذيب په له منځه وړلو کې بلکه پخپله دانسانيت په له منځه وړلو کې ستر رول لوبوي او هغه خلک چې پرې ککړ دي هغوې د اخلاقي انحطاط داسې کندې ته ور غورځوي چې دو باره يې بيا د راوتلو شونتيا هم نه وي. د هغې تمدن پايښت چې بنسټ يې په تفريط ولاړ وي ،هم په همدې ډول دې. همدا راز لکه څنګه چې د جنسي اړيکو د حد نه تيريدل زيانمن دي په همدې توګه هغه د حد نه په زياته توګه تر فشار لاندې د راوړو په واسطه نور هم زيانمن ثابتيږي. د تمدن هغه نظام چې انسان د دنياپريښولو ، فقر ،رهبانيت او ګوښه کښيناستو لورې ته را کاږي هغه اصلاً د فطرت سره جګړه کوي په داسې حال کې چې فطرت د خپل مقابل لورې له خوا هيڅکله هم د ماتې سره نه مخ کيږي بلکه په خپله مقابل لورې ماتوي.

په ډاګه ده چې يوازې د رهبانيت او ګوښه کيناستو آند د هيڅ تمدن بنسټ نه شې جوړيداې ،ځکه چې هغه په خپل ذات کې د تمدن او تهذيب نفي کوي.. البته په زړونو کې د رهبانيت دآند د ځای پر ځای کيدو څخه به په تمدني نظام کې يو داسې غير جنسي چاپيريال منځته را شي چې هلته به په خپله جنسي اړيکو ته سپک ، د کرکې او نفرت وړ او چټل کار په سترګو کتل کيږي او دهغې څخه به ځان ژغورنه يو لوړ اخلاقي معيار ګڼل کيږي او د هرې لارې چې شوني وي ددې اړيکو د له منځه وړلو هڅه به کيږي. خو د جنسي ځواک تر فشار لاندې نيول د ټول انسانيت تر فشار لاندې نيولو سره برابر دي هغه ځان ته له منځه نه ځې بلکه د خپل ځان سره د انسان ذهانت ، عقلي ځواک ، وړتيا ، حوصله ، هوډ ، نارينتوب او .... ټول له منځه وړي. د هغې د فشار لاندې دراوړو په واسطه د انسان ټول ځواکونه تر فشار لاندې را ځي او دهغې وينه يخه او منجمد يږي . په هغې کې د را پاڅيدو وړتياوې له منځه ځي. ځکه چې د انسان تر ټولو لويه محرکه قوه همدغه جنسي ځواک دې. د يوه صالح تمدن لمړی دنده همدا ده چې د انسان د افراط او تفريط څخه د انسان د جنسي ځواک مخه و نيسي او د اعتدال لا رې ته يې راولي ، او په مناسبو اصولو باندې يې منضبط او کنټرول کړي.

د ټولنيز نظام جوړښت بايد داسې و شي چې هغه له يوه اړخه څخه د غيرې معتدلو (Abnormal) هيجاناتو ټول هغه وسايل له منځه يوسی چې انسان يې د خپلې ارادې او دخپل لذت پالنې له لارې پيدا کوي او د بله اړخه د فطري (Normal) هيجاناتو دتسکين له پاره داسې لاره پرانيځې چې په خپله د د فطرت د غوښتنو مطابق وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲-د کورنۍ جوړښت:

اوس په ذهن کې پخپله دا پوښتنه را پيدا کيږي چې بيا نو د فطرت لاره کومه او څه ډول ده ؟ ايا په دې هکله يې مونږ بلکل په تياره کې پرې ايښې يو چې د سترګو په پټولو سره په هر شي چې وغواړو ، لاس کيږدو او بيا همغه د فطرت غوښتنه وګڼو ؟ يا د فطرت په قوانينو باندې د غور او فکر کولو په اساس مونږ د فطرت اصلي غوښتنې ته رسيږو ؟ شايد ډير خلک د هماغه اول حالت منونکي وي نو په دې خاطر هغوی د فطرت په قوانينو د فکر کولو پرته (کيف ما اتفق) هر څه چې غواړي تر لاسه يې کړي همغه د فطرت اراده ګڼي. خو کله چې يو پلټونکې د حقيقت د پلټنې له پاره راوځي نو يو څو قدمه مخته هغه ته دا را په ډاګه کيږي چې ګويا فطرت په خپله د خپلې غوښتنې په لور ګوته پورته کوي او هغې لوري ته اشاره کوي.

دا په ډاګه ده چې د ټولو حيواني ډلو په څير انسان هم د زوجينو يعنې دوه صنفونو په شکل پيدا شوی دی او دهغوی تر منځ د صنفي رابطې د پيدا کيدو څخه د فطرت لمړنۍ غوښتنه په خپله د انسان پايښت دی. خو د انسان څخه د فطرت غوښتنه يوازې دا نه ده بلکه دهغې څخه پورته څه نورې غوښتنې ترې هم لري او دلږ دقت وروسته مونږ ته په ډاګه کيږي چې هغه غوښتنې څه او څه ډول دي ؟

دهر څه تر مخه چې په کوم شي نظر لويږي هغه دا دی چې د ټولو حيواناتو بر عکس د انسان کوچنې دپالنې او روزنې له پاره ډير زيات زحمت ، مشقت ، ربړ او توجه ته اړتيا لري که چيرې هغه يوازې د يوه حيواني وجود په څير واخيستل شي بيا هم مونږ وينو چې هغه دخپلو حيواني غوښتنو او اړتياو د پوره کولو يعنې د غذا د لاسته راوړو او دخپل نفس څخه ددفاع له پاره د ورتيا د لاسته راوړو په خاطر څو کالو ته اړتيا لري. په هغه لمړنيو دوه درې کالو کې خو هغه دومره بې وسه وي چې د مورد پرلپسې توجه پرته ژوندي هم نه شي پاته کيدای.

دا ښکاره ده چې که انسان د وحشت په هر څومره لمړنۍ او ابتدائي مرحله کې هم وي بيا هم مطلق حيوان نه دی په يوه ډول نه يوه ډول مدنيت د هغې په ژوند کې حتماً موجود وی او د همدغې مدنيت په اساس د اولاد پالنې په فطري غوښتنه باندې يې لا محاله نورې غوښتنې هم ورزياتيږي . يودا چې د کوچنې په روزنه کې د ټولو هغه تمدني وسايلو څخه کار واخيستل شي چې دهغې پالونکې ته ميسرې وي ، بل دا چې کوچنې داسې و پالل شي چې په کوم تمدني ماحول کې هغه پيدا شوی هلته د تمدن د کارخانې د پرمخ بيولو او د پخوانيو کارکونکو د ځاې دنيولو له پاره تيار وي. بيا نو تمدن چې څومره پرمخ تللې او اعلې درجې ته رسيدلې وي نو دغه دواړه غوښتنې هم په همدغه اندازه درنې او مهمې وي. که له يوه اړخه د اولاد روزنې اړونده وسايل او لوازم مخ په زياتيدو وي نو د بله اړخه تمدن نه يوازې د خپل پايښت له پاره د خپلې سويې مطابق ښه روزل شويو او پوه کارکوونکو ته اړتيا لري بلکه دخپل نشو نما ، او وړاندې تګ په خاطر دا غوښتنه کوي چې هر نسل د پخواني نسل څخه په ښه توګه را پورته او وروزل شي يا په نورو ټکو ، دهر کوچنې پالونکې هغه کوچنې د خپله ځانه ښه روزي ، او دا هغه ايثار او قرباني ده چې د انسان څخه دخپل ځان د پالنې د جذبې ځارول هم غواړي.

دا دانساني فطرت غوښتنې دي او ددې غوښتنو اولين مخاطب ښځه ده ، سړی د يوه ساعت له پاره د ښځې سره يو ځاې کيږي او بيا د تل له پاره دهغې څخه او ددغه يوځاې کيدو د مسؤليت څخه جدا کيدای شی خو ښځې ته ددې يو ځاې کيدو طبيعي زيښنه په کلونو کلونو بلکه د تل له پاره پاته کيږي. دحمل د پيدا کيدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته لږ تر لږه تر پنځه کالو پورې دغه پاېلې د هغې پسې ورښتې وي ، نو که چیرې د تمدن ټولې غوښتنې پوره کول وي نو بیا خو دهغې معنې داده چې تر نورو پنځلس کالو پورې هغه ښځه چې د یوه ساعت له پاره یې د سړي تر څنگ په خوند او لذت کې تیر کړې و ددې مسؤلیتونو بار په اوږو اخلي ، پوښتنه داده چې د یوه گډ کار د مسؤلیت د ترسره کولو له پاره به ځنگه یوازې یو اړخ تیار شي ؟ تر څو پورې چې ښځه د میړه د بې وفائي له ویرې څخه خلاصون و نه مومي تر هغې به هغه ته دخپل کوچني د پاللو پوره ډاډ نه وی او تر هغې چې هغه دخپل ژوند د اړتیاو د برابرولو دمسؤلیت څخه فاغه نه وي نو دداسې لوې بار د پورته کولو له پاره به څنگه تیاره شي ؟

دکومې ښځې چې کوم قوام(Protector Provider) یا کوم ساتونکې ،ملاتړ کونکې او تهیه کونکې نه وي نو هغې ته پرتله له شکه د حمل اخیستل یو مصیبت او پیښه بلکه یوه ستره بلا وي چې دهغې څخه د خلاصیدو غوښتنه په هغې کې په طبیعي توگه را پیدا کیږي. نو بیا به هغه دغه ډول کوچنې ته څنگه ښه راغلاست ووایې.

بې له شکه چې دا یو ضرورت دې.....که د انساني نسل د بقا ، تمدن او پر مختگ له پاره اړتیاو ي....نو پرته له شکه دې ته هم اړتیا ده چې کوم سړي چې کومه ښځه حامله کړې نو بیا به هماغه ددې ښځې سره په گډه دا بار پورته کوي خود دې گډون له پاره به هغه (سړې) څنگه را ضې کړل شي ؟ هغه خو فطرتاً ځان غوښتونکې دې. تر هغې چې د نسل د بقا او پایښت پورې اړه لري نو دهغې برخه کار خو هغه په هماغه وخت کې پاې ته ورساوه چې ښځه یې حامله کړه. دهغې وروسته دغه بار یوازې د ښځې سره تړلې دې او سړي سره په هیڅ ډول تړاو نه لري. تر هغې چې د صنفي راښکون پورې اړه لري نو دهغې له مخې هم هغه نه شي مجبوریداې چې دهغې ښځې سره یو ځاې په مسؤلیت کې را و نغاړل شي. که هغه وغواړی هغه (ښځه) به پریږدې له بلې سره او بله به پریږدې د بلې سره به اړیکې پیدا کړې او په هرې ځمکې کې به (لکه دحیوا په څیر) تخم شیندې او د مسؤلیت له احساس نه پرته به پر مخ ځې.

نو که چیرې دا خبره یوازې د هغې دخوښې پورې پریښول شي نو هیڅ علت نه شته چې هغه دې پخپله خوښه دا بار پورته کړې نو بیا څه شي دا مجبوروي چې هغه دې دخپلو لاسو تناکې په دغه ښځه او دهغې په بچې مصرف کړی؟ ولې هغه ددې ښځې پر ځاې د یوې بلې ښایسته نجلۍ سره خپل اړیکې نه ساتې ؟ ولې هغه د غوښې او پوستکې یوه بیکاره ټوټه د خپلې مزدورۍ په پیسو و پالې ؟ ولې دهغه د ژړا په واسطه خپل خوب خراب کړې ؟ ولې دهغې کوچنې شیطان په واسطه خپل ځان زیانمن کړې چې هر څه مات رامات کړې او ټول کور د چټلیتا نه ډکوي او د هیچا خبره پرې اغیز نه کوي ؟

فطرت تر ډیره ځایه ددې ستونزې دحل له پاره په خپله اهتمام کړې دې. هغه په ښځه کې ښایست ، خوږلنې ، د زړه راښکو توان او د محبت له پاره د ایثار او ځان ځارنې کولووړتیاوې ودیعت کړې تر څو ددې وسیلې په واسطه دنارینه په خپلغرضه وگړیز توب باندې سوبه تر لاسه کړې او هغه پرخپلو دغه صلاحیتونو کې اسیر او بندې کړې. هغه په کوچنی کې هم دتسخیر یو عجیب ځواک پیدا کړې تر څو هغه دخپل تکلیف وركوونكې ، بربادوونكې او د ... ټولو منفي ځانگړتیا وسره سره بیا هم خپل مور او پلار دخپل محبت په دام کې راښکیل کړې خو یوازې داشیان دومره ځواک نه لری چې انسان دخپلو اخلاقي ، فطري ، تمدني دندو د ترسره کولو په لار کې د اوږدې مودې له پاره د زیان ، تکلیف او قرباني د گاللو له پاره چمتو کړي. اخر دانسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره دهغې ازلي دښمن هم ملګرې دې چې د فطرت د لارې څخه يې د کږولو فرصت يو ثانيه م له لاسه نه ورکوي.

دا د دين معجزه ده چې هغې انسان ، ښځه او نارينه دواړه ، د نسل او تمدن له پاره قربانی ته تيار کړی او د دغه ځان غوښتونکې ځناور څخه يې انسان جوړ کړې. دا د الله جل جلاله له اړخه را ليږل شوې پيغمبران دي چې هغوی د فطرت ارادې په سهي توګه و پيژندلې او د ښځې او نر تر منځ يې د صنفي اړيکو او تمدني کومکونو سهي شکل ددوی تر منځ نکاح وښووله. د همغوی د ښوونې او روزنې په واسطه د نړی په هر ولس او د نړی په هرې څنډې کې نکاح رايج شوه ، دهمغوی د ښوولې شوو اخلاقي اصول په واسطه په انسان کې دومره روحاني وړتياوې را پيدا شوې چې هغوی د دغه خدمت ، تکليفونه اوزيانونه و زغمي او که نه حق خو دا دې چې د مور او پلار څخه د کوچني بل کوم لوې دښمن نه شته. دهمغوی له لورې د ټولنيزو اصولو او ظوابطو په اساس د کورني نظام بنسټ اېښول شوې چې د همدې نظام د سختې نيونې په اساس نجوني او هلکان په دغه دمسؤليت نه د ډکو اړيکو په ټينګولو او ګډ عمل کولو باندې مجبوروي. او که نه د ځوانی د حيواني غوښتنو ځواک دومره سخت وي چې يوازې د اخلاقي مسؤليت احساس د کوم بهرني ډسپلين نه پرته هغوی د دشهوت د ازاد استعمال څخه نه شی ايسار ولاې. د شهوت جذبه په خپل ځاې د ټولنې دشمنه(**Anti Social**) ده . دا د ځان غوښتنې او انفراديت په لور د ميلان پيدا کولو جذبه ده چې په کې ثبات او پاېښت نه شته د مسؤليت احساس نه لري ، دا يوازې د وختي خوند اخيستلو په خاطر دي. ددې بلا مسخر کول او په ټولنيز ژوند کې ورڅخه کار اخيستل څه اسانه کار نه دي. دا دنکاح قانون او کورنی نظام دي چې کولاې شي دا(ديو) او (پيرې) په بوتل کې ننه باسي. دهغې څخه شرارت او بد نظمي وکاږي او هغه د نارينه او ښځې دهغه خپل منځې کومک او ګډ عمل تابع کړي چې د ټولنيز ژوند د تعمير له پاره ورته اړتيا ده که دا نه وی نو د انسان تمدني ژوند پاې ته رسيږي او د حيوان په خير به اوسي او بالاخره د انساني نسل موجوديت به له ګواښ سره مخ شي.

نو د جنسي ميلان د بې اعتدالی د مخنيوې او دهغې د فطري غوښتنو د تسکين او اشباع له پاره چې کومه لاره په خپله فطرت ټاکلې ده هغه داده چې د ښځې او نارينه تر منځ د نکاح له لارې تلپاتې اړيکې ټينګ کړل شي او دهمدې اړيکو له لارې کورني ژوند جوړښت و مومي.

دتمدن ددغه پراخه کارخانې د پرمخ بيولو له پاره چې کومو پرزو ته اړتيا ده هغه د کورنی په همدغې کوچنی فابريکه کې جوړيږي . دلته د نجونو او هلکانو ځواني ته د رسيدو سره سم د دغه فابريکې چلوونکو ته دا فکر پيدا کيږی چې د امکان تر حده پورې هغوې ته داسې جوړې پيدا کړي چې يو د بل له پاره ډيرې مناسبې وي تر څو د هغوی د يوځاې کيدو څخه ډير بهتر او ښه نسل و زيږيږي ، بيا دغه نسل ددغې فابريکې د غړي په خير هڅه کوي چې څومره يې بهتر ولاې شي همغومره يې بهتره کړي. پرځمکې باندې دخپل ژوند دهماغه لمړنی شيبې څخه کوچني ته په کورنی کې د محبت ، ساتنې او روزنې داسې چاپيريال په لاس ورځي چې دهغې د ودې له پاره د(آب حيات) په خير ارزښت لري . په حقيقت کې په کورنی کې هغه خلک د کوچني تر څنګ وي چې نه يوازې ورسره مينه کوي بلکه د زړه د تل نه غواړي چې کوچنې چې په کومه مرتبه کې پيدا شوې دهغې نه لوړه مرتبه ورته په لاس ورشي. په نړی کې دغه جذبه يوازې په مور او پلار کې پيدا کيداې شي ځکه دا همغوې دي چې غواړي اولاد يې له هره اړخه په بهتر او ښه حالت کې او دهغوې نه په پورته درجه کی وروزل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې توګه هغه پرته له ارادې او په غیر شعوري توګه را تلونکې نسل د اوسني نسل څخه د بهتر کیدو او د انساني پر مختګ له پاره د لارې د جوړولو هڅه کوي ، د هغوې په دغه هڅه کې هیڅ ډول خپل غرضي نه کتل کیږي. هغوې د خپل ځان له پاره څه نه غواړي بلکه د خپل اولاد د بري او خوښۍ هیله من دي. او د هغې نه یو بریالي او غوره انسان جوړول د خپل محبت بدله ګڼي. د غسې مخلص کارکونکي او بې غرضه خادمان به تا سې ته د کور د کارخانې څخه بیرون چیرته په لاس ورشي چې د بشریت د ښیېګڼې له پاره نه یوازې بې عوضه کار کاوي. بلکه خپل وخت ، ارام ، ځواک ، وړتیا او هر څه په دې لاره کې ځاروي او په هغه ځیز خپل هر څه ځارول غواړي چې میوه یې نوروته رسیږی او د خپلو ټولو هڅو ښه بدله په دې کې ګوري چې د نورو له پاره هغه بهتر کارکوونکي او ښه خادم جوړ کړي دې ایا په نړۍ کې له دې ستره او پاکه اداره بله پیدا کیداې شي.

انساني نسل د خپل پایښت له پاره او انساني تمدن د خپل تسلسل او ارتقا له پاره هر کال د غسې په میلیونو میلیونو جوړو ته اړتیا لري چې په خپلې خوښې او رضا سره خپل ځان د دغه خدمت او مسؤلیتونو له پاره را وړاندې کړي ، او د نکاح په کولو سره د غه ډول نورې ډیرې کارخانې جوړې کړي. دغه ستره کارخانه چې په نړۍ کې کار کوي په همدې تر تیب مخته ځي چې د غه ډول رضا کار په خپله خوښه د خدمت له پاره راپورته شي او د دې کار خانې له پاره انسانان تیار کړي. که چیرې نوې کار کونکي نه وي او د طبیعي عواملو له امله پخواني کار کونکي بیکاره شي او د کاره ووځي نو د کار خلک به ورځ په ورځ کمیږي او یوه ورځ به دغه جوړه شوې دنیاګۍ بې څوکه پاته شي. هر انسان چې د تمدن دغه ماشین چلوي ، د هغې دا د نده یوازې دا نه ده چې تر خپل ژوند پورې یې و چلوي بلکه دا هم ده چې د خپل ځاې د نیولو له پاره د خپل ځان په ځیر د نورو وګړو د تیارولو هڅه و کړي.

په دې تر تیب که وکتل شي نو د نکاح حیثیت یوازې دا نه دې چې هغه د جنسي جذباتو د تسکین په خاطر یوه روا او جایزه لاره ده. بلکه په حقیقت کې دا یوه ټولنیزه دنده ده. دا په وګړي د ټولنې فطري حق دې او وګړي ته په دې هکله هیڅ ډول واک نه دې ورکړل شوې چې هغه دې د نکاح کولو او یا د نه کولو پریکړې حق د خپل ځان له پاره خوندي و ساتي. څوک چې د کوم معقول علت پرته د نکاح کولو څخه مخ اړوي نو هغه د ټولنې غدار او بیکاره عنصر (Parasites) دي هر څوک چې پر ځمکه پیدا شوې هغه د لمړنۍ ساه اخیستو وروسته د ځوانۍ تر رسیدو پورې د دغه بې حده او بې حسابه پانګې څخه ګټه پورته کړي چې تر هغې پخوانیو نسلونو ورته تیاره کړې ده . د همغوې د جوړ شوي کړچار په بنسټ هغه د ته د ژوندي پاته کیدو ، غټیدو او د ودې کولو موقع په لاس ورغلې. هغه په دې مرحله کې یوازې ګټه کړې او نورو ته یې هیڅ نه ده ورکړې . ټولنې د همدغې موخې له پاره د هغه ناقص ځواکونه د تکمیل په لور په روانو لو کې خپله پانګه مصرف کړی چې کله هغه د څه ورکولو وړتیا پیدا کوي نو بیا به یې ورکړي اوس نو که هغه لوې شي او د خپل ځان له پاره د وګړیزې ازادۍ او خپلواکۍ غوښتنه وکړي او ووایې چې زه یوازې خپلې غوښتنې پوره کول غواړم. او د هغو مسؤلیتونو بار په اوږو نه اخلم چې د دې غوښتنو پورې تړلي وي. نو هغه په حقیقت کې د دغې ټولنې سره غدارې کوی ، د هغه د ژوند هره شیبه تیرې او بې انصافي ده. که چیرې په ټولنه کې شعور موجود وی نو هغه دغه مجرم ته د محترم سړې او محترمې ښځې او مقدس روحاني په ځاې د یوه غل ، ډاکو او جعل ساز په سترګه کوري ، مونږ که غوښتي وي او که نه ، د ټولنې د هغه پانګې او ذخیري وارثین یو چې زمونږ څخه مخکینو نسلونو مونږ ته پرې ایښې دي. اوس مونږ په دې پریکړه کې څنګه ازاد پاته کیدې شو چې د هغه فطرت د قانون په اساس چې مونږ ته یې په میراث پریښې دي ، د هغې غوښتنې پوره کړو یا نه کړو ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نسل تيارکړو يا نه کړو چې د انساني نسل د دغې پانګې او ذخيرې وارث وي دهغې د سنبالولو له پاره نوروګړي تيار کړو يا نه کړو؟ لکه څنګه چې مونږ په خپله ورته تيار کړل شوي يو .

۳-د جنسي خپل سريو مخنيوي :

دنکاح او د کورنۍ د جوړښت سره سم دې ته هم اړتيا ده چې د نکاح د چوکاټ نه بيرون د جنسي غوښتنو د تسکين لارې په کلکه و تړل شي. ځکه چې د هغې پرته د فطرت هغه موخې نه پوره کيږي دکوم له پاره چې هغه د نکاح او کورنۍ د جوړښت غوښتنه کوي.

د لرغوني جاهليت په څير د دغې نوي جاهليت په زمانه کې هم ډير خلک زنا يو فطري عمل ګڼي او دهغوی له آنده نکاح د تمدن زيږنده او يو اضافي شي دي. هغوی فکر کوي چې لکه څنګه چې فطرت هره وزه د هر وز له پاره او هره سپۍ د هر سپي له پاره پيدا کړې . په همدې ډول يې هره ښځه د هر سړي له پاره پيدا کړې او فطري لار همدا ده چې کله هم جنسي غوښتنه وي ، موقع او فرصت برابر وي اود دواړو اړخونو وګړي په دې راضي وی نو دهغوی تر منځ همداسې جنسي عمل تر سره کيداې شی لکه څنګه چې د ځناورو تر منځ تر سره کيږي خو حقيقت دادې چې دا دنساني فطرت ډير غلط تعبير دې.

دې خلکو انسان يواځې حيوان تصور کړې نو کله چې دوې د فطرت لفظ استعمالوي ، دهغې څخه يې موخې د حيواني فطرت وي نه انساني فطرت . هغو خپرو ورو اړيکو ته چې دوې فطرت وايي هغه دحيواناتو له پاره ضرور فطري دې خو د انسان له پاره هيڅکله هم فطري نه دې. هغه نه يوازې د انساني فطرت پر خلاف دې بلکه دخپلو اخري زيږښتو په اعتبار سره د هغه حيواني فطرت په خلاف هم دې چې په انسان کې موجود دې. په دې خاطر چې په انسان کې انسانيت او حيوانيت دوه جلا شيان نه دی بلکه په حقيقت کې د دواړو په يو ځاې کيدو سره يو شخصيت جوړيږي او ددواړو غوښتنې يو د بل سره داسې تړاو پيدا کوي چې کله هم د يوه له هدف څخه مخ واړول شي نو د بل موخه په خپله له منځه ځي.

په زنا کې انسان په څرګند ډول داسې احساسوي چې لږ تر لږه دحيواني فطرت غوښتنه خو پوره کوي ځکه چې د تناسل او دنسل د بقا او پايښت مقصد يوازې د جنسي عمل له لارې پوره کيږي. که دنکاح په چوکاټ کې وي او که نه. خو هغه څه چې مونږ بيان کړل که په هغې نظر واچول شی نو و به کتل شي چې دا کار لکه څرنګه چې انساني فطرت ته زيان رسوي ، په همدې تر تيب حيوانی فطرت ته هم زيانمن ثابتيږي. انساني فطرت غواړي چې په جنسي اړيکو کې ثبات او پايښت شتون ولري تر څو کوچني د مور او پلار د ګډو هڅو په واسطه نمو وکړي او تر يوې مودې پورې سړي نه يواځې د کوچني بلکه د کوچني د مور کفالت هم وکړي. که چيرې سړي ته دا يقين نه وي چې کوچني ددې خپل دې نو بيا خو به هغه د هغې د پالنې له پاره دهيڅ ډول ستونزو زغملو ته تيار نه وي او نه به دا وزغمي چې دهغې وروسته دې د هغه دمال وارث همدې شی ، په همدې تر تيب که ښځې ته دا يقين نه وي چې کوم سړي چې دا حامله کوي ،ددې او ددې د کوچني کفالت ته تيار نه دې نو هيڅکله به د حمل ستونزې او دهغې د راتلونکو زيږښتو د زغم له پاره تياره نه شی ، که د کوچني په روزلو کې مور او پلار کومک و نه کړی نو دهغې د ښووني او روزنې اخلاقي ، ذهني او اقتصادي حيثيت به هيڅکله هغه معيار ته و نه رسيږي چې د هغې په واسطه هغه د انساني تمدن کوم ګټور کار کوونکې و ګرځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ټول د انساني فطرت غوښتني دي او کله چې د دغه غوښتنو څخه په مخ اړولو سره یوازې د حیواناتو په څیر د ښځې او نارینه تر منځ موقتي اړیکي جوړ شی نو هغه پخپله د حیواني فطرت د غوښتني (توالد اوتناسل) څخه هم مخ اړول دي ځکه چې په هغه وخت کې (توالد اوتناسل) دهغه په ذهن کې نه وي ، په دغه وخت کې یوازې جنسي اړیکي د نفس د غوښتنو د پوره کولو او د لذت او خوند اخیستلو له پاره وي چې له یوه سره د فطرت د موخي په خلاف دي.

د نوي جاهلیت بیرغچیان په خپله هم دغه اړخ کمزوري ویني او په دې خاطر هغوي ددې له پاره یو نوې استدلال ورزیاتوي. هغوې وایې چې که د ټولني دوه وګړی یو د بل سره په خپله خوښه یو ځای څو ساعته مزې چرچې وکړي نو په دې کار کې به ټولني ته اخر څه زیان ور سیږی چې دهغوي په دې خوښۍ کې مداخله وکړي؟ ټولنه به هغه وخت د مداخلې حق لري کله چې یو وګړي په بل تیري کوي ، یا بل غولوي او یا دکومې ټولنیزی ستونزې سبب شي خوکله چې دا یوه خبره هم نه وي او یوازې ددوه وګړو تر منځ د ساعت تیری اوخوند معامله وي نو بیا ټولنه دهغوي په منځ کې د ورننوتلو هیڅ حق نه لري ، د خلکو په شخصي امورو کې که چیري مداخلت صورت نیسي نو بیا خوشخصي ازادې هسې یو بې معنې لفظ ګرځي.

د وګړیزې ازادۍ دغه تصور د(۱۸ مې او ۱۹ مې) پیړیو دهغه جهالتونو څخه یو دې چې تیاري یې د علم او څیړنې د لمړني ځرک د را پیدا کیدو سره سم له منځه ځې. د لږ څه فکر وروسته یو انسان دا خبره درک کولاې شی چې د هغې ازادۍ غوښتنه چې د وګړو له پاره کیږی هغه په ټولنیز ژوند کې هیڅ ځاې نه لري ، څوک چې داسې ازادی غواړي هغوي ته په کار دي چې ځنګل ته ولاړ شي او د حیواناتو په څیر ژوند تیر کړي ، انساني ټولنه خو په اصل کې د علایقو او اړیکو دداسې یوه جال نوم دې چې په کې د هر وګړي ژوند د نورو بې شمیره وګړو سره تړلې وي، هغوي یو په بل اغیز کوي او یو د بل څخه اغیزمن کیږي ، په دغې ټولنیزو اړیکو کې د انسان هیڅ کړو وړه ته شخصي او وګړیز نه شی ویل کیداې او نه دداسې کوم شخص فعل تصور کیداې شی چې دهغې اغیز په ټولنیزه توګه په ټوله ټولنه پرې نه وځي. افعال او کړه وړه خو پریږده په زړه کې پټ داسې خیال هم نه شته چې زمونږ په وجود او دهغې څخه په منعکس کیدو سره په نورو اغیز و نه کړي. زمونږ د زړه او جسم د یو یو حرکت پایلې چې زمونږ څخه منتقل کیږي تر لرې لرې ځایو پورې رسیږي چې زمونږ علم د هغې احاطه نه شی کولاې. نو په داسې حال کې به دا څنګه وویل شي چې د یوه وګړی د یوه ځواک استعمال به د هغې دذات نه پرته په بل چا باندې څه اغیز نه کوي ، په دې خاطر هیڅوک دهغې پورې کار نه لري او هغې ته باید په خپلو کړو وړو کې پوره پوره ازادي وکړل شي . که چیري ماته ددې ازادي نه راکول کیږي چې په لاس کې لرګي واخلم او چیرته چې غواړم هلته ولاړ شم ، خپل موټر مې چې څنګه خوښه وي هغسې و چلوم ، په خپل کور کې څومره غلاظت چې را ټولولې شم راټول یې کړم ،که دا او داسې نور وګړیز کړه وړه د ټولنیزو اصولو تابع وی نو بیا ولې زما شهواني ځواک په ځانګړی توګه ددې وړ دې چې هغه دکومې ټولنیزی ظابطی پابندي و نه کړي او ماته بلکل ازادي وي چې څنګه یې چې و غواړم همغسې تري کار واخلم.

دا خبره چې یو نارینه او ښځه که په یوه ځانته پټ ځاې کې په خپله رضا او خوښه د خوند او لذت په خاطر څو ساعته وخت تیروي ، په ټولنیز ژوند کوم خاص اغیز نه لري ، د کوچنیانو په څیر خبره ده. په حقیقت کې د هغې اغیز یوازې په هماغه ټولنه نه پریوزي چې دوې ورپورې اړه لري بلکه اغیز یې په ټول انسانیت پریوزي او همدا راز دهغې اغیز یوازې په موجوده نسل پورې محدود نه پاته کیږی بلکه د راتلونکو نسلونو پورې هم رسیږي ، نو په هغو ټولنیزو اړیکو باندې چې انسان تړلې دې دهغې څخه هیڅ وګړي په هیڅ ځاې کې ، ان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کوم خوندي ځاي کې هم جدا نه شي پاته کېداي. په بندو کوټو کې ،ددېوالونو ترمنځ هم ، هغه همداسې د ټولنيزو ژوند پورې اړوند دی لکه څنګه چې په کوم بازار يا محفل کې وي. کله چې هغه په يوازيتوب کې خپل توليدي ځواک د يوې عارضي او غير نتيجه لرونکي خوند او لذت له پاره ضايع کوي ، په هغې وخت کې هغه په ټولنيز ژوند کې د بدنظمۍ د خپرولو او د نسل په حق تلفۍ او ټولنې ته د بې شميره اخلاقي ، مادي او تمدني زيانونو په رسولو کې مشغول وي. هغه د خپلې ځان غوښتنې له امله په ټولو هغه ټولنيزو ادارو باندې ګذار کوي چې د ټولنې د يو وګړي په صفت يې ترې ګټه پورته کړي خو دهغوي په قيام او پايښت کې د خپلې ونډې د اخيستو او ادا کولو څخه ډډه کوي.

ټولنې ، چې د ښاروالۍ څخه نيولې تر رياسته پورې، د مکتب نه نيولې تر عسکری ځواکه پورې ، د کارخانو څخه نيولې د علمي خيړنو تر مرکزونو پورې ، څومره اداري چې جوړې کړې دي ټولې يې په همدې باور جوړې کړې چې هر وګړې چې ددې ادارو څخه ګټه پورته کوي نو دهغې په جوړښت او پر مختګ کې دې خپله واجبې ونډه واخلي، خو کله چې دې بې ايمانه خپل شهواني قوت داسې استعمال کړ چې په هغې کې د توالد او تناسل او اولادنو د روزنې د مسؤليت قبلولو نيت له سره وي نه ، نو هغې په خپل يو ګذار سره تر خپل حده پورې ددې ټولنيز نظام ريښې ووهلې او پرې يې کړې ، نوموړې هغه ټولنيز ترون مات کړ چې هغه د انسان په حيث په کې ګډون کړې و. هغه خپل بار پخپله د پورته کولو په ځاي په نورو د ټول بار د وړبارولو هڅه کړې. هغه کوم شريف انسان نه دې بلکه يو غل او خائن دې دهغې سره نيک سلوک د ټول انسانيت سره ظلم او تيرې دې.

په ټولنيز ژوند کې د فرد د مقام په پيژندلو سره دا خبره جوته کيږی چې ټول هغه ځواکونه چې مونږ ته را کړل شوې دي هغه يوازې زمونږ د خپل ځان له پاره نه ، بلکه مونږ سره د ټول انسانيت يو امانت دې او مونږ به دهغوي په هکله د ټول انسانيت تر مخ ځواب ورکونکی او سو. که چيرې مونږ خپل ځان يا د خپلو ځواکونو څخه څه ضايع کړو يا دخپلې غلطۍ په اساس خپل ځانته پخپله زيان رسوو نو زمونږ ددې کار اصلي حيثيت دا نه دې چې هغه څه چې زمونږ و هغه يا خو مونږ ضايع کړې يا مو زيانمن کړې بلکه دهغې حيثيت دادې چې د ټولې بشري نړۍ له پاره چې کوم څه زمونږ سره امانت و په هغې کې مونږ خيانت وکړ. او د خپل دغې عمل په واسطه مو ټول انسانيت زيانمن کړ. په نړۍ کې زمونږ موجوديت په خپله په دې خبره ګواه دې چې نورو د تکليفونو بار پورته کړ او د ژوند ړنا يې مونږ پورې را ورسوله ، نو مونږ دې نړۍ ته راغلو ، بيا دولتی نظم زمونږ د ځان ساتنه وکړه ، د روغتيا اداري زمونږ د صحت او روغتيا په هکله توجه وکړه ، په لکونو انسانان يو د بل سره يو ځاي شول او مونږ ته يې د ژوند اړتياوې را پوره کړې ، ټولو ټولنيزو ادارو يو د بل سره په تعاون زمونږ روزنه وکړه او زمونږ څخه يې هغه څه جوړ کړل چې اوس يو ، نو ايا د ټولو جايزه بدله به همدا وي؟

ايا دا به انصاف وي چې دکوم ځان او دکومو ځواکونو په وجود ، پايښت او وده کې د نورو دومره ونډه وي او هغه مونږ ضايع کړو او يا يې د ګټورو کيدو پر ځاي يې مضر وګرځوو؟ ځان وژنه په همدې خاطر حرامه کړل شوې. په لاس باندې شهوت کونکي (مستمني) ته په همدې خاطر د نړۍ حکيم ملعون (ناکح اليد ملعون) ويلي دې. د لوط عليه السلام د قوم عمل په همدې بنسټ بدترين جرم ګرځيدلې او زنا هم په همدې خاطر وګڼيزه تفريح او ساعت تيرې نه ده بلکه په ټولې انساني ټولنې تيرې او ظلم دې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنا او تولنيز تيري :

فکر وکړئ چې زنا سره څومره زياتي ټولنيزې ناروغتياوې تړدې او ژورې اړيکې لري.

۱-د هر څه دمخه يوزنا کار خپل ځان د خبيثه ناروغيو په لمن کي ورغورځوي ، او په دي توګه نه يوازي د خپلو جسماني ځواکونو ټولنيزو ګټو ته زيان رسوي ، بلکه ټولني او نسل ته هم زيان اړوي.د سوزاک په هکله هر ډاکټر به درته داو وايي چې د متيازو کولو دلارې دغه ناروغي په پوره ډول کله هم نه جوړيږي. د يوه لوي ډاکټرو يناده چي [يوځل سوزاک د تل سوزاک] دغې څخه ځيګر اغيزمن کيږي ، مثانه ، انثيين او نور غړي ډير وخت په رنځ اخته کيږي او تر څنګ يې د نورو ناروغيو له پاره هم زمينه برابروي او د تلپاتي شنډتوب ، شونتيا هم تري را پيدا کيږي. خو د اتشک د ناروغۍ په هکله هر څوک په دي نه پوهيږي چې ټول جسماني نظام تري مسموم کيږي ، د سرنه ترپښو پوري هيڅ داسې غړي ، بلکه د جسم هيڅ برخه به داسې نه وي چي پري ددي موذي ناروغۍ زهر اغيز و نه کړي. دا ناروغي يوازي د ناروغ جسماني ځواکونه له منځه نه وړي بلکه د مختلفو لارو څخه نورو بې شميره غړو ته رسيږي او بيا د همدي ناروغتيا په اساس د ناروغ اولاد او دهغې د اولاد اولاد په دغه بې قصوره سزا محکوميږي. دکوچنيانو ، ړندو ، ګونګيانو ، کڼو او کمعقلو پيدا کيدل دغه خو لحظو دخوند اخيستني يوه معمولي پايله ده چې يوه عياش پلار دخپل ژوند يوه ارزښتناکه پانګه ګڼلې وه. (۱) [اوس په دې څو وروستيو لسيزو کې د زنا بل سوغات ايډز يا (HIV) دي چي ټوله نړۍ يې لړزولې ، ددي ناروغتيا نوم مرګ دي او تر اوسه يې پوره علاج نه دې پيدا شوي (ژباړن)]

۲-په خبيثه ناروغتياو باندي دهر زناکار اخته کيدل حتمي نه دي مګر دهغې اخلاقي کمزوريو څخه دهيڅا خوندي کيدل شوني نه دي چې د زنا سره په لازمي توګه تړلي دي ، بې حيايي، غولونه ، درواغ ، بدنيتي ، خپل غرضي ،د نفس غلامي ، بې صبري ، حيراني ، تلون ، بې ثباتي او بې وفايي ، دا ټولي د زنا هغه اغيزي دي چي پخپله د زاني په نفس باندي مرتب کيږي. هغه وکړي چې دغه ځانګړتياوو ته په خپل ځان کي وده ورکړي نو دهغي د کمزرويو اغيز يوازي د جنسي معاملاتو ترحده پوري نه را نغښتل کيږي. بلکه د ژوند په هر اړخ کي دهغي له اړخه دغه تحفه ټولني ته رسيږي. که چيري په يوه ټولنه کې په ډيرو خلکو کې داسې اوصاف وده وکړي نو دهغې په واسطه هنر(ارټ Art) ، ادب ، تفريحات ، او لوبې، علوم او فنون ، صنعت او حرفت ، ټولنه او اقتصاد ، سياست او عدالت ، عسکري خدمت او ملکي انتظام يعني هر شي تري اغيز من کيږي. په ځانګړي توګه په جمهوري نظام کې چې د وګړو يو يو اخلاقي ځانګړتيا دټولولس په ژوند کي منعکس کيږي ، ديوولس د ډيرو وګړوپه مزاج کي چي کوم ثبات نه وي دکوم ولس چي ډيره کي چې د وفا ، ايثار ،په نفس د کنترول او دداسې نورور وړو اوصافو څخه عاري وي نو دهغوي په سياست کې به استحکام او ثبات له کومه راشي ؟

۳-د زنا د جايز کولو سره دا هم لازميږي چي په ټولنه کې د فاحشه ګرۍ کاروبار تلپاته او جاري وي. څوک چي دا وايي چي يو ځوان سړي ته د تفريح او ساعت تيرۍ حق ورپه برخه دي نو هغه ددي تر څنګ دا هم وايي چي په ټولنه کې دې د ښځو يوه داسې ډله موجوده وي چي له هره اړخه د پستي او ذلت په اخري مرتبو کې وي ، نو دا ښځې به له کومه ځايه راځي ؟ هغوي خو به په همدغه ټولنه کې را پيدا کيږي ، په هر حال به هغه حتماً د چا لوروې اويا به د چا خور. هغه په لکونو ښځې چې د يو يو کور ملکه ، د يوې يوې کورنۍ بنسټ ايښودونکي او دڅو څو کوچنيانو پالونکې جوړيداي شي ، هغوي با زار ته راوستلې کيږي، تر څو د عمومي تشنابونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خیر د کوخه ډېو سرو د اړتیاو د رفع کولو ځاي و ګرځي. دهغوي ښځه د ښځي توب هغه شریفانه ځانګړتیاوي اخیستل کیږي ، هغوي ته د ناز د پلورلو روزنه ورکول شی ، هغوي دهمدي کار له پاره تیاریږي چي خپل محبت ،خپل زړه ،خپل جسم ، خپل حسن او خپلي نخري هره ګړی په یوه نوي اخیستونکي باندي وپلوري ، او دیوه نتیجه ورکونکي او میوه پیدا کونکي خدمت پر ځاي ټول عمر د کوخه ډبو نارینه و د تسکین او نفس پالنی نا نځکي تري جوړي شي.

۴-د زنا د جواز ځخه دنکاح تهذیبي او قانوني حثیت ته حتما زیان رسیږي ، ان تر دي چي نکاح له منځه ځي او یوازي اویوازي زنا پاته کیږی. اول د زنا په لور میلان کوونکو ښځو او نارینه و کي دا صلاحیت ډیر لږ پاته کیږی چي سهي ازدواجي ژوند تر سره کړي ،ځکه چي کومه بدنیتي ، بد نظري او کوخه ډبي په دوي کي د زنا له امله پیدا کیږی او تر څنګ یي په داسي خلکو کي د جذباتو بي ثباتي او په نفسي غوښتنو باندي دکنترول دنه درلودلو کومه کمزوري وده کوي هغه دهغي صفاتو له پاره وژونکي زهر دي چي د بریمنده ازدواجي اړیکو له پاره ورته اړتیا ده. دا خلک که د نکاح په مبارکه رسی کي هم و تړل شی بیا هم دهغوي تر منځ نیک سلوک ، یو په بل باور او هغه د میني وفاداره اړیکي هیڅکله هم جوړښت نه مومي چي بهتر نسل تري وزیږیږي او دخوښیو نه ډکه کورنی جوړه کړی.

بیا نو چیرته چي د زنا له پاره اسانتیاوي وي نو هلته عملا دا نا شوني ده چي د نکاح متمدنه طریقه وده ومومي ، ځکه کومو وګړو ته چي د مسؤلیت د منلو پرته د نفسي غوښتنو د تسکین نوري مواقع ور په برخه وي هغه څه اړتیا لري چي نکاح و کړي او په خپل سر د مسؤلیتونو دروند بار وربار کړي؟

۵-د زنا د جواز او رواج په واسطه نه یوازي د تمدن ریښي له منځه ځي بلکه په خپله د انسان ریښي هم غوځیږي. لکه چي تر مخه مو ثابته کړه چي په ازادانه جنسي اړیکو کي د ښځي او نارینه و دواړو ځخه دهیڅ یوه دا خوښه نه وي او نه کیداي شی چي د نسل د پایښت خدمت تر سره کړي.

۶-کوم کوچنیان چي د زنا له لاري ټولني ته وړاندي کیږي هغوي ته حرامیان ویل کیږي. په نسب کي دحلال او حرام بیلتون یوازي یو احساساتي مسئله نه ده لکه چي ځیني ناپوه خلک پري ګمان کوي ، بلکه د ډیرو اړخونو ځخه د حرامي کوچنیانو پیدا کول پخپله په کوچني او انساني تمدن باندي یو ستر تیري دي. اول دا چي په هغه وخت کي ددي کوچني نطفه داسي جوړیږي چي پر مور او پلار دواړو خالص حیواني جذبه مسلطه وي. د یوي واده شوي جوړي په زړونو کي چي د جنسي عمل په وخت کي کوم پاک انساني جذبات موجود وي، هغه هیڅکله هم په ناجایزه توګه یو ځاي شوي جوړي کي موجود نه وي. دوي خو یوازي د حیوانیت جوش او ولولي سره را یو ځاي کړي وي او ددوي تر منځ په دغه وخت کي ټولي انساني ځانګرتیاو ي له منځه تللي وي.په دي خاطر یو حرامي کوچني دخپل مور او پلار دحیوانیت وارث وي او بیا هغه کوچني چي د ښه راغلاست له پاره یي نه مور تیاره وي او نه پلار ،او هغه پخپله هم د یوه مطلوب شی په خیر نه بلکه د یوه نا ځاپي غم په خیر د والدینو منځته را لویدلي او دپلار دمحبت او امکاناتو نه تل بي برخي وي.نو کله چي هغه یواځي د مور یو اړخیزه روزنه و مومي او هغه هم د بي رغبتی او نا خوښی په حالت کي. هغه ته چي د نیا ، نیکه ،کاکا ، ماما او د کورنی د نورو غړو پالنه ور په برخه شوي نه وی ، نو هغه په هر حال د یو ناقص او نامکمل انسان په څیر وده کوي. نه هغه سهي کریکتر پیدا کولی شي او نه یي صلاحیتونه را برسیره کیداي شی، او نه ورته د پر مختګ او کار کولو پوره پوره وسایل مهیاوي. هغه پخپله هم ناقص ، بي وسیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بې يارو مددګار او مظلوم وي او دتمدن له پاره هم دومره ګټور نه ثابتيږي. څومره چې هغه دحلالي په صورت کی دتمدن له پاره ګټور ثابتيداي شو.

د ازادو شهوت پالونکو له آنده د کوچنيانو د ښوونې او روزنې له پاره يو ولسی نظام ته اړتيا ده تر څو کوچنيان د والدينو د ازادانه اړيکو له لارې وز يزيږي او ولس د هغوې روزنه وکړي او د تمدن د خدمت له پاره يې تيار کړي. ددې خبرې څخه ددې خلکو موخې دادې چې د ښځو او نارينه و ازادې او دهغوې وګړيز ژوند خوندی وي او دهغوې نفساني غوښتنې د نکاح په بنديزونو کې د را بنديدو پرته د نسل د توليد او دهغوې د روزنې اړتياوې تر سره شي. خو دا ډيره عجيبه خبره ده ، هغه وګړو ته چې د اوسنې نسل وګړيز ژوند دومره ګران دې هغوې د راتلونکې نسل له پاره د ولسې روزنې يا دولتې تربيې ددا سې سيستم وړانديز کوي چې په هغه کې د انفراديت د ودې او د شخصيت د ارتقا هيڅ امکان نه شته. په دغسې يوه سيستم کې چې په زرګونو او لکونو کوچنيان په يوه وخت د يوې نقشې، يوې قاعدې او يورنګ اصولو لاندې روزل کيږي هلته د کوچنيانو انفرادې ځانګړتياوې نه نمو کولاې شی او نه را څرګنديداې شی. هلته خو د هغوې تر منځ يو شان والې او مصنوعې برابرې پيدا کيږی. ددې کارخانې څخه به په هماغه توګه ديوه ډول شخصت لرونکې کوچنيان راوځي لکه څنګه چې د کومې کار خانې څخه د اوسپنې پرزې په يوه ډول قالب کې اچول شوې وي. دوې غواړې د باټا د بوټانو په څير انسانان تيار کړی ، هغوې ته دانه ده معلومه چې د کوچنې د شخصيت جوړول يو ډير ظريف هنر دې او دا هنر يوازې په يوه وړوکې کارخانه کې صورت نيسې ، هلته چې د هر مصور توجه يوازې او يوازې په يوه تصور باندې متمر کزه وي . په يو لوبه کار خانه کې ، چيرته چې مزدوران يو ډول عکس د لکونو په شمير کې تياروې نو هلته به دا هنر (ارټ Art) د پر مختګ او ترقۍ په ځاې غارت کيږې او له منځه به ځي.

بيا د ولسې ښوونې او روزنې په دغه ډول سيستم کې به تاسې ته ددا سې کار کوونکو اړتيا پيدا کيږې چې د ټولنې له اړخه د کوچنيانو د روزلو کار په غاړه واخلې او دا هم په ډاګه ده چې ددا سې خدمت د تر سره کولو له پاره داسې کاروکونکې موزون اوبرابر وې چې په خپلو غوښتنو او جذباتو باندې کنټرول ولرې او د اخلاقي انظباط خاوندان اوسې. او که نه نو هغوې به په کوچنيانو کې څه ډول اخلاقی انظباط را پيدا کړي.

اوس پوښتنه داده چې داسې وګړې به تاسې له کومه راوړئ ؟ تاسې خو ولسې ښوونه او روزنه د همدې له پاره جوړول غواړئ چې ښځې او نارينه د خپلو نفسي غوښتنو د پوره کولو له پاره ازاد پريښوول شی او په دې ترتيب تاسې په ټولنه کې د اخلاقي انظباط او نفسي غوښتنو د کنټرول تخم له منځه وړئ نو بيا به د ړندو په کلي کې د سترګو او ليد خاوند څنګه پيدا شي ؟ او څوک به نوې نسل ته د سمې لارې لارښوونه وکړي؟

۷-د زنا له لارې چې کوم خپل غرضي انسان يوه ښځه د کوچنی مور جوړه وی نو ددې ښځې ژوند د تل له پاره تباه کيږې اوپرې دذلت ، عمومی نفرت او د مصيبتونو داسې غر را لويږې چې بيا په ټول ژوند کې ددې ستر بار نه سر نشې را ويستلاې.

نوې اخلاقی اصولو ددې ستونزې حل داسې وړاندې کړې چې هر ډول موروالې ته برابر حق ورکړل شی که هغه د نکاح په بند کې وی او يا نه. ويل کيږې چې مور والې په هر حال د احترام وړ دې.او دا چې کومې نجلۍ د خپلې ناپوهۍ او سادګۍ په اساس دموروالې دروند بار په غاړه اخيستې وي نو دا به په هغې ظلم او تيرې وي چې ټولنه هغه د طعن او لعن لاندې و نيسې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړی خود ا حل داسې دې چې په هغې کې که فاحشه ښځو ته هر څومره ارا متیاوې وي خو د ټولنې له پاره په هر اړخیزه توګه یو مصیبت دې. ټولنه چې په فطري توګه د حرامې کوچنی مور ته دکوم ذلت او نفرت په سترګو ویني هغه له یوه اړخه وګړې د ګناه او بدکارۍ څخه منه کوی او د بله اړخه دا پخپله ټولنه کې د اخلاقي حس او شعور ژوندې پاته کیدو یوه نښه ده. که چیرې د حرامې او حلالی کوچنیانو میندې برابرې وګڼل شي نو دهغې معنا داده چې د ټولنې څخه د خیر او شر ، نیکۍ او بدی ، ګناه او ثواب تو پیر له منځه تللې او که فرض کړو چې دا کار دې وشي نو ایا په ریښتیا سره به هغه ستونزه حل شی چې د یوه حرامی کوچنی مور ته را پیښیږي ؟

تاسې په خپل خیال کې د حلالي او حرامي کو چني میندې برابرې او مساوې ګڼلاې شئ خو فطرت هغوې دواړو ته مساوې حق نه ورکوې او په حقیقت کې هغوې هیڅکله هم مساوې کیدا ې نه شي ، دهغوې مساوات د عقل ، منطق ، انصاف ، حقیقت او هر شی پر خلاف دې. اخر هغه بې عقله ښځه چې د خپلې شهواني غریزې په لیونتوب کې یې خپل ځان د داسې خپل غرضه سړي په غیږ کې ورو ا چاوه چې نه دهغې او نه د هغې د کوچني کفالت ته تیاروی ، څنګه به دهغې پوهې او عاقلې ښځې په څیر وګڼل شي چې خپل جذبات یې تر هغه وخته پورې تر ولکې لاندې کړي وی تر څو چې ورته یو مسؤل او ذمه وار سړې نه وي پیدا شوې ؟ څه ډول عقل به دا دواړه برابر کړي ؟ خو تاسې به هغې بې عقلې ښځې ته هغه کفالت او ساتنه ، د زړه له کومې ملګرتیا ، د میني نه ډکه ساتنه ، دخیر او ښیګڼې نه ډکه پالنه ، د زړه قرار او ډاډ له کومه ځایه را وړئ کوم چې یوازې یوې میړه لرونکې ښځې ته ور په برخه کیداې شي ؟ایا تاسې د هغې کوچني ته دپلار شفقت او د ټولې پلرنی لړی محبت او پاملرنه د کوم بازار څخه را نیولاې شئ ؟تاسې هغوې ته یوازې او یوازې د قانون په زور د غه نفقه تر لاسه کولاۍ شئ ، مګر ایا یوې مور او یو کوچنې ته په نړۍ کې یوازې د نفقې اړتیا ده ؟
نو دا حقیقت دې چې د حرام او حلال مورو الې د یوه شان کولو څخه ګناه کونکو ته چې هر څومره بیروني تسلي هم ورکړل شی بیا به هم دغه شیان د هغوې د بې عقلیو او حماقتونو طبیعې پایلې اودې پایلو څخه داسې پیدا شوې کوچنیان دحقیقې زیان څخه خوندې نه شي پاته کیداې.
ددې اسبابو او ذرایعو څخه دا خبره په ډاګه شوه چې د ټولنیز ډاډمن ژوند د قیام او سالمې ودې له پاره دې ته اړتیا ده چې په ټولنه کې په غوڅه توګه د نامشروع جنسې عمل څخه مخنیوې وشي او د شهواني جذباتو دتسکین او اشباع له پاره یوازې او یوازې یوه دروازه چې د نکاح دروازه ده پرانیستې پریښودل شی.
وګړوته د زنا ازادی ورکول او دهغوې سره بې ځایه رعایت کول په ټولنې تیرې ، بلکه د ټولنې وژل دي. هغه ټولنه چې دغه معامله سپکه ګڼي او زنا ته یوازې د وګړو د ساعت تیری (Having a good time) په سترګو ګوري او له نظره یې غورځوې او د ازاد تخم شنیدلو (Sowing Wild Oats) دفعل سره د سترګو پټولو څخه کار اخلي ، نو دا ډول ټولنه په اصل کې یوه جاهلې ټولنه ده ، هغوې ته د خپلو حقوقو په هکله شعور هم نه شته ، هغوې دخپل ځان سره په خپله دشمني کوي که چیرې هغوې ته دخپلو حقوقو شعور وي او په دې و پو هیږي اوځان پرې هم و پوهوي چې په جنسې اړیکو کې د وګړیزې ازادۍ څومره بد اغیز چې په ټولنیزو ګټو پر یوزې نو بیا به هغوې دې کار ته هم په همغه سترګو کتلاې لکه غلا ، ډاکې ، اود قتل عمل ته چې ګوري. بلکه دا دغل څخه هم بد تر دې. غل او قاتل او ډاکو زیات نه زیات یوه وګړې یا یوې کورنۍ یا څو وګړو ته زیان ور رسولې شي. خو زاني په ټولې ټولنې او د دې ټولنې په راتلونکې نسلونو باندې ډاکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غورځوي. هغه په یوه وخت کې د لکونو او میلیونو انسانانو څخه غلا کوي ، دهغې د جرم زیبښې د ټولو څخه ډیرې او تر لرې لرې پورې غزیدلې دي.
کله چې دا و منل شي چې د وګړو دخپل غرضه لاس غزونو د مخنیوي په خاطر د ټولنې په بسپنه سره د قانون ځواک ته اړتیا ده او کله چې په همدې بنسټ ، غلا ، قتل ، لوټول، جعل کاري ، د خلکو حقوق غصبول جرم ګڼل شوي وي او د بندیز او مخنیوي له پاره یې د جزا قانون نافذوي نو بیا خو هیڅ علت نه شته چې د زنا په معامله کې هم قانون د ټولنې محافظ او ساتونکې نه وي او هغه یو جزایې جرم و نه ګڼل شی.
د اصولې حثیت له مخې هم دا ښکاره ده چې نکاح او زنا دواړه یوځای په یوه وخت کې د ټولنې دنظام برخه نه شی ګرځیدای ،که چیرې یوه وګړې ته د مسؤلیتونو د منلو پرته د نفس د غوښتنو د تسکین اجازه ورکړای شی نو بیا خو د همدې کار له پاره د نکاح ټاکل یو بې معنا شئ دې. ددې مثال دا سې دې لکه چې په ریل ګاډې کې بې ټکټه سفر کول هم جایز وي او بیایې د سفر کولو له پاره د ټکټ اخیستلو له پاره اصول هم ټاکلي وي ، هیڅ د عقل خاوند دغه دواړه طریقې په یوه وخت کې نه شی استعمالولې ، معقوله لار خو داده چې یا خو د ټکټ اصول له یوه سره له منځه یوسي او که دا اصول ټاکل شوي وي نو بیا دې د ټکټ پرته سفر کول د سزا وړ جرم و ګرځول شي. په همدې توګه د نکاح او زنا په هکله هم دواړه یو ځای مخکې وړل یو غیر عملي او نا معقول کار دې که چیرې د تمدن له پاره د نکاح مسئله اړینه وي لکه څنګه چې مو په د لایلو ثابت کړه نو دهغې سره دې ته هم اړتیا ده چې زنا جرم و ګرځول شي١.
(١)-[یوه عامه غلطه انګیرنه داده چې ویل کیږي چې د نکاح څخه دمخه یوه ځوان ته د هغه د نفسي غوښتنو د تسکین له پاره لږ څه موقع او فرصت ورکول اړین دي. ځکه چې په ځوانۍ کې د جذباتو د جوش کینول ستونزمن کار دي او که دا جذبه تر فشار لاندې و نیول شی نوزیانمنه ثابتیږی. خو دغه خبره چې په کوم بنسټ کیږی هغه له یوه سره غلطه ده که چیرې د جذباتو دغه ډول جوش د ولکې لاندې را نه وړل شی نو دغه غیر معمولي (Abnormal) حالت دې او په (Normal) نارمل وګړي کې دا صفت د غلط تمدني نظام په واسطه را ولاړیږي. زمونږ سینما ګانې ، لیکنې ، فحش مجلې ، لوڅ عکسونه ، سازو سرود ، او په دغه ټولنه کې د لوڅو بربنډو ښځو د سړو او ځوانانو سره اختلاط دا ټول هغه عوامل دی چې یو نارمل انسان د شهواتو له اړخه په یوه غیرمعمولې انسان بدلوي ، او که نه په یوه ډاډمن او ارام چاپیریال کې عامو ښځو او نارینه و ته دغسې غیر نورمال هیجان هیڅکله هم نه را پیدا کیږی. چې د ذهن او اخلاقو د روزنې له لورې هغه دولکې لاندې را نه وړل شی. او دا تصور چې د ځوانۍ په وخت کې د جنسي عمل نه اجرا کول روغتیا ته زیان رسوي ، د یوې مغالطې پرته نور څه نه دي. په اصل کې د روغتیا او اخلاقو دواړو دغه غلط معیارونه باید بدلون و مومي د کومو په اساس چې نکاح ستونزمنه اوزنا اسانه ګرځیدلې ده.]
د جاهلیت د ځانګړتیاو څخه دا هم یوه څرګنده ځانګړتیا ده چې د کومو شیانو زیبښې چې محدودې وي او ژر او په محسوس توګه مخته راځي نو هغه درک کیدای شی خو د کومو زیبښې چې پراخه او تر لرې لرې پورې د رسیدو په اساس غیرې محسوس وي او ډیر وروسته را په ډاګه کیږی نو هغوې ته کوم ځانګړې اهمیت نه ورکول کیږي بلکه د اعتنا وړ هم نه ګڼل کیږي. د غلا ، وژلو او ډاکې اچولو په څیر امور مهم او د زنا په څیر امور غیر مهم ګڼلو علت همدغه دي. هغه وګړي چې په خپل کور کې د طاعون د ناروغتیا موږکان ساتی یا ساري ناروغتیاوې خپروي د جاهلیت تمدن هغه دمعافي وړنه ګڼی ، ځکه چې د هغې دغه کار په څرګند ډول زیانمن دې خو هغه زنا کار چې د خپل دغه فعل په واسطه د تمدن ریښې غوڅوي نو څرنګه چې دهغې زیان رسونه د محسوس کیدو په ځای معقوله بریښې په دې خاطر هغه جاهلانو ته له هره اړخه معقول او د رعایت وړ ښکاري ، بلکه هغوې دا درک کولای هم نشي چې اخر د هغې په دغې عمل کې د جرم کومه خبره پټه ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چیرې د تمدن بنسټ د جاهلیت پر ځای پر عقل او علم او فطرت باندې ولاړ وي نو دا طرز عمل هیڅکله هم نه شي غوره کیدلای.

۴-دفحاشۍ دمخنیوي لارې چارې:

هر هغه کار چې د تمدن له پاره زیانمن وي دهغې د بندلولو له پاره یوازې دا بسنه نه کوي چې هغه یوازې په قانوني توګه جرم وګرځول شي او سزا ورته وټاکل شي بلکه بنایي د دې تر څنګ دغه لاندې ځلور تدبیرونه هم باید تر لاس لاندې و نیول شي.

- باید د ښوونې او روزنې له لارې د وګړو ذهنیت سهي کړای شي او دهغوې د نفسونو دومره اصلاح وکړای شي چې هغوې په خپله ددې قبیح عمل څخه کرکه وکړي او ګناه یې و بولي او اخلاق او وجدان یې ددې ګناه د ارتکاب څخه منه کړي
- ټولنیز اخلاق او عمومی راې او فکر ددې ګناه او ددې جرم په خلاف دومره را وپارول شي چې عام وګړي هغه یو عیبجن او د شرموړ کار وګڼي او کوونکې ته یې د کرکې اونفرت په سترګو وکتل شي تر څو هغه وګړي چې روزنه یې نامکمله وي یا یې اخلاقی وجدان کمزورې وي د عمومي راې د ځواک له لارې ددې جرم د ارتکاب نه منه شي.
- په ټولنیز نظام کې باید ټول هغه وسایل او اسباب له منځه یوړل شی چې د جنسي جذباتو پاروونکې او د زنا په لور هڅوونکې وي او تر څنګ یې هغه اسباب هم دامکان تر پولو پورې لرې کړل شی چې وګړي په دغه فعل کولو مجبوروي.
- په تمدني نظام کې داسې بندیزونه او ستونزې را پیدا کړل شي چې که چیرې کوم وګړي دداسې عمل د ارتکاب نیت هم وکړي نو په اسانۍ سره یې و نه شی کولای.

دا ځلور داسې تدبیرونه دي چې په صحت او ضرورت باندې یې عقل ګواهي ورکوي.
فطرت دهمدې غوښتنه کوي او د ټولې نړۍ تعامل هم همدغه دي چې د ټولنې قانون چې کوم شیان جرم وګڼي دهغې د مخنیوي په خاطر د تعزیر تر څنګ ددغه ځلورو تد بیرونو استعمال هم اړین ګڼل کیږي . اوس که چیرې دا مسلمه وي چې د جنسي اړیکو خپریدل د تمدن له پاره مهلک او تباه کونکی وي او د ټولنې په خلاف د یو ستر جرم حیثیت لری نو حتما به دا هم و منل شی چې دهغې د مخنیوې له پاره د سزا تر څنګ د ټولو هغه اصلاحي او مخنیوې کوونکې تدبیرونو استعمالول اړین دي کوم چې پورته یاد کړل شو . ددې له پاره د وګړو تر بیه هم ضروري ده او عامه افکار هم دهغې د ممانعت له پاره باید تیار کړل شی، دتمدن ددایرې څخه د ټولو هغه شیانو ویستل په کار دي چې د وګړو شهواني جذبات را پاروي ، د ټولنیز نظام نه هم د ټولو هغه بندیزونو لرې کول په کار دي چې د نکاح له پاره ستونزې پیدا کوي او د ښځو او سړو په اړیکو کې داسې بندیزونه لګول په کار دي چې که چیرې هغوې د ازدواج ددایرې نه بهر د جنسي اړیکو د ټینګولو په لور میلان هم ولري نو دهغوې په لاره کې ډیر خنډونه حائل شی. زنا د یو جرم او ګناه په څیر د منلو وروسته هیڅ د عقل خاوند به ددغه تدابیرو پر خلاف یو لفظ هم و نه شی و یلای.
ځیني وګړي دغه ټول اخلاقی او ټولنیز اصول مني دکومو په بنسټ چې زنا یوه ګناه منل شوې خو هغوې په دې اصرار کوي چې دهغې په خلاف د جزایي او انسدادي تدبیرونو دکارولو پر ځای یوازې اصلاحي تدبیرونو اختیارولو باندې اکتفا په کار ده ، هغوې وایي چې د ښوونې او روزنې په واسطه په خلکو کې دومره داخلي احساس ، دهغوې په ضمیر کې دومره ځواک او دهغوې په اخلاقي وجدان کې دومره زور

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیدا کړل شی چي هغوي په خپله ددې ګناه څخه منه شي. او که نه د نفس د اصلاح پر ځاې د تعزيري او انسدادي تدبيرونو اختيارولو معني داده چي تاسي د سرو سره د کوچنيو په خير سلوک کوئ ،بلکه د انسانيت توهين او سپکاوې کوئ. مونږ هم دهغوي دغه وينا تر دې حده پورې منو چې د انسانيت د اصلاح له پاره تر ټولو غوره او بهتره لار هماغه ده چي هغوي يې بيانوي. د تهذيب هدف همدغه دي چي د وګړو په باطن کې داسي ځواک را پيدا کړاې شي چي د هغې په واسطه هغوي د ټولنې د قوانينو درنښت او احترام وکړي او په خپله د هغوي خپل ضمير هغوي د اخلاقي قوانينو له مخالفت څخه منه کړي. په دې اساس دوګړو په ښوونه او روزنه ډير وخت مصرفيږي خو ايا په واقعی توګه تهذيب خپل دې موخې ته رسيدلې شي ؟ ايا په حقيقت کې د ښووني او اخلاقی روزنې د وسايلو په واسطه وګړي دومره مهذب شوي دي چې د هغوي په باطن باندې پوره باور وشي او د ټولنيز نظام د ساتنې په خاطر په بهر کې هيڅ ډول تعزيري او منه کونکي تدبيرونو ته اړتيا نه وي پاته ؟ پخواني وخت پريږدئ کوم ته چې تاسي تياره زمانه وايي دغه شلمه پيړی، دغه منوره پيړی ، ستاسي تر مخ ده . اروپا او امريکا ته چي تر ټولو زيات مهذب او پر مخ تللي هيوادونه دي ځير شئ دکومو چي هر وګړې تعليم يافته دې او دخپلو وګړو په لوړې روزنې فخر کوي ايا هلته روزنې او دنفس اصلاح د جرايمو او قانون ماتوني څخه مخنيوي کړې دي؟ايا هلته غلا نه کيږي ؟ ډاکې نه اچولې کيږی؟ قتل منه کيږي ؟ د جعل کارۍ او فريب ، ظلم او فساد پيښې نه پيښيږي ؟ ايا هلته په وګړو کې د اخلاقي مسؤليتونو احساس دومره لوړ شوي چې اوس دهغې سره د کوچنيانو په خير سلوک و نه کړائ شي ؟ نو که چيرې واقعيت دغسې نه وي که چيرې په دغه روښانو وختونو کې هم د ټولنې نظم او قانون يوازې د وګړو اخلاقي وجدان ته نشي پريښوول کيداې که چيرې اوس هم په هر ځاې کې د انسانيت سپکاوې په دې کيږی چې د جرايمو د مخنيوې له پاره د تعزيري او انسدادي قوانينو دواړه ډوله تدبيرونه استعماليږی نو بيا به څه علت وی چې يوازې د جنسي اړيکو په هکله تاسي ته دغه «توهين» د زغم وړ نه وي. يوازې په دغه معامله کې ولې هغه دکوچنيانو سره د «سترو» په خير سلوک کولو باندې تاسي دومره زيات اصرار کوئ. لږ څه فکر وکړئ او ووينئ چې چيرې ستاسي په زړونو کې خو کوم غل پټ نه دي ؟

ويل کيږي چې کوم شيان چې تاسي شهوانی محرکات ګڼئ او دتمدن د دايرې څخه يې باسئ هغه خو ټول د فن (Art) جمال او ذوق روح دي. دهغې په ويستلو سره به په انساني ژوند کې د ظرفيت چينه وچه شی په دې خاطر د تمدن ساتنه او د ټولنې اصلاح چې په هر ترتيب کول وي داسي يې وکړئ چې لطيفه فنونو او د جمال ذوق ته په کې زيان و نه رسيږي.

مونږ هم ددې وګړو نظر سره تر دې ځايه پورې اتفاق کووو چې (Art) او د جمال ذوق په حقيقت کې ارزښتناکه شيان دي چې دهغې ساتنه بلکه پر مختګ ته يې اړتيا ده خو د ټولنې ژوند او ټولنيزه کاميابي د هغې څخه ډير ارزښتناک شي دي چې د فن او جمال Art په لارکې نه شي قربانيداې که چيرې فن او جمال وده کول غواړی بايد داسي لاره غوره کړي چې د عامي ټولنې د ښيګړو سره همغږی وي. هر هغه فن او جمال چي ټولنه دخوشحالۍ او نجات په ځاې د فساد او هلاکت په لور وړي هغې ته په ټولنه کې د ودې کولو اجازه نه شي ورکول کيداې.

دا زمونږه وګړيز او يا کورني ليد نه دي بلکه همدغه دعقل او فطرت غوښتنه ده. ټوله نړۍ د غه اصولاً مني او عمل پرې هم کوي. هغه شيان چې په نړۍ کې د ټولنيز ژوند دتباه کيدو او د فساد عوامل ګڼل کيږی هغه هيڅکله هم د فن (Art) او ذوق جمال په نومونو نه شي زغمل کيداې دمثال په توګه هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکنې چې د غلا ، ډاکې ، فتنې ، فساد او قتل په لور احساسات را پاروونکې دې هغه په هيڅ صورت د هغو د ادبي ښيګڼو په خاطر بايد روا ونه ګڼل شي. په هغه ادب کې چې د طاعون يا سيل د ناروغۍ د خپرولو په لور ترغيب ورکول کيږي هغه په هيځصورت د زغم وړ نه دي. کومه سينما يا تياتر چې د بدامنۍ او بغاوت په لور خلک را بولي هغه ته د نړۍ هيڅ حکومت د نمايش او ننداري اجازه نه ورکوي، هغه عکسونه چې د ظلم ، فساد او د شر او شرارت د جذباتو ښکاروندوي وي يا په کومو کې چې د تسليم شوو اخلاقي اصولو پولې له منځه ځي هغه که هر څومره د فن د کمال نه ډکې وي هيڅ قانون او هيڅ ټولنه هغه ته د قدر په سترګه نه شي کتلې ، د جيب پرې کولو فن که څه هم ډير لطيف فن دې او د لاس د صفايي کمال دې خو هيڅوک هغه ته د ودې ورکولو له پاره تيار نه دې. جعلي نوټونه ، بنک چيکونه او د ګڼ شمير نورو اسنادو په تيارولو کې بهترين ذهنونه په پوره مهارت او فن سره کارکوي خو هيڅوک ددې (Art) فن د پر مختګ او هغه ته د ودې ورکو له پاره تيار نه دې. په ټګۍ او دوکه کې انساني دماغ څه ډول کمالونه ښيئ مګر هيڅ مهذبه ټولنه دغې کمالونو ته د قدر په سترګه نه ګوري. بس دغه اصول په خپل ځاې مسلم دی چې ټولنيز ژوند ، دهغې امن ، دهغې ښيګڼې او ګټې د هر لطيف فن او د جمال د هر ذوق څخه ډير ارزښتناکه دی. او په هيڅ ارټ(Art) يا فن باندې قربانيداې نه شي. البته په هغه څه کې چې اختلاف دې هغه دادې چې مونږ يو شي د ټولنيز ژوند له پاره زيانمن بولو خو نور داسې نه کوي ، که چيرې په دې هکله دهغوې فکر هم همداسې شي لکه زمونږ چې دې نو هغوې به هم په (Art) فن او دجمال په ذوق باندې د همغسې بنديزونو د لګولو اړتيا محسوس کړې لکه مونږ يې چې محسوس کړې.

دا هم ويل کيږي چې د ناروا جنسي اړيکو د مخنيوي له پاره د سړو او ښځو تر منځ خنډونه واقع کول او په ټولنه کې دهغوې پر ازادانه اختلاط باندې بنديزونه لګول دهغوې پر اخلاقو او دهغوې په سيرت باندې د حملې کولو په معنې دي. ددې نه دا په ډاګه کيږي چې ګويا ټول وګړي بد اخلاقه شوي دي. او دا چې دداسې بنديزونو لګونکو ته خو نه په خپلو ښځو باور شته او نه په خپلو نارينه و. خبره خو ډيره معقوله ده ، را ځئ چې د استدلال په همدغه طريقه لږ څه و غږيږو. چې هري دروازې ته قلف ور اچول کيږي دا کار ددې اعلان مترادف دې چې ګويا ددې کور مالک د ټولې نړۍ خلکو ته د غلو په نظر ګوري. همدا راز دهر پوليس موجوديت ددې ګواهي ورکوي چې حکومت خپل ټول رعايا و ته د بد معاشانو به سترګو کتلې ، هغه اسناد چې په راکړې ورکړې کې ليکل کيږي هغه ددې خبرې دليل دې چې يو اړخ بل اړخ ته دخائن په سترګو ګورى. د جرايمو د ارتکاب دمخنيوي له پاره چې هر تدبير نيول کيږي د هغې په وجود کې دا مفهوم شامل دې چې ټول هغه په امکانی توګه مجرمين ګڼلې شوې په کومو چې ددې تدبيرونو اغيز شوې وي . د همدې داستدلال له مخې تاسې هر وخت غله ، بد معاشه، خائن ، د شکمن چال چلند خاوندان ياست، خو ستاسې عزت النفس ته هيڅ زيان نه دې رسيدلې ، نو بيا څه سبب دې چې يو اځې په دې يوه معامله کې ستاسی احساسا ت دومره نازکه شوي دي ؟

اصل خبره هماغه ده چې مونږ ورته اشاره وکړه ، دکومو خلکو په ذهن کې چې د پخوانيو اخلاقی افکارو لږ څه اغيز پاته وي هغوې که څه هم زنا او جنسي خپل سري بد نه ګڼي مګر دومره ډيره يې بده نه ګڼي چې دهغې د مخنيوي له پاره يو کلک قدم واخلي ، په همدې خاطر د اصلاح او د بديو څخه دمخنيوې دتدبيرونو په اړه زمونږ او دهغوې په نظر کې اختلاف دې. که چيرې د فطرت حقايق په مکمله توګه هغوې ته را څرګند شي او هغوې په دغه خبره په مکمله توګه پوهه تر لاسه کړي نو هغوې به بيا حتما

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ سره په دې هکله هم نظري شي چې انسان چې ترڅو انسان دې او ترڅو پورې چې په هغې کې دحيوانيت عنصر موجود دې تر هغې وخته پورې هيڅ داسې تمدن چې د وګړو د غوښتنو او دهغوې د لطف اولذت نه پورته ورته د ټولنيز ژوند ښيګڼې او ګټې ارزښت ولري نو بيا ددغه ډول تدبيرونو څخه غافل نه شي پاته کيداې.

۵-د ميړه او ښځې تر منځ د اړيکو سهي آند:

د کورنۍ د جوړښت او د جنسي بې لاريو د مخنيوی نه وروسته چې کوم شی د يوه صالح تمدن له پاره اړين دې هغه د ښځې او نارينه تر منځ د اړيکو د سهي شکل او نوعيت ټاکل دې. د هغوې حقوق بايد د عدل او انصاف مطابق و ټاکل شي، دهغوې تر منځ بايد مسؤليتونه په پوره او ښه توګه وويشل شي او په کورنۍ کې دهغوې مراتب او دندې په داسې توګه و ويشل شی چې په اعتدال او برابرۍ کې يې کوم توپير را نه شي. د تمدن په ټولو مسايلو کې تر ټولو مهمه او پيچلې مسئله هم داده خو انسان ددغې ستونزې په حل کولو کې ډير وخت د ناکامۍ سره مخ کيږي.

ځينې ولسونه داسې دي چې هلته ښځه په سړي باندې قوام(مشره) ګرځول شوې ده خو مونږ ته هيڅ داسې مثال په لاس نه راځي چې ددې ډول ولسونو څخه کوم ولس د تهذيب او تمدن پورته پوړ ته رسيدلې وي. لږ تر لږه د تاريخي معلوماتو دخيرنې له مخې د هيڅ داسې ولس نښې په نظر نه راځي چې ښځه يې حاکمه کړې وي بيا يې په نړۍ کې عزت او ځواک تر لاسه کړې وي. يا يې کوم مهم کار تر سره کړې وي.

برعکس ډيرو ولسونو بيا سړي په ښځو باندې قوام(حاکم او مشر) ګرځولې خو دغې کار ډير وخت د ظلم او تيرې بڼه خپله کړې ده. د ښځې څخه يې وينځه جوړه کړې ، دهغې تذليل او تحقير يې کړې ، هغې ته هيڅ ډول ټولنيز او تمدني حقوق نه دي ورکړي ، هغه دکورنۍ يو ډير ادني خادم او د سړي له پاره د شهوت پوره کولو يوه اله ګرځول شوې او دکورنه بهر يې که د ښځو يوه ډله دعلم او تهذيب په ګانه ښايسته کړې هم وي نو يوازې په دې خاطر چې هغوې د سړو جنسي غوښتنې په ډير په زړه پورې ډول سره پوره کړې او سړو ته د خپلې موسيقۍ د اوريدو لذت او دخپلې نڅا او نازو ادا څخه دکتلو لذت او د خپلو جنسي حرکاتو دکمالاتو څخه د جسم له پاره لذت تيار کړې. دا د ښځو د توهين او سپکاوي تر ټولو زياته د شرم نه ډکه لاره وه چې د نارينه و نفس پالنې ايجاد کړې ده. او هغه ولسونه چې دغه لار يې خپله کړې پخپله هم د زيانمن کيدو څخه خوندي نه دي پاته شوی.

نوې غربي تمدن دريمه لار خپله کړې يعني دا چې د ښځو او نارينه و تر منځ برابري را وړې ، ددواړو مسؤليتونه يو شان کړې ، دواړه د کار په يوه ډګر کی مسابقه وکړي ، دواړه خپله روزي په خپله و ګټي او دخپلو اړتياو کفالت په خپله وکړي. د ټولنې د تنظيم دغه قاعده تر اوسه پورې تکميل شوې نه ده. ځکه چې د سړې فضيلت اوبرتری اوس هم په ډاګه ده ، د ژوند په هيڅ اړخ کې هم ښځه د نر سره برابره نه ده او هغوې ته تر اوسه ټول هغه حقوق پوره نه دي ور په برخه شوې چې د پوره مساوات او برابرۍ په صورت کې بايد ورته ور په برخه شوې واې. ليکن تر کومه ځايه چې دغه مساوات قايم کړل شوې هغه له اوس نه په ټولنيز نظام کې فساد خپور کړې ، ددې تر مخه مونږ په پوره وضاحت سره دهغې پايلې څيړلې دي چې اوس يو ځل بيا تبصرې ته اړتيا نه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه درې واړه ډوله تمدن د عدل ، توازن او تناسب څخه خالي دي، ځکه چې هغوې د فطرت د لارښونو په پوهیدو او دهغې په مطابق د لارې په خپلولو کې لنډ پالي کړې. که څیرې د سلیم عقل څخه کار واخستل شي نو څرګنده به شی چې فطرت په خپله ددې مسایلو حل وړاندې کړې . بلکه دا هم په اصل کې د فطرت ستر ځواک دی چې دهغه له امله ښځه د هغومره غورځیدو څخه ژغورل شوې څومره چې دهغې د غورځولو هڅه شوې او دهغومره لوړیدو مخه یې نیول شوې چې سرو یې هڅه کړې.
د افراط او تفریط دغه درواړه اړخونه انسان د غلط فکر کولو او د خپلو پستو خیالاتو تر اغیز لاندې خپل کړې. خو فطرت عدل او تناسب غواړی او په خپله دهغې صورت جوړوی .
هیڅوک ددې څخه انکار نه شی کولی چې د انسان په خیر ښځه او نر دواړه برابر دي ، دواړه د انسانیت دوه برابرې برخې دي ، د تمدن په جوړښت کې ، دتهذیب په تاسیس او وده کې او د انسان په خدمت کې دواړه برابر ګډون لري. دواړه زړه ، ذهن ، عقل ، جذبې ، غوښتنې او بشری اړتیاوې لري. دتمدن د اصلاح او ښیګڼو له پاره ددواړو نفس د تهذیب ، دماغي روزنې ، او عقلي او فکري ودې ته یو شان اړتیا لري. ترڅو د تمدن په خدمت کې هر یو خپله خپله ونډه واخلي ، په دې اعتبار سره د مساوات خبره وروسته ده او دا د هر صالح تمدن دنده ده چې د نارینه و په څیر ښځو ته هم دهغوې د فطرې وړتیاو او صلاحیت په مطابق د پر مختګ موقع او فرصت برابر کړې . هغوې په علم ، پوهې او ښه روزنې باندې ښایسته کړې ، هغوې ته د نارینه و په څیر تمدنې او ټولنیز حقوق ورکړې او هغوې ته په ټولنه کې دعزت ځاې ورکړی ، تر څو په هغوې کې د نفس د عزت احساس را پیدا شي. او په هغوې کې هغه بهترین بشری صفات وده وکړې چې یوازې د نفس د عزت او احساس په واسطه را پیدا کیدا ی شي. هغه ولسونو چې ددغسې برابری او مساوات نه مخ اړولې او خپلې ښځې یې نا پوه ، ناروزل شوې ، ذلیله او دمدنیت د حقوقو څخه بې برخې کړې هغوې پخپله د پستی او ذلت په کنده کې پریوتې دي. د ذلیلو میندو په غیږ کې دعزت خاوندان ، دناروزل شوو میند په غیږ کې ښه روزل شوو او د پست فکره ښځو په زانګو کې د ستر او اعلی فکر انسان نه شي جوړیداې.
خو د مساوات یو بل اړخ دادې چې د ښځې او نارینه دکار ډګر یو وي ، دواړه یو شان کار وکړی ، دواړه د ژوند د ټولو اړخونو مسؤلیتونه یو ډول په اوږو واخلي او دتمدن په نظام کې ددواړو حیثیتونه پوره برابر وي. د دې د تائید له پاره د ساینسي علومو دمشاهداتو او تجربو څخه دا ثابتوی چې ښځې او نر د خپل جسماني استعداد او قوت له اړخه یو له بله سره مساوي (Equipotential) دي خو دا خبره چې دهغوې تر منځ دغه ډول برابري شته ددې له پاره کافي نه ده چې د فطرت موخې هم همدا دی چې د دواړو څخه یو ډول کار واخلي ، داسې نظریه قایمول تر هغې درسته نه ده چې تر څو ثابته نه شي چې ددې دواړو جسماني نظام هم یو دي ، په دواړو باندې فطرت د یوه ډول خدماتو بار اچولې دي او ددواړو نفسي کیفیت هم یو شان دي تر او سه چې انسان څومره علمي تجربې کړې دهغو له مخې ددغو درې واړو پوښتنو ځواب منفي په لاس راځي.
د ژویو دعلم (Biology) د څیړنو څخه په ډاګه کیږی چې ښځه د شکل او صورت او دکار د غړو څخه نیولې د جسم د ذراتو او نسیجي حجراتو (Protein Molecules of Tissue Cells) پورې په هر برخه کې له نارینه څخه پوره تو پیر لري ، په هغه وخت کې چې رحم کې د کوچنې صنفي جوړښت (Sex Formation) صورت نیسي نو دهماغه وخته ددواړو صنفونو جسماني جوړښت یو دبل څخه په مختلفه توګه وده کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځي جسماني نظام په داسې ډول جوړيږي چې هغه د کوچني د پيدا کيدو او دهغې د روزنې له پاره تياره وي ، دجنين دمرحلي څخه نيولې د بلوغ تر وخته پورې دهغې د وجود وده دهمدغې وړتيا دتکميل له پاره کيږي او همدغه شي دهغې د راتلونکې ژوند لاره ټاکې.

د ځوانۍ په مرحله کې د مياشتني مرض (حيض) د ورځو لړۍ پيليږي چې دهغې په واسطه دهغې دوجود د ټولو غړو فعاليت تر اغيز لاندې راځي. د ژوې ځيړونکو پوهانو او دغړو پلټونکو د څيړنو څخه دا ښکاري چې دمياشتنۍ ناروغتيا له امله په ښځه کې دغه لاندې بدلونونه منځته راځي.

1. په وجود کې د تودوخې د ساتنې ځواک کميږي په دې خاطر دهغې د وجود څخه تودوخه ډيره خارجيږي او د تودوښې درجه لاندې لويږي.
2. نبض سستيږي ، د وينې فشار کميږي.
3. په (Endocrines) غدو ، (Tonsils) ټانسلونو او (Lymphatic Glands) لمفاتيک غدو کې بدلون را پيدا کيږي.
4. پروټيني تحول (Protien Metabolism) کې کمښت پيدا کيږي.
5. د فاسفيټس او کلورايډونو په وتلو کې کمښت را ځي او هوايي تحول يا (Gaseous Metabolism) کې نزول او انحطاط پيدا کيږي.
6. په هضم کې ګډوډي را منځته کيږي او د غذا د پرو تيني برخې او وازدې په جذبيدو کې کمښت راځي .
7. د تنفس په وړتيا کې لړوالې او د اواز په غړو کې ځانګړي بدلونونه را پيدا کيږي.
8. په غړو کې سستوالې او په احساساتو کې کمښت پيدا کيږي.
9. د ذهن او فکر دمرکز دهم اهنګ (Consentratos) کولو حالت او توانايي کميږي.

دغه بدلونونه يوه صحتمنده ښځه دناروغتيا حالت ته دومره ورنژدې کوي چې په هغه وخت کې د صحت او ناروغتيا تر منځه يو ځرګند خط کښل ستونزمن وي.(۲۳ سلمه) داسې ښځې وي چې مياشتنې ناروغتيا يې پرته له کوم تکليف څخه تيريږي . يو ځل د(۱۰۲۰) ښځو په هکله څيړنه او تحقيق وشو چې دهغوی څخه(۸۴ سلمه) داسې وې چې هغوی ته دمياشتنۍ ناروغتيا په وخت کې دردونه او تر څنګ يې نورې ستونزې هم را پيدا کيدې.

«ډاکټر اميل نووک» چې د ښځينه ناروغيو لوی متخصص دې وايې چې حايضه(دوينې په ناروغتيا ككړې) ښځې په عمومی توګه د لاندې ستونزو سره مخامخ کيږي:

[سردرد ، سترتيا ، د غړو ماتوالې ، عصبي کمزورتيا ، په طبيعت کې تنبلي ، د مثانې نا ارامي ،د غذا د هضم د نضام خرابوالې او په ځينو حالاتو کې قبضيت ، کله کله وچ قي کول.]

يو زيات شمير داسې ښځې هم وي چې د هغوی تيونو کې نرم او نرې درد را ولاړيږی خو کله کله هغه په ډير دورند او سخت درد باندې هم بدليږي ، د ځينو ښځو د (تايي رايډ) غده پرسيږي چې د هغه په واسطه ستونې درنيږي ، ډير وختونه د بد هضمۍ شکايت ترې پيدا کيږی او د تنفس او ساه اخستنې په وخت کې تکليف را پيدا کوي.

«ډاکټر کريګر» چې د څومره ښځو معاينه کړې دهغوی څخه نيمايې داسې دي چې د مياشتنې ناروغتيا په وخت کې د بد هضمۍ څخه ناارامې وي او په اخرې ورځو کې قبضيت ورته پيدا کيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د «ډاکټر کب هارډ» وينا ده چې داسې ښځې ډيرې کمې په نظر راځي چې د حيض په وخت کې ورته کوم تکليف نه وي پيدا شوي. ډيرې داسې هم ليدل شوي چې د سر درد ، سټړتيا ، د نامه لاندې درد او د توکانو په کمښت اخته کيږي. په طبيعت کې يې خرابولاې راځي او زړه يې غوارړی چې وژاړي.
ددې حالاتو په بنسټ دا خبره درسته ده چې د مياشتني ناروغتيا يا حيض په وخت کې ښځه په حقيقت کې ناروغه وي او دا يوه ناروغي ده چې هره ښځه پرې هره مياشت اخته کيږي.
ددغې جسماني بدلونو اغيز د ښځې په ذهني قوت او د غړو په فعاليت هم پرېوځي ، په (۱۹۰۹م) کې «ډاکټر وايسهوسکي (Voicechevsky) » دخپلو پرلپسې او زورو څيړنو څخه دا پايلې ترلاسه کړې چې د حيض په وخت کې ښځې کې د افکارو په تمرکز او د دماغي کارو په څواکونو کې کمښت را پيدا کيږي. «پروفيسور تراچسکاريکي (Krschiskersky) » دخپلو رواني څيړنو په پايلو کې ليکي: چې دحيض په وخت کې دښځې عصبي نظام ډير اشتعال قبلونکې وي. په احساساتو کې يې ناهمواري او سستي را پيدا کيږي. دمرتبو انعکاساتو دمنلو صلاحيت يې کم او ډير وخت له منځه ځي. چې د هغې له مخې دهغې هغه افعال او کړه وړه هم درست نه شي پاته کيداې چې په ورځني ژوند کې يې په خپله کول ، کومه ښځه که د بس کلينره وي دحيض په وخت کې به غلط ټکټ ورکوی او په شميره کې به مترددوي ،د حيض په وخت به ډريوره ښځه خپل موټور ډير په ويره ويره چلوي او په هر موړ کې به د ويرې احساس کوي ، او يوه ټايپسته ښځه به غلط ټايپ کوي او په کلاره به يې کوی، الفاظ به ترې پاته کيږی ، غلطې جملې به جوړوي ، د يوې وکيلې ښځې د استدلال ورتيا سهي نه پاته کيږی او د يوې قضيې په وړاندې کولو کې دهغې ددماغ او ادبياتو دواړو قوت غلطې کوی، د يوې قاضيې ښځې د پوهې او فهم او پريکړې قوت تر اغيز لاندې راځي غرض دا چې په دغه وخت کې د ښځې دماغي اود اعصابو فزيولوژې تر ډيره ځايه پورې سسته اوغير فعاله وي ، دهغې غړی په پوره توګه دهغې د ارادې لاندې حرکت نه کوي ، بلکه يو اضطراري حرکت دهغې په ارادې باندې غالبيږي او دهغې د پريکړې او ارادې قوت زيانمن کوی ، دهغې څخه مجبورانه اعمال صادريږي په دغه وخت کې دهغې دعمل ازادی په خپل ځاې نه پاته کيږي او نه هغه د کم مسؤليت نه دډک کار کولو وړتيا لري.
«پروفيسو لاپنسکي (Lapinsky) » په خپ لکتاب (The Development of Personality in Woman) کې ليکي چې حيض ښځه د خپل عمل د ازادی نه بې برخې کوي ، هغه په دغه وخت کې د اضطراری حرکاتو غلامه وي او په هغې د کار کولو يا نه کولو څواک کمښت مومي. دا ټول بدلونونه په يوې صحتمنده ښځه کې را ځي او په اسانۍ سره پر مخ ځي اود ناروغتيا شکل خپلولې شي ، داسې پيښې په ريکارډ کې ډيرې زياتې دي چې دحيض په وخت کې ښځې د ليونيو په څير وي، په ډيرې وړې خبرې باندې په قهر يږې او وحشيانه او احمقانه حرکتونه کوي ان تردې چې ځينې د ځان وژنې هڅې هم کوي او دا کومه غير معمولي خبره نه ده.« ډاکټر (Kraft Ebing)» ليکي چې: مونږ په ورځنې ژوند کې وينو چې کومې ښځې د نرم مزاج خاوندانې ،د ښه سليقې لرونکې او د نيک خويي مالکانې دي دحيض په وخت کې دهغوي دغه حالت بدليږي او وخت په وخت پرې د توپان په څير را ګرځي. هغه په هره خبره غوريږي. جنګ ته تياره وی او ځان ته ناسته خوښوي ، نوکران ، اولاد او ان تر دې چې ميړه ټول ترې نالانه وی ، هغه د بيګانه خلکو سره هم په ډيره بده توګه ناسته پاسته کوي. او ځينې نورد فن خاوندان د ډيرو څيړونو او تحقيق وروسته دې پايلو ته رسيدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي چې ډېروخت د ښځو څخه جرايم د حيض په وخت کې صادرېږي ځکه چې هغوي په دغه وخت کې تر کنټرول لاندې نه وي ، يو نيکه ښځه په دغه وخت کې غلا کولای شی خو بيا به په خپل دغه عمل باندې ورته شرم ورځی.

«وينبرک (Weinberg) » په خپلو څيړنو او مشاهداتو کې ليکې چې په ځان وژونکو ښځو کې (۵۰ سلمه) داسې دي چې د حيض به وخت کې يې دا کار کړي وي ، په همدې توګه د «ډاکټر کرافټ ايبينګ» نظر دا داې چې که چيرې د بالغو ښځو د جرم په هکله کومه محکمه تحقيق او کار کوي نو ارو مرو دې پلټنه وکړی چې دغه جرم خو دحيض په حالت کې نه دې شوې.

دمياشتنې ناروغی ياحض څخه زيات دحمل وخت د ښځې له پاره ډېر دروند او سخت وي ، ډاکټر (Reprev)ليکې چې د حمل په وخت کې د ښځې د جسم څخه دفضلاتو را وتل ډېر وخت د لوړې وهلو د حالت نه هم په ډېر مقدار سره وي ، په دغه حالت کې د ښځې قوت په هيڅ توګه د جسماني او دماغي کار توان نه لري کوم حالت چې د حيض په وخت کې په ښځه راځي هغه که چيرې په نارينه راشي يا دحمل د وخت نه پرته په بل وخت په ښځه راشي نو بلکل د ناروغتيا حکم به پرې کيږي. د حمل په و خت کې د څو مياشتو له پاره دهغې عصبي نظام مختل وي ، دماغي توازن يې خرابيږي او ټول رواني عناصر يې د پرلپسې بدنظمی په حال کې وی. هغه د ناروغتيا او صحت تر منځ زوړنده وي او يو کوچنې ټکان هغه د ناروغتيا تر مرحلې پورې ورسوي ، د «ډاکټر فشر» ونيا ده چې يوه صحتمنده ښځه هم د حمل په وخت کې په ډېر ستر نفسي کشمکش او نا ارمتيا کې اخته وي ، فکر يې پريشانه وي ، ذهن يې خپور وي ، د شعور ، غور ، تفکر او پوهې صلاحيتونه يې ډېر کم وي ، «هيولاک ايليس» او « البرټ مول» او د ځينې نورو پوهانو ټولو نظر دادې چې دحمل د وخت په اخري مياشت کې ښځه بلکل ددې وړ نه وي چې کوم جسماني يا دماغي کار ترې واخستل شي ، دحمل د وضعې نه وروسته دبې شميره ناروغيو د را پيدا کيدو انديښنه موجوده وي ، د زچګې زخم د هر قسم مکروب د جذبولو له پاره اماده وي.

دحمل دمخه حالت ته د تللو تر وخته پورې په غړو کې يو حرکت پيليږي چې ټول جسماني نظام د ګډوډی سره مخ کوي. که چيرې کومه ځانګړې پيښه و نه شی ، نو بيا هم اصلي حالت ته د ګرځيدو له پاره جسم ته څو اونی په کار دې. په دې تر تيب دحمل دا ستقرار نه وروسته تر يوه کاله پورې ښځه په حقيقت کې ناروغه او يا لږ تر لږه نيمه ناروغه وی او دهغې د کار ځواک د عامو حالاتو په نسبت سم نيمايې بلکه تر نيمايې هم کم پاته کيږی.

بيا د رضاعت يا شيدې ورکولو داسې وخت وی چې په حقيقت کې ښځه دخپل ځان له پاره نه بلکه دهغه امانت(بچي) له پاره ژوند کوی چې فطرت ورته سپارلې دي. دهغې د وجود انرژي د هغې دکوچني له پاره شيدې جوړې ، هغه غذا چې ښځه يې خوري ، دهغې څخه يوازې همدومره دهغې جسم ته ځي چې د هغې د ژوندي پاته کيدو له پاره ورته اړتياوي ، پاته ټوله د شيدو په جوړولو کې مصرفيږي ، له دې وروسته تر اوږدې مودې پورې د کوچنی په پالنه ، ساتنه او روزنه خپله ټوله توجه مرکوز وي.

په اوسني وخت کې د رضاعت يا شيدو ورکولو د ستونزې حل داسې ښوول شوې دې چې کوچنيان په بهرنيو غذاګانو ماړه کړي. خو دا سهي حل نه دې ، ځکه فطرت چې د کوچني د ودې او نمو له پاره کوم وسايل د مور په سينه کې پيدا کړي هيڅ شې د هغې سهي بدل نه شی کيداې. کوچنې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څخه بې برخې کول د ظلم او خپل غرضې پرته نور څه نه دي ، د کوچنیانو ټول ډاکټران په دې خبره یو شوي دي چې د کوچني د سالمي ودي له پاره د مور د شیدو څخه بله ښه غذا نه شته.
که څه هم اوس دکوچنیانو د روزني له پاره د نرسنگ کورونه او روزنتونونه جوړ کړل شوي دي تر څو میندي له خپلو کوچنیانو بې غمه او دکور څخه بیرون کارونو کې مصروفې شي خو په هیڅ نرسنگ کور او یا روزنتون کې د مورني شفقت مثال نه موندل کیږی ، د کوچني والي لومړی وختونه چې کوم محبت او میني ته اړتیا لری هغه دکرایه شوو او مزدورو پالونکو په زړونو او سینو کې کله شته ، د کوچنیانو د روزني دغه نوې لارې چارې تر اوسه د ازمیښت څخه نه دې تیرې شوې. تر اوسه پورې هغو نسلونو میوه نه ده ورکړې چې دکوچنیانو د روزني په دې نوو کارخانو کې تر روزني لاندې نیول شوي ، تر اوسه دهغوې اخلاق د هغوې کړنې د نړۍ تر مخ نه دي راغلې چې ددې تجربې د کامیابۍ او ناکامۍ په هکله نظر ورکړي . لهذا ددې طریقې په اړه به دا دعوا کول مخکې د وخته وی چې نړۍ د مور دغیرې بدیل پیدا کړې. لږ تر لږه دا حقیقت په خپل ځای دې چې د کوچني فطري روزنتون ځای دهغې د مور غیږه ده.
اوس په دې خبره د لږ عقل خاوند هم پوهیږی چې که چیرې د ښځې او نارینه دواړو جسماني او دماغي ځواک او استعداد بلکل مساوي هم وي ، بیا هم فطرت په دواړو باندې مساوی بار نه بار وي. د نسل د پایښت په خاطر د تخم شنیدلو پرته د سړي په غاړه بل کوم کار نه دې ور اچول شوې. ددې وروسته هغه بلکل ازاد دي ، د ژوند په کومه څانگه کې چې هغه غواړی کار وکړی کولاې یې شی.
بر عکس ددې خدمت ټول بار د ښځې په اوږو ور اچول شوې دي ، دهمدې بار د پورته کولو له پاره ښځه دهغه وخته څخه تیارول کیږی چې لا د مور په گیډه کې دغوښې د یوې ټوټې په څیر پرته وي. په دې اساس دهغې د وجود ټول ماشین دهمدې له پاره تیاریږي. په دې خاطر په هغوې باندې د ځوانۍ په ټولو وختو کې دحیض میاشتنۍ ناروغي راځي چې په هره میاشت کې ددریو څخه نیولې تر اوه یا لسو ورځو پورې دوام کوي په دې وخت کې هغوی دکوم لوی مسؤلیت د پورته کولو یا د جسماني او دماغي کار د ترسره کولو له پاره پوره وړتیا نه لري. په همدې اساس هغوې دحمل نه تر مخه او وروسته تر یوه کاله پورې ډیرې ستونزې گالي ، او په حقیت کې هغوی په دغه وختونو کې نیم ځانه اوسي ، همدا راز په هغوې د رضاعت دوه کاله وخت ډیر ستونزمن تیریږی. هغوې پخپله وینه د انسانیت فصل ته وده ورکوی او دخپلې سینې په ویالو هغه خړوبه وی. د نسل د پایښت په خاطر هغه د کوچني لومړني څو کاله په همدا سې تکلیف او ستونزو کې تیروي چې د شپې خوب او د ورځې ارام پرې حراموي ، او هغه خپله ارامتیا ، لطف ،خوښې غوښتنې ، لنډه دا چې هر څه په دغه راتلونکې نسل باندې ځاروي. کله چې دهغې دغه حال وي نو فکر وکړی چې اوس د عدل غوښتنه څه ده ؟ ایا دا عدل او انصاف دی چې د ښځو څخه دهغو فطري مسؤلیتونو د ادا کولو او په ځاې راوړلو غوښتنه هم وشي چې سړې ورسره په کې شریک نه وی، او بیا دهغو تمدني او ټولنیزو مسؤلیتونو بار هم پرې د نارینه و سره برابر وربار کړل شي چې دهغې د ورلو له پاره نارینه د فطرت له لورې د ټولو مسؤلیتونو څخه ازاد پریښوول شوې. هغوی ته وویل شی چې تاسې ټول هغه مصایب هم و زغمې چې فطرت ستاسې په اوږو ایښې دې او بیا زمونږ تر څنگ د ډوډۍ دپیدا کولو ستونزې هم زمونږ سره برابرې پورته کړئ ، سیاست او عدالت ، صنعت او حرفه ، تجارت او زراعت او دامن په

(c) ketabton.com: The Digital Library

قیام او د وطن نه ددفاع په خدمتونو کې هم زمونږ سره برابری شریکې اوسئ. زمونږ په ټولنه کې به زمونږ زړونه هم خوشحالوئ او زمونږ له پاره دعیش و عشرت ، خوښئ او لذت وسایل هم برابروئ ؟ دا په اصل کې عدل نه بلکه تیري او ظلم دې ، مساوات نه بلکه نابرابري ده.

دعدل غوښتنه خو باید داوی چې په هغه چا چې فطرت تر هر څه زیات بار وراچولې په هغوې د تمدن تر ټولو سپک بار ور واچول شي. او په چا چې فطرت هیڅ بار نه دې ورا چولې په هغوې دتمدن تر ټولو درونډ بار وربار کړل شي او هغې ته داهم ور وسپاري چې هغه دې د کورنۍ روزنه او ساتنه هم وکړی.

یوازې دا نه چې په ښځې دکورنه بهر د مسؤلیتونو بار اچول ظلم دې بلکه په حقیقت کې هغه د هغه نارینه ئي خدمتونو د تر سره کولو وړ نه ده چې پورته یاد کړل شول. ددې کارونو له پاره همغسې کار کوونکې موزون کیداې شی چې د کارکولو ځواک یې ثابت وي او په پرلپسې توګه خپلې دندې په پوره اهلیت سره سرته رسوي او په فزیکې او دماغی ځواکونو یې باور کیداې شی خو په هغو کار کوونکو چې تل په هره میاشت کې د یوې کافي مودې له پاره د نه اهلیت او بې کفایتۍ ناروغتیا پرې حمله کوې او دکار کولو وړتیا یې د مطلوبه معیار څخه په مکرره توګه ښکته پریوباسي نو هغه به په څه ډول ددغه مسؤلیتونو بار پورته کړی.

دهغې عسکری ځواک یا بحري ځواک په حال غور وکړئ چې د ښځو څخه جوړ شوې وي ، او د جنګ په وخت کې څو سلمه د میاشتنۍ ناروغتیا له امله د فعالیت توان له لاسه ورکړې ، یو خاص شمیر د ولادت یا کوچنې د زیږدو په حالت کې په شفاخانو کې پرتې وي او یو شمیر د حامله کیدو په اساس دکار وړتیا و نه لري.

د فوځ مثال خو تاسې ویلاې شئ چې هغه د ډیرو سختو دندو د اجرا کولو سره اړیکې لري. خو پولیس، عدلیه ، ادارات ، سفارتي خدمات ، د اورګاډی ، صنعت حرفي او تجارت..... او په دې کې کوم کارونه داسې دي چې په پرلپسې توګه د باور وړ قابلیت او اهلیت ته اړتیا نه لري ؟

نو هغه څوک چې د ښځو څخه د نارینه و کار اخستل غواړی نو دهغوې مطلب شاید دا وی چې یا خو له ټولو ښځو څخه دښځیتوب صفت سلب کړي او په دې توګه انساني نسل ته د پاې ټکي کیږدي. او یا دا چې د هغوې څخه څو فیصده لازما دناښځیتوب د سزا له پاره وټاکي او یا دا چې دتمدن د ټولو معاملاتو د اهلیت معیار د تنزل سره مخ شي. خو که چیري تاسې ددې څخه هر صورت اختیاروي ،خوښځې د نارینه و د کارونو له پاره تیارول د فطرت د غوښتنو پر خلاف کار دي او داسې نه دانسانیت له پاره ګټور دي او نه په خپله د ښځې له پاره. ځکه چې د ژویو د پوهې له مخې ښځه دکوچنې د ساتنې او روزنې له پاره جوړه کړل شوې ،په دې خاطر د رواني علامو په دایره کې هم هغې ته هماغه صلاحیتونه ورکړل شوې چې دهغې د فطري دندې د ادا کولو له پاره ورته اړتیا ده لکه محبت ، همدردي ، مهرباني او زړه سوې ، حساسوالي او جذباتیتوب او څرنګه چې په جنسي ژوند کې سرې ته فعل او ښځې ته دانفعال مقام ورکړل شوې په دې خاطر ښځې ته ټول هغه صفتونه ورکړل شوې چې د هغې د ژوند دغه منفعلانه اړخ کار کولو ته تیار وي. هغه ته د سختۍ او شدت پر ځاې نرمي او نزاکت ورکړل شوې ، هغه ته د اغیزناکه کولو په ځاې د اغیزمن کیدو ، د فعل پر ځاې د انفعال ، د سختیدو او ځنبیدو په ځاې د ټیټیدو اوملایم کیدو صلاحیت ورکړل شوې ، هغوې ته د زړورتوب او جرئت پر ځاې د بې زړه توب او تیښتې خاصیت ورکړل شوې ، ایا ددغه ځانګړتیاو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګ هغه کله هم د دغه کارونو له پاره موزون ثابتيداي شي ؟ او د ژوند په هغه کارونو کې سوبه موندلاي شي چې سختي ، تحکم ، مقابلي او سوړ مزاجۍ ته اړتيا لري ؟او د نرمو جذبو پر ځاې قوي ارادو او پريکنده اراده غواړي ؟ د انساني تمدن په داسې اړخونو کې د ښځې راوړل په خپله د ښځې ضايع کول هم دي او د تمدن د دې اړخونو ضايع کول هم.
په دې کې د ښځو له پاره ارتقا نه بلکه انحطاط دي .د ارتقا معنې دا نه ده چې د چا طبيعي وړتياوی تر فشار لاندې رواړل شي او له منځه يوړل شی او په هغې کې په مصنوعي توګه هغه وړتياوې را پيدا کړل شی چې په فطري توګه په هغې کې نه وې موجود ، بلکه د ارتقا معنې داده چې قدرتې وړتياوو ته وده ورکړل شی هغه را وټوکول شي او ورته د ښه نه د بهتر عمل کولو زمينه برابره کړل شی، په دې کې ښځو ته کاميابی نه بلکه ناکامي ده ، د ژوند په يو اړخ کې ښځې کمزورې دې سرې ځواکمن دی ،خو په بل اړخ کې سړي کمزوري او ښځې ځواکمنې دي ، تاسې ښځې په هغه اړخ کې چې کمزورې دي د سړو سره برابرۍ ته راکاږئ چې طبيعي پايلې به يې دا وي چې ښځې به تل د نارينه و ځخه کمزورې وي تاسې چې هر څومره تدبيرونه وکړئ دا شونې نه ده چې د ښځو له ډلې ځخه ارسطو ، ابن سينا ، کانټ ، هيګل ، شکسپير ، سکندر ، نيپولين ، سيد جمال الدين افغان ، صلاح الدين ايوبی ، نور الدين زنګي او محمد بن قاسم ، سلطان محمود غزنوي.... په څيرو ګړي را پيدا کړئ خو تر ځنګ يې که د ټولې نړې سړي خپل سرونه خوږ کړي نو هغوې به په خپل ټول جنس کې يوه معمولي مور هم پيدا نه شي کړاې.
په دې کې پخپله د تمدن ګټه نه شته بلکه زيان دې ، انساني ژوند او تهذيب ته چې څومره د زيړوالي ، سختۍ او قوت اړتيا ده په هماغه اندازه ورته د رقت ، نرمۍ او لطافت اړتيا هم ده ، لکه ځنګه چې ښه عسکري قوماندانانو ته د بهترينو منتظمينو او اداره چيانو اړتيا ده په هماغه اندازه بهترينو ميندو ، ښه ښځو او کورودانو ته اړتيا ده که د دواړو عناصرو ځخه هر يو ساقط شي نو انساني تمدن ته به يې ډيز زيان رسيږي.
دا هغه ويش دي چې پخپله فطرت د انسان د دواړو جنسونو تر منځ کړې دي. ژويو ، غړيو او رواني علومو ټولو دې لورې ته اشاره کړې چې د کوچني د پيدا کيدو ، او پاللو خدمت ښځو ته سپارل يو داسې پريکنده حقيقت دې چې پخپله په انساني تمدن کې ورته يو دايره ځانګړې کړل شوې ده ، او هيڅ مصنوعي تدبيرونکو لا تر اوسه داسې ځواک نه دې پيدا کړې چې د فطرت دغه پريکړه بدله کړي ، يو صالح تمدن هغه دي چې لمړۍ خو دا پريکړه لکه ځنګه چې ده همغسې و مني اوښځې ته خپل سهي مقام ورکړي او ورته په ټولنه کې د عزت مرتبه ورکړې د هغې تمدني او ګړيز حقوق ورکړي په هغوي يوازې د کورنۍ دمسؤليتونه بار وا چوي او د کورنه بهر مسؤليتونه او دکورنۍ قواميت سړو ته وسپاري ، هغه تمدن چې د دې ويش د له منځه وړلو هڅه وکړي هغه که څه هم په ډاګيزه توګه څه ظاهری پر مختګ کولې شي خو بلاخره د داسې تمدن تباهي يو حتمي امر دي ځکه کله چې پر ښځه باندې د سړې په څير برابر مسؤلتيونه رواچول شی نو هغه بيا د خپل ځان ځخه د فطري مسؤليتونو بار ايسته غورځوي چې پايلې يې نه يوازې د تمدن بلکه دانسانيت بربادي هم ده .که چيرې ښځه دخپل فطري جوړښت په خلاف هڅه وکړي نو تر يوه نه يوه حده پورې د سړې د ټولو کارونو بار په اوږو اخيستې شی خو سړې هيڅکله هم د کوچني دپيدا کيدو او روزلو وړتيا نه شي تر لاسه کولاې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فطرت ددغه ویش د په نظر کې نیولو سره دکورنۍ د تنظیم او په ټولنه کې دښځې او سړي دندې په لاندې توګه ویشل کیدای شي:

1. د کورنۍ له پاره د روزۍ پیدا کول ، دهغه ملاتړ او ساتنه کول ، او د تمدن دمحنت غوښتونکو خدمتون پاې ته رسول د سړي کار دي او د هغې ښوونه او روزنه باید داسې وشي چې هغه ددغو اهدافو د تحقق له پاره ډیر زیات ګټور ثابت شي.
2. د کوچنیانو روزنه ، کورنۍ دندې او دکورنې ژوند نیکمرغي او ارامتیا ، او دهغې ځخه جنت جوړول د ښځې کار دي باید د ښځې د ښې ښوونې او روزنې اهتمام وشي تر څو دهمدې موخو د تحقق له پاره ښه جوګه شي.
3. دکورنۍ د نظم او ډسپلین د ساتلو له پاره یو کس ته د قانوني پولو په داخل کې د حاکمیت پوره واک ور په برخه وي تر څو کورنۍ دخپلسرۍ او اړو دوړ ځخه وساتي.
4. داسې وګړي یوازې سړي کیدای شي ځکه چې دکورنۍ هغه غړي چې دماغي او قلبي حالت یې د میاشتنۍ ناروغۍ په دوران کې ثابت نه پاته کیږي ددا سې واکمنۍ او اختیاراتو د استعمال وړ نه شی ګرځیدای.
5. د تمدن په نظام کې ددغه ویش او ترتیب دځاې په ځاې ساتلو له پاره باید مناسب احتیاطي ترابیرو نیول شي تر څو ساده ډوله او بې عقله خلک د خپلې بې عقلۍ له وجې د نارینه او ښځو دکار او فعالیت د ساحو په ګډولو او مخلوطولو سره د صالح تمدن نظام برباد نه کړي.

انساني تیرو تنې :

په تیرو مخونو کې مو د خالصو علمي څیړنو ، مشاهداتو ، تجربو او دلایلو په مرسته ددې د ثابتولو هڅه وکړه چې که چیرې د انساني فطرت د غوښتنو او د انساني ذهني کمزورتیاو او جسماني جوړښت د دلائلو د لحاظ په ساتلو سره د تمدن یو سهي نظام ترتیب کړل شی نو د جنسي اړیکو تر حده باید دهغې نظام اصول او مبادي څه ډول جوړښت ومومي ؟

په دې څیړنه کې هیڅ غموض نه شته. ټول هغه څه چې ویل شوي علمي ثابت حقایق او د حکمت پخې خبرې دي چې د علم او عقل خاوندان پرې ټول پوهیږي. خو که د انساني عاجزۍ کمال ته وکتل شی او دتمدن هغه نظام چې د انسان په لاسو جوړ کړل شوي ترنظره تیر کړل شي نو دا به را په ډاګه شي چې ددې نظام په یوه اړخ کې هم د فطرت معلومې لاربنوونې او غوښتنې په بشپړ او متناسب ډول په نظر کې نه دي نیول شوي. دا په ډاګه ده چې انسان په خپله د خپل فطرت د غوښتنو ځخه بې خبره نه دي او نه دهغه ځخه په خپله خپل ذهني کیفیات او جسماني ځانګړتیاوې پټې پاته دی ، خو ددې تر څنګ دا حقیقت بلکل ځرګند دي چې تر اوسه پورې هغه د هیڅ کوم داسې معتدل نظام په جوړولو بریالې شوې نه دي چې د هغه په اصولو او مناهجو کې په پوره توازن سره د ټولو فطري غوښتنو ، ځانګړتیاو او د ټولو ګټو او صالحو اهدافو رعایت شوې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقيقت ته د نه رسيدو ريښتوني لاملونه :

د هغې علتونه هماغه دي چې د هغې په لوري مونږ د دې کتاب په لومړيو پاڼو کې يادونه وکړه ، دا د انساني فطرت کمزورتيا ده چې د هغې نظر د کومې مسئلې په ټولو اړخونو باندې احتوې نه کوي ، تل يو اړخ تر نورور زيات د انسان توجه ځان ته را اړوی ، نو کله چې هغه يوې لورې ته مايل شي نو نور اړخونه يې بلکل د نظر نه پټ او غائب شی او يا يې قصدا پرېږدي. د ژوند په ډېرو ورو او وګړيزو چارو کې د انسان دغه کمزوري په ډاګه په نظر راځي ، بيا نو څه ډول شوني ده چې د تمدن او تهذيب دغه پراخه مسايل چې د هغوی څخه هر يو په خپل ځان کې بې شميره پټې او ښکاره څنډې لري ددې کمزورتيا د اغيز نه خوندي پاته شي. د پوهې او عقل په پانګې انسان حتما سرفرازه کړل شوی دی خو عموما د ژوند په معاملاتو کې يوازې عقل دهغې لارښوونه نه شی کولاي. جذبات او ميلانات لومړی هغه يوې خواته وړي بيا چې کله هغه يو خاص لورې ته ځي نو بيا په عقل استدلال کوي او د پوهې نه کومک غواړی. په دغه حالت کې پخپله د هغه پوهه هغه ته د معاملې بل اړخ ور په ګوته کوی او دهغې خپل عقل هغه په يو لور يتوب باندې متنبه کوی. خو بيا هم هغه خپله غلطی نه مني بلکه خپله پوهه او عقل مجبوروي چې د همدغې ميلان د تائيد له پاره دلائل او تأويلات برابر کړي.

څو ښکاره مثالونه :

د ټولنې د کومې ستونزې په هکله چې مونږ بحث او څېړنه کوو ، په هغې کې د انسان همدغه يو اړخيزتوب د پوره افراط او تفريط سره ډاګيزه دي. يوه ډله د اخلاقو او روحانيت په لور دومره را کاږه شوي او تر دې حده پورې غلو کوي چې د ښځې او نر جنسي اړيکې له يوه سره د نفرت وړ عمل بولی. مونږ دغه بې اعتدالی په بودايي ، مسيحي او يو شمير هندو مذهبونو کې کتلې شو او دا دهمغې اغيز دی چې تر اوسه پورې د نړۍ په يوې لوی برخې کې جنسي اړيکو ته په بده سترګه ګوري ، که څه هم هغه د ازدواج په دايره کې وي او يا د هغې څخه بيرون او ازاد اړيکې وي.
ددې پايلې دا شوې چې د دغه ډول آند پيروانو د رهبانيت غيرفطري او غير مهذب ژوند د اختلاف او د نفس د پاکوالي موخه ګڼلې په دې اساس د انسانی نسل ډېرو وکړو ، چې ښځې او نارينه دواړه په کې شامل دي، خپل ذهني او جسماني ځواکونه د فطرت نه په انحراف او يا د فطرت سره په جنګ کې ضايع کړی . او کومو وګړو چې د فطرت غوښتنو ته مثبت ځواب هم ويلې هغه هم په دې آند ،لکه څوک چې مجبوراً خپله کومه ناولې اړتيا پوره کوی. ښکاره ده چې داسې اړيکې نه د ښځې او ميړه په منځ کې محبت او مينه پيدا کولې شی او نه تری کوم صالح او پر مختللې تمدن منځته را تلای شي.
يوازې دا نه بلکه په ټولنيز ژوند کې د ښځې د مرتبې د را پريوستلو مسؤليت هم تر ډېره ځايه پورې د همدغې تش په نامه اخلاقي آند په غاړه دي ، د رهبانيت پالونکو ، جنسي کشش يوه شيطاني وسوسه او د کشش محرکه قوه يعنې ښځه يې د شيطان د ايجنټ تر نامه لاندې و نومولږ او هغه يې د يوه ناپاکه وجود په څير چې د هغې څخه نفرت کول يې ،دهر هغه وګړي له پاره اړين دي چې د نفس پاکولاې غواړی. په مسيحې ، بودايي او هندي کتابونو کې د ښځې په هکله همدا ډول آند موجود دي. او هغه ټولنيز نظام چې د همدې آند په اساس جوړ شوې وي او په هغې کې چې ښځې ته کومه مرتبه ورکړل شوې نو اوس د هغې په هکله انداز لګول کوم ستونزمن کار نه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې برعکس يوې بلې ډلې د انسان د جسماني غوښتنو مراعات کړې خو په هغې کې يې دومره غلو کړې چې انساني فطرت خو پرېږده د حيوانيت غوښتنې او اړتياوې يې هم له آنده غورځولې دي. په غربي تمدن کې دا کيفيت دومره را ځرګند شوې چې اوس يې که د پټولو هڅه هم وکړی نو پټولې يې نشي. دهغوی په قانون کې زنا کوم جرم نه دی البته هغه څه چې جرم ګڼل کيږي هغه جبر او اکراه ده ، يا د کوم بل چا په قانوني امورو کې مداخله کول دي. که دا دواړه خبرې نه وي ، نو بيا زنا (د جنسي اړيکو خپرېدل) په خپل ځاي کوم جنايي جرم نه ، بلکه کوم د شرم وړ اخلاقي عيب هم نه ګڼل کيږي. ځکه چې دا کار لږ تر لږه د حيواني فطرت سره برابردي ، ليکن هغوی ددې څخه پښه وړاندې کيښوده او د جنسي اړيکو حيواني موخې يعني د نسل پيدا ښينت او دهغې پايښت يې هم له نظره و غورځاوه او هغه يې يوازې د جسماني لطف اولذت ذريعه جوړه کړه. دلته يې د رارسيدو سره سم هماغه انسان يې چې په (احسن تقويم) باندې پيدا شوې ، (اسفل سافلين) ته ور ورساوه . تر هر څه لمړی هغه د انساني فطرت څخه په انحراف د حيواناتو په څير جنسي اړيکې اختيار کړی چې د هيڅ تمدن بنسټ نه شی ګرځيدلې. بيا هغه د خپل حيواني فطرت څخه هم انحراف وکړاو ددې اړيکو فطري زيښنه ، يعنې د اولاد پيدا کيدل يې هم بند کړل ، تر څو په نړی کې د هغې د توکم د پاته کيدو په خاطر نسل دنيا ته را نه شی.

يوې ډلې د کورنی اهميت محسوس کړ خو هغه يې ددومره بنديزونو سره را يو ځاي کړه چې وګړي يې په کې را تاو اورا نغښتې پريښود. د نورو دحقوقو او دندو په اجرا کې يې توازن پرې نه ښود . ددې يو ځرګنده نمونه د هندوانو کورنې جوړښت دې. هغوی د ښځې له پاره د ارادې او عمل هيڅ ډول ازادي نه ده ورکړې، په تمدن او اقتصاد کې يې هغوط ته هيڅ ډول حقوق نه دې پريښي ، که هغه پيغله وي نو وينځه ده ،که ښځه وي نو وينځه ده ، که مور وي او که کونډه وی د وينځې حيثيت لري او ان تردې چې د وينځې څخه هم بد تر ژوند لری. دهغې په برخه يوازې ددندو اجرا کول دي ، د حقوقو په کور کې يې ډېر ستر صفر څخه اخوا نور څه نه شته.

په دغه ټولنيز نظام کې ښځه دهماغه لمړی ورځې څخه د يوې بې ژبې ځناور په څير بدليږي تر څو په هغې کې دځان پيژندنی شعور هم را و نه ټوکيږی. پرته له شکه چې ددغې آند په واسطه د کورنی بنسټ ډېر ټينګښت پيدا کړي او د ښځې د سرکشی ټول امکانات يې له منځه وړي ، خو د ټولنې نيمايي برخه يې ذليله او خواره کړې ، دغه ټولنيز نظام په حقيقت کې په خپل جوړښت کې د خرابوالي ډېر خطرناک حالات را پيدا کړي چې پايلې او زيښنې يې اوس هندوان په خپله احساسوي.

يوې بلې ډلې د ښځې د مرتبې د پورته کولو هڅه کړې او هغې ته يې د ارادې او عمل ازادی ورکړې خو په هغې کې يې دومره غلو کړې چې د کورنی پولې يې پرې له منځه وړې . ښځه ، لور او زوې ټول ازاد ، ان تر دې چې د کورنی کوم سر او پالونکې هم معلوم نه وی ، هيڅوک په بل باندې واکمني نه لري ، ميړه د خپلې ښځې څخه د يو ښتنې حق نه لری چې تا شپه چيرې سبا کړه ، د لور نه پلار يو ښتنه نه شي کولې چې ته له چاسره او چيرته ځې ، ميړه او ښځه په حقيقت کې دوه برابر دوستان دی چې د مساوي شرايطو په اساس را يوځاي شوې. يو کور جوړوي چې په هغې کې يې د اولاد حيثيت دهغې کوچنی ډلې د کوچنيو غړو په څير دي. د مزاج او طبيعت يو ډېر کوچني اختلاف هم دغه جوړښت هر وخت د خطر سره مخ کولاي شی ، ځکه چې د اطاعت او فرمانبرداری په څير عنصر ، چې د هر نظم د ځاي په ځاي ساتلو له پاره اړين دي ، په دغه ډله کې بلکل نه شته ، دا هغه غربي ټولنه ده چې دهغې مشران د تمدن او ابادی د اصولو په پوهه کې د پيغمبری دعوه لري. که دهغوې ددې دعوې حقيقت معلومول غواړئ نو د اروپا او امريکا په کومې يوې محکمې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د طلاقو او نکاح یا په کومې محکمې کې د کوچنیانو د جرایمو د قضایاو(**Juvenile Court**) حال په خپله ووينئ. همدا اوس چې د انګلستان د کورنيو چارو وزارت په دې هکله کومه شمېره خپره کړې د هغې څخه را په ډاګه کېږي چې په کم عمره نجونو او هلکانو کې د جرایمو شمېره ورځ په ورځ زیاتیږي او د هغې علت يې دا بيا ن کړي دي چې د کورنۍ ډسپلین او نظم و ضبط کمزوري شوي. په دې هکله د (۱۹۳۴م **Blue Book of crime statistics for** کتاب و ګورئ).

په انسان او یا په ځانګړې توګه د ښځې په فطرت کې چې د شرم او حیا کومه ماده ځای پر ځای کړای شوې ده په هغې د پوره پوره پوهیدو او عملاً په لباس او ژوند دود کې په واقعي ډول د هغې په پلې کولو کې هيڅ انساني تمدن بريالي شوې نه دی ، شرم او حيا د انسان او په ځانګړې توګه د ښځې د بهترينو صفاتو نه شميرل کيږي. خو په لباس او ټولنيز ژوند کې د هغه را منځته کيدل د کومې عقلي طريقي او يا بهترينو اصولو له مخې نه دي شوي ، د ښځې د ستر صحيح حدود ټاکل او په پوره توګه د هغه د خوندي پاته کيدو له پاره هيچا هم کوښښ نه دی کړی ، د ښځې، او نر لباس او د هغوی په ادآبو او کړو وړو کې دحيا کولو له پاره هيڅ ډول اصول نه دي ټاکل شوي. په معاشرت کې ښځه او نر ، ښځه او ښځه ، نارينه او نارينه ، تر منځه د حجاب له پاره مناسبه او معقوله حد بندی نه ده شوي ، د تهذيب او عامه اخلاقو له آنده چې دا خبره څومره مهمه ده نو په هماغه اندازه ورسره د تغافل نه کار اخيستل شوي ، دهغې څخه يې څه رسم و رواج ته پرې ايښې ، حال دا چې رسم و رواج د ټولني د حالت د بدليدو سره بدليدونکي شې دي. او څه يې د خلکو د شخصي غوښتنو پورې تړلي. حال دا چې نه د شرم او حيا د جذبې له مخې ټول وګړي يو شان دی او نه هر وګړې د سليم ذوق او انتخاب سهي قوت لري چې د خپلې همدې جذبې په واسطه په خپله ځانته کومه مناسبه طريقه اختيار کړي.

ددې پايلې دا شوې چې د مختلفو ډلو ټپلو په کاليو او ګډ ژوند کې د حيا او بې حيايې يو عجيب ګډون تر نظره کيږي چې په هغې کې کوم عقلي مناسبت ، يو شان والي ،برابري او يا د څه اصولو پابندي نه تر ستر ګو کيږي. په شرقي هيوادونو کې دا شيان تر يوه حده پورې محدود دي. خو د غربي ولسونو په کاليو او معاشرت کې چې کله د بې حيايي عنصر ډير زيات و غوړيد ، نو هغوي له يوه سره د شرم او حيا ريښې غوڅې کړې. د هغوي نوې آند دادې چې په اصل کې شرم و حيا کومه فطري جذبه نه ده بلکه دا جذبه يوازې د لباس اغوستني عادت را پيدا کړي ، د عورت پټول اوحيا درلودل د اخلاقو پر ښايست پورې هيڅ اړه نه لری بلکه دا په حقيقت کې د انسان دجنسي غوښتنو د تحريک او را پاروونکو عواملو څخه يو عامل دي. [دا هماغه نظر دې چې(**wester marck**) په خپل کتاب(**The history of Human marriage**) کې کښلې دې]

د بې حيايې د همدغې فلسفي عملي تفسير هغه نيم لوڅ لباس ، د جسماني ښايست مقابلې ، لوڅه نڅا ، لوڅ عکسونه په سټيجونو باندې د فحاشۍ مظاهرې او عريانۍ په لور چټکه ځغاسته ، يوازې د حيوانيت په لور د انسان ورتګ دې او همدغه بې اعتدالي د مسئلې په بل اړخ کې هم تر سترګو کيږي.

هغو چې اخلاق او عصمت ته اهميت ورکړې هغوی د ښځې ساتنه د يوه روح لورنکې ، عقل او پوهې لورنکې او يوه ژوې په څير نه بلکه د يوه بې روحه زيور او د يوه ارزښتناکه کانۍ په څير کړې او د هغې د ښوونې او روزنې اړتيا يې له يوه سره له نظره غورځولې. حال دادې چې د تمدن او تهذيب د ښه والي له پاره د ښځې ښوونه او روزنه هم همدغومره اهميت لري لکه څومره يې چې د سړي په هکله لري. خو هغوی چې د ښوونې او روزنې اهميت احساس کړې نوبيا يې د اخلاقو او پاک لمنۍ اهميت له نظره غورځولې او د يو بل حيثيت څخه يې د تهذيب د له منځه وړلو له پاره لاره جوړه کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومو وګړو چې د فطرت د ویش ساتنه کړې هغوی د تمدن او ټولنې په خدماتو کې یوازې د کور د ادارې او دکوچنیانو د روزنې مسؤلیت د ښځې په غاړه اچولې او په سړي یې د روزۍ د لاس ته راړلو مسؤلیت وربار کړې ، خو په دې ویش کې یې هم توازن و نه شو ساتلای ، هغوی د ښځې څخه ټول مالي حقوق سلب کړل ، په وراثت کې یې د هر ډول حق څخه بې برخې کړه ، د ملکیت ټول حقوق سړي ته منتقل شول او په دې توګه یې په اقتصادی اړخ کې ښځه بې لاسه او بې پښو کړه ، د ښځې او نر تر منځه یې اړیکې په واقعیت کې د بادار او وینځې تر منځ اړیکې وګرځول ، ددوی په مقابل کې یوه بله ډله را پورته شوه ،هغوی د بې انصافۍ د له منځه وړلو تکل وکړ او ښځې ته یې د هغې د تمدني ، ټولنیزو اومالي حقوق د اعاده کولو اراده وکړه خو دا وګړي د یوې بلې غلطۍ مرتکب شول ، دهغوی په ذهنونو باندې د مادیت غلبه وه په دې خاطر هغوی ښځه د اقتصادي او تمدني غلامۍ نه دخلاصون معنې دا وګڼله چې هغه دې هم د سړي په څیر د کور یو ګټور وګړې شي او د ټولنې د ټول مسؤلیتونو په پورته کولو کې د سړې سره برابره ونډه ولرې. د مادیت له آنده په دې طریقه او لاره کې ډېر جذابیت پروت و ځکه چې په دې تر تیب نه یوازې د سړي په اوږو بار سپک شو ، بلکه د مالی وسایلو او د دولت د لاسته راوړو او د عیش او عشرت د وسایلو په برابرولو کې دوه برابره ډېروالې راغې ، ددې نه اخوا د ولس د عمراني او اقتصادي چارو دپر مختللو له پاره دوه دوه لاسونه اودماغونه زیات کړل شو ، او په دې ترتیب د تمدن په ارتقاء کې ډېر تیزوالې پیدا شو.

خو دمادي او اقتصادي اړخونو په لور ددومره زیات میلان پیدا کیدلو پایله دا شوه چې نور اړخونه چې اهمیت یې ددې اړخ څخه په هیڅ ډول کم نه دې دهغوی د سترګو نه پناه پاته شو او ډېرهغه اړخونه چې هغوی پرې پوهیدل هم ، قصدا یې پرېښودل. د فطرت د قانون په پوهیدو سره سره چې د هغوی خپلې علمي څیړنې پرې ګواهي وایې بیا هم هغوی دهغې په خلاف قدم واخیست ، هغوی د ښځې سره د انصاف اوعدل کولو دعوه وکړه خو په حقیقت کې د بې انصافۍ لورې ته ولاړل هغوی ښځې ته د برابرۍ د ورکولو دعوه وکړه مګر په حقیقت کې یې نا برابري منځته راوړه چې ثبو ت یې په خپله دهغوی په علومو او فنونو کې تر لاسه کیږي.

هغوی د تمدن او تهذیب اصلاح کول غوښتل خو په واقعیت کې یې دهغې د تخریبولو او له منځه وړولو له پاره ډېر ویروونکې اسباب او وسایل تیار کړل چې تفصیلا یې په خپله د همدې بیان کړل شوو پیښنو او پخپله د همدوې په واسطه د تیار کړل شوو شمیرو د مخې را څرګندیږي.

ښکاره ده چې هغوی ددې فعالیتو څخه بې خبره نه دې لیکن لکه څنګه چې مونږ مخته بیا کړل دا د انسان کمزورتیا ده چې هغه پخپله دخپل ځان له پاره د قانون په جوړولو کې د ټولو مصلحتونو د اعتدال او تناسب لحاظ نه شي ساتلای. هغوی د نفس د غوښتنو له مخې په افراطی توګه په یوې لورې لاهو کیږی او کله چې لاهو شی نوبیا ډېرې ښیګڼې دهغه له نظره پټې پاته کیږی او د نورو ډېرو ښیګڼو اوحقیقتونو د کتلو او پوهیدو تر څنګ دهغوی په لور دلیدلو څخه سترګی پټوي.

ددغه قصدي او ارداي ړوندوالي ښه ثبوت به مونږ ددې نه زیات بل پیدا نه کړو لکه څنګه چې ددوی دخپل یو ړوند آندي لیکنه دلته را نقل کړو. د روس نامتو ساینس پوه انتون نیملوف(Anton Nemilov) چې یو پوخ کمونست دې په خپل کتاب [(The biological Tragedy of Woman)چې ددغه کتاب انګلیسي ژباړه په لندن کې په ۱۹۳۲م کال کې شوې]د ساینسي تجربو او مشاهدو له مخې د ښځې او نارینه تر منځ د فطري نابرابرۍ په ثابتولو کې نژدې دوه سوه پاڼې توري کړې خو بیا پخپله د همدې ساینسي څیړنې وروسته لیکي چې:[نن سبا که دا وویل شي چې ښځې ته د تمدن په نظام کې محدود حقوق ورکړل شوي نو ډېر خلک به دهغې تائید وکړي. مونږ په خپله ددې وړاندیز سخت مخالف یو ، مګر مونږ خپل نفس باید په دې ونه غولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د ښځي او نر ترمنځ په عملی ډګر کي مساوات پيدا کول ساده او اسان کار دي. د نړۍ په هيڅ ځاي کي د ښځي او نر د مساوات له پاره دومره هڅي نه دي شوي لکه څومره چي په روسيه کي شوي دي. په هيڅ ځاي کي په دي هکله دومره د تعصب نه پورته او فياضت نه ډک قوانين نه دي جوړ شوي لکه څومره چي په شوروي کي جوړ شوي. خو ددي هر څه سره سره واقعيت دادي چي په کورنۍ کي د ښځي په حالت او حيثيت کي ډير لږ بدلون راغلي نه يوازي په کورنۍ کي بلکه په ټولنه کي هم.](۷۲ مخ)

[تر اوسه پوري د نر او ښځي ترمنځ د نابرابرۍ تخيل ، نه يوازي په هغه طبقو کي چي په ذهني توګه کمزوري دي ، بلکه د شوروي اتحاد د لوړو اوروښانفکرو اقشارو ترمنځه هم همدا تصور او په خپله په ښځو کي ددي تصور اغيز دومره زور پروت دي چي که چيري د هغوي سره د برابرۍ سلوک وکړاي شي ، نو هغوي هغه د سړي د مرتبي نه ډير ښکته ګڼي ، بلکه هغه د سړي په کمزورۍ او نه سړيتوب حمل کوی ، که چيري مونږ په دي هکله د کوم ساينس پوه ، کوم مصنف ، کوم شاګرد ، کوم تاجر ، يا د کوم پوخ کمونسټ د افکارو په لټه کي شو نو ډير ژر به دا حقيقت مونږ ته را په ډاګه شي چي هيڅکله هم هغوي ښځه د خپل ځان سره برابره نه ګڼي. که چيري د اوسنۍ زماني کوم ناول ولولئ ، که څه هم هغه دکوم ازاد فکره ليکوال له خوا ليکل شوي وي، خو په ډاډمنه توګه به په هغي کي په يو ځاي نه يو ځاي کي داسي جملي راغلي وي چي د ښځي په هکله به په کي د هغي تخيل چغلي کړي وي.](۱۹۵/۱۹۴ مخونه).

ددي علت دادي چي دلته انقلابي اصول د يوه ډير مهم حقيقت سره ټکر خوري ، يعني ددي حقيقت سره چي د بيولوژۍ (Biology) له نظره د دواړو جنسونو ترمنځه برابري نه شته او په دواړو برابر بار او مسؤليت نه دي اچول شوي. اوس که دغه لاندي اقتباس ولولئ نو بيا په خپله تري نتيجه واخلئ.

«رښتيا خبره خو داده چي په ټولو کارکونکو (Workers) کي د جنسي ګډوډۍ (Sexual Anarchy) ننبي را بر سيره شوي دي ، دا دخطرنه ډک حالت دي چي د سوسياليست نظام د تباه کولو او له منځه وړلو اخطار ورکوي ، دهري ممکني لاري څخه يي بايد مقابله وشي ځکه چي په دي محاذ جنګ کول ډير ستونزمن کار دي. زه دداسي پيښو په زرګونو نمونې وړاندي کولي شم چي تري دا په ډاګه کيږي چي شهواني خپل سري (Sexual Licentiousness) نه يوازي په ناپوهه خلکو کي بلکه د کارګرانو په لوړو تعليم يافته وګړو کي چي د پوهي له اړخه پوره رسيدلي دي ،هم خپره شوي.»

دغه عبارت په خپله ددي ګواه دي چي له يوه اړخه پخپله اعتراف کوی چي د ښځي او نر ترمنځه فطرت پخپله مساوات نه دي پيدا کړي. په عملي ژوند کي هم د مساوات د راپيدا کولو هڅي نه دي بريالي شوي او ترکومه حده پوري چي د فطرت سره په جنګ جګړه کي دغه ډول مساوات هم جوړ کړل شوي دي دهغي زيښنه داشوه چي د فحاشۍ يو ستر سيلاب راغلي چي د ټولني ټول نظام يي د خطر سره مخامخ کړي دي د بله اړخه دا دعوه چي په ټولنيز نظام کي دښځي پر حقوقو هيڅ ډول بنديزونه بايد و نه لګول شي او که چيري داسي وشي نو مونږ يي مخالفت کوو ددي نه اخوا ددي امر بل څه ثبوت نه شته چي انسان جاهل نه دي بلکه دعلم ، پوهي او عقل خاوند او دهر څه څخه باخبره د خپل نفس د غوښتنو داسي غلام دي چي د هغي له مخي خپلي علمي څيړني هم باطلوي او د خپلو تجاربو او مشاهداتو نفي کوی. هري لوري ته خپلي سترګي تري او يوازي د نفس د غوښتنو تابع اوپه دي لاره کي تر انتها پوري ځان رسوي. خو ددي افراط په خلاف دهغوي خپلو علومو ډير قوي دلايل وړاندي کړي ، که څه هم غوږونه يي څومره واقعات واوری او سترګي يي هر څومره ناوړه نتايج ووينې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

[افرأيت من اتخذ الهه هواه و أضله الله علي علم وختم على سمعه و قلبه و جعل على بصره غشاوة فمن يهديه من بعد الله افلا تذكرون (الجاثيه ۲۳)]
«نو ايا تا كله دهغه چا په حال باندې غور كړى دى چې هغه خپلې نفسي غوښتني خپلې معبودې و گرځولې، او الله هغه له علم او پوهې سره په گمراهۍ كې و غورځاوه ا و دهغه پر زړه ، او غوږونو باندې يې مهر وواهه او دهغه پرسترگو يې پردې و غوړولې ؟ له الله نه وروسته اوس بل څوک دى چې هغه ته هدايت وكړى ؟ ايا تاسي څه درس نه اخلئ؟»

د اسلامي قانون د اعتدال څرنگوالي:

دبې اعتدالۍ او د افراط او تفريط په دې نړۍ كې يوازې يو ولسي نظام شته چې په كې په پوره توگه اعتدال او برابري موندل كيږي. په هغې كې د انساني فطرت ټول اړخونه ان تر دې چې دهغه ډير پټ اړخ هم رعايت شوي دي. د انسان جسماني جوړښت او دهغې حيواني غوښتني او دهغې انساني خوې او دهغې نفسی ځانگړتياوې او فطري بلنو په اړوند د ډيرزيات مكمل او تفصيلي علم څخه كار اخيستل شوي دي. دهغې د هر يو شيز د پيدا ينبت څخه چې د فطرت كوم هدف دې نو هغه يې په پوره كمال د يوه سره دهمدې لارې پوره كړې دې او بل هيڅ كوم مقصد تري كه څه هم ډير كوچني وي نه زيانمن كيږي. او بالاخره دغه ټول اهداف يو ځاي د هغې لوې هدف د لاسته راوړو او پوره كولو له پاره بسپنه كونكوې ثابتيږى چې پخپله د انسان د ژوند اخري هدف دي. دغه اعتدال ، توازن او تناسب دومره مكمل دي چې هيڅ انسان يې دخپل عقل او هڅو په واسطه منځته نه شي راوړې. دا په داسې حال كې چې دا ناشوني ده چې د انسان په لاس په جوړو شوو قوانينو كې به په هيڅ ځاي كې خامي نه وى ، دا نه يوازې نا شوني بلكه بلكل ناممكن ده . په خپله د قوانينو جوړول خولا پريږده ، يو معمولي انسان ، تر څو چې د فوق العاده سليم طبيعت خاوند نه وي، د دغه معتدل او متوازن او د حكمتونو ډك قانون په حكمتونو باندې په پوره توگه پوهيداې هم نه شي. اوبيا هغه چې په كلونو كلونو يې علوم او تجربې نه وي تر لاسه كړې او بيا په كلونو كلونو يې غور او فكر پرې نه وي كړې، دا حقيقت درک كولاي هم نه شي. زه ددې قانون تعريف له دې امله نه كوم چې ما په اسلام ايمان راوړې بلكه په اصل كې ما په اسلام په دې خاطر ايمان راوړې چې ما ته په اسلام كې پوره توازن ، كامل تناسب او د قوانينو سره يو شي والي په نظر را ځي چې په ليدلو يې زما زړه گواهي وركوي چې په يقين سره ددې قانون جوړونكې د ځمكې او اسمانونو خالق او په پټه او ښكاره هر څه پوه دې او حق هم همدا دې چې په مختلفو اړخونو كې ښوييدلې او لاهو شوي انسان ته د عدل او برابرۍ نيغه لاره هماغه ښوولې شى.
[قل اللهم فاطر السماوات والارض عالم الغيب و الشهادة آنت تحكم بين عبادک في ما كانوا فيه يختلفون (الزمر ۴۶)]
(ووايه ، اى الله ! د اسمانونو او ځمكې پيدا كوونكيه ! په پټ او ښكاره باندې پوهيدونكيه ، همدا ته به د خپلو بندگانو په مينځ كې دهغه څه په هكله فيصله وكړې چې هغوي په كې اختلاف كوي)

داسلام ټولنيز نظام

1. اساسي نظريات:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام د ځانګړتیاو څخه یوه داده چې هغه د خپل قانون په حکمت پخپله رڼا هم اچوی ، په ټولنه کې د ښځې او سړي ترمنځ د اړیکو د ټینګولو له پاره چې کوم قانون اسلام وړاندې کړې د هغې په هکله پخپله اسلام مونږ ته وایې چې د هغې قانون بنسټ د حکمت په څه ډول اصولو او د فطرت په کومو حقیقتونو ولاړ دې.

دزوجیت اساسي مفهوم:

په دې لړ کې تر ټولو لومړی هغه حقایق چې په ډانګ پیلې توګه په قران کریم کې بیان شوې هغه دادي:

(و من کل شيءٍ خلقنا زوجین لعلکم تذکرون)[الذاریات ۴۹]

(او مونږ د هرشې جوړې پیدا کړې دې ښایې تاسې پند واخلئ]

په دې قرانی ایت کې د زوجیت د قانون (Law Sex) د هر اړخیزتوب لورې ته اشاره شوې ، د نړۍ پیدا کونکې پخپله ،دغه راز په ډاګه کوي چې د هغه د کائیناتو دغه ټول ماشین د زوجیت(Pairs) په قاعدې باندې جوړ کړل شوې دې او څومره کارخانې چې تاسې په نړۍ کې وینئ دا ټولې د جوړو (Pairs)د تزویج یوه کرشمه ده.

اوس په دې غور وکړئ چې زوجیت وایې څه ته؟ زوجیت په اصل کې دادې چې په یوه څیز کې فعل وې او په بل کې قبول او انفعال ، په یوه شې کې اغیزوې او په بل کې اغیزمن کیدل. همدغه فعل او انفعال ، اغیز او اغیزمن کیدل ، د فاعلیت او قابلیت اړیکې ددوو شیانو ترمنځ د زوجیت اړیکې دې ، ددې اړیکو په واسطه ټول ترکیبات جوړېنت مومی او د همدغې ترکیباتو څخه د پیدا ینبت ټوله کارخانه چلیږي. په کائناتو کې چې څومره شیان دې هغوې ټول په خپله طبقه کې زوج اوزوج ، او جوړه جوړه پیدا شوې دې او دهرو دوو میړه او ښځو ترمنځ په اصلې او اساسې حیثیت سره د زوجیت اړیکې شته چې یو فاعل دې او بل قابل او منفعل. که څه هم د مخلوقاتو په هره طبقه کې ددې اړیکو کیفیت مختلف وې مثلا یو زوجیت هغه دې چې په احادو او عناصرو کې موندل کیږي ، بل هغه دې چې په مرکباتو کې پیدا کیږي او بل هغه دې چې په نملرونکو اجسامو کې په نظر را ځي ، او بل هغه دې چې په حیواناتو کې موجود دې ، دغه ټول زوجیتونه د نوعیت ، کیفیت او فطرې مقاصدو له اړخه یو د بل سره تو پیر لرې خو اصل زوجیت په ټولو کې هماغه یو ډول دې .په هر نوع کې ، هغه که د هرې طبقې پورې مربوط وې ، د فطرت اصل مقصد یعنې د ترکیب واقع کیدل ، او د ترکیب د شکل د لاسته راوړلو له پاره دې ته اړتیا ده چې د میړو او ښځو څخه په یوه کې د فعل قوت وې او په بل کې د انفعال.

د پورتنې ایت د دغه مفهوم د پوهیدونه وروسته له هغه څخه د زوجیت د قانون درې لومړنې اصول ثابتیږي .

لمړی: د هغې فارمول له مخې چې الله جل جلاله ټول کائنات پیدا کړي او کومه طریقه یې چې د خپلې کارخانې د پرمخ بیولو ذریعه ګرځولې هغه هیڅکله هم نه شې کیداې چې ناپاکه او ذلیله وا وسې بلکه هغه د خپل اصل له مخې ډیره پاکه او محترمه ده او همداسې باید واوسې. د کارخانې مخالفین هغه ګنده او د نفرت وړ ګڼلې شې، ډه ډه ورڅخه کولاې شی ، مګر پخپله د کارخانی صانع او مالک هیڅکله هم دا نه غواړی چې دا کار خانه بنده شې ، دهغې منشاء خو داد ه چې ددې ماشین ټولې پرزې کار وکړې او د خپلې برخې ټول کارونه سرته ورسوي.

دوېم: فعل او انفعال دواړه ددې کارخانې د چلولو له پاره یو شان اړین دي ، د فاعل او منفعل دواړو وجود په دې کارخانې کې یو شان اهمیت لرئ ، نه د فاعل په فعلې حیثیت کې کوم عزت دې او نه د منفعل په انفعالي حیثیت کې کوم ذلت . د فاعل کمال دادې چې په هغې کې د فعل قوت او د فاعلیت کیفیات موجود وې تر څو هغه د زوجیت د فعلې اړخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار په ښه توګه تر سره کړي او د منفعل کمال دادي چې په هغې کې انفعال او د انفعالیت کیفیت موجود وي تر څو هغه د زوجیت د انفعالي او قبلولو د اړخه خدمت په ښه توګه تر سره کړي.

د یوه معمولی ماشین پرزې هم که کوم وګړي د هغې د اصلي ځایه څخه لرې کړي او د هغې څخه هغه کار اخیستل وغواړي چې هغه د هغې کار له پاره جوړې شوې نه وي نو د غسې وګړي احمق او جاهل ګڼل کیږي. اول خو هغه ته په دغه ډول هڅه کې کوم بریالیتوب نه تر لاسه کیږي او که چیرې هغه ډیر زور و لګوي نو همدومره به وکړي چې ماشین به مات کړي.

همداسي حال د زوج فاعل ،د زوج منفعل په ځاې ، یا دزوج منفعل د زوج فاعل پر ځاې د اېښوولودې. داسې فکر او هڅه کولې شی چې د بریالیتوب په هیله د نور حماقت ثبوت هم وړاندې کړي ، خو ددې ماشین جوړونکې هیڅکله داسې نه کوي ، هغه د فاعل پرزې د فعل په ځاې کې ږدی او په همدغه حیثیت سره د هغې روزنه کوي ، او د منفعل پرزې د انفعال په ځاې کې ږدي او د هغې د انفعالي استعداد روزنه کوي.

دریم –فعل په خپل ذات کې په قبول او انفعال باندې یو ډول برتري لري. دا برتري په دې معنې نه ده چې په فعل کې عزت دې او په مقابل کې یې انفعال ذلیل ګڼل کیږی ، بلکه فضیلت او برتری یې په اصل کې د غلبې او قوت او اغیز په معناو ده ، کوم شې چې په بل شی باندې فعل کوي هغه په دې خاطر پرې کوي چې هغه پرې غالب وي ، د هغې په مقابل کې طاقتور دې او په هغې د اغیز کولو قوت لري او هر هغه څه چې ددغه فعل اغیز قبلوی او د هغې څخه منفعل کیږی د هغې د قبول او انفعال علت دا ګڼل کیږی چې هغه مغلوب دې ، د هغې په مقابل کې کمزوری دې او د اغیزمن کیدو استعداد لری.لکه څنګه چې د فعل د واقع کیدوله پاره د فاعل او منفعل دواړو وجود یو ډول ضرور دې نو په دې توګه دا هم ضروري ده چې په فاعل کې غلبه او داغیز قوت موجود وي او په منفعل کې د مغلوبیت د منلو اغیز او استعداد . ځکه که دواړه په یوه وخت کې یو شان وي او یوته په باندې غلبه نه وي وریه برخه. نو د هغې څخه یو هم دبل اغیز نه شي منلای او فعل بلکل نه واقع کیږي ، که چیرې په رخت او تیږه کې هم همغسې سختي وي لکه په ستنه کې چې شته نو بیا د ګنډلو فعل نه تر سره کیږي ، که چیرې په زمکه کې نرمي نه وي چې د یوې او یوم غلبه و مني نو بیا خو زراعت او کور جوړونه ناممکن ګرځي.

یعنې په نړۍ کې چې څومره افعال واقع کیږي ، د هغوي څخه به تر هغه وخته یو هم واقع نه شی چې د یوه فاعل په مقابل کې یو منفعل نه وي او منفعل د زوج فاعل داغیز نه د مغلوبیدو صلاحیت و نه لري. په میړنو او ښځو کې د فاعل زوج د طبیعت غوښتنه داده چې په هغې کې غلبه ، قوت او تحکم وي ، چې ورته نارینتوب او مردانګي وایې ، ځکه چې د یوې فعلي پرزې په حیث دخپل خدمت په تر سره کولو کې هغه ته همداسی کیدل په کار دي. خو ددې برعکس د منفعل زوج د انفعالي فطرت غوښتنه داده چې په هغې کې نرمي او نزاکت او لطافت او اغیزمن کیدل موجود وي چې ورته ښځیتوب ، یا نسائیت یا نسوانیت ویل کیږي . ځکه چې د زوجیت انفعالي اړخ د همدغه صفاتو په واسطه سوبمن کیږي. هغه وګړي چې په دغه پټه او راز نه پوهیږي نو هغوي یا د فاعل ذاتي فضیلت د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزت هم معني اخلي او منفعل په خپل ذات کې ذليل ګڼي ، او يا له يوه سره د هغه فضيلت ځخه په انکار کولو سره په منفعل کې هم د هماغسې صفاتو د را پيدا کولو هڅه کوي چې په فاعل کې موجود وي. خو هغه انجنير چې دغه واړه پرزې يې جوړې کړې دي هغه يې په دې ماشين کې داسې نصب کړي چې د عزت له اړخه دواړه يو شان او د روزنې او هدف له اړخه دواړه برابري مګر د فعل او انفعال په طبيعت کې چې د غالبيت او مغلوبيت غوښتونکې دي په کې را ځرګند شي ، تر څو دزوجيت منشاء او موخې پوره کړاي شي ، نه دا چې دواړه داسې کانې و ګرځي چې ماتيدې خو شی خو په خپلو کې کوم امتزاج او يا کوم ترکيب قبلولاې نه شي. دا هغه اصول دي چې د زوجيت د لمړنې مفهوم ځخه تر لاسه کيږی. يوازې د يو مادي موجوديت او وجود په حيث د ښځې او نر زوج کيدل ددې غوښتنه کوی چې د هغوې په اړيکو کې دا اصول مراعت کړل شی لکه چې په مخته تګ سره به تاسې ته په ډاګه شي چې د اسمانونو او ځمکو پيدا کوونکې چې د معاشرت کوم قانون جوړ کړی په هغې کې ددغه درې واړو اصولو پوره پوره رعايت شوې دې.

د انسان حيواني فطرت او دهغې غوښتنې:

اوس يو قدم نورهم مخته ولاړ شئ ، د ښځې او نارينه وجود يوازې يو مادي وجود نه بلکه حيواني هم دې. نو په دې حيث سره به، دهغوې يو د بل زوج کيدل د څه شی غوښتنه کوي ؟

قران فرمايې: [..... ۚ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ۖ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ .... ﴿١١﴾ «الشورا١١-»]

[الله تاسې ته پخپله ستاسې ځخه جوړې پيدا کړي او په حيواناتو کې يې هم جوړې پيدا کړي ، تر څو په دې توګه تاسې د ځمکې پر مخ خپاره کړي]

او په بل ځاې کې فرمايې چې:

[نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ..... ﴿٢٢٣﴾ (البقرة ٢٢٣)] [ستاسې ښځې ستاسې فصلونه دي]

په لمړې آيت کې يې د انسان او حيوان دواړو د جوړو د جوړولو يو ځاې يادونه وکړه او دهغې ګډ مقصد يې دا بيان کړ چې دهغې د زوجي اړيکو ځخه د تناسل لړۍ جاري وي. په دوهم آيت کې يې انسان د حيوان ځخه جدا کړ او دا يې په ډاګه کړه چې د حيواناتو په ډلو کې ددغه ځانګړې نسل په ميره او ښځه کې د فصل او دهقان په څير اړيکې شتون ولري . دا يو بيا لوژيکې حقيقت(Biological fact) دې. د بيولوژۍ له آنده غوره تشبيه چې ښځې او نارينه ته کيداې شي هغه همدا ده. ددغې دواړو آيتونو ځخه درې نور اصول را په ډاګه کيږی.

۱: الله تعالي د ټولو حيواناتو په څير دانسان جوړې هم ددې مقصد له پاره جوړې کړې دي چې د هغې د جنسي اړيکو ځخه انساني نسل دوام پيدا کړي. دا د انسان د حيواني فطرت غوښتنه ده چې رعايت کول يې اړين دي. الله جلا جلاله انساني نسل ددې له پاره نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیدا کړي چې د هغې څو وکړي په ځمکه باندې د خپل نفس پالنه وکړي او بس له منځه ولاړ شي . بلکه د هغې اراده د یوه ټاکلي وخت پورې د انساني نوع پایښت دي . د دې تر څنګ یې د انسان په حیواني فطرت کې جنسي میلان په دې خاطر پیدا کړې چې د هغې له مخې میړه او ښځه یو له بله سره یو ځای شي او د الله تعالی د ځمکې د ابادۍ له پاره د نسل د پیدا کیدو لړۍ جاري و ساتي. هغه قانون چې د الله تعالی له اړخه راغلي هیڅکله هم جنسي میلان له منځه وړونکي او فناکونکي نه شي کیدای او نه د هغې څخه د نفرت او د مکمل لرې والي تعلیم ورکوونکي کیدای شي. بلکه په هغه کې یې په لازمي توګه دومره ځای ایښې دې چې انسان د خپل فطرت د غه غوښتنه په ښه توګه پوره کړای شي.

۲: ښځې او نر ته د فصل او دهقان په څیر د مشابهت دورکولو څخه دا په ډاګه کیږي چې د انساني جوړې « میړه او ښځې» اړیکې د نورو حیواناتو د زوجینو د اړیکو څخه تو پیر لري. د انساني حیثیت نه پرته د حیواني اعتبار له مخې هم د هغوی د واړو جسماني ترکیب یې د غسې جوړ کړي چې په اړیکو کې یې باید د اسې پایښت موجود وي لکه څنګه چې د دهقان او فصل په منځ کې وي. لکه څنګه چې په پټي کې د دهقان کار یوازې تخم شیندل نه ، بلکه د هغې سره دې ته اړتیا هم شته چې هغه یې په اوبو خړوبه کړي. سرّه ورکړي او د هغې ساتنه وکړي. په همدې ترتیب ښځه هم همغسې ځمکه نه ده چې حیوانات په کې څرې او که څوک په کې تخم وروا چوي نو د یوه خپل سري نیالګي په څیر په کې را وټوکیږي. بلکه کله چې میوه نیسي نو دې ته اړتیا ده چې دهقان د هغې پالنه وکړي او د هغې د حفاظت او خوندي ساتنې ټول بار په خپلو اوږو پورته کړي.

۳: د انسان په زوجینو (جوړو) کې چې کوم جنسي کشش شته هغه د بیولوژیکي اړخه هماغسې دې لکه چې په نورو حیواناتو کې چې میندل کیږي. د یوه جنس هر غړي د مقابل جنس د هر غړي په لور حیواني میلان لري او د تناسل ستره غوښتنه چې د هغې په طبیعت کې ایښودل شوې ده، د دواړو صنفونو ټول وګړي یو د بل لورې ته راکاږي. په دې اساس د کائناتو د پیدا کونکي له خوا جوړ شوي قانون د انسان د حیواني فطرت د دې کمزوري اړخ څخه هیڅکله هم بې پروا کیدای نه شي څکه چې په هغې کې د جنسي خپراوي (Sexual Anarchy) په لور ډیر زیات میلان پټ پروت دې چې د خوندي ساتلو د ځانګړیو تدابیرو پرته یې په ولکې کې ساتل شوني نه دي. او که چیرې یو ځل د ولکې او کنترول څخه ووځي نو د انسان څخه پوره حیوان بلکه په حیواناتو کې هم د تر ټولو نه پستې درجې ته یې د لویدلو څخه هیڅ شي نه شي درولې.

[لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَـٰنَ فِىٓ أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَـٰهُ أَسْفَلَ سَـٰفِلِينَ ﴿٥﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾ (التين ٢-۴)]

(انسان مو په ډیره ښه بڼه پیدا کړ-بیا مو رد کړ دې تر ټولو ټیټو ټیټ ته- مګر هغه چې ایمان یې راوړې او کړي یې وي سم سم عملونه-نو دوی لره به وي بدله تلپاتې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

انساني فطرت او دهغې غوښتنې :
لکه څنګه چې مو مخکې په تفصيل سره بيان کړل چې حيواني طبيعت ، د انساني خلقت په تهداب کې د ځمکې او بنسټ په څير دې او په همدې ځمکې او تهداب باندې د انسانيت تعمير جوړ کړل شوې دې.
د انسان د انفرادي وجود او دهغې د نسل د پايښت له پاره چې دکومو شيانو اړتيا ده دهغې اړتياو د پوره کولو او لاس ته راوړنو له پاره الله تعالې دانسان په حيواني طبيعت کې هر څه ايښې دې. مګر د الهي فطرت منشاء هيڅکله هم دا نه ده چې د هغې ارزوګانو څخه دې کومه يوه پوره نه کړل شي ، يا دې ددې وړتياو څخه کومه يوه د فنا سره مخ کړې. ځکه چې دا ټول شيان په هر حال اړين دې او دهغې پرته انسان او دهغې نسل ژوندې نه شې پاته کيداې. مګر فطرت دا غواړې چې انسان دخپلو دغو ارزوګانو د پوره کولو له پاره او دهغې د وړتياو څخه دکار اخيستلو په وخت کې يوازې حيواني لاره خپله نه کړې ، بلکه دهغې انساني طبيعت چې د کومو امورو غوښتنه کوې او په هغې کې چې د حيواني امورو څخه پورته کومه غوښتنه شته دهغې له اړخه دهغې طريقه بايد انساني وې ، دهمدغې غرض له پاره الله تعالې شرعي حدود ټاکلي دې ترڅو د انسان ټول کړه وړه په يوه قانون کې را ونغاړې.. ددې تر څنګ يې دا اخطار هم ورکړې دې که چيرې مو د افراط يا تفريط لار غوره کړه او ددغې حدودو څخه تجاوز وکړئ نو خپل ځان به په خپله په هلاکت کې وا چوئ.
لکه چې فرمايي:

[.....وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُۥ .... ﴿١﴾ (اطلاق-1)]

[چا چې د الله له پولو څخه تيرې وکړ هغه ګويا په خپله په خپل ځان تيرې او ظلم کړې دې]
اوس ووينئ چې په جنسي معاملاتو کې قران مجيد د انساني فطرت د کومو ځانګړتياو او غوښتنو په لور اشاره کوې:
الف - په انساني فطرت کې چې د انساني اړيکو کوم شکل اينبوول شوې دې دهغې تفصيل دادې چې:

[وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنۡ خَلَقَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا لِّتَسۡكُنُوٓاْ إِلَيۡهَا وَجَعَلَ بَيۡنَكُم مَّوَدَّةٗ وَرَحۡمَةًۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ (الروم ٢١)]

(او دهغه له نښانو څخه (بله) داده چې هغه ستاسې له پاره همدا ستاسې له جنس نه ميرمنې پيدا کړې تر څو چې تاسې له هغو سره ارام تر لاسه کړئ او ستاسې (دښځې او خاوند) په منځ کې يې مينه او خواخوږي پيدا کړه. په باوري ډول په دې کې دهغو خلکو له پاره ډيري نښانې دې چې غور او فکر کوي.)

[...هُنَّ لِبَاسٞ لَّكُمۡ وَأَنتُمۡ لِبَاسٞ لَّهُنَّۗ .... ﴿١٨٧﴾ (بقرة ١٨٧)]

[هغوې ستاسې لباس دې او تاسې دهغوې لباس ياست.]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددي ترمخه چي په کوم آيت کې د انسان اوحيوان ،دواړو ، د جوړو د پيدا کولو يو ځاي کومه يادونه شوې هلته د زوجينو د پيدا ابينت هدف يوازې د نسل پايښت په ګوته شوې و. اوس د حيوان څخه په را بيليدو د انسان دا ځانګړتياوې بيانوي چي په هغوي کې د زوجيت يو بل ستر مقصد هم شته او هغه دا چي د هغوي ترمنځ اړيکي دې يوازې شهواني نه وي بلکه هغه دې په ميني او محبت ولاړې وي. د هغوي ترمنځ دې د زړونو او روحونو د يو ځاي کيدو تعلق وي. هغوي دې يو د بل راز لرونکي او د غم او خوښۍ په وخت کې يو د بل سره شريک واوسي. دهغوي ترمنځ داسي يو ځاې والي او تړون وي لکه څنګه چي په لباس او جسم کې وي ، ددواړو جنسونو دغه اړيکي د انساني تمدن د عمارت د جوړولو د بنسټ تيږه ده لکه چي مونږ ترمخه په پوره تفصيل سره بيان کړل . ددې تر څنګ د «لِّتَسۡكُنُوٓاْ إِلَيۡهَا » څخه هم دې لورې ته اشاره کوي چي د ښځي په وجود کې د نارينه و له پاره د سکون او را حت سرمايه پرته ده. او د ښځي فطري خدمت هم هم‌دا دي چي هغه د نارينه دغه د هڅو او هاند او ستونزو ډکه دنيا د سکون او راحت په يوې څنډې بدله کړي.

دا د انسان کورني ژوند دي چي غرب يې دمادي ګټو په خاطر له يوه سره اهميت له نظره غورځولې. په داسي حال کې چي د تمدن او آبادۍ په برخه کې چي څومره اهميت نورو ځانګو ته ورکړل شوې همغومره اهميت بايد دې ځانګي ته هم ورکړل شي څکه دمدني ژوند دپرمختګ له پاره دې ځانګي ته همدومره اړتيا شته لکه څومره چي نورو ځانګو ته اړتيا ده.

ب- دا جنسي اړيکي يوازې د ميړه او ښځي ددوه اړخيزه ميني او محبت غوښتنه نه کوي بلکه ددې غوښتنه هم کوي چي کوم اولاد چي د دغه اړيکو په پايلو کې پيدا کيږي دهغې سره هم بايد ژور روحاني اړيکي شتون ولري. الهي فطرت ددې له پاره د انسان ، په ځانګړې توګه د ښځي جسماني جوړښت او دحمل او رضاعت په طبيعي توګه داسي انتظام کړي چي د هغې په رګ رګ او ريښي ريښي کې د اولاد سره مينه ځاې پر ځاي شوې ده . لکه چي قران مجيد کې فرمايي:

[..... حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ وَهۡنًا عَلَىٰ وَهۡنٖ وَفِصَٰلُهُۥ فِي عَامَيۡنِ .... ﴿١٤﴾ (لقمان-۱۴)]

[د هغې مور هغه په کمزورۍ سره په خپله ګيډه کې و ساته او دده په (شيدو) ورکولويې دوه کاله و لګيدل]

[...... حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ كُرۡهٗا وَوَضَعَتۡهُ كُرۡهٗاۖ وَحَمۡلُهُۥ وَفِصَٰلُهُۥ ثَلَٰثُونَ شَهۡرًاۚ....... ﴿١٥﴾ (الاحقاف۱۵)]

(دهغې مور په پوره تکليف سره هغه په ګيډه کې و ساته ، د تکليف سره يې و زيږاوه او دهغې په حمل او شيدو ورکولو يې ديرش مياشتې و لګيدې]

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا ډول د سړي حال هم دي، که څه هم د اولاد په محبت او مينه کې له ښځې څخه کم دي.

[...زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ ٱلشَّهَوَٰتِ مِنَ ٱلنِّسَآءِ وَٱلۡبَنِينَ..... ﴿١٤﴾ (ال عمران ۱۴)]

[ښايسته کړل شوي دي د خلکو له پاره د مرغوبو شيانو محبت لکه د ښځې او اولاد]
دغه فطري محبت د انسان او انسان تر منځ د ويني او خپلولۍ رېښې جوړوي، بيا
د همدغي ريښو په واسطه کورنۍ او د کورنيو نه قبيلې او ولسونه جوړيږي او دهغې د اړيکو
څخه تمدن مينځه ته را ځي.

[وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ مِنَ ٱلۡمَآءِ بَشَرٗا فَجَعَلَهُۥ نَسَبٗا وَصِهۡرٗاۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرٗا ﴿٥٤﴾] (الفرقان ۵۴)

[او هماغه ذات دي چې له اوبو نه يې يو بشر پيدا کړ بيا يې له هغه نه د نسب او خسرګنۍ
دوه بيلا بيلې لړۍ وغځولې. ستا پروردګار د ستر ځواک خاوند دی]

[يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقۡنَـٰكُم مِّن ذَكَرٖ وَأُنثَىٰ وَجَعَلۡنَـٰكُمۡ شُعُوبٗا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓاْۚ إِنَّ أَكۡرَمَكُمۡ عِندَ ٱللَّهِ أَتۡقَىٰكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٞ ﴿١٣﴾] (الحجرات ۱۳)

[اي خلکو مونږ تاسي له يوه نارينه او يوې ښځې نه پيدا کړئ او بيا مو تاسي قومونه او
قبيلي وګرځولئ ترڅو چې تاسي يو تر بله سره و پيژنئ. په حقيقت کې د الله په وړاندې له
تاسي نه تر ټولو زيات عزتمند هغه څوک دي چې په تاسي کې تر ټولو زيات پرهيزګاروي
په باوري ډول الله په هر څه پوهيدونکي او باخبره دي.]
د رحمنو، نسبونو او خپلوليو رېښې په اصل کې د انساني تمدن لومړنۍ او طبيعي
مؤسسات او بنسټونه دي او دهغې د جوړښت انحصار په دې دي چې اولاد د خپل معلوم او
پيژندل شوي مور و پلار څخه وي او نسب يې خوندی وي.
(ج)- د انساني فطرت غوښتنه دا هم ده چې هغه د خپلو زحمتونو زيبښې او د خپلو ګټو وټو
څخه که څه پريږدي نو هغه دې خپل اولاد او دوستانو ته پريږدي، هغه چاته چې ټول عمر يو
د بل سره د وينی او رحم په رشته کې را نغاړلي وي.

[... وَأُوْلُواْ ٱلۡأَرۡحَامِ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلَىٰ بِبَعۡضٖ فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمُۢ ﴿٧٥﴾ (الانفال ۷۵)

(د الله په کتاب کې د ويني خپلوان يو د بل زيات حقدار دي په يقيني ډول الله په هر څه باندې
پوهيږی.)

[... وَمَا جَعَلَ أَدۡعِيَآءَكُمۡ أَبۡنَآءَكُمۡۚ .... ﴿٤﴾ (الاحزاب ۴)]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(او ځوک چي تاسي په ځويوالي بللې وي ،هغه الله ستاسي زوې نه دي ګرځولي.)
پس د ميراث د ويش له پاره هم د نسب خونديتوب ضروري دي.
(د)- د انسان په فطرت کې د حيا جذبه يو ه فطري اوپيدا ايښتي جذبه ده. دهغي د وجود ځيني برخي داسي هم شته چي د هغي د پټولو خواهش الله جل جلاله د هغه په طبيعت کي ايښې دي. همدغه طبيعي غوښتنه ده چي دهماغه لمړيو ورځو څخه يي انسان په يو ډول نه يو ډول لباس اغوستن باندي مجبور کړی دي ، په دي هکله قران په پوره قاطعيت سره د نوي دور د نظرياتو او افکارو ترديد کوي. هغه وايي چي د انساني جسم هغه برخي چي د ښځي او نر له پاره د جنسي جاذبيت سبب ګرځی دهغي ښکاره کو لو باندي د شرم احساس او دهغي د پټولو هڅه د انساني فطرت غوښتنه ده خو شيطان غواړی چي هغه برخي باید خلاصي وي لکه چي فرمايي:

[فَوَسْوَسَ لَهُمَا ٱلشَّيْطَٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُۥرِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْءَٰتِهِمَا .... ﴿٢٠﴾
(الاعراف ٢٠)]
(بيا شيطان ادم عليه السلام او دهغي ښځه تيرويستل تر څو دهغوي په جسم کي چي کومي برخي دهغوي نه پټي کړل شوي وي هغه برخي هغوي ته را بربنډي کړي.)]
[... فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ ۖ .. ﴿٢٢﴾
(الاعراف ٢٢)]
(او کله چي هغوي د هغي وني څخه څکه وکړه نو هغوي ته د هغوي د وجود پټي برخي را ښکاره شوي نو هغوي بيا ،هغه برخي ، د جنت د ونو په پاڼو پټولي)
بيا قران وايي چي الله جل جلاله لباس په دي خاطر نازل کړ چي هغه ستاسي له پاره د ستر پټولو وسيله هم وی او د زينت او ښايست وسيله هم. خو يوازي د ستر پټول کافي نه دي دهغي سره ضروري ده چي ستاسي په زړونو کي تقوي (د الله جل جلا له نه ويره) هم وی.
[يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَٰرِي سَوْءَٰتِكُمْ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ (الاعراف ٢٦)
(اې د ادم بچيانو ! مونږ تاسي ته کالي نازل کړي دي چي ستاسي د بدن شرم ځايونه و پوښي او ستاسي د بدن د ساتني او ښکلا وسيله هم وي او ډيره غوره جامه د پرهيزګاری او تقوي جامه ده . دا د الله له ښنانو څخه يو ه ښنانه ده. په کارده چي خلک ورڅخه درس وا خلي.)
دا د اسلام د ټولنيز نظام له پاره اساسی اصول دي ددغي تصوراتو په ذهن کي د نيولو نه وروسته ددي ټولنيز نظام تفصيلي شکل ووينئ چي د همدغي اصولو په بنسټ جوړ شوی دي. ددي مطالعي په دوران کي تاسو بايد په ژوره توګه دا پلټنه وکړئ چي هغه نظريات

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي اسلام يې د خپل قانون اساس ګرځوي او په عملي او تفصيلي توګه يې نافذوي تر کومه ځايه په کې يو شان والي ، برابري ، منطقي اړيکي او مطابقت قايم پاته کيږی. د انسان په لاس جوړ شوي څومره قوانين چي مونږ وليدل د هغوي ټولو ګډه او ښکاره کمزوري داده چي د هغوي د اساسي نظرياتو او عملي تفصيلاتو تر منځ پوره منطقي اړيکي نه شته. په اصولو او فروعو کې يې پوره تناقض ليدل کيږی. هلته چي کوم کليات بيانيږي دهغي مزاج يو ډول دي او د عمل له پاره چي کوم احساس او جذبه جوړيږي دهغي مزاج څه بله لاره خپلوی ، د فکر او تعقل په اسمانونو کې يو ډول نظر وړاندي کوي خو کله چي د اسمانونو څخه راښکته او په عملي ډګر کې داخل شی او خپلي نظريې ته د عمل کالي ورواغوندی نو بيا دلته په عملی ډګر کې په داسې نورو مسايلو کې ورک شی چي هغه خپله نظريه يې هم له ياده ووځی ، د انسان په جوړ کړل شوو قوانينو کې يو هم داسې قانون نه شته چي ددغسې کمزورتياو څخه خالی وی.

اوس تاسې په ډېره ژوره توګه هغه قانون ووينئ چي د عربستان په شګلوړه کې يو نالوستي انسان د نړيوالو تر مخ وړاندي کړ چي دهغې په ترتيبولو کې هغه د هيڅ قانون جوړونکي غونډی او يا کومي انتصابی کميټې څخه مشوره وانه خيسته . ايا تاسې ته دهغې په کوم ځاي کې کومه منطقي بې ربطي او يا د تناقض کوم څرک تر سترګو کيږی ؟

داسلام ټولنيز نظام

۲-اصول او ارکان :

د ټولنې د تنظيم په لړکې تر ټولو مهمه پوښتنه ، لکه چي مونږ په يوه بل ځاي کې هم ورته اشاره کړې وه، د جنسي ميلان د کاواکی او خپراوی څخه مخنيوي او د يوه قانون ، ظابطي او چوکاټ په حدودو کې يې اچول دي. ځکه چي د هغې پرته دتمدن چوکاټ جوړيداي نه شي او که جوړ هم شي نو د هغې چوکاټ دماتيدو او انسان په ډيربد اخلاقي او ذهني سقوط کې د پريوتو څخه د خوندي پاته کيدوبله لاره نه موندل کيږي. په دې خاطر اسلام د ښځې او نر خپلمنځي اړيکي په مختلفو حدودو کې رانغاړي او په يوه مرکز کې يې سره را ټولوي .

۱:- محرمات:

د هر څه تر مخه اسلامي قانون ټولې هغه ښځې او نر يو بل ته حرام کړي چي يو دبل سره په يو ځاي کې د اوسيدو يا د ډيرو نژدي اړيکو په لرلو سره مجبور دي. د نموني په توګه :[

حُرِّمَتۡ عَلَيۡكُمۡ أُمَّهَٰتُكُمۡ وَبَنَاتُكُمۡ وَأَخَوَٰتُكُمۡ وَعَمَّٰتُكُمۡ وَخَٰلَٰتُكُمۡ وَبَنَاتُ ٱلۡأَخِ وَبَنَاتُ ٱلۡأُخۡتِ وَأُمَّهَٰتُكُمُ ٱلَّٰتِيٓ أَرۡضَعۡنَكُمۡ وَأَخَوَٰتُكُم مِّنَ ٱلرَّضَٰعَةِ وَأُمَّهَٰتُ نِسَآئِكُمۡ وَرَبَٰٓئِبُكُمُ ٱلَّٰتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَآئِكُمُ ٱلَّٰتِي دَخَلۡتُم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِهِنَّ فَإِن لَّمۡ تَكُونُواْ دَخَلۡتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ وَحَلَٰٓئِلُ أَبۡنَآئِكُمُ
ٱلَّذِينَ مِنۡ أَصۡلَٰبِكُمۡ وَأَن تَجۡمَعُواْ بَيۡنَ ٱلۡأُخۡتَيۡنِ إِلَّا مَا قَدۡ سَلَفَۗ إِنَّ ٱللَّهَ
كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿٢٣﴾ ﴿٢٤﴾ (النساء ٢٣)]

(پرتاسي حرامي کړاي شوي ستاس میندي، لونې ،خویندي، تریندي ، تورې ګاني، وریرې، خورزې، او ستاسي د تی شریکي خویندې، او ستاسي دښځو میندي او ستاسي د ښځو هغه لونې (پرکتې)چي ستاسي په غیږ کی پالل شوی دي، دهغو میرمنو لونې چي ستاسي ورسره د میږه میرمني اړیکه راغلي وي او که(یوازي نکاح ورسره ترل شوي وي او) د میږه میرمني تماس مو نه وي نیولي نو (د هغو په پرېښودو او دهغو له لونو سره په نکاح کولو کي) پر تاسي څه ګناه نشته او ستاسي د هغو زامنو میرمني چي ستاسي له پښت نه وي او دا هم پر تاسي حرامه ده چي دوه خویندي یو ځاي په نکاح کړئ ، مګر هغه څه چي مخته تیر شوي دي ، الله جل جلاله ښنونکي او مهربان دي.)

د حرمت دقانون په ایجادولوېي دا اړیکي د جنسي میلان څخه دومره پاک کړي چي ددي خپلوانو د ډلي څخه هیڅ یو نر او ښځه د بل په لوري د جنسي کشش تصور هم نشي کولاي.

(دهغو خبیثو او حیوان صفته وګړو پرته چي حیوانیت یې په هیڅ ډول اخلاقي حدودو کي نه شي را تلاي)

۲:- د زنا حراموالي:

ددي حدودو د تاکلو وروسته یې بل بندیز دا لګولي چي ټولي هغه ښځي هم حرامي دي چي بلفعل د بل چا په نکاح کي وي. (وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ إِلَّا مَا مَلَكَتۡ

أَيۡمَٰنُكُمۡ .....(سورة النساء ۲۴)

(اومیړوښې ښځی مګر هغه چي ستاسي په واک کي وي ، دا پر تاسو لیکلي الهي فریضه ده او له دي نه سیوا درته روا کړي شوي ، چي په خپل مال سره یې دنکاح کوونکو په حیث لټه وکړئ ، نه د زناکوونکو په حیث ، نو که په دي(مال) سره موله دي نه تمتع اخیستل غوښتل ، نو فرض مهر یې ورکړئ او له مهر نه وروسته په هغه څه کي کومه ګناه درباندي نشته چي په خپلو کي وربانديي راضي شئ بې شکه چي الله باحکمته پوه دي.)

ددي پورته یادو کړل شوو نه وروسته چي کومي ښځي پاته کیږي د هغوي سره هر ډول بې بندوباره جنسي اړیکي ټینګول حرام ګرځول شوي دي. لکه چي فرمایي:

(وَلَا تَقۡرَبُواْ ٱلزِّنَىٰٓۖ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةٗ وَسَآءَ سَبِيلٗا ﴿٣٢﴾) (بني اسرائیل ۳۲)

[زنا ته ورنږدي کیږئ هم مه، ځکه چي هغه بې حیایي ده او ډیره خرابه لاره.]

۳:- نکاح:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددغه ډول حدودو او بنديزونو په لګولو د جنسي بې لاريو ټولې دروازې تړل شوي دي.خو د انسان د حيواني فطرت دغوښتني او د قدرت د کار خاني دتاکلي لاري د جاري ساتلو په غرض د يوې دروازې پرانستو ته اړتيا وه ، نو هغه دروازه يې د نکاح په شکل کې پرانسته ، او ورته يې وويل چې دا اړتيا اوس تاسې پوره کړئ . خو د منتشرو او بې بندو باره اړيکو له لارې نه ، او په پټه او په غلچکي توګه هم نه، او په بې حيايې سره هم نه ، بلکه په ډانګ پيېلي اعلان سره يو ځاى ،تر څو ستاسې په ټولنه کې دا خبره په ډاګه وي چې فلانکي سړې او فلانکۍ ښځه يو د بل د ژوند ملګري شول . (... وَأُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَآءَ ذَٰلِكُمۡ أَن تَبۡتَغُواْ بِأَمۡوَٰلِكُم مُّحۡصِنِينَ غَيۡرَ مُسَٰفِحِينَۚ ...... فَٱنكِحُوهُنَّ بِإِذۡنِ أَهۡلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِ مُحۡصَنَٰتٍ غَيۡرَ مُسَٰفِحَٰتٖ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ أَخۡدَانٖۚ ﴿٢٥﴾ ......(النساء۲۵))

او له تاسې څخه چې څوک ددې وس نه لري چې له اصيلو مسلمانو ښځو (محصناتو) سره نکاح وکړاې شي نو (دوې دي) دهغوې څخه (په نکاح کړي) چې ستاسې ښې لاسونه يې مالکان شوي ، چې ستاسو د مؤمنو وينځو څخه دي. الله تعالي ستاسې د ايمان په حال ښه پو هيږي. تاسې ټول د يوې ډلي خلک ياست ، له دې امله دهغو د پالونکو په اجازه له هغوې سره نکاح وکړئ او په ښه (معروفه) توګه دهغوی مهر ورکړئ. تر څو چې هغوې د نکاح په بند کې خوندي (محصناتي) پاتې شي. په ازدې شهوات رانۍ پسې و نه ګرځئ او نه په غلا او په پټه ياراني وکړئ ، نو کله چې هغوې د نکاح په چوکاټ کې خوندی شي او بيا وروسته له هغه کومه بدلمني غوره کړي نو پر هغوی باندې د هغه مجازات نيمايی دي چې د اصيلو ښځو (محصناتو) له پاره ټاکل شويدي . دا اسانتيا له تاسې څخه د هغو کسانو له پاره منځ ته راوړل شوې ده چې له هغو سره دميرمنې نه لرلو له مخې د حدودو ماتولو انديښنه وي خو که تاسې له زغم نه کار واخلئ نو دا ستاسې له پاره غوره ده او الله تعالي ښښخونکې او مهربانه دي.)

دلته د اسلام د اعتدال په لارې لږ څه غور وکړئ. کومې جنسي اړيکې چې د ازدواج ددايرې نه بيرون حرامې او د نفرت وړ دي ، هغه يې نه يوازې د ازدواج په دايره کې جايز بلکه يو نيک ، مستحسن ، د ثواب او اجر کار ګڼلي دي.

اسلام د نکاح کولو حکم کوي او دهغې څخه ځان ساتونکو او اجتناب کوونکو ته د نفرت په سترګو ګوري ، ددې تر څنګ د ميړه او ښځې تر منځ داسې اړيکې ټينګيدل په خپل ذات کې يو ستر عبادت ګڼي ان تردې چې که ښځه د خپل ميړه د جائزې او روا غوښتنې څخه د ځان ژغورلو په خاطر نفلی روژه و نيسي يا په لمانځه او تلاوت کې مشغوله پاته شي نو هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثواب د ترلاسه کول په ځاي ګناهګاريږي. په دې هکله د نبی اکرم صلي الله عليه وسلم د حکمت نه ډکه وينا وولولئ:

(عليکم بالبائة فانه اغض للبصر و احصن للفرج فمن لم يستطع منکم البائة فعليه بالصوم و ان الصوم له و جاء) (ترمذي: ابواب النکاح و في هذا المعني حديث في کتاب النکاح للبخاري).

[تاسي ته نکاح کول په کار دی ځکه چي هغه سترګي له بده نظره ساتي او د شرم ځاي د خوندی ساتلو ډير غوره تدبير دي. او څوک چي ستاسي له ډلي نه د نکاح کول قدرت و نه لري هغوي دې روژې و نيسي ، ځکه روژه شهواني ځواک کمزوري کوي.)

(و الله انی لاخشاکم الله و اتقاکم له لکنی اصوم و افطر و اصلي وار قدوا تزوج النساء فمن رغب عن سنتي فليس مني.)(بخاري کتاب النکاح).

[په الله تعالي سوګند چي زه د الله تعالي نه په ويره کې او د هغې د نارضايتي نه د خوندي کيدو په هکله له تاسي ټولو نه زيات يم ، خو ماته وګورئ چي روژه نيسم او افطار هم کوم لمونځ کوم او د شپې ويده کيږم هم ، او د ښځو سره نکاح هم کوم ، دغه زما لاره ده او هغه څوک چي زما د لارې پيروي و نه کړي نو هغه له ما سره هيڅ ډول اړيکي نه لري.]

(لاتصوم المراة و بعلها شاهدا الا باذنه) [بخاري باب الصوم]

[ښځه د خپل ميړه په شتون کې د هغې د اجازې پرته نفل روژه نه شي نيولي.]

(اذا باتت المراة مهاجره فراش زوجها لعنتها الملائکة حتي ترجع) (بخاري کتاب النکاح]

[هغه ښځه چي د خپل ميړه څخه لري والي وکړی ، دهغي نه جدا شپه تيره وي ،پر هغې ملائکي تر هغې پوري لعنت وايي ترڅو چي بيرته دميړه سره نه وي يوځاي شوي.]

(اذا راي احدکم امراة فاعجبته فليات اهله فان معها مثل الذي معها) (ترمذي: باب ماجاء الرجل يري المراة فتعجبه).

[کله چي ستاسي څخه څوک کومه ښايسته ښځه ووينې او د هغې ښايست پرې اغيز وکړي نو خپلي ښځي ته دې ورشي ځکه چي د هغي سره هماغه څه شته چي دهغې سره و.]

ددې ټولو احکامو او لارښونو څخه د شريعت هدف دادې چي د جنسي کاواکۍ ټولې دروازې وترل شي ، د جنسي اړيکو دايره د ازدواج په داخل کې را ونغاړل شي. ددې دايرې نه دباندې چي تر کومه حده پورې شوني وي د جنسي ميل ميلان له منځه ولاړ شي او هغه خوځښتونه چي د طبيعت پر غوښتنه يا د اتفاقي پيښو په واسطه را پيدا کيږي ، دهغې د تسکين له پاره يو مرکز جوړ شی ، د سړي له پاره خپله ښځه او د ښځي له پاره خپل خاوند ... ترڅو انسان د ټولو غير طبعي او دخپله ځانه دراپيدا شوو هيجاناتو او د جنسي عمل دخپريدو څخه د خوندي پاته کيدو په صورت کې د خپل را غونډ کړل شوي ځواک (conserved energy) سره يو ځاي د تمدن د نظام خدمت وکړی او د جنسي محبت او کشش هغه ماده چي الله تعالي ددې کارخاني دپرمخ بيولو له پاره په هر نر او ښځه کې پيدا کړې ،ټوله د يوې کورنۍ د تخليق او دهغې د ټينګښت له پاره په مصرف ورسيږي.

ازدواج له هره اړخه غوره دې ځکه چي هغه د انساني او حيواني فطرتونو غوښتنه ده او د الهي قانون اهداف تر سره کوي او د ازدواج نه کول د هره اړخه يو نامعقول کار دې ځکه چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به ددوو بدیو څخه یوه حتما له ځانه سره لري خو دا چې انسان به دفطرت د قانون غوښتنه نه پوره کوي او خپل خواکونه به د فطرت سره په جنګ کې مصروفوي او یا دا چې د فطرت د غوښتنو څخه په مجبوریت سره به د غلطو او ناروا لارو څخه خپلې جنسي غوښتنې پوره کوي.

۴:- **د کورنۍ تنظیمول:**

دجنسي میلا دشتون له مخې د کورنۍ د جوړښت او د هغې د ټینګښت وروسته اسلام کورنې ژوند تنظیموي، او دلته هم په پوره توازن سره د فطرت د قانون د ټولو هغو اړخونو رعایتول خوندي ساتي چې یادونه یې تر مخه وشوه.

د ښځې او نر د حقوقو په ټاکنه کې چې په کوم ډول د عدل او انصاف څخه کار اخستل شوي د هغې تفصیلات ما په خپل یوه ځانګړي کتاب کې چې «د میړه او ښځې د حقوقو» تر عنوان لاندې چاپ شوي خپاره کړي. دهغې کتاب د مطالعې په واسطه به تاسې ته په ډاګه شي چې ددواړو صنفونو تر منځ چې تر کومه حده پورې مساوات پیدا کیدای شي هغه اسلام جوړ کړي دي، خو اسلام هغه مساوات نه مني چې د فطرت د قانون پر خلاف وي. د انسان په څیر چې کوم حقوق سړي ته ورکړل شوي هماغسې ښځې ته هم ورکړل شوي (لهن مثل الذي علیهن) خو نارینه یا زوج ته د فاعل په څیر ذاتي فضیلت (د عزت په معنې نه بلکه د غلبې د تقدم په معنې) [و للرجال علیهن درجة](القرة ۲۲۸).

په دې ترتیب دښځې او نر تر منځ د فاضل او مفضول دفطري اړیکو په منلو سره اسلام د کورنۍ تنظیم په لاندې بنسټونو جوړ کړې دي.

۱:- **دنارینه قوامیت:**

په کورنۍ کې نارینه ته د قوام (مسؤل) حیثیت ورکړل شوي یعنې هغه دکورنۍ حاکم او ساتونکې دي، او دهغې د اخلاقو او کړووړو څارګر دي، په ښځه او بچیانو د هغه اطاعت فرض دي (په دې شرط چې هغه د الله تعالې او دهغې د رسول د نافرمانۍ حکم و نه کړي) او په هغه باندې د کورنۍ له پاره د روزۍ د ګټلو او د ورځنې ژوند د اړتیاو د پوره کولو مسؤلیت وربار کړل شوي دي.

[ٱلرِّجَالُ قَوَّٰمُونَ عَلَى ٱلنِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بَعۡضَهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ وَبِمَآ أَنفَقُواْ مِنۡ أَمۡوَٰلِهِمۡۚ.... ﴿٣٤﴾ (النساء۳۴)]

(سړي په ښځو باندې قوام دي او دا دهغه فضیلت په اساس چې الله تعالې دهغوي څخه یوه ته په بل ورکړې او په دې علت سره چې هغه په هغوي باندې «د مهر او نفقې په شکل کې» خپل مال مصروفوي).

(الرجل راع علي اهله وهو مسؤل «بخاري کتاب النکاح»

(نر د خپلې ښځې او کوچنیانو حکمران دي او دخپل دغه رعیت په هکله د الله تعالې په مخکې ځواب ورکونکې دي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

[فَٱلصَّٰلِحَٰتُ قَٰنِتَٰتٌ حَٰفِظَٰتٌ لِّلۡغَيۡبِ بِمَا حَفِظَ ٱللَّهُۚ «النساء ۳۴»]

(نيکي ښځي د خپلو ميړنو اطاعت کوونکي ، او د الله تعالي په توفيق سره د خپلو ميړونو په نشتوالي کي د هغوي د ناموسونو خوندي ساتونکي اوسي.)

(قال النبي صلي الله عليه وسلم: «اذا خرجت المراة من بيتها و وزجها کاره لعنها کل ملک في السماء و کل شئ موت عليه غير الجن و الانس حتي ترجع. «کشف الغمه»)

[نبي صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي کله چي ښځه د خپل ميړه د اجازي پرته له کوره ووځی نو د اسمان هره ملايکه پري لعنت وايي او د جن او انس پرته هر شي چي دا پري تيريږي ، لعنت پري وايي ، تر هغي چي دا ښځه بيرته نه وي را گرځيدلي.]

[وَٱلَّٰتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَٱهۡجُرُوهُنَّ فِي ٱلۡمَضَاجِعِ وَٱضۡرِبُوهُنَّۖ فَإِنۡ أَطَعۡنَكُمۡ فَلَا تَبۡغُواْ عَلَيۡهِنَّ سَبِيلًاۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيّٗا كَبِيرٗا «النساء ۳۴»]

(او د کومو ښځو څخه چي تاسي د سرکشۍ او نافرمانۍ ويره لرئ نو هغوي ته نصيحت وکړئ «که نصيحت و نه مني» نو دويده کيدو په ځايونو کي ورسره اړيکي بند کړئ «که بيا هم په خبره پوه نه شی» نو بيا يي تأديب کړئ که چيري ستاسي اطاعت يي وکړ نو بيا پري د تيري له پاره هسي بهاني مه لټوئ ، باور ولرئ چي له پاسه الله تعالي شته چي لوي او ډير ستر پوه دي)

همدا راز نبي صلي الله عليه وسلم فرمايي:

[لا طاعة لمن لم يطيع الله «روا احمد» و من حديث: لا طاعة في معصية الله «رواه احمد من حديث بن حصين»]

(د نبي کريم صلي الله عليه وسلم وينا ده : هغه څوک چي د الله تعالي اطاعت و نه کړي تاسي د هغي اطاعت و نه کړئ ، د الله تعالي په نافرمانۍ کي د هيچا فرمانبرداري نه کيږي. فرمانبرداری يوازی په معروفو کي ده «داسي حکم کي چي جايز او معقول وي»)

[وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيۡهِ حُسۡنٗاۖ وَإِن جَٰهَدَاكَ لِتُشۡرِكَ بِي مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٞ فَلَا تُطِعۡهُمَآۚ إِلَيَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ۝٨ «عنکبوت ۸»]

(او مونږ انسانانو ته لارښوونه کړي ده چي هغوي د خپلو والدينو سره په ډير ښه شان سلوک وکړی خو که چيري هغوی تا ته حکم وکړی چي تاسي زما سره کوم شريک جوړ کړئ د کوم له پاره چي نه له تاسي سره او نه له هغوي سره» کوم دليل شته، نو په دغسي حکم کي د هغوي اطاعت مه کوئ.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي توګه د کورنۍ جوړښت داسي شوي چي په هغې کي يو کس مشر او د امر خاوند وي.
ځوک چي په دي نظم کي د ګډوډيدو د راوستلو هڅه وکړي نو د هغې کس په هکله د نبي صلي الله عليه وسلم وعيد دادي:

[من افسد امراة علي زوجها فليس منا «کشف الغمة»]

(ځوک چي د ميړه او ښځي تر منځ د اړيکو د خرابيدو هڅه وکړي د هغې کس له موږ سره هيڅ اړيکي نه شته «زموږ له ډلي څخه نه دي»)

۲:- د ښځي د کار چاپيريال:

د کورنۍ په تنظيم کي ښځه د کور مسؤله تاکل شوې ده ، د روزۍ او مال د پيدا کولو مسؤليت د هغې د ميړه په غاړه دي او د همدغي مال په واسطه د کور نظم و نسق جوړول د دي کار دي .)

[المراة راعية علي بيت زوجها و هو مسؤلة «بخارى باب قوا انفسکم و اهليکم نارا»]

(ښځه د خپل ميړه د کور حاکمه ده او هغه د خپل حکومت په چاپيريال کي د خپلو اعمالو له پاره ځواب ورکونکي ده.)

ښځه د داسي ټولو دندو د سرته رسولو څخه مصؤنه او خوندى کړل شوي چي د کور نه د بيروني امورو پوري اړوند وى. د نموني په توګه:

- په ښځي د جَمعي لمونځ واجب نه دي «ابوداود باب الجمعه للمملوک و المراة»
- په ښځي جهاد هم فرض نه دي که څه هم د اړتيا په وخت کي د مجاهدينو خدمت ته ور دانګلى شي لکه چي په راتلونکو پاڼو کي به يي په تفصيل سره ولولئ.
- ښځي ته په جنازه کي ګډون هم ضروری نه دي بلکه د هغې نه يي بنده کړې ده «بخاري باب اتباع النساء الجنائز»
- په ښځي د جماعت لمونځ او مسجدونو ته تګ هم لازمي کړل شوي نه دي ، که څه هم د څه بنديزونو او شرايطو سره مسجد ته د تللو اجازه ورته شوې خو هغه هم غوره نه دي ګڼل شوي.
- ښځي ته د محرم نه پرته د سفر کولو اجازه هم نه ده ورکړل شوي « ترمذي ماجاء في کراهيته ان تسافر المراة وحدها –ابوداود باب المراة تحج بغير محرم»

يعني په هره طريقه د کور څخه د ښځي وتل ښه او غوره کار نه ګڼل کيږى او د هغې له پاره په اسلامي قانون کي په کور کي پاته کيدل بهترين کار ګڼل شوي دي. لکه څنګه چي د الله تعالي د وينا له مخي ورته د «وقرن في بيوتکن» الفاظ استعمال شوي دي.

[ځيني خلک وايي چي دا حکم د نبي کريم صلى الله عليه وسلم د پاکو بيبيانو او د امت د ميندو له پاره ځانګړي شوي ،ځکه چي د آيت پيل د «يا نساء النبي» څخه کيږى خو په دغه ټول آيت کي چي کومي لارښووني شوی دي په هغوي کي به کومي داسي لارښووني وي چي يوازي د امهات المؤمنين پوري ځانګړي شوي وی؟

دلته ويل شوي دی چي: « که چيري تاسي پرهيزګاراني ياست نو د چاسره په نرمه او خوږه لهجه « چي ميلان تري را ځرګنديږي » خبري مه کوئ ، دا په دي خاطر چي که د چا په زړه کي څه خلل وي هغوي ستاسي په اړوند په زړه کي څه هيلي را پيدا نه کړي. کومه خبره چي کوئ نيغ په نيغه يي وکړئ. په خپلو کورونو کي ناستي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسئ ، د جاهليت سنيګار مه کوئ او بهر مه ګرځئ ، لمونځ اداء کړئ ، زکات ورکړئ د الله تعالي او دهغه د رسول «صلي الله عليه وسلم» اطاعت وکړئ ، الله تعالي غواړی له تاسي څخه نا پاکي لري کړي.]
په دې لاربښوونو غوروکړئ په هغې کې کومه داسي خبره ده چې د عامو مسلمانو ښځو له پاره به نه وی ؟
ايا مسلماني ښځي بايد پرهيزګاري نه اوسي ؟ ايا هغوې دې د پرديو خلکو سره د محبت په انداز کې خبري وکړي ؟ ايا هغوې دې د جاهليت سينګار وکړي او په کوڅو او بازارو کې دې و ګرځي ؟ ايا هغوې دې لمونځ او زکات او د الله تعالي او دهغه د رسول «صلي الله عليه وسلم» د اطاعت څخه انحراف وکړي ؟ ايا الله تعالي هغوې په ناپاکۍ کې ساتل غواړي ؟ که چيرې دا ټول عبادات د ټولو مسلمانانو ښځو له پاره عام وی نو بيا يوازې د «وقرن في بيوتکن» امر ولي د نبي کريم عليه السلام پاکو بيبيانو له پاره ځانګړې شي ؟
په اصل کې دا غلطه انګيرنه په دې خاطر را پيدا شوې چې د آيت په پيل کې خلکو ته دا ټکی ترسترګو شو چې « اې دنبي ښځو ! تاسي د عامو ښځو په څير نه ياست» ليکن د بيان شکل داديې چې لکه څنګه چې کوم شريف کوچنی ته وويل شي چې « ته دعامو کوچنيانو په څير نه يې چې په بازارونو کې و ګرځی او بيهوده منډې ترړې ووهي ، ته بايد پاکيزه واوسې .» دداسې ويلو څخه هدف دا نه دې چې د نورو کوچنيانو له پاره بازاري کيدل او بيهوده حرکتونه کول يوه غوره کار دې او په ښه تميز سره اوسيدل د هغوې په حق کې کوم مطلوب څيز نه دې بلکه دهغې څخه د اخلاقو د ښايست يو معيار جوړول هدف دې تر څو هر هغه کوچنې چې د شريفو کوچنيانو په څير ژوند کول غواړی دغې معيار ته د رسيدو هڅه وکړي.
په قرآن کې ښځو ته د پند ورکولو دغه طريقه په دې خاطر استعمال شوې چې د عربي جاهليت په ښځو کې همدغسې ازادي موجوده وه لکه څنګه چې نن په اروپا او امريکا کې ده ، د نبي کريم صلي الله عليه وسلم په واسطه په تدريج سره هغوی د اسلامي تهذيب پيرو وګرځيدې او دهغوې له پاره اخلاقي پولې او د ټولنې ضوابط و ټاکل شول. په دغه حالت کې د امهات المؤمنين ژوند په ځانګړې توګه منضبط کړل شو. تر څو هغوې د نورو ښځو له پاره نمونه وګرځي او دعامو مسلمانانو په کورنو کې د هغوې د ټګلارې تقليد وکړل شي [همدغه نظر علامه ابوبکر په خپل کتاب احکام القران دريم ټوک **۵۵** مخ کې ياد کړې او ليکلي يې دي چې :(که څه هم دغه حکم د نبي کريم صلي الله عليه وسلم او دهغې د ښځو په هکله نازل شوی دې خو هدف يې عام دې او نور ټول مسلمانان هم ورسره ګډ دي ، ځکه چې مونږ دهغې په پيروی باندې مامور يو . او هغه ټول احکام چې د هغه له پاره نازل شوي دي زمونږ له پاره هم دي ، پرته له هغې امورو څخه چې دهغې په هکله وضاحت شوی چې هغه امور د هغوې له پاره ځانګړې دي.]
الله تعالي تاسي ته اجازه درکړې چې تاسي دخپلو اړتياو له پاره د کوره وتلای شئ. خو دا ډول اجازه يې يوازې د حالاتو په خاطر ورکړې او د اسلام د ټولنيز نظام ددې قاعدې چې «د ښځې د کار دايره دهغې کور دې» دا يوازې او يوازې وسعت او رخصت دې او په همدې پاتنه کيدل په کار دي.

۳:-ضروري بنديزونه:

بالغو ښځو ته په خپلو شخصي کارونو کې پوره ازادي ورکړل شوې خو هغوې ته تر دې حده پورې خپلواکي نه ده ورکړل شوې لکه څومره چې يو بالغ نارينه ته ورکړل شوې دنمونې په توګه:
نارينه په خپل واک سره چيرته چې و غواړی تللای شی ، خو ښځه که پيغله وي او که واده شوې او يا کونډه وي په هر حال کې اړتيا لري چې د سفر په وخت کې ورسره يوه محرم موجود وی، لکه چې فرمايي:
[لايحل لامراة تؤمن بالله و اليوم الاخر ان تسافر سفرا يکون ثلاثة ايام فصاعدا الا ومعها ابوها واخوها او زوجها او ابنها او ذومحرم منها]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(هري هغې ښځې ته چې په الله تعالي او د اخرت په ورځ ايمان لري دا روا نه ده چې هغه درې ورځې او يا دهغې څخه ډير سفر وکړي پرته له دې چې دهغې سره دهغه پلار يا وررور يا ميړه يا زوې يا کوم محرم نارينه وي.)

[و عن ابي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلي الله عليه وسلم انه قال: لا تسافر المراة مسيره يوم و ليلة الا و معها محرم و العمل علي هذا عند اهل العلم(ترمذي باب ماجاء في اکراهة ان تسافر المراة وحدها)]

(ابو هريرة رضي الله عنه د نبي کريم صلي الله عليه وسلم له خولې فرمايي چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم وفرمايل چې ښځه دې د يوې شپې او ورځې په اندازه يوازې سفر نه کوي تر هغه چې کوم نارينه محرم ورسره نه وي)

[و عن اي هريرة رضي الله عنه ايضا ان النبي صلي الله عليه وسلم قال لايحل لامراة مسلمة تسافره مسيرة ليلة الا و معها رجل ذوحرمة منها «ابوداود باب المراة تحج بغير محرم»]

(دابو هريرة رضي الله عنه څخه دا هم روايت دې چې نبی کريم صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي چې د هيڅ يوې مسلماني ښځې له پاره دا روانه ده چې «په يوازې ځان»د يوې شپې سفر وکړي مگر دا چې کوم خپل محرم ورسره وي)

په دې رواياتو کې چې د سفر د ټاکلو له پاره څه اندازه ټاکل شوې ، هغه ددې ثبوت دې چې د يوې ورځې يا دوه ورځو پوښتنه ترې نه را پيدا کيږی بلکه اهميت يوازې ددې خبرې دې چې ښځې ته په يوازې ځان د سفر داسې اجازه مه ورکوئ چې د فتنې سبب گرځي. په همدې اساس نبي کريم صلي الله عليه وسلم د سفر د اندازې د ټاکلو د اړتيا اهتمام نه دې کړې او په مختلفو حالاتو کې يې د وخت او موقع په نظر کې نيولو سره د سفر مختلفې اندازې ښوولې دي.

نارينه ته د خپلې نکاح په هکله پوره پوره ازادي ورپه برخه ده ، د مسلمانو يا دکتاب د خاوند و ښځو «کتابيانو» سره له چا سره چې و غواړی نکاح کولې شی ، وينځې هم ساتلاې شی خو ښځې ته هيڅکله هم په دې هکله پوره واک نه دې ورکړ شوې چې هغه دې د کوم غير مسلمان سره واده وکړي. لکه چې فرمايي: [... لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ... «الممتحنه ١٠»]

(نه دا د هغوې له پاره حلاله ده او نه هغوې ددې له پاره حلال دي)

ښځه د خپل غلام څخه هم تمتع «جنسي خوند» نه شی اخيستلاې لکه څنگه چې قرآن سړی ته د وينځې څخه د تمتع «جنسی خوند» اوگټی اخيستو اجازه ورکړې ، دغسې اجازه ښځې ته نه شته ، دحضرت عمر رضي الله عنه په وخت کې يوې ښځې د «ماملکت ايمانکم......» په غلط تعبيرولو سره ، د خپل غلام سره يو ځاې شوه، کله چې سيدنا عمر رضي الله عنه ته خبر ورسيد نو هغه دا مسئله د صحابه و شورا ته وړاندې کړه او ټولو په اتفاق سره فتوا ورکړه چې:[قبحها الله تاولت کتاب الله فغيرت تاويله] (هغې د الله دکتاب غلط تاويل او معني کړې ده.)

يوې بلې ښځې د سيدنا عمر رضي الله عنه نه د همداسې يوه کار اجازه و غوښته ، هغه هغې ښځې ته په سختۍ سره و فرمايل: (لن تزال العرب بغير ما منعت نساؤها «کشف الغمه للشعراني»)

(د عربو خير ښيگڼه تر هغې پورې ده چې ښځې يې خوندي وي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غلامانو او کافرانو پرته په ازادو مسلمانو نارینه وکې ښځه د خپل ځان له پاره د میړه ټاکنه کولې شي خو په دې کار کې هم د هغوي له پاره د خپل پلار، نیکه، او ورور او نورو خپلوانو د نظر اخستل ضروردي. که څه هم خپلوانو ته داحق نه شته چې د ښځې درضا او رغبت پرته یې له چاسره نکاح وکړي. لکه چې نبی کریم صلي الله علیه وسلم فرمایي: [الایما حق بنفسها من ولیها] (کونډه د خپلې نکاح په هکله د ولي څخه زیات حق لري) او [لا تنکح البکر حتي تستأذن] (پیغلې نجونې تر هغې په نکاح مه ورکوئ تر څو چې مو ترې د نکاح کولو اجازه نه وی غوښتې.) خو د ښځې له پاره هم دا مناسبه نه ده چې د خپلې کورنۍ د مسؤلینود راې او نظر پر خلاف د هر چار سره چې وغواړي نکاح وکړي په دې خاطر په قران مجید کې هر چیرته چې د نارینه د نکاح حکم شوي نو هلته د «نکح ینکح» صیغه استعمال شوي چې معنې یې پخپله د نکاح کولو ده، د نمونې په توګه [و لاتنکحوا المشرکات] (د مشرکو ښځو سره نکاح مه کوئ)
[فانکحوهن باذن اهلهن] (د هغوي سره د هغوي د کورنیو د اجازې وروسته نکاح وکړئ)
خو هغه ځای چې د ښځې د نکاح پورې اړه لري هلته په عامه توګه په باب افعال کې د نکاح صیغه استعمال شوې چې معنې یې نکاح کول دي د نمونې په توګه: [انکحوا الایامي منکم «النور۳۲»] (د خپلو کونډو ښځو سره نکاح وکړئ) او [و لا تنکحوا المشرکین حتي یؤمنوا «البقرة۲۲۱»] (د ښځو نکاح د مشرکانو سره مه ترړئ تر څو چې هغوي ایمان را نه وړی). ددې معنې داده چې لکه څنګه چې واده شوې ښځه د خپل میړه تابع اوسي، همدا راز ناواده شوې ښځه هم د خپلې کورنۍ د مسؤلو وګړو تابع وی خو دا تابعیت په دې معنې نه دې چې هغې ته د ارادې او عمل ازادې نه وي ورپه برخه، یا هغې ته په خپله معامله کې واک نه وې تر لاسه، بلکه دا په دې معنې ده چې ټولنیز نظام د ګډوډیو څخه وساتل شي. د بهرنیو فتنو څخه د کورنۍ د اخلاقو او معاملاتو خوندی ساتل د سرې په اوږو دي او د همدغې نظم په خاطر په ښځې دا فرض کړل شوې چې هر څوک چې د دې نظم مسؤلیت په غاړه و لري نو د هغوي اطاعت وکړي که هغه د هغې پلار وي، ورور وي یا میړه وي.

۴:- د ښځو حقوق:

په دې ترتیب اسلام د «بما فضل الله بعضهم علي بعض» د یوه فطري حقیقت د منلو سره یو ځای د «وللرجال علیهن درجة» ته هم سهي ځای ټاکلې دي، د ښځې او نر د بیولوژیکې او رواني اړخونو تر منځ د رعایت له مخې چې کوم توپیر شته، هم هغه په واقعي توګه منې، او څومره تو پیر چې ددوي تر منځ موجود دي په همغې اندازه یې ساتې او د همدې تو پیر په اساس د هغوي دندې او مرتبې ټاکې.
ددې وروسته یوه ډیره مهمه پوښتنه د ښځې د حقوقو په هکله را پورته کیږي؟ ددغې حقوقو په ټاکلو کې اسلام، په ځانګړې توګه، ددې درې خبرو لحاظ کړې دي.

I. دا چې نارینه ته د کور د نظم او ادارې په خاطر کوم حاکمانه واک ورکړل شوې باید هغه د هغې څخه داسې ناروا ګټې پورته نه کړي چې د هغې له مخې د ظلم او تیری مرتکب وګرځي او نه داسې وکړې چې د تابع او متبوع اړیکې یوه له بله سره د وینځې او بادار په اړیکو بدل کړي.
II. دا چې ښځې ته ټول داسې فرصتونه برابر کړې چې د هغې نه په ګټې سره، هغه د خپل ټولنیز نظام په پولو کې دننه، خپلو فطري صلاحیتونو ته وده ورکړې او په تعمیر او تمدن کې په ښه توګه ونډه واخیستلای شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

III. داسي چاپيريال جوړکړي چي په کې ښځو ته د پر مختګ او بريالیتوبونو لوړو مرتبو ته رسيدل شوني شي .خو دهغې پر مختګ او بريالیتوبونه چي هر څه وي بايد د ښځې په حيث وي.ځکه چي نر جوړيدل خو نه دهغې حق دي ،او نه د نارينه په څير ژوند تيروني له پاره دهغې تيارول په خپله همهغې او تمدن دواړو ته ګټور ،او نه د نارينه په څير ژوند کولو کې هغه سوبمنده کيداې شي.

د پورته دري واړو موادو په نظر کې نيولو سره چي اسلام کوم پراخه تمدني او ټولنيز حقوق ښځو ته ورکړي او د عزت او شرف کومه لوړه مرتبه يې ورکړې ده او بيا يې چي د همدې حقوقو او مراتبو دخوندی ساتلو په خاطر په خپلو قانوني او اخلاقي لارښونو کوم تلپاتي ضمانتونه ورکړي دي دهغې نمونه د نړۍ په هيڅ يو پخواني او يا نوي ټولنيز نظام کې نه موندل کيږي. دنمونې په توګه:

۱:- اقتصادي حقوق:

تر ټولو مهم او اړوند څيز چي دهغې په واسطه په تمدن کې د انسان حيثيت جوړيږي او يا د کوم په واسطه چي د انسان حيثيت خوندي پاته کيږي هغه دهغې د اقتصادي حثيت ټينګښت دي. د اسلام نه پرته نورو ټولو قوانينو ښځه داقتصادي اړخه ډيره کمزوري کړي او همدغه اقتصادي بې وسي ، په ټولنه کې د ښځې د غلامۍ تر ټولو ډير ستر لامل ګرځيدلي.

اروپا ددغې حالت د بدلون هڅه وکړه مګر داسي چي ښځه يې د مال په ګټلو مجبوره کړه خو دهغوې دا هڅه د يوې بلې خرابۍ لامل شوه . اسلام د اعتدال منځنۍ لار غوره کړې . اسلام ښځې ته د وراثت پراخه حقوق ورکړي .ښځه د پلار ، ميړه ، اولاد او نورو نږدې خپلوانو څخه ميراث وړي۱.

[۱/ په وراثت کې دښځې برخه د سړي په نيمايي ده.ددې علت دادي چي ښځې ته د نفقې او مهر حق ور په برخه شوې دي. چي سړي ترې بې برخې دي .د ښځې نفقه يوازې دهغې په خاوند واجب نه ده بلکه دميړه د نه موجوديت په وخت کې پلار ، ورور ، زوې او نورو خپلوانو باندې دهغې کفالت واجب دي ، نو کله چي په ښځه باندې هغه مسؤليتونه نشته کوم چي په يوه سړي باردي نو په وراثت کې د هغې حقوق هم بايد هومره نه وي لکه د سړي چې دي.]

همدا ډول د ميړه له خوا ورته مهر هم ورکول کيږي.او د ټولو هغه اړخونو څخه چي ورته مال ور رسيږي په هغې کې ورته د ملکيت او تسلط پوره پوره حقوق ورکول شوې دي. په دغه مال کې نه دهغې پلار ، نه دهغې ميړه او نه بل څوک تصرف او مداخله کولې شي.ددې نه اخوا که هغه په تجارت کې خپله پانګه په کار واچوی او يا پخپله مزدوري وکړي او څه ګټه وټه ترلاسه کړي نو دهغې مالکه هماغه پخپله ده. خو ددې ټولو ترڅنګ د هغې نفقه په ميړه باندې واجب ده ، ښځه چي د هرڅومره ډير مال او پانګې لرونکې وي دهغې ميړه دهغې د نفقې څخه بري الذمه کيدې نه شي . په دې ترتيب په اسلام کې د ښځو اقتصادي حيثيت دومره ټينګښت مومي چي ډيروختونه هغه د سړي څخه په ډير ښه حالت کې اوسي.

۲:- مدني حقوق:

- ښځې ته دميړه د غوره کولو پوره پوره حق ورکړل شوې . دهغې د رضا او خوښې پرته هيڅوک دهغې نکاح نه شی کولاې او که هغه پخپله خوښه دکوم مسلمان سره نکاح وکړي نو هيڅوک يې مخنيوې نه شي کولې خو که چيرې دهغې انتخاب داسې يو څوک وي چي دهغې دکورنۍ د مرتبې څخه ښکته وي نو په دې حال کې دهغې خپلوان پرې نيوکه کولې شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ديوه ناخوښه ، ظالم او بې کاره ميړه په مقابل کې ښځې ته د فسخ او بيلتون پراخه حقوق ورکړل شوي دي.
- هغه واکمنی چې اسلام ميړه ته په ښځې باندې ورکړې دهغې په استعمال کې د نيک سلوک لارښوونه شوې . قران مجيد فرمايي چې «..و عاشروهن بالمعروف..» (د ښځو سره نيک او ښه سلوک و کړئ.) او «ولا تنسوا الفضل بينکم...»(په خپل منځې اړيکو کې فياضي او سخاوت له پامه مه باسئ.)

نبي کريم صلي الله عليه وسلم فرمايي چې:[خيرکم خيرکم لنسائه و الطفهم باهله....] (ستاسې له منځه ښه او غوره خلک هغوي دي چې د خپلو بيبيانو سره نيک سلوک کوي او د خپل اهل و عيال سره د لطف او مهربانۍ معامله کوي).

دا يوازې اخلاقي لارښوونه نه ده ځکه که چيرې ميړه دخپلې واکمنۍ او ځواک په استعمال کې د ظلم او تيرى څخه کار واخلي نو ښځې ته د قانون څخه دکومک غوښتلو پوره حق ورپه برخه دې.

- کونډو ، طلاقو شوو ښځو او ټولو داسې ښځو ته چې نکاح يې د قانون په اساس فسخ شوى وي او يا د تفريق دحکم په اساس دخپلو ميړونو څخه بيلې شوي وي ددويمې نکاح غير مشروط حق ورکړل شوي او دا يې ډاګيزه کړې چې پر هغوي باندې د پخوانی ميړه او يا نورو خپلوانو هيڅ حق نه پاته کيږي. دا هغه حق دې چې تر نن ورځې پورې په امريکا او اروپا کې او يا نورو ،په اصطلاح پرمختللو ، هيوادونو کې ښځو ته لا تراوسه نه دې ورپه برخه شوې.
- په تعزيري او جزايي قوانينو کې دښځې او سړى تر منځ پوره مساوات او برابري په نظر کې نيول شوېده. د ځان ، مال او عزت خوندی ساتلو کې اسلامي قوانين د نر اوښځې تر منځ هيڅ ډول توپير نه مني.

۳:- دښځو ښوونه او روزنه:

ښځو ته ددينې او دُنيوى علومو د زده کړې نه يوازې اجازه ورکړل شوې بلکه دهغې ښوونه او روزنه هغومره اړينه ده لکه څومره چې د نارينه و اړينه ده. له پيغمبر صلي الله عليه وسلم څخه چې ددين او اخلاقو ښوونه څومره نارينه و تر لاسه کوله په هماغه اندازه ښځو ترې هم تر لاسه کوله. هغه د ښځو له پاره ځانګړې وختونه ټاکلې و او په هماغه ټاکلو وختونو کې به ښځې د پيغمبر صلي الله عليه وسلم څخه د علم د حاصلولو له پاره را تللې. د هغه په پاکو بيبيانو کې ، په ځانګړې توګه سيدة بي بي عايشة رضي الله عنها نه يوازې د ښځو بلکه د نارينه و معلمه هم وه. او يو زيات شمير سترو سترو صحابه و رضي الله عنهم او تابعينو ترې د حديثو ، تفسير او فقهي پوهه تر لاسه کوله.

اشراف خو پريږده ، نبي اکرم صلي الله عليه وسلم وينځو او غلامانو ته هم د عمل او ادب د ورزده کولو حکم کړى. لکه چې نبي اکرم صلي الله عليه وسلم فرمايي:

[ايما رجل کانت عنده وليدة فعلمها فاحسن تعليمها و ادبها فاحسن تاديبها ثم اعتقها و تزوجها فله اجران)بخاري کتاب النکاح)]

(له چاسره چې کومه وينځه وي او هغه هغې ته ښه ښوونه او روزنه ورکړي او هغې ته ښه تهذيب او اخلاق ورزده کړي بيا هغه ازاده کړى او واده ورسره وکړي نو هغې ته دوه برابره اجر ورکول کيږى)

نو تر کومه چې د تعليم او روزنې پورې اړه لري اسلام د نر او ښځې تر منځ په هيڅ ډول برترى او امتياز نه دې قايل. يوازې په نوعيت کې يې څه نو پير شته ، د اسلام له نظره د ښځو غوره تعليم دادې چې د هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه یوه ډیره ښه ښځه ، غوره مور ، او د کور د سنبالښت بهترینه نمونه جوړه کړل شي. دهغې د کار دائره دهغې کور دي . په دې خاطر ښځې ته په ځانګړې ډول د همغسې علومو ښوونه په کاره ده چې په همدغه چاپیریال کې دهغې له پاره ډیر ګټه وره ثابته شي. ددې تر څنګ دهغې علومو زده کړه ورته هم ډیره اړینه ده چې د انسان ښځه انسان جوړوونکې او دهغې د اخلاقو ښایسته کوونکې او دهغې د نظر پراخوونکې اوسي. په داسې علومو او په داسې روزنې او ښوونې باندې د یوې مسلمانې ښځې سنبالښت ته اړتیا ده له دې وروسته که چیرې کومه ښځه د فوق العاده استعداد خاونده اوسی او ددې علومو نه اخوا د نوورو علومو او فنونو زده کړه او دښونې او روزنې اعلې مرتبې ته ځان رسول غواړې نو اسلام د هغوې په لاره کې کوم بندیز نه پیدا کوې په دې شرط چې دهغو شرعې پولو او حدودو ښه تیرې و نه کړې چې شریعت د ښځو له پاره ټاکلې دي.

۴:-دښځې رېښتونې ازادي(Emancipation):

دا خو یوازې د حقوقو یادونه وه خو ددې ښځه د هغه عظیم او ستر احسان اندازه، چې اسلام پر ښځو کړې، نشي کیداې .

د انسانې تمدن ټول تاریخ په دې ګواه دي چې د ښځې وجود په نړۍ کې د شرم ، ذلت او ګناه وجود ګڼل کیده، د لور پیدا کیدل د پلار له پاره د عیب نه ډکه او د ننګ خبره وه ، د خسرګنۍ اړیکو ته ډیر سپک کتل کیدل. ان تردې چې د خسر او زوم الفاظ د جاهلیت په هغه دور کې دښکنځلو په معنا وو ، ډیرو ولسونو کې دهمدغه ذلت او سپکوالې نه د خوندې پاته کیدو په خاطر د لوڼو د وژلو رواج یو کلتور ګرځیدلې و١.

[١:- قران مجید دغه جاهلې ذهنیت په ډیرو ښکندو ټکو کې داسې بیانوي: وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِٱلْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَٰرَىٰ مِنَ ٱلْقَوْمِ مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓ ۚ أَيُمْسِكُهُۥ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُۥ فِى ٱلتُّرَابِ ۗ أَلَا سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ «النحل ۵۸-۵۹»)

(او کله به چې یو دهغوې ته د لور د پیدا کیدو خبرورسید ، نو دهغې پر مخ به داسې سیورې را خپور شو لکه چې د زهرو غړپ یې څکلې وي. ددې خبر په واسطه به چې کوم د شرم داغ په هغې باندې لګیده دهغې په خاطر به دخلکو څخه پټ ګرځیده او فکر به یې کاوه چې ددې سپک والې سره خپله لور له ځانه سره واخلې او یا دا چې په خاورو کې یې ورښخه کړی. خبردار بد وو هغه څه چې دوې پرې حکم کاوه.)]

نا پوه او جاهل خلک خو پریږده دعلماو او مذهبې پوهو خلکو تر منځ دا پوښتنه تر ډیرې مودې پورې د بحث او څیړنې لاندې وه چې: ایا ښځه د انسانانو په صف کې راځې او که نه؟ او ایا الله تعالي هغوې ته روح ورکړې او که نه؟ د هنداوانو په مذهب کې د ښځو پر مخ د ښودنې اوروزنې دروازې بندې کړل شوې . د مسیحیت او یهودیت له آنده ، ښځه د انسانی ګناهونو بنسټ اینبودونکې او مسؤله ده. په یونانې تمدن کې ښځې ته نه د علم او نه د ثقافت او تهذیب او نه د مدنی حقوقو څخه څه ورکول کیده. بلکه دغه ټولې دروازې دهغې پر مخ تړلې وې . کله به چې هم دغه څه کومې ښځې تر لاسه کول نو داسې ښځې به عیاشې، او رنډې بلل کیدې. په روم ،ایران او چین کې او همداراز مصر او د انسانې تهذیب په نورو مرکزونو کې نژدې همدغه حال و . د پیړیو پیړیو د مظلومیت او محکومیت او د سپکاوۍ او حقارت نه ډک سلوک پخپله د ښځو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذهنو ښځه هم د نفس د عزت احساس لري کړي و. هغوي پخپله هم دا خبره هیره کړې وه چې هغوی نړۍ ته د ښځه حقوقو سره یو ځای را غلي او یا دا چې هغوي ته څه د عزت ځای هم شته !!
نارینه و پر هغوي ظلم او تیرې خپل جایز او روا حقو ګڼاه او هغوي د دغه ظلم او تیرې زغم د خپل ځان فرض ګڼاه. د غلامۍ او ښځې توب ذهنیت په هغوي کې دومره وده کړې وه چې هغوي په پوره فخر سره خپل ځان د خپل میړه وینځه ګڼله او مړونه یې خپل معبودان ګڼل.
اسلام ،په دغه چاپیریال کې نه یوازې په قانوني او عملي بنې سره ، بلکه په فکري توګه هم یو ستر بدلون را منځته کړ . دا اسلام و چې د ښځو او نرو ذهنونه یې بدل کړل. د ښځې عزت او د هغې د حقوقو فکر یې د انسان په دماغ او کوپړۍ کې را پیدا کړ ، نن چې تاسې د ښځو د حقوقو او د ښځو د بیدارېدو کوم شعارونه اورئ دا ټول د هغې ولوله پیدا کوونکې اواز غبرګون او انګازې دي چې د محمد صلي الله علیه وسلم د مبارکې ژبې ښځه را پورته شوې چې انساني افکار یې د خپل دغه اواز په واسطه د تل له پاره بدل کړل. دا همدغه محمد صلي الله علیه وسلم و چې نړۍ ته یې په ډاګه کړه چې ښځه همدغسې یو انسان دې لکه څنګه چې نارینه دي. لکه چې فرمایي:
[یا ایها الناس اتقوا ربکم الذي خلقکم من نفس واحدة و خلق منها زوجها «النساء-۱»]
(اي خلکو له خپله هغه رب نه وویرېږئ چې هغه تاسې له یو تن څخه پیدا کړئ او له هماغه تن څخه یې د هغه جوړه مینځ ته راوړه.)
د الله تعالي له نظره د ښځې او نر تر منځ هیڅ تو پیر نشته، لکه چې فرمایي:
[للرجال نصیب مما اکتسبوا و للنساء نصیب مما اکتسبن « النساء۳۲»]
(هر هغه عمل چې نارینه یې وکړي د هغې میوه به تر لاسه کړي او هر هغه عمل چې ښځې وکړي د هغې میوه به تر لاسه کړي)
د ایمان او نیک عمل سره یو ځای چې د روحاني پر مختګ کومه مرتبه نارینه و ته ور په برخه شوې همغسې مرتبه ښځې ته هم ور په برخه ده که چیرې نارینه ابراهیم بن ادهم جوړېدا ای شي نو ښځه هم د رابعه بصریه د جوړیدو څخه هیڅ شي نه شي بندولای. لکه چې فرمایي:
[فاستجاب لهم ربهم انی لا اضیع عمل عامل منکم من ذکر او انثي بعضکم من بعض.....(العمران ۱۹۵)]
(دهغو پروردګار د هغوي د دعا په ځواب کې وفرمایل چې زه ستاسې د هریو عمل کوونکي عمل نه ضایع کوم که څه هم هغه نارینه وي یا ښځه ، تاسې ټول یو د بل له جنسه یاست.)
[و من یعمل من الصالحات من ذکر او انثي و هو مؤمن فأولئک یدخلون الجنة و لایظلمون نقیرا «النساء»]
(او هر هغه څوک چې نیک عمل وکړي که سړې وي یا ښځه خو مؤمن وي نو دغه ډول خلک به جنت ته داخلیږي او په هغوي باندې به د ذرې په اندازه هم ظلم نه کیږي)
بیا همدغه محمد صلي الله علیه وسلم و چې سړو ته یې هم خبر ورکړ او په ښځو کې یې هم دا احساس را پیدا کړ، او ورته یې په ډاګه کړه چې: لکه څنګه چې د سړي حقوق په ښځه دي په همدې تر تیب دښځو حقوقو په سړي هم دي:
[و لهن مثل الذي علیهن بالمعروف «البقرة ۲۸] (په ښځو چې څنګه فرائض دي هماغسې د هغوي حقوق هم دي)
بیا همدغه محمد صلي الله علیه وسلم دي چې ښځه یې د شرم او ذلت د مقام څخه د عزت ستر او لوړ مقام ته ورسوله او همدغه محمد صلي الله علیه وسلم و چې پلار ته یې وویل چې د لور وجود او پیدا ایښت ستا له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره ننګ او شرم نه ، بلکه د هغې پالنه او هغې ته خپل حقوق ورکول تا د جنت ور ګرځوي. لکه چې فرمايي:
[من عال جاريتين حتي تبلغا جاء يوم القيمة انا وهو (ضم اصبعه) « مسلم»]
(چا چې د دوو نجنو پالنه وکړه ان تر دې چې هغوې دواړه د ځوانۍ او پيغلتوب مرحلې ته ورسيږي نو د قيامت په ورځ به زه او هغه وګړې دغسې را ځو لکه زما د لاس دا دوه ګوتې چې يوځای دی)
[من ابتلي من البنات بشئ فاحسن اليهن كن له سترا من النار «مسلم»] (د چا په كور كې چې نجونې پيدا شي او هغوې په بهتره توګه د هغې پالنه وکړي نو همدغه نجونې به هغو ته د دوزخ د تللو تر مخ حائل و ګرځي.)
[خيرمتاع الدنيا النساء الصالحة «نسايي كتاب النكاح»] (د نړۍ په نعمتونو كې بهترين او غوره نعمت نيكه ښځه ده).
[حبب الي من الدنيا النساء و الطيب و جعل قرة عيني عي الصلاة « نسايي»]
(د نړۍ په موجوداتو کې ماته تر ټولو غوره او محبوب شيز ښځه او خوشبويې ده او زما د سترګو يخوالي لمونځ دي).
[ليس من متاع الدنيا شئ افضل من المراة الصالحة «ابن ماجه»]
(د نړۍ په نعمتونو كې د نيكې ښځې ځخه بل بهتر نعمت نه شته).
دا محمد صلي الله عليه وسلم دي چې نارينه ته يې وويل چې د الله تعالي او د هغې د رسول صلي الله عليه وسلم ځخه وروسته د قدر ، منزلت ، عزت او نيک سلوک مستحقه ستا مور ده.
[سأل رجل يا رسول الله صلي الله عليه وسلم من احق بحسن صحابتي ، قال امک ، قال ثم من ؟ قال امک ، قال ثم من ؟ قال امک ، قال ثم من ؟ قال ابوک. «بخاري كتاب الاداب»]
(يوه سړي پوښتنه وکړه يا د الله رسوله ! پر ما باندې د نيک سلوک تر ټولو زيات حق لرونکې څوک دي ؟ ورته يې و فرمايل ستا مور. هغه بيا پوښتنه وکړه بيا څوک ؟ ورته يې و فرمايل ستا مور. هغه دريم ځل بيا و پوښتل چې بيا څوک ؟ ورته يې و فرمايل ستا مور. کله يې چې په څلورم ځل تړي و پو ښتل چې بيا څوک ؟ ورته يې وفرمايل ستا پلار.)
[الله حرم عليه عقوق الامهات «بخاري كتاب الاداب»]
(الله تعالي په تاسې باندې د خپلو ميندو نافرماني او د هغوې حق تلفي حرامه کړې ده).
دا محمد صلي الله عليه وسلم و چې انسان يې د دې حقيقت نه خبر کړ چې د ښځو په فطرت کې د جذباتو ډيرښت د احساساتو نزاکت او د ضد په لور ميلان موجود دي. او الله تعالي هغوې په همدغه فطرت او طبيعت سره پيدا کړې دي او دا د نسوانيت له پاره کوم عيب نه دي بلکه ښکلا ده ، تاسې چې د هغوې ځخه کومه ګټه تر لاسه کول غواړئ نو د همدغې فطرت په موجوديت کې يې تري تر لاسه کولاي شئ. خو که چيرې هغوې د نارينه و په څير د نيغولو او سختولو هڅه وکړئ نو هغوې به ماتې کړئ.
[المراة كالضلع ان اقمتها كسرتها و ان استمتعت بها استمتعت بها و فيها عوج « بخاري باب مدارات النساء»]
په همدې توګه محمد صلي الله عليه وسلم لمړني او اخرني شخصيت دي چې هغه د ښځې په اړه نه يوازې د سړي بلکه پخپله د ښځې ذهنيت هم تبديل کړ او د جاهلي ذهنيت پر ځای يې په کې يو ډير زيا سهي ذهنيت را پيدا کړ چې بنسټ يې په جذباتو نه بلکه په علم او عقل باندې اينبول شوې دي.
بيا يې يوازې د هغوې په باطني اصلاح باندې بسنه و نه کړه بلکه د قانون په واسطه يې د هغوی د حقوقو ساتنه او د نارينه و د ظلم او تيري ځخه يې د هغوې د خونديتوب انتظام هم وکړ. او په ښځو کې يې دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيداري را پيدا کړه ترڅو خپل جائزاو روا حقوق و پيژني او دهغې حقوقو دخوندي ساتلو له پاره د قانون ځخه کومک تر لاسه کړي.
د عالميانو د سردار محمد صلي الله عليه وسلم په ذات کې ښځو ته داسې يو رحيم ، مشفقق او ملاتړې او دومره ستر محافظ په لاس ورغې چې که په هغوي به لږ څه ظلم او تيرې هم کيده هغو ی به پرته له ځنډه ځخه خپل شکايت او ستونزې د نبي اکرم صلي الله عليه وسلم تر مخ اينبودې او نارينه به تل ددې ځخه په ويره کې وو چې هسې نه چې ښځې يې د نبي کريم صلي الله عليه وسلم ترمخ د شکايت کولو فرصت تر لاسه کړي. د حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنه وينا د ه چې تر هغې چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم ژوندې و نو مونږ به د خپلو ښځو سره په خبرو اترو کې ډير احتياط کاوه او له دې به ويريدو چې هسې نه زمونږ په هکله کوم حکم نازل نه شي. خو کله چې نبی اکرم صلي الله عليه وسلم ددې فاني نړۍ ځخه سترګې پټې کړې نو مونږ دهغوې سره بيا د زړه د اخلاصه خبرې کولې «بخاري باب الوصيايا بالنساء»
ابن ماجه ليکي چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم په ښځو باندې د لاس د پورته کولو ځخه په عامه توګه ممانعت کړې و يو. ځل حضرت عمر رضي الله عنه شکايت وکړ چې ښځې ډيرې شوخې شوې دي ، دهغوې د مطيع کولو له پاره بايد د هغوې د وهولو اجازه وکړل شي ، هغه اجازه ورکړه. دا معلومه نه ده چې خلکو د کومه وخته راهيسې ددغسې اجازې کيدو انتظار کاوه ؟ په کومه ورځ چې اجازه ورکړل شوه په هغې ورځې ۷۰ کسو ښځو د خپلو ميړنو له لاسه وهل وخوړل. په بله ورځ د نبي اکرم صلي الله عليه وسلم کور ته د فرياد کوونکو ښځو يو هجوم راغي. رسول الله صلي الله عليه وسلم دخلکو د راټولولو حکم وکړ او دخطبې له پاره ودريد او ويې فرمايل:
[لقد طاف الليلة بال محمد سبعون امراة کل امراة تشتکي زوجها فلا تجدون اولئک خيارکم]
(نن د محمد کورته اويا کسه ښځې را غلې هرې ښځې دخپل ميړه ځخه شکايت درلود ، هغوې چې ددغسې حرکت مرتکب شوی نو هغوې ستاسې تر منځ هيڅکله نيک خلک نه دي)
د همدې اخلاقي او قانوني اصلاح او ښيګنې زيبينه داده چې په اسلامي ټولنه کې ښځو ته همغسې لوړه مرتبه ورپه برخه شوې ده چې نمونه يې د نړۍ په هيڅ يوې ټولنې کې هم نه تر سترګو کيږی.
مسلمانه ښځه په دين او دنيا کې دمادی ، عقلي او روحاني اړخه د عزت او پر مختګ هغو لوړو پوړيو ته رسيدلې کومو ته چې سړي ور رسيداې شي په داسې حال کې چې دهغې ښځيتوب په هيڅ يوه مرحله کې هم دهغې په مخ کې خنډ نه واقع کيږي. نن په دغله شلمه پيړۍ کې هم نړۍ د اسلام ځخه ډيره وروسته پاته ده ، د انساني افکارو وده او ارتقا تر اوسه پورې هم لا هغه مقام ته نه ده رسيدلې کوم ته چې اسلامي رسيدلې دې.
غربي ټولنې چې ښځې ته څه ورکړې هغه يې ورته د ښځې په حيثيت نه دې ورکړې بلکه دهغه ځخه يې نر جوړ کړې. ښځيتوب يې ورڅخه اخيستې او بيا يې ورکړې ، دهغوې له آنده اوس هم ښځه هماغسې ذليله ده لکه څنګه چې د پخواني جاهليت په وختونو کې وه. دکور ښنتنه ، د ميړه ماندينه او د کوچنيانو مور کيدل د يوې اصيلې او حقيقي ښځې له پاره اوس هم دعزت وړ خبره نه ده. که چيرې ورته وې نو دهغې ښځنو کې سړې يا نرګټې ښځې له پاره ده چې په داسې حال کې چې په جسماني توګه ښځه وې خو په فکرې او ذهنی توګه ترې سړې جوړ شوې وې او په تمدن او ټولنه کې د سړي په خير کار کوي. ښکاره ده چې دا د نسوانيت له پاره عزت نه دې بلکه د نرتوب عزت دې. بيا ددې ذلت او سپکوالې د احساس او ذهني کشمکش (Inferiority complex) يو ښکاره ثبوت دادې چې غربي ښځې د نارينه و کالي په فخر سره وا غوندي ، حال دا چې هيڅ نارينه د ښځو د لباس په اغوستن سره بيرون ته د راوتلو فکر هم نه کوي. ښځه کيدل د غربي ټولنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لکونو ښځو له نظره يو سپک او ذليل کار دي په داسې حال کې چې ميره کيدل د هيڅ يوه نارينه له پاره د سپکوالي موجب نه دي. د نارينه په څير کار کول د ښځو له پاره د عزت وړ ګڼل کيږي په داسې حال کې چې د کورنۍ سنبالښت او د کو چنيانو د روزنې په څير خالص ښځينه کارونو کې نارينه د خپل ځان له پار هيڅ عزت نه محسوسوي ، نو بې له ويرې او تردد نه ويلای شو چې غرب ښځې ته د ښځې په حيث هيڅ ډول عزت نه دي ورکړې. دا ټول کار اسلام او يوازې اسلام کړي چې ښځه يې په تمدن او ټولنې کې په خپل فطري مقام کې درولې او هغې ته يې د شرف او عزت لوړه مرتبه ورکړې او په سهي معنې سره يې د نسوانيت او ښځيتوب درجې ته پورته کړې . اسلامي تمدن ښځه د ښځې او نر د نر په حيث پيژني او ددواړو څخه جدا جد همغه کار اخلي دکوم له پاره چې فطرت هغوي پيدا کړي دي او بيا هر يو ته په خپل ځای د عزت ، ترقۍ او بريالیتوبونو هر ډول مواقع برابروي. د هغې تر مخه ښځيتوب او سړيتوب دواړه د انسانيت ضروري برخې دي. دتمدن د جوړښت له پاره دواړه يو ډول اهميت لرى. دواړه چې خپلو چاپيريالونو کې کومې دندې تر سره کوي هغه يو ډول ګټه وري دي او يو ډول د قدر او عزت وړ دي. نه په سړيتو کې کوم شرف شته او نه په ښځيتوب کې کوم ذلت او سپکوالي. لکه څنګه چې د سړي له پاره عزت ، ترقي او برياليتوب په دې کې دي چې هغه دې سړی وي او د نارينه و کارونه دې کوي په همدې ترتيب د ښځې له پاره هم عزت ، پر مختګ او سوکالي په دې کې ده چې هغه دې ښځه وي او د ښځو پورې اړونده دندې دې تر سره کوي.
د يو صالح تمدن له پاره اړينه ده چې ښځه په خپله فطري دايره کې د خپلو ټولو انساني حقوقو څخه برخمنده کړي ، عزت او شرف ورته ورکړي او د ښوونې او روزنې له لارې د هغې پټ صلاحتيونه را څرګند کړي او په همدغې دايره او چاپيريال کې د هغې له پاره د پرمختګ او برياليتوبونو لارې پرانيزي.

دا سلام ټولنيز جوړښت

۵:- خوندي ساتنې:

دا د اسلامي ټولنيز نظام ټوله نقشه وه ، اوس د مخکې تګ څخه دمخه ددې نقشې په ځانګړتیاو يو ځل بيا رڼا اچوو:

i. ددې نظام غوښتنه داده چې د امکان تر حده پورې دغه ټولنيز نظام له هر ډول پارونو څخه پاک و ساتل شي تر څو د انسان ذهني او جسماني ځواکونو ته په يوې پاکيزه او د سکون نه ډکې فضا کې د ودې او ارتقا مواقع پيدا شي او هغوی د خپل خوندې او راټول کړل شوې ځواک سره يو ځای د ټولنې او تمدن په جوړښت کې خپله ونډه واخلي.
ii. ډيره اړينه ده چې جنسي اړيکې بلکل د ازدواج په دايره کې را ونغښتل شي او ددې دايرې نه بيرون نه يوازې د بدکارۍ د خپراوي څخه مخنيوی وشي بلکه فکري انتشار هم تر امکاني حده پورې را محدود کړل شي.
iii. د ښځې دکار چاپيريال بايد د نارينه و د چاپيريال څخه جدا وي ، دواړو ته د هغوی د فطرت او ذهني او جسماني استعدادونو په بنسټ د تمدن او ټولنې ځانګړې دندې ور وسپارل شي او د هغوی اړيکې داسې تنظيم شي چې هغوی د جايزو او روا پولو تر منځ يو د بل معاون او مرستندويان و اوسي او دحدودو څخه په تيرى کولو سره يو د بل په کار کې خنډونه را پيدا نه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

iv. د کورنۍ په نظم کې باید د سرې حیثیت د قوام وي او د کورنۍ پاته ټول عړي د هغې مطیع ، منونکی او فرمان وړونکی اوسي.

v. ښځه او سړې دواړه په پوره پوره توګه د انساني حقوقو څخه برخمن اوسي او دواړو ته د ترقۍ او پرمختګ بهترین فرصت تر لاسه وي خو د دواړو څخه یو هم د هغې حدودو څخه تیرې و نه کړي چې په ټولنه کې د هغوي له پاره ټاکل شوي دي .

د دغسې نقشې پر اساس چې د کوم ټولنیز نظام بنسټ اېښودل شوي هغې ته د څه خوندیکوونکو او ساتونکو شیانو اړتیا ده چې د هغې نظم د خپلو ټولو ځانګړتیاو سره سره پر ځاې و ساتي. په اسلام کې دغه ساتندویه شیان په درې ډوله دي:

- ✓ د باطن اصلاح.
- ✓ تعزیري او جزایي قوانین.
- ✓ د مخنیوي تدبیرونه

د خوندي ساتنې او تحفظ دغه درې واړه مواد د ټولنیز نظام د مزاج او اهدافو د په نظر کې نیولو په مناسبت وړاندې شوي او درې واړه یو له بله سره یو ځاې د ټولنې د خوندې ساتلو له پاره کار کوي.

- د باطني یا داخلي اصلاح په واسطه د انسان روزنه په داسې ډول تر سره کیږي چې، پرته له دې چې د بیرون څخه کوم ځواک هغه د دې نظام د اطاعت له پاره مجبور کړي ، هغه پخپله د دغې ټولنیز نظام د اطاعت له پاره تیار شي. د تعزیري او جزایي قوانیو په واسطه د داسې جرایمو مخه نیول کیږي چې د دې نظام د خرابیدو او د هغې د بنسټونو د ړنګیدو سبب ګرځي.
- د مخنیوي د تدبیرونو به واسطه په ټولنیز ژوند کې داسې لارې او طریقې رواج موندلې شي چې د ټولنې چاپیریال د غیر طبعي هیجاناتو او د مصنوعي بارونو څخه پاکوي او د جنسي بې لارېو امکانات تر اخري حده پورې را کموي. د اخلاقي روزنې په واسطه چې د کومو وګړو د باطن اصلاح مکمله شوې نه وي او هغوي د تعزیري قوانینو څخه هم ویره و نه لري نو دغه تدابیر او لارې د هغوي مخکې داسې خنډونه پیدا کوي چې د جنسي بې لارېو د میلان سره عملي اقدام کول ورته ډیر ستونزمن ګرځي. د دې تر څنګ دا هغه طریقې او لارې دي چې د نارینه و او ښځو ټولنې په عملي توګه یو له بله څخه جلا کوي. د کورنۍ نظم په سهي اسلامي شکل سره جوړوي او د هغې حدودو ساتنه کوي چې د ښځو او نرو په ژوند کې د توپیر د قایمولو له پاره اسلام ټاکلې دي.
- داخلي اصلاح:

په اسلام کې د امر د اطاعت بنسټ په مکمله توګه په ایمان اېښوول شوې ، ځوک چې په الله تعالي ، د هغې له اړخه په رالیږل شوي کتاب (قرآن) او د هغې له اړخه په رالیږل شوي پیغمبر، محمد صلي الله علیه وسلم، باندې ایمان لرې هماغه د شریعت د اوامرو او نواهیو اصلي مخاطب دې. هغو ته د اوامرو د منلو او د نواهیو څخه د ځان ساتلو له پاره همدومره علم تر لاسه کول بسنه کوي چې وپوهیږي چې: دا د الله امر او دا د الله نهې ده.

کله چې یو مؤمن ته د الله تعالي له کتاب څخه دا ډاګیزه شي چې الله تعالي د فحش او بد کارۍ څخه منه کړې ده نو بیا د هغې د ایمان غوښتنه دا ده چې د هغې کار د کولو څخه ځان و ژغورې او خپل زړه د هغې په لورې د میلان څخه پاک کړي. که یوې مؤمنې ښځې ته دا څرګنده شي چې الله تعالي او د هغې رسول صلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله عليه وسلم په ټولنيز نظام کې هغې ته کوم ځاې او حيثيت ټاکلې نو د هغې د ايمان غوښتنه هم همدا ده چې په خپله خوښه او خو شحالۍ سره هغه حيثيت و منې او د خپل حد نه تيرې و نه کړي. په همدې ډول د ژوند د نورو اړخونو په څير د اخلاقو او ټولنيز ژوند په دايره کې هم د اسلام د سهي او کاملې اتباع دارمدار په ايمان باندې دې. همدا علت دې چې په اسلام کې د اخلاقو او ټولنې په اړوند د لارښونو څخه تر مخه د ايمان په لور بلنه ورکړل شوې او په زړونو کې د هغې د ابېښوولو او ځواکمن کولو هڅه هم شوې ده.

دا د داخلي اصلاح هغه اساسي فکر دې چې نه يوازې د اخلاقياتو پورې اړوند دې بلکه د ټول اسلامي نظام پورې تړلې دې .ددې نه وروسته د اخلاقو په دايره کې چې اسلام د ښوونې او روزنې له پاره د حکمت او تدبر نه کومه ډکه لارښودلې موږ ورته په لنډه توګه دلته اشاره کوو.

❖ حيا:

مخکې په لنډه توګه دا ويل شوې چې زنا ، غلا ، او دروا غ او نور ټول ګناهونه چې انسان يې د حيواني فطرت د غلبې په اساس مرتکب کيږي ، د انساني فطرت پر خلاف دې. قرآن دغسې ټول کړه وړه د « منکر » په هراړخيز ټکې کې تعبيروي. د «منکر» ټکې ځکه استعمالوی چې دا داسې کړه وړه دی چې انساني فطرت ورسره اشنايې نه لري نو ښکاره ده چې کله د انسان فطرت ورسره اشنا نه وي او حيواني طبيعت پر هغې هجوم راوړي وي او هغه يې ددې افعالو په کولو محبور کړې وي نو بيا په خپله د انسان په فطرت کې کوم داسې څيز بايد موجود وی چې د ټولو منکراتو څخه نفرت وکړي ، حکيم خداې دغه څيز په ګوته کوې او د حيا په نوم يې تعبيروي.

د «حيا» معنې شرم دې. د اسلام په ځانګړې اصطلاح کې د حيا څخه هدف هغه شرم دې چې د کوم منکر په لور مائل کړل شوې . انسان پخپله د خپل فطرت او پرور دګار په وړاندې هغه احساسوي. همدغه حيا هغه ځواک دې چې انسان د فحشاو او منکر څخه منه کوي او که چيرې هغه د حيواني ځواک تر غلبې لاندې کوم خراب عمل تر سره کړي نو همدغه څيز د هغې په زړه غوټې وهي.

د اسلام د اخلاقی ښوونې او روزنې لنډيز دادې چې هغه د حيا همدغه پټه ماده د انساني فطرت د ژورتياو څخه راباسي او دعلم ، پوهې او شعور په غذا ورته وده ورکوي او د انساني نفس له پاره يې د يوه کوتوال(عسکر) په څير ټاکي ، دا دهماغه نبوي حديث تفسير دې چې فرمايلي يې دي ، [و لکل دين خلق و خلق الاسلام الحيا] (د هر دين له پاره اخلاق وي او د اسلام اخلاق حيا ده). او هغه حديث هم په همدغه مضمون رڼا اچوی چې په کې د کائناتو سردار فرمايلي دي [اذالم تستحي فافعل ماشئت] (کله چې په تا کې حيا نه وي نو بيا دې چې څه زړه غواړی هغه کوه)« ځکه چې حيا نه وه نو د حيوانی غوښتنو ځواک په تا غلبيږي او بيا هيڅ منکر تا ته منکر نه ښکاري .»

د انسان فطري حيا د يوې داسې اوبلنې او مايع مادي حيثيت لري چې تر او سه يې کوم شکل نه وی اختيار کړي ، هغه خو د ټولو منکراتو څخه د طبيعت په امر نفرت کوی خو په هغې کې سوچ او فکر نه شته په دې اساس هغه نه پو هيږي چې د منکر ديوه ځانګړی فعل څخه ولې نفرت کوي. همدغه ناپوهي په ورو ورو د هغې د نفرت احساس کمزوري کوي ، ان تردې چې د حيوانيت د غلبې په اساس انسان د منکراتو مرتکب کيږي. ددې ارتکاب بيا بيا کول بالاخره د حيا احساس بلکل له منځه وړی. د اسلام د اخلاقي ښوونې مقصد د همدغو نا پوهيو لرې کول دي .او اسلام هغې ته نه يوازې د ځرګندو منکراتو په هکله معلومات ورکوي بلکه د نفس تر پټو ځايو پورې د نيتونو ، ارادو او غوښتنو چې کومې بدۍ پټې شوې هغه هم ددې مختته را په ډاګه کوي. او ديوه يوه شی د فسادونو څخه دې ته اګاهي ورکوی تر څو د بصيرت په رڼا کې د هغې څخه نفرت وکړي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا نو اخلاقي تربيت دا روزل شوي شرم او حيا دومره حساسې مرحلې ته رسوي چې د منكر په لور ډير لږ ميلان هم دهغې شخه پټ نه پاته كيږي او د نيت او فكر لږ څه ښوييدل هم هغه د تنبيه كولو پرته نه پريږدي.
په اسلامي اخلاقو كې د حيا دايره دومره پراخه ده چې دژوندانه هيڅ يوه څانګه تري هم نه پاته كيږي ، تر دې چې د تمدن او ټولنيز ژوند كومه څانګه چې د انسان د جنسي ژوند سره اړيكې ولري په هغې كې هم اسلام د اخلاقو د اصلاح له پاره دهمدغې ځيز څخه كار اخيستې هغه په جنسي معامله كې د انساني نفس ډيرې ورې غلطې په ګوته كوي او حيا پرې خبروي او دهغې په كنترول يې توظيفوي ، دلته د تفصيل فرصت نه شته يوازې په يو څو مثالونو اكتفا كوو.

- دزړه غل:

دقانون له نظره د زنا كولو اطلاق يوازې په جسمي يوازې والي باندې كيږي خو د اخلاقو له نظره دازدواج ددايرې نه بيرون د مقابل جنس په لورې هر ميلان د ارادې او نيت په اعتبار سره زنا ده.
د يوې اجنبي ښځې د ښايست څخه د ستر ګو په واسطه لذت اخيستل دهغې د اواز څخه د غوږونو په واسطه خوند اخيستل ، دهغې سره د خبرو په وخت كې د ژبې اړول او دهغې د كوڅې د ګرد څخه د خوند اخيستلو په خاطر بيا د هغې په كوڅه كې قدم وهل، دا ټول د زنا له پاره مقدمات او په معنوي توګه زنا ده. قانون په دغه ډول زنا څوک نه نيسي ، دا د زړه غل دې او يوازې د زړه كوتوال هغه نيولې شي. نبوي حديث په دې هكله داسې خبر راكوي:
[العينان تزنيان و زنا هما النظرو اليدان تزنيان و زناهما البطش و الرجلان تزنيان و زنا هما المشي و زنا اللسان النطق و النفس تتمني و تشتهي و الفرج يصدق ذالک كله و يكذبه]
(ستر ګې زنا كوي او دهغې زنا كتل دي ، لاس زنا كوي او دهغې زنا لاس اوږدول دي ، پښې زنا كوي او د هغې زنا په هغې لاره تلل دي او د ژبې زنا خبرې اترې دي او د زړه زنا ارزو او غوښتنه ده. بالاخره جنسي غړې «شرم ځاې» دې چې يا د هغوې تصديق كوي او يا تكذيب.

- د كتلو فتنه:

د نفس تر ټولو لوې غل نظر يا كتل دي. په دې خاطر قران مجيد او احاديث دواړه تر هر څه د مخه دې لور ته توجه كوي. قران مجيد فرمايې چې:
[قل للمؤمنين.....«النور ٣٠-٣١»] (اې نبي ! مؤمنانو سړو ته ووايه چې خپلې ستر ګې د «پرديو ښځو د كتلو څخه» و ساتي او د خپلو شرم ځايو ساتنه وكړي. دا د هغوې له پاره ډيره پاكيزه لاره ده هغه څه چې هغوې يې كوي الله تعالي ترې خبر دي. او اې نبي ! مؤمنو ښځو ته وواياست چې خپلې ستر ګې « د پرديو سړيو د ليدلو څخه» وساتي او د خپلو شرم ځايو ساتنه وكړي)
حديث شريف كې دي چې:
[ابن ادم لک اول نظرة و اياک و الثانية «الجصاص»] (يا د بني ادم زويه ! ستا لومړی نظر معاف دې مګر اګاه اوسه چې دويم ځل نظر وا نه چوي).
سيدنا علي رضي الله عنه ته يې و فرمايل :
[يا علي لا تتبع النظرة النظرة فان لک الاولي و ليس لک الاخرة «ابوداودما يؤمر به من غض البصر»]
(اې علي ! د يوه نظر وروسته بل ځلې نظر مه كوه ، لومړی نظر معاف دې خو دويم نه دې معاف.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیدنا جابر رضي الله عنه پوښتنه وکړه چې که چیرېي ناڅاپي نظر ولګیږي نو څه وکړي ؟ ورته یې و فرمایل:
[سمدستي دې نظر بله خوا کړه «ابوداود مایؤمربه..»]

- د ښایست د ښکاره کولو جذبه:

د نظر د فتنې یو کار دا هم دې چې د ښځې په زړه کې دا ارزو پیدا کوي چې دهغې ښایست دې وکتل شي. دا ارزو تل څرګنده او په ډاګه نه وی بلکه د ښایست د ښکاره کولو دغه جذبه د زړه په څنډو کې په یوه ځاې نه یو ځاې کې پټه شوي وي. او هغه د لباس په ښایست ، د ویښتانو په ارایش ، د باریکو «نریو» او شوخو کالیو په اغوستن او همداسې وړو وړو شیانو کې ځان را څرګندوي چې احاطه کول یې د امکانه لرې دي ، قران ددې ټولو له پاره یوه هراړخیزه اصطلاح د «تبرج الجاهیلیه» ترنامه لاندې استعمال کړې ده. هر هغه زینت او هر هغه ارایش چې د خپل میړه پرته د نورو وګړو د نظر د لذت سبب وګرځي ، د «تبرج جاهلي» په تعریف کې را ځي. ان تر دې چې که چې فیشني بورقي هم د همدې مقصد له پاره ښکلې او د ښایسته رنګ څخه و ټاکل شي چې نظرونه ترې خوند اخلي نو دا هم د «تبرج جاهلیت» په شمیر کې را ځي ، ددې له پاره کوم قانون نشي جوړیداې بلکه ددې اړیکې د ښځې د ضمیر سره تړلې دي . هغې ته پخپله د خپل زړه سره حساب کول په کار دي چې په هغې کې خو کومه ناپاکه جذبه پټه شوې نه ده ، که چیرې پټه وی نو هغه د الله تعالي ددې حکم مخاطبه ده چې فرمایي: [و قرن في بیوتکن ولا تبرجن تبرج الجاهلیة الاولی....«الاحزاب ۳۳»]
د اسلام تر مخه د جاهلیت په زمانه کې چې مو د کوم سینګار او ارایش تظاهر کاوه او ګرځیدئ را ګرځیدئ او س به هغه نه کوئ. هر هغه ارایش او ښکلا چې د هر بد نیت څخه پاکه وي هغه د اسلام ارایش او ښکلا ده او په کوم کې چې ډیر لږ بد نیت هم ورګډ وي نو هغه د جاهلیت ارایش دي.

- دژبې فتنه:

د نفس د شیطان بل نماینده ژبه ده. څومره فتنې دي چې د ژبې په واسطه را پیدا کیږي او خپریږي. ښځه او سړي خبرې کوی په داسې حال کې چې کومه خرابه جذبه په کې نه بریښي . خو په زړه کې پټ غل ، په اواز کې خوند او نرمي ، په لهجه کې خوږلني ، په خبرو کې څه خوند را وپاروي . قران مجید دغه غل را نیسي او وایي چې: [ان تقیتن فلا تخضعن بالقول فیطمع الذی فی قلبه مرض و قلن قولا معروفا ...«الاحزاب ۳۲»]
(که چیرې ستاسې په زړونو کې د الله تعالي څخه ویره وي نو په نرمه او خوږه ژبه خبرې مه کوئ ، «څکه»د کوم وګړی چې په زړه کې «د بدنیتی ناروغتیا»و ي نو هغوې به ستاسې پورې څه امیدونه تړي ، خبرې چې کوئ نو نیغ په نیغه یې وکړئ) «لکه څنګه چې یو انسان د بل سره خبرې کوي».
همدغه د زړه غل دې چې د نورو د روا او ناروا جنسي اړیکو د ښکاره کولو څخه هم خوند اخلي او د اوریدو څخه یې هم. د همدغې ملایمت او نرمښت په خاطر عاشقانه شعرونه ویل کیږی او د عشق او محبت افسانې، ددرواغو او رښتیا په یو ځاې کولو سره په هر ځاې ځایږې کې بیا نیږي او په ټولنه کې خپریږي. قرآن په دې هکله خبر را کوي چې:
[ان الذین یحبوا ان تشیع الفاحشة.......«النور ۱۹»]
(هر هغه خوک چې غواړی چې د مسلمانانو په ټولنه کې بې حیایې خپره کړي ، د هغوې له پاره په دنیا کې هم دردناک عذاب دي او به اخرت کې هم الله پو هیږي او تاسې نه پو هیږئ.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دژبې د فتنې نورې ښانګې هم شته او په هرې ښانګې کې د زړه يو غل نه يو غل خپل کار کوي. اسلام د دغه ټولو ښخه خبردې او مونږ ته دهغوی ښخه خبر راکوي. ښځې ته ددې اجازه نه شته چې د نورو ښځو حالت او کيفيتونه د خپلو ميړونو ترمخ بيان کړی.

[لا تباشر المرأة تصفها لزوجها كانه ينظر اليها «ترمذي باب ماجاأ في مباشرة المراة المراة»]

(ښځه دې د ښځې سره نه يو ځاى کيږي ، داسې چې د هغې کيفيت خپل ميړه ته داسې بيان کړي چې ګويا هغه په خپله هغه ښځهويني.)

ښځه او سړي دواړه ددې ښخه منه کړل شوي چې د خپلو پټو ازدواجي اړيکو حال دنورو خلکو ترمخه بيان کړي ځکه چې ددې ښخه هم فحاشي «بې حيايي» خپريږي ، او په زړنو کې شوق را پيدا کيږي «ابوداود باب من ذكر الرجال ما يكون من اصابته اهله»

د جمعې په لمانځه کې که چيرې امام غلطي وکړي او يا دخپلې کومې غلطۍ لورته د هغه د متوجه کولو اړتيا پيدا کيږي نو سړو ته د سبحان الله د ويلو حکوم دې خو ښځو ته لارښوونه شوې چې يوازې دې لاس و وپړکوي او په ژبه دې څه نه وايي «ابو داود بات الصفيق فى الصلوة- بخاري باب التصفين للنساء»

- د اواز فتنه:

ډيروختونه ژبه خاموشه پاته وی خو د نورو حرکاتو په واسطه د اوريدو اله اغيزمنه کيږي. ددې اړيکې هم د نيت خرابوالې سره تړلې دې او اسلام ددې ښخه هم په کلکه مخنيوی کړي دي. [و لايضربن بارجلهن ليعلم ما يخفين مى زينتهن.....«النور۳۱»]

(او هغوی دې په ځمکه پښې دربوونکې نه ګرځی ، ترڅو هغه زينت چې دوي پټ کړي « هغه زيوارت چې دوي دننه په ځان اچولی» را ښرګند نه شی ،«د هغې اواز وا نه وريدل شي».)

- دخوشبويي فتنه:

خوشبويي هم دهغو قاصدانو ښخه يوه ده چې د يوه شرير نفس پيغام بل شرير نفس ته رسوي ، دا دخبر رسولو ترټولو زياته لطيفه ذريعه ده ، نور خو دا ډير معمولي شي ګڼی خو اسلامي حيا دومره حساسه ده چې دهغې په نازک طبيعت دغه لطيف حرکت هم درووند تماميږي. هغه يوې مسلمانې ښځې ته ددې اجازه نه ورکوي چې د معطرو کاليو په اغوستو سره په لارو کې و ګرځي او يا په محفلونوکې ګډون وکړي ځکه چې که د هغې ښايست او دهغې زينت پټ هم پاته شی نو ګټه به يې څه وی؟ ځکه په فضا کې د هغې د عطرو دبوی په خپريدو سره جذبات پخپله متحرک کيږی. رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمايي:

[قال النبي صلي الله عليه وسلم: المراة اذا استعطرت فمرت بالمجلس فهي كذا يعني زانية «ترمذي باب ماجاء في طيب الرجال و النساء»]

(نبي صلي الله عليه وسلم فرمايلي چې: هره هغه ښځه چې عطر استعمال کړی او دخلکو ترمنځ تيريږي هغه بدکاره ښځه ده.)

[اذشهدت احداكن المسجد فلا تمسن طيبا «موطا و مسلم»]

(کله چې ستاسې ښخه کومه ښځه مسجد ته راشی نو عطر دې نه استعمالوي)[طيب الرجال ماظهر ريحه و خفى لونه و طيب النساء ما ظهر لونه خفي ريحه «ترمذي باب ماجاء في طيب الرجال و النساء»]

(د نارينه له پاره هغه عطر مناسب دي چې خوشبوي ښکاره او رنګ يې پټ وي او د ښځو له پاره هغه عطر مناسب دي چې رنګ يې ښکاره او خوشبويي يې پټه وي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د لوڅوالي فتنه:

اسلام چې د ستر په هکله د انسان د شرم او حيا څومره مکمل او سهي نفسياتي تعبير کړي دهغې ځواب د نړۍ په هيڅ تهذيب کې نه پيدا کيږي. نن د نړۍ د مهذبو ولسونو هم دا حال دې چې دهغې نارينه وته او هم د هغوي ښځو ته د جسم د کومې برخې لوڅول او بربنډول د عيب خبره نه بريښي ، هغوي لباس د زينت په خاطر اغوندی نه د ستر په خاطر . خو په اسلام کې د زينت په ځاي ستر ته ډير اهميت ورکړل شوي . ښځې او نر دواړو ته يې د جسم د ټولو هغوو برخو د پټولو حکم ورکړي چې يو بل ته د جنسي کشش او ميلان سبب ګرځی. عرياني ، لوڅوالي او بربنډتوب يو داسې بد عمل دې چې اسلامي حيا يې هيڅکله هم زغملاني نه شي ، نور خو پريږده چې اسلام دا هم غوره نه ګڼی چې ښځه او ميړه دې يو د بل تر مخ لوڅ لپړ شي.

[اذا اتي احدکم اهله فليستر و لايتجرد العيرين «ابن ماجه باب التستر عند الجماع»]

(کله چې ستاسې څخه کوم يو خپلې بي بي ته ورشی نو هغه ته په کار دي چې د ستر لحاظ و ساتي بلکل دخرو په څير دواړه لوڅ لپړ نه شی.

[قالت عائشة مانظرت الي فرج رسول الله صلي الله عيه و سلم «شمائل ترمذی باب ماجاء في حياء رسول الله»]

(ام المؤمنين بي بي عايشه رضي الله عنها فرمايي چې ما هيڅکله رسول الله صلي الله عليه و سلم لوڅ نه دي ليدلي.) ددې نه ډيرشرم اوحيا داده چې په ځانته والي کې هم ځان بربنډول اسلام ته د زغم وړ نه دي. دا په دې خاطر چې [الله تعالي حق ان يستحي منه] (الله تعالي تر هر څه ډير حق لري چې دهغې څخه حيا وکړل شي.) په حديث شريف کې راغلي چې:

[اياکم و التعري فان معکم من لايفارقکم الا عند الغائط وحين يفضي الرجل الي اهله فاستحبوهم و اکرموهم «ترمذي باب ماجاء في الاستثناء عند الجماع»]

(اګاه واسئ چې کله هم لوڅ و نه اوسئ ، له تاسې سره د الله تعالي ملائکې ملګری دي چې هغوي له تاسې څخه نه بيليږي. مګر په هغو وختونو کې چې تاسې په کې د حاجت د پوره کولو له پاره ناست ياست يا خپلو ښځو ته ورځئ ، لهذا تاسې دهغوي نه شرم وکړئ او دهغوي د عزت خيال و ساتی.)

داسلام له آنده هغه لباس ، اصلا لباس نه دي چې بدن ترې ښکاري او ستر ترې په ډاګه را معلوميږي.

[قال رسول الله صلي الله عليه و سلم نساء کاسيات عاريات مميلات مائلات رؤسهن کالبخت المائلة لايدخلن الجنة و لايجدن ريحها «مسلم باب النساء الکاسيات العاريات»]

(رسول الله صلي الله عليه و سلم فرمايي چې: هغه ښځې چې لباس واغوندي او بيا هم لوڅې وي او نور خلک خپل ځان ته مايله کوی او پخپله نورو ته ميلان کوي او د بخت د اوښ په څير خپله غاړه د ناز او نخرو څخه کږه وړی. هغوي به هيڅکله هم جنت ته داخلي نه شی او نه به د جنت بوي و مومي).

دلته مونږ څو مثالونه په دې خاطر يادوو چې دهغې څخه د اسلام د اخلاقو معيار او دهغې د اخلاقی روح اندازه و لګيږي.

اسلام د ټولنې چاپيريال او دهغې فضا د فحشا ء او منکر د ټولو تحريکاتو څخه پاکول غواړي. ددې ټولو تحرکاتو سرچينه د انسان په باطن کې ده. د فحشا او منکر جراثيم هملته وده مومي او دهماغه ځاي څخه ددغه کوچنيو تحريکاتو اغاز صورت نيسی او په وړاندې تګ سره د ستر فساد موجب ګرځی. جاهل وګړي هغه د معمولي ګڼلو له امله له نظره غورځوي خو د حکيمو او پوهو وګړو له نظره هغه د تمدن او ټولنې د تباه کونکو خطرناکو ناروغتياو ريښې ګڼی ، نو د اسلام اخلاقی ښوونې په باطن کې د حيا داحساس د راپيدا کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره زيات كوشش كوي چې د هغې له رويه انسان پخپله دخپل نفس احتساب كوي او كه د بدۍ په لور د ډير ميلان پيدا كولو احساس هم وكړي نو دخپل ارادي ځواک له لارې هغه له منځه وړي.

- **تعزيري يا جزايي قوانين:**

په اسلام كې د جزايي قوانينو بنسټيز اصول دادي چې انسان ددولت قانوني منګولو ته تر هغې پورې وركش نه كړل شي تر څو چې هغه دتمدن د نظام دله منځه وړلو او خرابولو په خاطر كوم بالفعل حركت نه وي كړې خو كله چې هغه داسې كوم حركت او يا عمل وكړي نو بيا هغه ته د سپكې او خفيفه سزا په وركولو سره د ګناه د كولو اوسزا تيرولو عادتول نه دي په كار. د جرم د ثبوت شرائط بايد ډير سخت وي۱

[۱:- په اسلامي شرعي قانون كې د جرم د ثبوت شرائط عموما ډير سخت دي خو د زنا د جرم د ثبوت شرطونه تر ټولو سخت دي، په عامه توګه په ټولو معاملاتو كې اسلامي قانون يوازې ددوه ګواهانو موجوديت كافي ګڼي خو د زنا له پاره لږ تر لږه څلورو ګواهانو ته اړتيا ده.]

خلک د قانون حدودو ته د راوړلو څخه تر هغې چې ممكن وي و ساتئ ۲

[۲:-.... دنبي كريم صلي الله عليه و سلم ارشاد دي تر كومه چې ممكن وي مسلمانان د سزا څخه و ژغورئ كه چيرې د مجرم له پاره دبرائت كومه لاره وي نو هغه پريږدئ«او سزا مه وركوئ» ځكه چې د امام له پاره په بخښنه كې غلطي كول ددې نه بهتره ده چې هغه په سزا وركولو كې غلطي وكړي « ترمذي ، ابواب الحدود»]

خو كله چې كوم وګړی د قانون د حكم لاندې راغلې نو بيا هغه ته داسې سزا وركړئ چې نه يوازې نو موړې پخپله ددا ډول جرم د بيا كولو څخه عاجز شي بلكه نورو په زړګونو انسانانو چې ددې جرم په لور اقدام كوونكي وي ددغسې عبرتناكې سزا په ليدو سره وويريږي ، ځكه چې د قانون مقصد پاكوالي دي نه دا چې خلک بيا بيا جرم وكړي او بيا بيا سزا وګالي. د ټولنيز نظام د ساتنې له پاره چې اسلامي تعزيراتو كومې كړنې او افعال جرم او د سزا وړ ګڼلي هغه دوه دي يو زنا او بل (قذف) يعني په يو چا د زنا كولو تهمت لګول).

۱:- د زنا حد:

د زنا په هكله مونږ مخكې بيان كړل چې د اخلاقو له اړخه دا فعل د انسان د انتهايي پستۍ زيبنه ده. هغه څوک چې ددې ډول كار مرتكب كيږي هغه په حقيقت كې ددې خبرې ثبوت وړاندې كوي چې دهغې انسانيت د حيوانيت تر اغيز لاندې راغلې او هغه دانساني ټولنې يو صالح وګړی نه شي ګرځيداي. د ټولنيز ليد له اړخه دا د هغو سترو جرايمو څخه يو دي چې د انساني تمدن په بنسټ حمله كوي ، دهمدغې لاملونو په اساس اسلام هغه په خپل ځاې د تعزير وړګناه بللې ، كه څه هم دهغې سره بل كوم جرم لكه زور او ځواک او يا دكوم بل وګړي حق تلفول شريک وي او كه نه ، د قران مجيد حكم دي چې:

[ٱلزَّانِيَةُ وَٱلزَّانِى فَٱجۡلِدُواْ كُلَّ وَٰحِدٍ مِّنۡهُمَا مِاْئَةَ جَلۡدَةٍ‌ۖ وَلَا تَأۡخُذۡكُم بِهِمَا رَأۡفَةٌ فِى دِينِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأَخِرِ‌ۖ وَلۡيَشۡهَدۡ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٢﴾ «النور۲»]

(زنا كونكي سړي او زنا كونكي ښځه ، ددواړو څه هر يو سل دُرّې ووهئ او د الهي قانون په عملی كولو كې تاسې هيڅكله هم په هغوې ترحم ونه كړئ كه چيرې تاسې په الله تعالي او داخرت په ورځ باندې ايمان لرونكي ياست اوكله چې هغوې ته سزا وركړئ نو د مسلمانانو څخه دې يو ډله دهغې د ليدلو له پاره موجوده وي).

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي هکله د اسلامي قانون او غربي قانون ترمنځ ډېر توپير موجود دي غربي قوانين زنا کول په خپل ځاي کوم جرم نه ګڼي ، دهغي له آنده دا فعل هغه وخت جرم دي چي دهغي ارتکاب په زور او زياتي سره وشي. يا د کومي داسي ښځي سره دا عمل تر سره شی چي دبل چا په نکاح کي وي. يا په بل عبارت ددي قانون له مخي زنا جرم نه بلکه جرم په اصل کي زور او جبر او د نورو حق په لغته وهل دي . اما ددي پرخلاف د اسلامي قانون له مخي دا فعل په خپله جرم دي او د جبر ،اکراه ،زور زياتي او د نورو حق تلفول په دي جرم اضافه يو بل جرم دي. دهمدغه بنستيز اختلاف په اساس د سزا په هکله هم دواړو طريقي او لاري بيلي بيلي دي.
غربي قوانين د جبري زنا له پاره په بندي کولو بسنه کوي او دنکاح شوي ښځي سره په زنا کولو سره د ښځي ميړه ته د تاوان ورکول دهغي حق ګڼي. دا سزا د جرم د مخنيوی له پاره نه ده بلکه خلکو ته نور هم جرئت ورکونکي ده په دي خاطر په هغه هيوادونو کي چي دا قانون رائج دي ، د زنا ارتکاب ورځ په ورځ زياتيدونکي دي. ددي په مقابل کي د اسلام قانون په زنا دومره سخته سزا ورکوي چي ټولنه ددغي جرم او دغه ډول مجرمينو څخه تر يوه وخت پوري پاکه پاته شي. په هغو هيوادنو کي چي په زنا باندي سزا ورکول کيږي ، هلته ددي فعل ارتکاب هيڅکله عام شوي نه دي ، يوځل چي شرعي حدود نافذ کړل شی نو بيا په ټول ولس کي داسي هيبت را پيدا کيږي چي په کلونو کلونو هم څوک ددغه بد کار د ارتکاب جرئت نه شی کولی.
همدا راز دمجرمانه ميلان لرونکو وګړو په ذهن باندي يو رواني فشار دي چي ددي لاري څخه دهغوي نفس په خپله اصلاح کيږي. غربي ضمير دسلو دُرّو په وهلو باندي نيوکه کوي د هغي علت دا نه دي چي هغوي نه غواړی انساني جسم ته تکليف ورسول شي. ځکه د هغي اصلی علت دادي چي د هغوي د اخلاقی شعور وده او نشو نما تر اوسه پوري ناقصه ده. هغوي په لومړيو کی زنا يو عيبجن کار ګاڼه خو اوس يي يوه لوبه او تفريح ګڼي ، دکوم څخه چي دوه انسانان د يو څو لحظو له پاره خپل زړونه خوشحالوي په دي خاطر دوي غواړی چي قانون ددي فعل سره د زغم نه کار واخلي او تر هغي وخت يي کومه پو ښتنه ونه کړي تر څو چي زاني د بل چا زادي او يا د هغي په قانونی حقوقو کي خنډونه پيدا نه کړي ، بيا د خنډونو او مداخلي په صورت کي هم هغوي دا يو داسي جرم ګڼي چي يوازي د يوه وګړي حقوق تري اغيزمن کيږي په دي اساس يوه معمولي شان جزا يا تاوان ددي جرم د سزا له پاره کافي ګڼي.
ښکاره ده چي څوک د زناکولو دغه تصور ولري نو هغوي ددغه جرم په ارتکاب باندي د سلو دُرّو سزا ته ظالمانه سزا ويلي شي. خوکله چي د هغوي اخلاقي او ټولنيز شعور وده و مومي او هغوي ته څرګنده شی چي زنا که په زور سره وي او که په خوښي اورضا سره ، که هغه له ميړوښتي ښځي سره وي او که له پيغلي نجلۍ سره ، په هرصورت يو ټولنيز جرم دي او دهغي زيانونه ټولي ټولني ته رسيږي ، نو بيا به د سزا په اړه هم دهغي ذهن په خپله بدلون و مومي. هغه به داخبره مني چي ددغسي زيانمنو افعالو څخه ټولنه بايد خوندي پاته شي او څرنګه چي د زنا په لور تحريک کونکي وسايل د انسان په حيوانی طبيعت کي ډيري ژوري ريښي لري او دغه ريښي يوازي د قيدو بند اويا مالي تاوان په زور نه شي را ويستل کيداي په دي خاطر دهغي دمخنيوي له پاره د سختو تدبيرونو دخپلولو څخه پرته بله لار نه شته.
يوه وګړي او يا دوو ته د سخت جسماني تکليف په ورکولو سره په لکونو نور وګړی د اخلاقي او عمراني ضررونو څخه خوندي کول ، دي نه ډير بهتر دي چي مجرمان دتکليف نه په څنګ کړل شي او ټول ولس په داسي زيانونو کي ور وغورزول شي چي راتلونکو بي ګناه نسلونو ته يي زيښني په پرلپسي توګه په ميراث ورسيږي. دسلو دُرّو د وهلو سزا ته دظالمانه سزا د ويلو يو علت د غربي تهذيب په بنسټونو باندي دلږ څه دقت کولو وروسته را څرګنديږي لکه چي پخوا موو ويل دغه تهذيب د ټولني په مقابل کي د وګړي دملاتړ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

جذبه باندي ولاړ دي او ددې ټول اساس د وګړيزو حقوق په داسې يو تصور ولاړ دي چې د مبالغې ځخه ډک دي.
په دې اساس که وګړي په ټولنې هر ځومره ظلم وکړي نو هغه دغرب خلکو ته دومره دروند نه تماميږي بلکه ډير وختونه يې په خوشحالۍ سره زغمي.خو کله چې د ټولنيزو حقوقو د اعادې په خاطر وګړی را نيول کيږی نو دهغې له پاره چيغې سورې پيليږي. ددې نه پورته د ټولو جاهليتونو دخاوندانو په څير دغربي جاهليت د پيروانو هم يو امتيازي خصوصيت دادې چې هغوی د معقولاتو پر ځاى محسوساتو ته ډير اهميت ورکوي.
هغه زيان چې په يوه وګړي باندې مرتب کيږی نو ځرنګه چې هغوی ته هغه په محدوده توګه محسوسيږی په دې خاطر هغه يو سترکار ګڼي ، خو دوی دهغه زيان اهميت نه شي درک کولي چې په پراخه پيمانه ټولې ټولنې او دهغې را تلونکو نسلونو پورې غځيږي. ځکه چې هغه (زيان) دخپل پراخوالي او لرې زيښتو په اساس نه شی محسوسيداى.

۲:- د قذف حد يا د تهمت لګولو سزا :

کوم زيانونه چې د زنا له لارې را پيدا کيږی نو دهغې په څير زيانونه د زنا دتهمت يا قذف ځخه هم منځته را ځي ، د يو ې شريفې ښځې په لمن د زنا د تهمت داغ لګول يوازې دهغې د بدناملو موجب نه ګرځی بلکه دهغې په واسطه دکورنيو تر منځ ددښمنۍ يو لړۍ پيل کيږي ، نسبونه شکمن کيږي ، ازدواجي اړيکي له منځه ځي او يو کس يواځې يو ځل د ژبې په ځوځولو سره په لس ګونو نور انسانان په کلونو کلونو د دښمنۍ په عذاب کې ورغورځوي . قرآن کريم ددې جرم د له منځه وړلو په خاطر سخته سزا ټاکلې ، او فرمايلي يې دي چې : [وَٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ثُمَّ لَمۡ يَأۡتُواْ بِأَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَ فَٱجۡلِدُوهُمۡ ثَمَٰنِينَ جَلۡدَةً وَلَا تَقۡبَلُواْ لَهُمۡ شَهَٰدَةً أَبَدًاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ۝٤ «النور ۴»]
(او کوم خلک چې په پاک لمنو ښځو باندې تهمت و لګوي او بيا دخپلې خبرې د ثبوت له پاره ځلور ګواهان را نه وړی ، هغوی په اتيا دورو ووهئ او په راتلونکې کې د هغوی ګواهي کله هم و نه منئ ، دغسې خلک په خپله بدکاران دي.)

❖ د مخنيوې تدبيرونه:

د اسلام قوانين د خپل سياسي ځواک په واسطه له يوه اړخه د بد کارۍ ځخه په کلکه مخنيوې کوي ، او د بله اړخه د ټولنې نيک وګړي دبد نيته خلکو د ژبني شر ځخه خوندي ساتي. د اسلام اخلاقي ښوونې انسان دداخل ځخه جوړوی تر ځو په هغې کې د ګناه او بدی په لور ميلان پيدا نه شي، او دهغې تعزيري قوانين هغه د بيرون ځخه جوړوی تر ځو د اخلاقی روزنې د نه تکميل په صورت کې دغسې ميلانات وده و نه مومی. او کله چې داسې پيښه کيږی نو د هغې ځخه په پوره قوت سره مخنيوې وکړي. ددې دواړو تدبيرونو تر منځ ځو نور تدبيرونه يوازې په دې خاطر خپل کړل شوي چې د باطن د اصلاح په خاطر په اخلاقی روزنو کې مرسته وکړي. ددې تدبيرونو په واسطه يې د تمدن ټولنيز نظام داسې جوړ کړي دي چې کله هم د اخلاقی روزنې دکمښت په وخت کې هغه کمزوري چې د ټولنې په وګړو کې پيدا کيږي دهغې د ودې او ارتکاب فرصت او موقع په لاس ور نه شی. په ټولنه کې داسې يو چاپيريال را پيدا شی چې بدو ميلاناتو ته وده ورکونکي هوا هم له منځه ولاړه شی. هيجان پيداکوونکې تحريکات ناپيدا شي ، د جنسي خپراوي له پاره اسباب او وسايل تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره حده پورې را کم کړل شي او د ټولو هغو لارو چارو مخنيوی وشي چې د هغې په واسطه دتمدن په نظام کې ګډوډي را پيښيږي اوس مونږ په تفصيل سره دغه تدبيرونه په خپل وار يو يو څيړو:

١:- د لباس او ستر کولو احکام:

د ټولنيزو اړيکو د احکامو په لړ کې د اسلام لومړني حکم دادې چې هغې د لوڅوالي څخه مخنيوې کړې او د ښځو او سړو له پاره يې د ستر کولو حدود ټاکلي دي. په دې هکله چې دعربو د جاهليت څه حال و نن سبا د تش په نامه مهذبو هيوادونو حال دهغې څخه څه زيات تو پير نه لري. هغوې به پرته له کوم تکليف څخه يو بل ته ځانونه لوڅول١

[١-...حديث شريف کې راغلي دي چې سيد مسوّر بن محزمه يو کاڼي را خيستې او را روان و په لاره کې يې د لنګ غوټه خلاصه شوه او ترې ولويد خو هغه په هماغه حال کې هم کاڼې په لاس کې نيولې را روان و. نبي کريم صلي الله عليه وسلم و کوت او ورته يې وفرمايل : چې ولاړ شه ، لمړی خپل وجود پټ کړه او لوڅ مه ګرځه.«مسلم»]

د غسل او بولو کولو په وخت کې پرده کول د هغوې له آنده يو غير ضروري کار و. د کعبې طواف به يې بلکل په لوڅو ځانونو کاوه او هغه يې يو ډير بهتر عبادت ګاڼه.١

[١-:..د ابن عباس رضی الله عنه، مجاهد ،طاوس او زهري متفقه روايت دي چې د کعبې طواف به يې په لوڅو ځانونو کاوه.]

ان تردي چې ښځو به هم د طواف له پاره ځانونه لوڅول او په لوڅو ځانو به يې طواف کاوه٢

[٢-.......د مسلم په کتاب التفسير کې يې د عربو دغه رواج او کلتور بيان کړې چې ښځو به په لوڅ ځان طواف کاوه، بيا به يې هملته موجودو خلکو ته سوال کاوه چې څوک به ماته يو څادر را کړي چې خپل وجود پرې را پټ کړم؟ په دې ترتيب به د سوال کوونکې له پاره د يو څادر ورکول د ثواب او اجر کار ګڼل کيده]

د هغوې د ښځو لباس به داسې و چې د سينې يوه برخه به په کې خلاصه پاته کيده او د متو ، ملا او پنډيو ځيني برخې به په کې بربنډې پاته کيدې او بلکل همدغه کيفيت نن په امريکه ، اروپا او يو شمير نورو هيوادونو کې هم دې او په شرقي هيوادونو کې هم د ژوند داسې نظام نشته چې په کې د کشف او ستر حدود په اساسی توګه تعيين او نافذ شوي وي. اسلام په دې هکله انسان ته د تهذيب لمړني درس ورکوي او ورته وايي چې [يَـٰبَنِيٓ ءَادَمَ قَدۡ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكُمۡ لِبَاسٗا يُوَٰرِي سَوۡءَٰتِكُمۡ وَرِيشٗاۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقۡوَىٰ ذَٰلِكَ خَيۡرٞۚ ذَٰلِكَ مِنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ ۝٢٦ الاعراف ٢٦]

(اې د ادم بچيانو ! الله تعالي تاسې باندې لباس په دې خاطر را نازل کړې چې ستاسې جسمونه پټ کړی او ستاسې له پاره دښايست وسيله و ګرځي...]

ددې آيت له مخې د جسم پټول په هر سړي او ښځې باندې فرض کړل شوي دي.

نبي اکرم صلي الله عليه وسلم په دې هکله سخت حکم کړې او ويلي يې دي چې هيڅوک بايد د هيچا ترمخ ځان بربنډ نه کړی .

[ملعون من نظر الي سواه اخيه]

(لعنت کړل شوې په هغه چا چې د خپل ورور ستر ته ګوري. «احکام القران»)

[لاينظر الرجل الي عورة الرجل و المراة الي عورة المراة «مسلم باب تحريم النظر الى العورات»]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(هيڅ يو سړي دې بل سړي او هيڅ يوه ښځه دې بله ښځه بربنډه او لوڅه و نه ويني.)
[عن سلمان رضي الله عنه قال: لان اخر من السماء فانقطع نصفين احب الى من ال النظر الى عورة احدا و ينظر الى عورتي «المبسوط ،كتاب الاستحسان»]
(په الله تعالي سوګند ! زه دې د اسمانه څخه را پريوزم او دوه ټوټې دې شم ، دا ماته ډيره غوره ده د هغه څه څخه چې زه د چا پټ ځايونه ووينم يا بل څوک زما پټ ځايونه ووينې.)
[اياکم والتعري فان معکم من لايفارقکم الا عند الغائط و حين يفضي الرجل الي اهله «ترمذي باب ماجاء في الاستتار»]
(اګاه اوسئ ، هيڅکله لوڅ و نه اوسئ ، ځکه چې له تاسې سره هغه څوک دي چې له تاسې څخه هيڅکله هم نه بيليږي مګر يوازې د حاجت د رفع کولو په وخت کې او يا د ښځو سره د مباشرت په وخت کې.
[اذا اتي احدکم اهله فليستترو لايتجرد تجرد العيرين «ابن ماجه باب الستر عند الجماع»]
(کله چې هم ستاسو څخه يو دخپلې بي بي ښځې ته ورځي نو هغه وخت دې هم خپل ستر پټ کړي او بلکل دې دخرو په څير لوڅ نه اوسي)
يو ځل نبي اکرم صلي الله عليه وسلم د زکاة د اوښانو ځړ ځاي ته ولاړ هلته يې وکتل چې څړونکي په ځنګل کې لوڅ ليږ پروت دې ، رسول الله صلي الله عليه وسلم هغه په هماغه وخت له خپلې دندې څخه لرې کړ او ورته يې و فرمايل چې:
[لايعمل لنا من لاحياء]
(هغه څوک چې بې شرمه وی هغه زمونږ په کار نه راځي)
۲:- دنارينه و له پاره د ستر حدود:
ددې احکامو تر څنګ دښځو او نارينه و له پاره د ستر حدود په بيلا بيلا توګه ټاکل شوي. په شرعي اصطلاح سره د جسم هغې برخې ته ستر وايي چې د هغې پټول فرض دي. د سړي له پاره د نامه څخه لاندې د زنګانه تر سترګي پورې برخه «ستر» ټاکل شوي. او حکم ورته شوي چې دا برخه نه د چا تر مخه خلاصه کړي او نه د بل کوم و کړي په دغه برخه باندې نظر واچوي.
[عن ابو ايوب الانصاري عن النبي صلي الله عليه وسلم مافوق الرکبتين من العورة و اسفل من السرت من العورة «دار قطني»]
(هغه برخه چې د زنګون د سترګي دپاسه ده هغه د پټولو وړ ده او هغه برخه چې د نامه د غوټی لاندې ده هغه د پټولو وړ ده.)
[عورة الرجل ما بين سرة الي رکبه]
(سړي ته د نامه لاندې د زنګون تر سترګې پورې برخه د پټولو ده «مبسوط»)
[عن علي ابن ابي طالب عن النبي صلي الله عليه وسلم لا تبرز فخذک و لا تنظر الي فخذ حی و لا ميت «تفسير کبير»]
(خپل ورون د چا تر مخه مه ښکاره کوئ او نه د کوم ژوندی يا مړ انسان ورون ته وګورئ)
دا حکم عام دې چې د خپلو بيبيانو پرته بله کومه استثنا نه لری. لکه چې په حديث شريف کې را غلي دي:
[احفظ عورتک الا من زوجک او ما ملکت يمينک «احکام القران»]
(د خپل ستر ساتنه وکړئ ، پرته له خپلو ښځو او هغو وينځو څخه چې ستاسې په واک کې دي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳:- د ښځو له پاره د ستر حدود:

د ښځو له پاره د ستر حدود له دې څخه ډېر پراخه تاکل شوي. هغوي ته حکم شوي چې د خپلو مخونو او لاسونو پرته ټول وجود له ټولو خلکو څخه پټ و ساتي. په دې حکم کې پلار، ورور او ټول نارينه خپلوان شامل دي او د ميړه پرته بل هيڅوک ترې مثتثني نه دي.

[لا يحل الامراة تؤمن بالله و اليوم الاخر ان تخرج يديها الا الي ههنا و قبض نصف الذراع «ابن جرير»]

(نبي اکرم صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي : د هري هغي ښځې له پاره چې په الله تعالي او د اخرت په ورځ ايمان ولري ، روانه ده چې هغه خپل لاسونه له دې نه زيات ښکاره کړي ، دايې وويل او د خپل مړوند په نيمايي برخه يې لاس کيښود.)

[الجارية اذا خاضت لم يصلح ان يرى منها الا وجهها و يدها الى المفصل]

(کله چې ښځه بلوغ ته ورسيږي نو د هغې د وجود هيڅ برخه بايد ښرګنده نه وي مګر يوازې مخ او مړوند تر نيمايي پورې لاس)

سيدة عايشة رضي الله عنها فرمايي چې زه د خپل وراره عبدالله بن الطفيل ترمخه د خپل زينت سره کښېنياستم د نبي کريم صلي الله عليه وسلم دغه کار خوښ نه شو . ما ورته وويل چې يا رسول الله ! دا خو زما وراره دي ، رسول الله صلي الله عليه وسلم را ته وفرمايل:

[اذا عرقت المراة لم يحل لها ان تظهر الا وجهها و لا مادون هذا و قبض على ذراع نفسه فترک بين قبضته و بين الکف مثل قبضته اخري «ابن جرير»]

(کله چې ښځه بالغه شي ، نو د هغې له پاره روانه ده چې د خپل وجود کومه برخه را ښرګنده کړی مګر يوازې مخ او يوازې ددې څخه، دايې وويل او په خپل مړوند يې لاس داسی کيښود چې د هغې د نيولو دځاې او لاس د ورغوی ترمنځ يوازې يو موټې ځاې پاته شو .)

د ابو بکر صديق رضي الله عنه لور بي بي اسماء رضي الله عنها چې د نبي کريم صلي الله عليه وسلم ښينه وه ، يوځل په داسې حال کې د نبي کريم صلي الله عليه وسلم ترمخ راغله چې ډېر نازک کالي يې پرځان وو ، او ددې نازکه لباس څخه يې د وجود دننه برخې را ښرګند يدلې . نبي کريم صلي الله عليه وسلم سمدستي خپل نظر ترې واړاوه او ورته يې وفرمايل چې:

[يا اسماء ان المراة اذا بلغت المحيض لم يصلح ان يري منها الا هذا و هذا و اشاره الى وجهه وکفه « تکملة فتح القدير»]

(ای اسماء !کله چې ښځه د بلوغ مرحلې ته ورسيږي نو بيا دا ښه خبره نه ده چې د هغې د جسم څه برخې دې ښرګندې و کتل شی ، پرته له دې او له دې څخه. دايې وويل اود خپل مخ او ورغويو لورې ته يې اشاره وکړه.)

بي بي حفصه رضي الله عنها د عبدالرحمن رضي الله عنه لور يو ځل د بي بي عايشې رضي الله عنها ترمخ حاضره شوه چې يو نري او باريکه ټيکري يې په سر و ، بي بي عايشی رضی الله عنها هغه ټيکری ترې و شلاوه او يو دروند او پيړ ټيکري يې ور په سر کړ « موطا امام مالک رحمة الله عليه»

د نبي کريم صلي الله عليه وسلم ارشاد دي چې:

[لعن الله الکاسيات العاريات]

(د الله تعالي لعنت دې پر هغه ښځو وي چې لباس يې په ځان کې هم وی خو لوڅې ږربښې.)

دسيدنا عمر رضي الله عنه وينا ده چې خپلو ښځو ته داسې کالي مه اغوندئ چې په جسم باندې داسې ورونښلي چې د ټول جسم جوړښت ترې را په ډاګه کيږی « المبسوط کتاب الاستحسان».

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددغه روایاتو ځخه را په ډاګه کیږی چې د مخ او لاسونو پرته د ښځې ټول وجود په ستر کې داخل دې او په هغې واجب دي چې په خپل کور کې هم دخپلو نژدې خپلوانو ځخه خپل ستر پټ و ساتي. هغه د خپل میړه پرته د بل هیچا ترمخه خپل ستر نه شي ښکاره کولای که څه هم هغه د هغې پلار، وروراو وراره هم وي، ان تردې چې هغوې داسې نري او نازک لباس هم نه شی اغوستلای چې د هغې ستر تري را ځرګندیږي په دې هکله چې څومره احکام راغلي دا ټول د ځوانو ښځو له پاره دي، د ستر احکام د هغه وخت ځخه نافذیږي چې ښځه د بلوغ تر حده پورې و رسیږی او تر هغې وخته پورې پرې نافذ وي چې په کې د جنسی کشش جذبه موجوده وی. ددې عمر ځخه په تیردو سره په دې کې اسانتیاوې را ځي لکه چې قرآن مجید فرمایي:

[وَٱلۡقَوَٰعِدُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِي لَا يَرۡجُونَ نِكَاحٗا فَلَيۡسَ عَلَيۡهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعۡنَ ثِيَابَهُنَّ غَيۡرَ مُتَبَرِّجَٰتِۭ بِزِينَةٖۖ وَأَن يَسۡتَعۡفِفۡنَ خَيۡرٞ لَّهُنَّۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ۝٦٠ «النور ٦٠»]

(او هغه عمرتیرې زړې ښځې چې د نکاح هیله یې له منځه تللې وي، که هغوې خپل پړونې کیدې نو پر هغو څه وبال نشته، په دې شرط چې د ډول او سینګار ځرګندونکې نه وي. سره له دې که هغوې هم پټمنې غوره کړي نو دهغو په حق کې ښه ده. الله هرڅه اوري او په هر څه پوهیږي.)

د لته د تخفیف علت په ډاګه بیان شوی دی، دنکاح د امید د نه درلودلو ځخه داسې عمر مراد دې چې جنسي غوښتنې په کې هم دفن شوې وي او بل کوم کشش په کې باقي پاته نه وي خو بیا هم د نورزیات احتیاط په خاطر یې دا شرط ایښې چې د زینت او ښایست را ځرګندول یې ترې مقصود نه وي، یعنې که د جنسي کشش یو ځرک هم په سینه کې ولري نو د ټیکري لرې کول ورته روانه دي، دا تخفیف یوازې د هغه عمر خوړلو ښځو له پاره دې چې دهغې په لور د احترام د نظر پرته د بل ډول نظر کولو امکان هم نه وی، داسې ښځې په کورونو کې د ټیکري پرته هم او سیدای شی.

۴:- اجازه اخستل:

ددې نه وروسته یې بل حد دا ټاکلې چې دکور خلکو ته له اطلاع ورکولو پرته په ناڅاپي توګه کور ته د ناریته و له راننوتلو ځخه منه کړل شوې ده تر څونارینه خپلې ښځې په داسې کوم حال کې و نه ویني چې هغوی ته یې لیدل نه وې په کار.

[وَإِذَا بَلَغَ ٱلۡأَطۡفَٰلُ مِنكُمُ ٱلۡحُلُمَ فَلۡيَسۡتَـٔۡذِنُواْ كَمَا ٱسۡتَـٔۡذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ۝٥٩ «النور ۵۹»]

(کله چې ستاسې کوچنیان د پوهې منګ ته ورسیږي، نو باید همغسې د اجازې په اخیستلو راشي لکه ځنګه چې دهغو مشران اجازه اخلي، په دغه راز الله خپل ایتونه تاسې ته روښانه وي، او هغه د پوهې او حکمت ښښتن دي)

دلته هم د حکم په عواملو پاندې رڼا اچول شوې ده. د اجازې ورکولو وخت هماغه وخت پیل کیږي چې جنسي احساس را پیدا شي د هغې تر مخه اجازه اخستل ضروري نه دی. ددې تر ځنګ نورو وګړو ته هم حکم شوې چې د چا کورته د اجازې پرته ور داخل نه شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

[يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَدۡخُلُواْ بُيُوتًا غَيۡرَ بُيُوتِكُمۡ حَتَّىٰ تَسۡتَأۡنِسُواْ وَتُسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَهۡلِهَاۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾«النور ٢٧»]

(اى د ايمان خاوندانو ! خپلو كورونو پرته ، د نورو كورنو ته مه ننوځئ ترهغې چې دكورد خاوندانو څخه و نه پوښتئ، او كله چې ورننوځئ نو د كور په اوسيدونكو سلام واچوئ)

ددې څخه موخه په كوركې دننه او دكوره د باندې ، دواړو ترمنځ يو حد بندى كول دي ، ترڅو چې په خپل كوركې ښځې او سړي د پرديو له نظره خوندي پاته شي . عربي ولس په لمړيو كې ددې احكامو علت نه شو درک كولاى ، په دې خاطر به هغوى ډيروخت د كورونو ته د يوالونو څخه او يا نورو ځايو څخه كتل. يو ځل همداسې پيښه نبي اكرم صلي الله عليه وسلم سره هم وشوه ، نبي كريم صلي الله عليه وسلم په خپله حجره كې تشريف درلود چې يو كس دكړكۍ څخه سر راښكاره كړ ،به دې خبره هغه و فرمايل :

[كه چيرې ماته معلومه واى چې ته دكړكۍ نه را ګوري نو ما به ستا په سترګو كې څه منډلي واى. د اجازې حكم د نظرونو څخه د خوندي كيدو په خاطر شوي دي « بخاري»]

ددې پيښې وروسته هغه اعلان وكړ چې :[كه چيرې يو څوک د چا كورته دهغوى د اجازې پرته ور وګوري نو دكور خاوندان حق لري چې دهغې سترګې وروباسي « مسلم»]

بيا نو اجنبي خلكو ته حكم وشو چې كله هم د چا دكوره څه غواړئ نو كورته يې مه ورننوځئ بلكه د پردې يا دروازې ترشا و دريږئ او غوښتنه وكړئ.

[.....ۚ وَإِذَا سَأَلۡتُمُوهُنَّ مَتَٰعٗا فَسۡـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٖۚ ذَٰلِكُمۡ أَطۡهَرُ لِقُلُوبِكُمۡ وَقُلُوبِهِنَّۚ وَمَا كَانَ لَكُمۡ أَن تُؤۡذُواْ رَسُولَ ٱللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓاْ أَزۡوَٰجَهُۥ مِنۢ بَعۡدِهِۦٓ أَبَدًاۚ إِنَّ ذَٰلِكُمۡ كَانَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ «الاحزاب ٥٣»]

(...اوكله چې تاسې له ښځو څخه څه غواړئ نو د پردې ترشا ودريږئ او ويې غواړئ ، په دې كې ستاسې د زړونو له پاره هم پاكوالې دي او دهغوى د زړونو له پاره هم....)

دلته هم د حد بندى په هدف «ذَٰلِكُمۡ أَطۡهَرُ لِقُلُوبِكُمۡ وَقُلُوبِهِنَّ» باندې پوره پوره رڼا اچول شوې چې هدف يې دښځو او سړو دواړو د جنسي ميلاناتو او تحركاتو څخه خوندى كول دى او دا حد بندي په دې خاطر كيږى چې د ښځو او سړو ترمنځ اختلاط او بې تكلفي را پيدا نه شي.

دا احكام يوازې د پرديو له پاره نه دي بلكه د كورنۍ له پاره هم دي لكه څنګه چې په يو روايت كې را غلي چې سيد بلال رضي الله عنه يا سيد انس رضي الله عنه د فاطمه رضي الله عنها څخه دهغوى دكوم زوى غوښتنه وكړه نو هغې دپردې ترشا لاس ور اوږود كړ او ورېې كړ . « فتح القدير» .

حال داچې دا دواړه د رسول الله صلي عليه وسلم د خادمانو څخه وو او دهغې سره يې دكورنۍ د غړو په څير ژوند كاوه.

٥:- له پردې ښځې سره خلوت او دهغې لمس كول ناروا دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریمه حدبندي يې دا کړې چې دمیړه پرته هیڅ یو سړي د کومې ښځې سره نه په خلوت (ځانته والي) کې اوسیداي شي او نه د هغې جسم لمس کولای شي که څه هم هغه د هغې نږدې دوست هم وی.
[عن عتبه بن عامر ان رسول الله صلي الله عليه وسلم قال: اياكم والدخول علي النساء فقال رجل من الانصار يا رسول الله صلي الله عليه وسلم افرايت الحمو قال الحمو الموت « ترمذي»]
(د عقبه بن عامر رضي الله عنه څخه روایت دي چې نبي کریم صلي الله علیه وسلم وفرمایل: خبردار چې (پرديو) ښځو ته په تنهایي کې مه ورنږدی کیږئ ، د انصارو څخه یوه کس وپوښتل یارسول الله ! د لیور په اړه ستاسي ارشاد څه دي ؟ویې فرمایل چې هغه «مرګ دي».)
[لاتلجوا علي المغيبات فان الشيطان يجري من احدكم مجري الدم «ترمذي»]
(دمیړونو د نه موجودیت په وخت کې ښځو ته مه ورځئ ځکه شیطان په تاسو کې د وینې به څیر دوران کوي.)
[عن عمرو بن عاص قال نهانا رسول الله صلي الله عليه وسلم ان ندخل علي النساء بغير اذن ازواجهن « ترمذي باب في النهي عن الدخول علي النسائي الا باذن ازواجهن»]
(د عمرو بن عاص رضي الله عنه څخه روایت دي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم مونږ ښځو ته دهغوي د میړونو د اجازي پرته د ورتللو څخه منه کړي يو)
[لا يدخلن رجل بعد يومى هذا علي مغيبة الامعه رجل او اثنان « مسلم باب تحريم الخلوة لاجنبية»]
(دنن ورځې وروسته هیڅوک کومې ښځې ته دهغې د میړه په غیاب کې ور نه شی تر څو چې د هغې سره یو یا دوه کسان نورملګري نه وي.)
د لمس کولو یا لاس لګولو په هکله هم همداسې احکام راغلي.
[قال النبى صلي الله عليه وسلم من مس كف امراة ليس منها بسبيل وضع على كفه جمرة يوم القيمة]
(نبي کریم صلي الله علیه وسلم فرمایلي چا چې د کومې ښځې لاس لمس کړ په داسې حال کې چې دهغې سره هیڅ ډول روا اړیکې و نه لرې دهغه په دغه ورغوي کې به دقیامت په ورځ د اور سکروټه ایښودل کیږی)
(سیدة عایشة رضی الله عنها فرمایي چې نبي کریم صلي الله علیه وسلم د ښځو څخه یوازې د ژبې د اقرار په اخستلو سره بیعت کاوه ، دهغوي لاس يې په خپل لاس کې نه نیوه ، هغه هیڅکله هم دداسې کومې ښځې لاس نه دي لمس کړي چې د هغې په نکاح کې نه وی «بخاري باب بيعة النساء»)
د امیمه بنت رقیقة رضی الله عنها وینا ده چې زه د څو نورو ښځو سره د نبی کریم صلي الله علیه وسلم سره د بیعت له پاره ورغلم هغه زمونږ څخه اقرار واخست چې:[د الله سره د شرک ، دغلا ، زنا ، تهمت لګولو او د نبی صلي الله علیه وسلم د نافرمایی څخه به ځان ژغورئ]، کله چې اقرار ختم شو ، نو مونږورته وویل چې اوس مونږ غواړو ستا په لاس بیعت وکړو . هغه و فرمایل: [زه د ښځو سره مصافحه نه کوم یوازې د ژبې اقرار کافي دي « نسايي باب بيعة النساء»]
دا احکام یوازې د ځوانو ښځو له پاره دي ، د عمر خوړلیو ښځو سره ځانته کیناستل روا دي او دهغوي لمس کول هم منه شوی نه دی. لکه چې د سیدنا ابوبکر صدیق رضی الله عنه په هکله روایت دي چې هغه به هغې قبیلې ته چې شیدی يې په کې څکلې وې ورته ، او هغه به دهغې قبیلې زړو ښځو سره مصافحه هم کوله. همدا راز دسیدنا عبدالله بن زبیر رضی الله عنهما په هکله روایت دي چې د هغې سر او پښې به يوې زړې بوډۍ ښځې منډلې.
دغه تو پیر چې د ځوانو او زړو ښځو ترمنځ شوې په خپله ددې خبرې لوې ثبوت دي چې په اصل کې ددواړو جنسونو «نر او ښځې » ترمنځ دداسې اختلاط مخنیوې وکړل شي چې فتنه ترې را ولاړیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲:-د محرمو او غیرې محرمو تر منځ توپیر:

دا خو هغه احکام وو چې د میرہ پرته په کې ټول نارینه محرم او غیر محرم شامل وو . ښځه د هغوې ښځه د یوه تر مخه هم خپل ستر او « دمخ اولاسونو پرته » د خپل وجود هیڅ برخه نه شې را بربنډولاې ، بلکل په هماغه ډول لکه څنګه چې نارینه د چا تر مخه خپل ستر « د نامه څخه لاندې د زنګون د سترګې پورې برخه » د چا تر مخه نه شې ښکاره کولاې . ټولو نارینه و ته حکم شوې چې د اجازې اخستلو وروسته کورونو ته ننوتلاې شی او د هغو څخه هیڅ یوه ته هم دښځې سره په خلوت کې ناسته او یا د هغوې جسم لمس کول روانه دي۱

[۱:-...د مس کولو په هکله د محرمو او غیر محرمو نارینه و تر منځ ډیر توپیر دې د نمونې په توګه دخپلې خور لاس نیول او په سورلۍ یې ورخیژول ښکاره ده چې دا خبره دکوم پردې له پاره روانه ده. کله به چې نبي اکرم صلي الله علیه وسلم د سفر نه بیرته را ګرځیده نو بي بي فاطمي رضی اله عنها ته به یې غاړه ورکوله او د هغې سر به یې ښکلاوه او په همدې تر تیب سیدنا ابوبکر صدیق رضی الله عنه به د خپلې لور سیدة عایشې رضی الله عنها سر ښکلاوه.]

ددې وروسته د محرمو او غیر محرمو تر منځ توپیر کیږي . په قرآن او حدیثو کې په پوره تفصیل سره د ازادۍ او بې تکلفۍ هغه مرتبې په ډاګه شوي دي چې یوازې د محرمو نارینه و ترمخ تر سره کیداې شی خو د غیر محرم نارینه تر مخ هغه روا نه دی. دا هماغه څه دي چې په عامه اصطلاح کې ورته پرده یا شرعي حجاب ویل کیږي.

د پردې یا حجاب په هکله حکمونه:

د قرآن مجید په هغو ایتونو کې چې په دې په هکله کوم احکام بیان شوي هغه په دې لاندې ډول دي:

[قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ «النور ۳۰-۳۱»]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ای پیغمبره ! مؤمنانو نارینه و ته وو ایه چې خپل نظر تر کنترول لاندې و ساتي او د خپلو شرمځایونو ساتنه وکړي ،، دا د هغو له پاره ډیره پاکه کړنلاره ده ، هغوی چې څه کوي الله پرې خبریږي. او ای پیغمبره ! مؤمنو ښځو ته وو ایه چې خپلې سترګې تر کنترول لاندې و ساتي ، او د خپلو شرمځایونو ساتنه وکړي او خپله ځان جوړونه او سینګار دې نه ښکاره کوي پرته له هغه چې په خپله ځرګند شي ، او پر خپلو سینو دې د خپلوټیکریوپلونه را خواره کړي ، هغوي دې خپله ځان جوړونه او سینګار نه ښکاره کوي مګر ددې خلکو په وړاندې: «میړونه ، پلرونه ، د میړو پلرونه ، خپل زامن ، د میړو زامن (بنزیان) ، ورونه ، وريرونه ، خوريونه ، د خپلې طبعي ښځې ، خپل مملوک(غلام) ، خپل هغه لاس لاندې نارینه چې څه بل شان غرض و نه لري ، او هغه کوچنیان چې لا تر اوسه پورې دښځو له پټو خبرو سره اشنا نه دي .(همدارز) هغوې دې پر ځمکه باندې په زوره پښو وهلو سره په داسې شان تګ نه کوی چې دهغوی پټ کړي سینګار خلکو ته را ځرګند شي .
اې مؤمنانو ! تاسې ټول په ګډه سره الله ته توبه وباسئ ، هیله ده چې بري به در په برخه شي.)

[يَـٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ لَسۡتُنَّ كَأَحَدٖ مِّنَ ٱلنِّسَآءِ إِنِ ٱتَّقَيۡتُنَّۚ فَلَا تَخۡضَعۡنَ بِٱلۡقَوۡلِ فَيَطۡمَعَ ٱلَّذِي فِي قَلۡبِهِۦ مَرَضٞ وَقُلۡنَ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗا ﴿٣٢﴾ وَقَرۡنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجۡنَ تَبَرُّجَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ ٱلۡأُولَىٰۖ وَأَقِمۡنَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِعۡنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُذۡهِبَ عَنكُمُ ٱلرِّجۡسَ أَهۡلَ ٱلۡبَيۡتِ وَيُطَهِّرَكُمۡ تَطۡهِيرٗا ﴿٣٣﴾ «الاحزاب ۳۲-۳۳»]

(اې د نبي بيبيانو ! تاسې خو د عامو ښځو په څير نه یاست ، که چیرې تاسې پر هیزګاري کوئ نو (دنامحرومو سره) په خوږه لهجه خبرې مه کوئ ، تر څو دهغوې څخه د چا په زړه کې چې کومه خرابي یا ناروغتیا وي له تاسې پورې خپلي (ناولي) ارزوګانې و نه تړي. خبرې نیغې او په ساده توګه سره وکړئ او په خپلو کورونو کې اوسئ او د جاهلیت د زمانې په څیر په ښایست او سنګار کولو سره مه ګرځئ را ګراځئ.)

[يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿٥٩﴾ «الاحزاب ۵۹»]

(اې نبي ! خپلو میرمنو او لوڼو او د مؤمنانو ښځو ته وو ایه چې پر خپل ځان دې د خپلو ټیکریو پلوونه راخپاره کړي. دا ډیر مناسب کړنچار دې تر څو چې هغوې و پیژندلې شي او ونه ځورول شي ، الله غفور او رحیم دې.)

په دغو آیتونو غور وکړئ ، سړیو ته خو یوازې دومره تأکید شوې چې خپل نظر ټیټ و ساتي او د فواحشو څخه د خپلو اخلاقو ساتنه وکړی خو ښځو ته د سړیو په څیر د هغه دوه شیانو حکم ورکړل شوې او بیا د معاشرې او راکړې ورکړې په هکله څو نور هدایات او لارښووني هم ورته شوي . ددې څخه دا په ډاګه ځرګندیږي چې د اخلاقو د ساتنې له پاره د نظر د ټیټوالي او د فروجو (شرم ځایو) د ساتنې کوشش کافي نه دي بلکه د څه نورور ظوابطو له پاره هم اړتیا شته. اوس مونږ باید فکر وکړو چې دغه مجملې لارښوونې نبي اکرم صلې الله علیه وسلم او دهغې صحابه کرامو رضي الله عنهم څنګه او په څه ډول په اسلامي ټولنه کې نافذ کړي او دهغوی د وینا او کړنو څخه ددغه لارښونو په عملي او معنوی تفصیلاتو څه رڼا پریوځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱:-د نظر ټيټول يا لاندې کتل «غض بصر»:
تر ټولو لمړی حکم چې نارينه و او ښځو ته شوې هغه دادې چې خپل نظرونه ټيټ و ساتي خو ددې څخه پوره مفهوم نه را څرګنديږي. د الهي حکم اصلي مقصد دا نه دې چې خلک دې تل لاندې ګوري او هيڅکله دې هم خپلې سترګې نه پورته کوي ، دلته په اصل کې هدف داې چې دهغه څه څخه ځان و ژغوري چې په حديث کې ورته د سترګو زنا ويل کيږی. د پردو ښځو ښايست او دهغوې د زينت دليدلو څخه خوند اخيستل ، سړيو له پاره او دښځو له پاره پردی خلک په نظر کی اخيستل د فتني سبب ګرځي د فسا د پيلامه له همدغه ځايه پيليږی .په دې خاطر يې تر هر څه د مخه د همدغې دروازې د بنديدو حکم کړې دې او د لاندې کتلو څخه يې همدغه هدف دې. په پښتو ژبه کې ددغه لفظ مفهوم « د نظر د اړولو » په معني اخستل کيږي.
ښکاره ده چې انسان د سترګو د پرانستلو سره سم په نړۍ کې هستوګن کيږي ، نو په ټولو شيانو يې نظر پريوځي. دا خو شوني نه ده چې کوم سړې ، ښځه او يا کومه ښځه کوم سړې کله و نه ويني. په دې اساس شارع فرمايي چې که نا څاپه نظر ولويږي نو هغه معاف دې. البته کوم څه چې منه دی هغه دادې چې په يوه نظر هلته چې تا ته حسن او ښايست محسوس شی نو هلته دوېم ځل وګوري او د هغې د ژورې کتنې او ليدنې هڅه وکړې .
[عن جرير قال سألت رسول الله صلي الله عليه وسلم عن النظر الفجاة فقال اصرف بصرک « ابوداود باب ما يؤمر به من غض البصر»]
(سيدنا جرير رضي الله عنه د رسول الله صلي الله عليه وسلم څخه د ناڅاپې نظر په اړه وپوښتل: هغه ورته وفرمايل چې مخ ترې واړه وه.)
[عن بريدة قال قال رسول الله صلي الله عليه وسلم لعلي يا علي لا تتبع النظرة النظرة فان لک الاولی و ليس لک لاخرة «ابوداود»]
(بريدة رضي الله عنه څخه روايت دې چې رسول الله صلي الله عليه وسلم حضرت علي رضي الله عنه ته و فرمايل چې ای علي ! ديوه نظر نه وروسته بل ځل نظر مه کوه ، لومړی نظر تا ته معاف دې خو د بل ځل نظر اجازه درته نه شته.)

[عن النبي صلي الله عليه وسلم قال من نظر الي محاسن امراة اجنبية عن شهوة صب في عينيه الانک يو القيمة « فتح القدير»]

(نبي اکرم صلي الله عليه وسلم فرمايي چې څوک چې د پردی ښځې په ښايست باندې د شهوت په خاطر نظر ور واچوي نو د قيامت په ورځ به د هغه په سترګو کې ويلې کړل شوې قلعي ورواچول شی.)

خو ځينې وخت داسې حالات منځته راځي چې دهغې له مخې د اجنبي يا پردی ښځې کتلو ته اړتيا پيښيږي، دنمونې په توګه کومه ناروغه ښځه د طبيب يا ډاکتر تر علاج لاندې وي يا کومه ښځه په کومې محکمې کې د قاضي تر مخه د ګواه يا مدعي به حيث ولاړه وی يا په کوم سوزيدلي ځاې کې ښځه بنده پاته شوې وي يا په اوبو کې ډوبه شوې وی يا دهغې ځان او ابرو په خطر کې لويدلې وی ، په داسې حالاتو کې څهره او مخ خو پريږده چې ستر هم ليدل کيداې شی ، لاس پرې هم لګول کيږی بلکه سوزيدلې يا ډوبه شوې ښځه په غيږ کې اخيستل او خوندي ځاې ته رسول نه يوازې جايز دی بلکه فرض هم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نبی کریم صلي الله علیه وسلم حکم دادي چې په داسې حالاتو کې ترهغې پورې چې شوني وي خپل نیت پاک و ساتئ خو د بشریت د غوښتنو په اساس که په جذباتو کې لږ تحریک هم را پیدا شي بیا هم کومه ګناه نه ده ، ځکه چې داسې نظر او داسې لمس د فطرت د غوښتنو څخه دې چې بلکل له منځه ورل یې د انسان په واک کې نه دی۱

[۱:- ددې مسئلې د تفصیل له پاره د امام رازی په تفسیر کې « قل للمؤمنین یغضو من ابصارهم » وګورئ او همدا راز احکام القران للجصاص او المبسوط مطالعه کړئ]

په همدې ترتیب د نکاح په خاطر د یوې اجنبي ښځې کتل او په تفصیلي توګه دهغې لیدنه نه یوازې جائز دي بلکه په احادیثو کې په دې هکله حکم راغلې او په خپله نبې کریم صلي الله علیه وسلم ددې هدف له پاره ښځه کتلې ده.

[عن المغیرة ابن شعبة انه خطب امراة فقال النبي صلي الله علیه وسلم النظر الیها فانه امر ان یودم بینکما «ترمذي باب ماجاء في النظر الي المخطوبة»]

(دمغیره بن شعبه څخه روایت دې چې هغه یوې ښځې دته د نکاح پیغام ولیږه. نبي اکرم صلي الله علیه وسلم هغه ته وویل چې هغه ووینه ، ځکه چې دغه کار ستاسې ددواړو تر منځ د محبت او اتفاق دپیداکولو له پاره ډیر مناسب دې.)

[عن سهیل بن اسعد ان امراة جاءت الي رسول الله صلي الله علیه وسلم فقالت یارسول الله !جئت لاهب لک نفسي فنظر الیها رسول الله صلي الله علیه وسلم فصعد النظر الیها «بخاري باب النظر الي المرآة قبل التزوج»]
(د سهیل بن سعد څخه روایت دې چې یوه ښځه د رسول الله صلي الله علیه وسلم دربار ته راغله او ویې ویل چې زه خپل ځان د رسول الله صلي الله علیه وسلم په نکاح کې ورکولو ته راغلي یم ، په دې خبره رسول الله صلي الله علیه وسلم خپلې سترګې را پورته کړې او هغه یې و لیده)

عن ابي هریرة رضي الله عنه قال کنت عند النبي صلي الله علیه وسلم فاتاه رجل فاخبرة تزوج امراة من الانصار فقال له رسول الله صلي الله علیه وسلم انظر الیها ، قال لا قال فاذهب فانظر الیها فان في اعین الانصار شیئا« مسلم باب من اراد نکاح امراة الي ان ینظر الي وجهها»]

(سید ابو هریره رضی الله عنه فرمایي چې زه د نبی کریم صلي الله علیه وسلم سره ناست وم چې یو سړې حاضر شو او ویې ویل چې ما د انصارو څخه د یوې ښځې سره د نکاح کولو اراده کړې ، رسول الله صلي الله علیه وسلم ترې پوښتنه وکړه چې ایا تا هغه لیدلې ده ؟ هغه ځواب ورکړ نه ! نبي اکرم صلي الله علیه وسلم ورته وفرمایل ولاړ شه او هغه ووینه ، ځکه چې ډیر وخت دانصارو سترګې عیبجنې وي)

[عن جابر بن عبدالله رضی الله عنه قال قال رسول الله صلي الله علیه وسلم اذا خطب احدکم المراة بان استطاع ان ینظر الي مایدعوه الي نکاحها فلیفعل « ابوداود باب في الرجل ینظر الي المراة وهو یرید تزویجها»]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(د جابر بن عبدالله رضی الله عنه څخه روایت دي چي رسول الله صلي الله علیه وسلم وفرمایل چي کله هم له تاسي څخه کوم یو کومي ښځي ته د نکاح پیام وروړي نو د امکان تر حده دي هغه ووینی چي ایا په هغي کي داسي کوم څه شته چي هغه د هغي ښځي سره په نکاح کي رغبت ورکونکي او سي.)

په دغه استثناآتو باندي د غورکولو نه دا څرګندیږي چي د شارع هدف د لیدلو څخه په مکمله توګه مخنیوی نه دی بلکه په اصل کي د فتني مخنیوي یي تري مقصود دي او ددي غرض په خاطر یي یوازي دغسي لیدل منه کړي چي کومه اړتیا ورته هم نه وی ، تمدني ګټي تري هم متصوري نه وي بلکه ددا ډول کتلو په واسطه د شهواني جذباتو د تحریکیدو له پاره لاره برابریږی. دغه حکم له څنګه چي د نارینه و له پاره دي په همدي توګه د ښځو له پاره هم دي لکه چي په حدیث شریف کي د سیدة ام سلمه رضي الله عنها څخه روایت دي چي یو ځل هغي او سیدي میموني رضی الله عنهما او په یو بل روایت کي د سیدي عایشي رضی الله عنها یادونه شوي چي د رسول الله صلي الله علیه وسلم تر څنګ ناست وو په دغه وخت کي سیدنا ابن مکتوم رضي الله عنه ، چي په دواړه سترګو ړوند و ، راغي. نبي صلي الله علیه وسلم وفرمایل د هغي نه پرده وکړه . سیدة ام سلمه رضي الله عنها وایي چي ما پوښتنه وکړه چي ایا دا ړوند نه دي ؟ نه مونږ کتلاي شي او نه مونږ پیژندلاي شی ؟ رسول الله صلي الله علیه وسلم ځواب ورکړ چي ایا تاسي دواړه هم ړندي یاست ؟ ایا تاسي هغه نه وینئ ؟ «ترمذي»]

خو ښځو ته د سړیو او سړیو ته د ښځو د لیدلو په رواني اړخ کي هم ډیر نازک توپیر موجود دی. ځکه د سړي په فطرت کي اقدام وي ، د یوه شی د خوښولو نه وروسته د هغي د تر لاسه کولو له پاره هڅه کوي او په هغي لوري قدم پورته کوي. خو د ښځي په فطرت کي ویره او تیښته ده. تر هغو یي چي فطرت په مکمله توګه نه وي مسخه شوي تر هغي پوري هیڅکله هم دومره با جرأته او بي باکه کیږي نه ، چي د یو چا د خوښولو سره سم د هغي په لور وړاندي تګ وکړي. شارع ددغه توپیر دپه نظر کي نیولو په اساس په ښځو ، د پردیو سړیو د لیدلو په وخت کي هومره سختي نه ده کړي څومره یي چي د نارینه و له پاره دپردیو ښځو دکتلو په معامله کي کړي ده. لکه چي په احادیثو کي سیدة بي بي عایشي رضي الله عنها څخه روایت کیږی چي رسول الله صلي الله علیه وسلم به د اختر په ورځو کي په هغي باندي د حبشو د لوبو د میلي ننداره کوله۱

[۱:-دا روایت په بخاري ، مسلم او نسائي کي به مختلفو طریقو سره راغلي دي. د حبشي خلکو د هغي تو جیه داسي کړي چي، ګمان کیږي چي دا پیښه دهغي وخت وي چي د سیدي عایشي رضی الله عنها عمر کم و ، او د حجاب احکام (لا تردي وخته) نه و نازل شوي. خو ابن حیان کي تصریح شوي چي دا پیښه دهغه وخت وه چي د حبشو یوه هیئت مدیني ته را غلي و او تاریخ ددغي هیئت را تګ اووم هجري ښوولي دي ، په دي اساس د سیدي عایشي رضي الله عنها عمر په دغه وخت کي ۱۵ یا ۱۶ کاله و ، همدا راز په بخاري کي روایت دي چي رسول الله صلي الله علیه وسلم به بي بي عایشة رضی الله عنها په څادر کي را نغاړله او تلل به ، ددي نه دا په ډاګه ده چي د حجاب احکام په هغه وخت کي نازل شوی و .]

ددي څخه دا څرګندیږي چي ښځو ته د سړیو کتل له یوه سره ممنوع نه دی بلکه په یوه غونډه کي ګډه ناسته او یو په بل نظر ښخول مکروه کار دي، همدا راز داسي نظرکول هم روا نه دي چي د فتني احتمال تري را پیداکیږی . هماغه ړوند صحابي ابن مکتوم رضي الله عنه د چا څخه چي رسول الله صلي الله علیه وسلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سيدي ام سلمه رضی الله عنها ته د پردې کولو حکم کړې و په يوه بل وخت کې رسول الله صلي الله عليه وسلم د همغې (صحابې) په کور کې د قيس لور فاطمې ته د عدت د تيرولو حکم وکړ.

قاضي ابوبکر ابن العربي په خپل کتاب احکام القرآن کې دا پيښه داسې بيانوي:

[د قيس لور فاطمې د ام شريک په کور کې خپل عدت پوره کول او تيرول غوښتل ، رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته وفرمايل چې دې کور ته خلک ځي راځي ، ته د ابن مکتوم په کور کې اوسه ، ځکه چې هغه يو ړوند سړی دی او هلته ته د پردې پرته هم اوسيدې شې].

ددې نه دا په ډاګه کيږي چې د پردې څخه اصل مقصد د فتنې د احتمالاتو کمښت دی هلته چې د فتنې د راپيدا کيدو احتمال زيات دی نو هلته يې د اوسيدانې څخه منع کړې او هلته چې احتمال يې کم دی نو هلته يې ورته د اوسيدلو اجازه ورکړه ، ځکه چې دا ښځه په هر حال بايد يو چيرته اوسيدلې وای . هلته چې ربښتوني اړتيا ورته نه وي هلته د ښځو د يو پردي سړي سره يو ځای په يوې غونډه کې راټوليدل او مخ پر مخ د ليدلو څخه منع راغلې ده.

دغه ټول مراتب د يوه حکمت په اساس جوړ شوي دي او ځوک چې د شريعت تر روح پورې د رسيدو توان ولري په اسانۍ سره پوهيدای شي چې د نظر د ټيټوالي (غض بصر) احکام د کومو ښيګڼو درلودونکي دي او د همدغه ښيګڼو په اساس په دې احکامو کې د سختوالي او نرمۍ مدار په کومو امورو باندې ولاړ دی.

د شارع اصل موخه د نظر جنګولو څخه ستاسې منع کول دي او که نه هغه ستاسې د سترګو سره کومه دښمني نه لري. دغه سترګې په اوله کې په ډيرو معصومو کتلو سره خپله پيلامه کوی د نفس شيطان د هغې د تائيد له پاره ډير ستر او د فريب نه ډک دلايل وړاندې کوي. ورته ويل کيږي چې دا د ښايست ذوق دی چې فطرت تا ته درکړی دی. د فطرت د جمال نور تجليات چې کله ته وګورې نو روحاني لطف اوخوند به ترې واخلې خو دننه شيطان د دغه خوند اخيستنې شوق نور هم زياتوی ان تردې چې د ښايست شوق ته پر مختګ ورکړي او د وصال يا يو ځای کيدو تر شوق پورې يې ورسوي ، هيڅوک هم ددې حقيقت څخه د انکار کولو جرئت کولی نه شي چې په نړۍ کې چې څومره بدکاري تر اوسه پورې شوې او يا همدا اوس کيږي د هغې تر ټولو لومړی او ستر محرک همدغه د سترګو فتنه ده ؟ څوک دا دعوه کولی شی چې د خپل مقابل صنف د کوم ښايسته او ځوان وګړي په ليدلو ورته هماغه کيفيت پيدا کيږي چې د يوه ښايسته ګل په ليدلو ورته پيدا کيږی ؟ که چيرې د دواړو ډولو په کيفياتو کې څه توپير موجود وي او د يوه پر خلاف د بل کيفيت لږ يا ډير شهواني کيفيت ولري نو بيا تاسې څنګه ويلای شئ چې د جمال د ذوق له پاره هم هماغسې ازادۍ ته اړتيا ده چې د نورو ښکلاو د ذوق له پاره شته دی.

شارع ستاسې د جمال ذوق له منځه وړل نه غواړي ، بلکه هغه وايي چې تاسې په خپله خوښه د ځان له پاره يوه جوړه او د ژوند ملګری /ملګرې غوره کړئ او چې په تاسې کې د جمال او ښکلا څومره شعور دی د هغې مرکز يوازې همدغه يو وګړی وګرځوئ بيا چې څومره مو خوښه وي همغومره خوند ترې واخلئ خو که ددې مرکز نه اخوا د نظر لوبې کوئ نو په فواحشو کې به ککړ شئ. که چيرې د نفس د ضبط يا نورو خنډونو په اساس د خپل سرۍ په عمل کې و نه غورځيږئ خو بيا به هم د فکر او خيال د خپل سرۍ څخه خوندي و نه اوسئ ، ستاسې ډير

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات ځواک به د سترګو له لاري له منځه ولاړ شي او د ډيرو نه کړيو ګناهونو ارزو به ستاسي زړونه ناپاکه کړي. په وار وار به د محبت په فريب کي را ګيرېږئ او ډيري شپې به د بيداری په خوب ليدو کې ضايع کوئ ، د ډيرو ښايسته مارانو اوماريو په واسطه به چيچل کيږئ ، ستاسي د زړونو ډير توان به د زړه د ډوبيدو او د ويني د هيجان په واسطه له منځه ځی ، ايا دا څه کم زيان دي ؟ او دا ټول هر څه د خپل مرکز نه د نظر د بل خوا اړولو زيبښه ده. په دي خاطر خپلي سترګې په خپله ولکه کې و ساتیږ پرته له اړتيا ليدل او داسي ليدل چې د فتني سبب کيږی د عذر وړدي. که چيري د ليدلو له پاره ربښتيا هم اړتياوی يا تري کومه تمدني ګټه متصوره وي ، نو د احتمالي فتني باوجود هم دهغي ليدل روا دی. خو که چيري دليدلو حاجت هم نه وی او د فتني احتما ل هم شتون ونه لري نو د ښځي له پاره دسړی ليدل روا دی خو د سړي له پاره دښځې ليدل روا نه دي مګر دا چې په ناڅاپي توګه يې پرې نظر ولويږي.

دښايست دښکاره کولو څخه ممانعت او دهغي حدود:

د سترګو ټيټولو يا نظر د ټيټولو(غض بصر) حکم د ښځو او نارينه و دواړو له پاره و ، خو دهغي څو احکام يوازي د ښځو له پاره دي ، دهغي لومړي حکم دادي چې ښځې دي د يوي محدودي دايري څخه بيرون دخپل زينت دښکاره کولو څخه ډډه وکړی. ددي حکم په مقصد او دهغي په تفصيلاتو د غور کولو نه د مخه هغه احاکم يو ځل بيا په ذهن کي راتازه کړئ چې ددي تر مخه د لبا س او ستر په هکله بيان شوي دي.

- د مخ او لاسونو پرته دښځې ټول جسم ستر دي او دپلار ، کاکا ، ورور او ان دخپل زوي تر مخه يې هم ښکاره کول روا نه دي ، ان تر دي چې ښځې ته هم دښځې عورت ښکاره کول مکروه دی ١

[١:- دښځې له پاره بلي ښځې ته د نامه د غوټیږ نه لاندي د زنګانه د سترګې پوري د برخي ليدل هم دغسي حرام دي لکه د سړي له پاره چې د بل سړي دغه برخه ليدل حرام دي ، د جسم پاته برخه ليدل ورته مکروه دي خو قطعي حرام نه دي]

- ښځې ته اجازه ورکړل شوي چې خپل زينت ددغي لاندي خپلوانو تر مخ ښکاره کولای شي ، ميړه ، پلار ، خسر ، زوي ، دبني زوي ، ورور ، وراره او دخور زوي.
- هغه دداسي وګړو تر مخ هم خپل زينت را څرګندولي شي چې تابع يا تر لاس لاندي خلک وي او دښځو په لور ميلان کونکو سړيو څه نه وی٢

[٢:-..... ددي حکم په تفسير کي حافظ ابن کثير ليکي چې ددي څخه هدف مزدور ، ملازم تابعدار سړي دي چې دښځو په لور ميلان لرونکي نه وي ، چالاکه او تيز ډوله خلک نه وی بلکه نيک او ساده خلک وي «ابن کثير».

شهوانی ميلان نه درلودل په دوو حالاتو کي شوني دي، يو دا چې په هغي کې بلکل شهوت له منځه تللي وي ، لکه ډير زاړه خلک ، د ناقص عقل خاوندان ، ابله يا پيدايشی شنډ. بل داچې په هغوی کې شهوانی قوت او د ښځو په لور ميلان خو موجود وی مګر د خپلي ماتحتیږ او لاس لاندی توب په اساس هغه د هغه سړي دښځو سره کوم ډول شهوانی اړيکي نه شی پيداکولاي چيرته چې هغه د ملازم ،نوکر او يا مزدور په څير کار کوي ، او يا د چاپه کور کې چې هغه د مسکين او فقير په څير د خيرات د غوښتلو له پاره ورځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د «أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيۡرِ أُوْلِي ٱلۡإِرۡبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ» اطلاق په همدغه ډول دواړو طبقو باندې کيږی. خو دا فکر به ساتئ چې ددغه ډول خلکو تر مخه چې ښځې ته د زينت سره د راتګ اجازه ورکړې شوې په هغوې کې ددغه دواړه ډولو صفتونو موجوديت حتمی دې ، لمړی د اچې هغه دهغې کور تابع وي او بل دا چې هغه ددې کور د ښځو سره د شهوانی اړيکو د ټينګولو تصور او فکر هم نه شی کولاې او دا دهرې کورنۍ د مشر مسؤليت دې چې دغه ډول خلکو ته چې هغه ورته کورته د راتللو اجازه ورکوي په هغوې باندې د (غير الاولي اربه) کيدو کوم ګومان چې هغه په لمړيو کې کړې و هغه سهي ثابيتږي او که نه ، که چيرې د لمړنی اجازت وروسته کله هم ددې شک ځاې پيدا شي نو دغه اجازه منسوخولاې شی په دې هکله بهترينه نمونه دهغې مخنث ده چې نبې کريم صلي الله عليه و سلم هغه ته کورته د ننوتلو اجازه ورکړې وه او بيا د يوې پوښتنې وروسته نه يوازې دا چې هغه يې کور ته د ننوتلو څخه بندکړ بلکه د مدينې څخه يې هم وويست ، دهغه قصه داسې ده چې: [په مدينه کې يو مخنث چې د پاکو بيبيانو کوروته به يې تګ راتګ کاوه ، يوځل هغه د سيدې ام سلمې رضي الله عنها په کور کې ناست و او دهغې د ورور عبدالله رضي الله عنه سره يې خبرې اترې کولې په دغه وخت کې نبې اکرم صلي الله عليه و سلم تشريف راوړ او دکور په دروازه کې يې د قدم د ايښودلو سره سم دا واوريدل چې هغه عبدالله رضي الله عنه ته ويل: که چيرې سبا طائف فتح شی نو زه به د غيلان ثقفي لور تاته درو ښيم او په يوې ډيرې شرمناکې توګه يې د هغې ستاينه وکړه ، کله چې نبي کريم صلي الله عليه و سلم د هغې دغه خبرې واوريدې نو ويې فرمايل:

[لقد غلغلت النظر اليها يا عدو الله« اې د الله دښمنه !تا په هغې کې خپلې سترګې ښې ورننويستې وې»]

بيا يې پاکو بيبيانو ته وفرمايل: زه وينم چې دا د ښځو د احوال څخه باخبره دې ، په دې اساس بايد دا ستاسې کورونو ته پس له دې را نه شي ، بيا هغه په دې هم بسنه ونه کړه ، هغه يې له مدينې څخه وويست او په بيديا کې يې ورته د اوسيدو حکم وکړ. ځکه چې هغه چې د غيلان د ستر کومه نقشه ويستلې وه دهغه څخه نبې کريم صلي الله عليه و سلم دا اندازه وکړه چې ددې شخص د ښځيتوب په اساس ښځې ددې سره دومره بې تکلفې کوي لکه څومره يې چې د نورو ښځو سره کوي او په دې توګه هغه د هغوې دداخلې حالاتو څخه په خبريدو سره د هغوی ستاسينه دنارينه و ترمخ کوي چې ورڅخه لويې او سترې فتنې را ولاړيږې [بذل الجهود کتاب اللباس باب ماجاء في قوله تعالي « غير الولي الاربة من الرجال»]

- ښځې دداسې کوچنيانو تر مخه هم زينت ښکاره کولاې شی په کومو کې چې تر اوسه پورې جنسی احساسات نه وي راپيدا شوي ، قرآن مجيد کې فرمايې چې :

[أَوِ ٱلطِّفۡلِ ٱلَّذِينَ لَمۡ يَظۡهَرُواْ عَلَىٰ عَوۡرَٰتِ ٱلنِّسَآءِۖ «النور ۳۱»]

(او داسې کوچنيان چې تر اوسه د ښځو په پټو خبرو باندې پوه شوي نه وي يعنې هغه ما شومان چې لا تر اوسه پورې دښځو له پټو خبرو سره اشنانه وی)

- د خپلو ناستو پاستو ښځو تر مخ هم د ښځې زينت ښکاره کول روا دي په قران مجيد کې د« النساء» (ښځو) الفاظ نه دي استعمال شوي بلکه د «نسائهن» (خپلو ښځو) الفاظ را غلي دی. ددې نه را په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاګه کيږی چي ددې ښځه نيکي ښځي يا دخپل کور ،يا خپلواني يا د خپلي طبقي ښځي هدف دي دهغي نه اخوا پردی ښځي چي هر ډول مجهول الحال او د شکمنو کړو وړو خاونداني او خپل سری او بدنامي ټولي ښځي شاملي دي ، ددې اجازې ښځه وتلي دي ځکه چي هغوي هم د فتني سبب ګرځي. په همدې اساس کله چي د شام (سوريي) لوري ته مسلمانان ولاړل او د هغوي ښځي هلته د يهودي او نصراني ښځو سره بې تکلفه ورګډی شوې نو سيدنا عمر رضی الله عنه د شام امير ابو عبيده بن الجراح رضی الله عنه ته وليکل چي مسلماني ښځي د اهل کتابو دښځو سره يو ځاې حمامونو ته د تللو څخه منه کړئ «ابن جرير».

سيدنا عباس رضی الله عنه په صراحت سره وايي چي مسلماني ښځي دکفارو او اهل ذمو دښځو تر منځ خپل ستر د هغه نه زيات نه شي ښکاره کولي لکه څومره چي دپرديو سړيو تر مخ يې ښکاره کولي شی « تفسير کبير».

ددې څخه کوم مذهبی امتياز هدف نه و بلکه مسلماني ښځي دداسي ښځو د اغيز څخه خوندي ساتل و چي دهغوی د تهذيب او اخلاقو سهي حال معلوم نه و يا ترکومه حده پورې چي معلوم هم و نو هغه د اسلام له آنده د نيوکي وړ و ، پاته شوې هغه غير مسلماني ښځي چي نيکي ،حياداري او د نيک خوي خاونداني وي نو هغوي په «نسائهن» کي شاملي دي.

په دغه حدودو باندې د غورکولو وروسته دوه خبرې مخته راځی:

لمړې:- دا چي دکوم زينت ښکاره کول چي په دغه محدوده کي راځي هغه د عورت د ستر څخه نور شيان دی لکه د زيوراراتو اچول ، بهترين کالي اولباس اغوستل ، ځان ښايسته کول ، رانجه کول ، د نکريزو پورې کول، د وېښتانو رومنځول ، او نور ارايش دي چي ښځي يې دخپل اونثيت په غوښتني په خپلو کورنو کي په کولو عادی وی.

دوېم:- دا چي ددغه ډول ارايشونو دښکاره کولو اجازه يا خو دهغه نارينه و تر مخ ورکړل شوې چي دهغي ابدي حرمت هغوي ددغه ښځو له پاره حرام کړي دي ، يا دهغه وګړو ترمخه چي جنسي ميلانات و نه لري او يا د هغوي تر مخ چي د فتني د راولاړيدو سبب نه شي ګرځيداې. په همدې خاطر يې دښځو له پاره د « نسائهن» قيد ايښې دې د تابيعينو له پاره يې د «غير اولي الاربة» او دکوچنيانو له پاره يې د« لم يظهروا علي عورات النساء» . ددې نه دا را په ډاګه کيږی چي د شارع هدف د ښځو د زينت ځرګندول په داسي يوې حلقی کي محدودول دی چي په هغي کي د هغوي د حسن او ارايش څخه کوم ناروا جذبات را پيدا نه شي او د جنسي شکمني انتشار د راپيداکيدو مخنيوی وشي.

ددې حلقي نه بيرون چي څومره سړي دي دهغوي په هکله يې فرمايلي دي چي دهغوي تر مخه به خپل زينت نه ښکاره کوي ، ان تردې چي فرمايي د تګ په وخت کي به خپلي پښې په ځمکه دومره په زور نه ږدی چي دهغي په واسطه ستاسي د پټ زينت حال « د اواز په واسطه » را ځرګند شی او د خلکو توجه ستاسي لوري ته معطوف شی. په دغي فرمان کي يې چي دپرديو څخه د کوم زينت دپټولو حکم کړې نو د ا هماغه زينت دي چي درا ځرګنديدو په هکله يې يوې محدودې حلقې ته چي يادونه يې وشوه اجازه ورکړل شوې. هدف بلکل ځرګند دي ، که چيرې ښځي ځان سنګار او دداسي خلکو مخته را ووځی چي جنسي غوښتني لری نو پرته له شکه به دهغوي اغيزې هماغسي وی لکه څنګه چي د بشريت غوښتنه ده ، دا هيڅوک نه وايي چي د زينت دداسي را ځرګنديدو سره به هره ښځه فاحشه وی او هر نارينه به يو بدکاره انسان وي ،خو ددې څخه هم څوک نه شی منکريداې چي د زينت او ارايش سره دښځوښکاره ګرځيدل راګرځيدل او په محفلونو او غونډو کي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼون کولو ښځه بې شمیره پټ او ښکاره رواني او مادی زیانونه را ټوککیږی ، نن د اروپا او امریکاښځې دخپلو او دخپلو میړونو د ګټو ډیره برخه په اړایش باندې مصرفوي او ورځ په ورځ دهغوي دغه مصرف دومره زیاتیږي چې دهغو اقتصادي وسایل دهغې د بار دپورته کولو څخه عاجز دی ۱.

[۱-: همدا اوس اوس د کیمیاوی وسایلو د جوړونکو لخوا یو نمایش جوړ شوی و چې په کې د مختلفو پوهانو د بیانونو څخه څرګنده شوه چې د انګلستان ښځې په خپل ښایست او اړایش باندې د کال دوه کروړه (شل میلیونه) پونډه ، او امریکایي ښځې ۱۲ نیم کروړه پونډه مصرفوي ، د شمیرنو او احصائیو له مخې نژدې نوې په سلو کې ښځې د سینګار (Makeup) سره عادت دی.]

ایا په هغوي کې دغه لیونتوب د شوقي نظر د خاوندانو د لیدلو په واسطه نه دې را پیدا شوي چې تل په بازارونو ، دفترونو او د ټولنې په نورو ځایوکې سنګار شوو ښځو د استقبال اوښه راغلاست له پاره ولاړې وی ؟ بیا لږ څه دقت وکړئ چې اخر دښځو د اړایش ددومره شوق دپیدا کیدو او د طوفان په څیر دهغې د پرمختګ عوامل څه دي ؟ همدا دي که نه چې هغوي د نارینه و په واسطه استقبال او تحسین شي او دهغوي په سترګو کې د ورننوتلو هڅه او هاند وکړي۱

[۱:-د ښایستې لیونتوب په ښځو کې دومره ډیر شوي دي چې د دغه هدف په خاطر دخپلو ځانو ورکولو ته هم تیاري دي ، دهغوي اخري هاند داوي چې د یوې ښکلې نانځکې په څیر و اوسي او دهغوي په وجود د یو پوټې په اندازه غوښه هم زیادت و نه مومي ،د ښایست له پاره چې د پنډیو ، ورنونو ، او تیونو کومه اندازه ددغې کار پوهانو ټاکلې نو هره ښځه خپل ځان په همدغه تول تلي ، یعنې دا چې دهغو بدبختو دژوندانه بل هیڅ هدف ددې پرته چې د نورو په سترګو کې مرغوبې او محبوبې و ګرځي نور څه نه دي. دهمدې مقصد په خاطر هغوي لوږې تیروي ، جسم ته وده ورکونکې غذاګانی په ځان بندوي د لیمو په جوس ، ترخې قهوی او داسې نورو سپکو غذاو باندې ګذاره کوي بلکه دهغې پر خلاف داسې ادویات استعمالوي چې هغې وچې کلکې کړي . دهمدغې لیونتوب په خاطر ډیرو ښځو خپل ځانونه له لاسه ورکړل او تر اوسه یې لا له لاسه ورکوي. په «۱۹۳۷» ز کال کې د بوډاپسټ یوې مشهورې لوبغاړې « جوسي لاباس» د زړه دحرکت د بندیدو په اساس ژوند له لاسه ورکړ ، وروسته له څیړنو څخه را څرګنده شوه چې هغې دځوکالو را هیسی قصدا د نیمې لوږې ژوند تیراوو او دخپل وزن دکمښت له پاره یې درمل استعمالول، بالاخره د هغې ځواکونو ځواب ورکړ. ددې وروسته نورې پیښې هم په همدغې توګه را منځته شوې ، «ماګدابرمیلې» چې دخپل ښایست له پاره په ټوله هنګرۍ کې مشهوره وه دهمدغې (وجود سپکوالي) په شوق له منځه ولاړه ، بیا یوه سندرغاړې «لوئیسازابو» چې سندرو یې ټول بازارونه نیولې و د ستیج ترمخه دکینسر ت ورکولو په حالت کې د زړګونو لیدونکې په وړاندې پرځمکه راپریوته او بې هوښه شوه هغه ددې لامله غمجنه وه چې دهغې جسم د اوسني وخت دمعیار سره برابر نه دې ، دهمدې مصیبت د لرې کولو له پاره یې د مصنوعي لارو خپلولو پریکړه وکړه اوپه دوه میاشتو کې یې (۲۰) پونډه وزن له لاسه ورکړ. پایلې یې داشوې چې زړه یې بلکل کمزورې شو او یوه ورځ یې د حسن د رانیونکو تر مخ خپل ځان د تل له پاره و پلوره ، ددې وروسته «ایمولا » په نامه د یوې لوبغاړې نوبت راغې . او هغې هم د مصنوعي لارو څخه خپل ځان دومره نرې کړ چې په یوه تل پاتې ذهني ناروغۍ ککړه شوه او د ستیج په ځاې د لیونیانو په خونه کې ورواچول شوه.

د همدې ډول مشهورو شخصیتونو پیښې خو په ورځپاڼو کې هره ورځ خپریږی خو ځوک پو هیږی چې ددغه حسن او عشق لیونتوب چې په کور کور کې خپور شوې دې هره ورځ څومره صحتونه او څومره ژوندونونه له منځه وړي ؟ څوک ویلې شی چې ایا دا د ښځو ازادی ده او که غلامی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځو ته ددغه تش په نامه ازادۍ پر هغوي د نارینه و د غوښتنو استبداد او تسلط نور هم زیات کړ ، دې کار خو هغوي د غلامۍ په داسي زنځیر کي راونغاړلي چي هغوي د خوراک ښکاک او ښه صحت څخه هم بې برخي شوي. د هغوي مسکینانو مرګ او ژوند یوازې د نارینه و په خاطر دي ؟]

دا ټول د څه له پاره ؟ ایا دا یوه معصومه او پاکه جذبه ده ؟ ایا دهغې تر شا هغه جنسي غوښتني قرار نه لری چي د خپلي فطري دایري څخه د راوتلو هڅه او د خپریدو هاند کوی ؟ او دکومو د غوښتنو د ځواب ورکولو له پاره چي په بل اړخ «نارینه و » کي هم هماغسي جذبات او غوښتني موجودي دي؟ که چیري تاسي ددي څخه انکار وکړئ نو امکان لري چي تاسي په دي دعوه کولو کي هم درنګ و نه کړئ چي دهغه غره په سر چي کوم دود تر سترګو کیږی د هغي په تل کي پرته «لاوا» دبیرون راوتلو له پاره ناقراره نه ده. تاسي د خپل عمل په هکله واک لرئ هر څه چي غواړئ ویي کړئ خو دحقایقو څخه انکار نه شئ کولاي. دا حقیقت څه پټ هم نه دي او زمونږ تر مخه دي او د لمر څخه ډیر روښانه دخپلو نتیجو سره یو ځاي را ښکاره شوي او تاسي دغه نتایج د پوهي اویا ناپوهی دواړو حالاتو کي قبلوئ خو اسلام دا په هماغه خپل ځاي کي منه کول غواړي ، له کومه ځایه چي پیل کیږي ځکه چي د اسلام نظر د زینت او ښکلا په هغه معصومې پیلامي باندي نه دي بلکه دهغي په ډیر بد نامعصومه او نا پاکه انجام باندي دي چي په ټوله ټولنه د قیامت د تورې تیارې په څیر را خپریږي. لکه چي فرمایي:

[مثل الوافله في لاذینه في غیر اهلها کمثل ظلمة یو القیمة لا نور لها] (د زیب او زینت سره د پردو خلکو تر مخ په ناز اونخرو ګرزیدو نکي ښځي داسي مثال لري لکه دقیامت د ورځي تیاره چي هیڅ ډول نور په کي نه وي «ترمذي»].

چیري چي په قران کي د پردیو تر مخي د زینت د راڅرګندولو څخه منه شوي هلته د «الا ماظهر منها » یوه استثنا هم شته چي مطلب یی دادي چي دهغي زینت په ښکاره کیدلو کي هیڅ مضایقه او باک نه شته چي په خپله را ښکاره شي. خو خلکو ددغه استثناء څخه د ډیروګټو د پورته کولو هڅه کړي ، مګر ستونزه داده چي په دغه الفاظو کي د ډیري فایدي د پورته کولو ځاي نه شته ، شارع یوازي همدومره وایي چي تاسي په خپله اراده او خوښه د پردیو تر مخ خپل زینت مه ښکار کوئ ، خو هغه زینت چي پخپله را ښکاره شی یا په غیري عادي حالاتو کي را څرګند شی نو د هغي په هکله تاسي مسؤل نه یاست ، مطلب په ډاګه دي ستاسي نیت باید د زینت د ښکاره کولو نه وي ، همدا راز په تاسي کي داسي جذبه او اراده باید وجود ونه لری چي خپل ارایش او ښایست نورو ته و ښایاست او یا که نور څه نه وي نو دخپلو ګانو په شرنګولو د پردیو سړیو توجه خپلي لوری ته را وګرځوئ. تاسي باید له خپله اړخه د ښکلا او زینت د پټولو هڅه وکړئ بیا کله چي کوم شي په غیر عادي حالاتوکي څرګندیږي نو الله تعالي تاسي د هغي په هکله نه مواخذه کوی ، تاسي چي په کومو کالیو کي خپل زینت پټوئ نو هغه خو به په هر حال را څرګندیږي ، ستاسي قد او قامت ، جسماني تناسب ، غټوالي او وچوالي ، به په هغي کي محسوسیږي ، د اړتیاو او ضرورتونو له پاره د لاس یا د مخ کومه برخه خو باید را ښکاره کړل شي. نو که چیري داسي وشول په هغي کي هیڅ حرج نه شته ، ځکه چي ستاسي په نیت کي د هغي را څرګندول نه و. تاسي دهغي په را څرګندولو مجبور شوي یاست. اوس نوکه ددغه شیانو څخه کوم ذلیل انسان خوند اخلي نو اخلي دي یې ، ، هغه به د خپلي بد نیتی سزا په خپله ګالي ، د اخلاقو او تمدن له اړخه چي تاسي څومره مسؤلیت په غاړه درلود هغه تاسي تر خپلي وسې پورې پوره کړې. دا د هغي آیت سهي مفهوم دي . د مفسیرینو تر منځ چي دهغي په هکله څومره توپیر شته که چیري تاسي په هغي ټولو غور

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړئ نو په ډاګه به شي چې د ټولو اختلافاتو تر شنګ دهغوې د ویناو هدف هماغه دې چې پورته بیان کړل شو.
د ابن مسعود ، ابراهیم نخعي اوحسن بصري له آنده د ښکاره زینت څخه هدف هغه لباس او کالي دي چې دهغې په واسطه پټ زینت پټیږی لکه برقه او څادر. ابن عباس ، مجاهد ، عطاء، ابن عمر ، انس ، ضحاک ، سعید بن جبیر او زاعي رحمة الله علیهم اجمعین ، او د نورو حنفي علماؤ له «ماظهر منها » څخه مراد مخ او لاسونه دي او د ښایست او ښکلا هغه وسایل هم په کي شامل دي چې په مخ او لاسونو کې په عادي توګه موجود دي لکه د لاسو نکریزي ، ګوتي او د سترګو رانجه او ..... د سعید بن المسیب له آند مخ ترې مستثنا دې او دحسن بصري یوه وینا هم دهغه تائید کوي. سیدة عایشه رضي الله عنها د مخ پټولو په لور میلان لری د هغې له نظره د ښکاره زینت څخه مقصد لاس ، د لاس بنګړي ، او د لاس ګوتي هم دي. مسور بن محزمه او قتاده لاسونه د خپل ټول زینت سره دښکاره پریښولو اجازه ورکوی خو دمخ په هکله دهغې له وینا څخه داسې څرګندیږي چې د ټول مخ د ښکاره کولو پر ځاې یوازې د سترګو ښکاره کول جایز بولي.
ددې تو پیر په اهدافو غور وکړئ ، دغه ټولو مفسیرنیو د « الا ماظهر منها» څخه دا مقصد اخیستې دې چې الله تعالي دداسې زینت د ښکاره کولو اجازه ورکړې چې په غیر عادی (اضطراري) حالاتو کې را څرګند شی یا د کوم چې د راښکاره کولو له پاره اړتیا پیدا شي ، دمخ او لاسونو را ښکاره کول او یا هغه د خلکو د نظر د جذباتو په خاطر استعمالول د هیڅ چا هدف هم نه دې ، هر یو د خپلې پوهې او د ښځې د اړتیاو په نظر کې نیولو په اساس ددې هڅه کړې څو و پوهیږی چې ترکومه ځایه اړتیا دکوم ځاې د ښکاره کولو ایجاب کوي یا کوم ځاې په اضطراری حلاتو کې ښکاره کیداې شی او یا عادتا خلاص پاته شی ، مونږ وایو چې تاسې « الا ماظهر منها » دهغوې څخه د هیڅ یوه سره مه تړئ ، یوه مؤمنه ښځه چې د الله تعالي او دهغې د رسول صلي الله عیله وسلم د احکامو د زړه له خلاصه پابندی کوي ، او فتني کې د ککړیدو هیڅ ډول اراده و نه لري هغه دخپلو اړتیاو او حالاتو به اساس پریکړه کولی شي چې مخ یا لاسونه ښکاره کړې او که نه ؟کله یې را ښکاره کړې او کله یې را ښکاره نه کړی.؟ او تر کومه حده پورې یې را ښکاره کړې ؟ په دې هکله قطعي احکام نه د شارع لخوا صادر شوي او نه په دې کې څه حکمت شته چې قطعي احکام وضع کړل شي ، کومه ښځه چې دخپلو اړتیاو په خاطر بهر ته د تللو او د کار په کولو محبوریت ولري نو هغې ته کله د لاس د ښکاره کولو او کله د مخه د ښکاره کولو اړتیا پیدا کیږی ، دغسې ښځې ته د ضرورت په لحاظ اجازه شته او دکومې ښځې حال چې دغسې نه دې نو دهغې له پاره پرته له اړتیاو قصداً ښکاره کول نه دی په کار. نو د شارع مقصد دادې چې د خپل ښایست د راښکاره کولو په خاطر که چیرې کوم څیز قصدا بې حجابه کړې نو دا ګناه ده که پخپله له ارادې پرته کوم څه را ښکاره شول نو ګناه یې نه شته. که چیرې واقعي اړتیاوې او د کوم ځاې په ښکاره کولو سره هغوې مجبوره کړی نو دهغې ښکاره کول روا دی اوس پاته شوه داپوښتنه چې د حالاتو او اضطرار له مخې د مخ د ښکاره کولو حکم څه دې ؟ ایا شارع دهغې ښکاره کول غوره ګڼي یا نه ښکاره کول ؟ دهغې دښکاره کولو اجازه یوازې د اړتیاو او اشد ضرورت پر محال ورکړل شوې او یا دهغوې په وړاندې د پردیو خلکو څخه دمخ پټول د اهمیت وړ شي نه دې؟ ددغي پوښتنو دحل له پاره داحزاب د سورې (۵۹م) آیت داسې رڼا اچوي:
د مخ په هکله حکم:
هغه حواله چې د احزاب د سورې په هکله پورته ورکړل شوې دهغې الفاظ دادي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَـٰبِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٩﴾ «الاحزاب ۵۹»].

(اې نبي ! خپلو بيبيانو او خپلو لوڼو ته او همدا راز د مسلمانانو ښځو ته ووايا ست چي په ځان د پاسه د خپلو ځادرونو پلوونه را ځوړند کړي دا د دوی له پاره ډېره موزونه لاره ده تر څو هغوي و پيژندلي شي او تنګي نه کړل شي).

دا ايت يوازې د مخ د پټولو په اړه دی ، «جلابيب» د «جلباب» جمع ده چي معنا يې ځادر دې ، د «ادنی» معنا «ارخاء» يعني را خپرول او د را ځوړندلو ده. د «يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَـٰبِيبِهِنَّ» لفظي ژباړه دا سې کيږي ، (دخپلو ځانونو دپاسه دخپلو ځادرونو يوه برخه را ځوړنده او را خپره کړئ)، او د ځادر د پلو څخه هم همدغه مفهوم اخستل کيږي ، خو اصل مقصد تري هغه ځانګړې حالت نه دې چي په عامه توګه د پلو (ځادر د څنډې) څخه تعبير يږي ، بلکه هدف يې د مخ پټول دي ، دا که د ځادر دڅنډې په واسطه وشي او يا د نقاب په واسطه وي او يا دبلې کومې طريقي څخه. ددې ګټي دا ښوول شوي دي چي کله هم مسلماني ښځې په پوره ستر سره بيرون ووځي نو خلکو ته به معلومه شي چي دا ښځې نيکې ښځې دي ، بې حيا نه دي. په دې خاطر څوک پرې غرض نه شي کولی ، د قران کريم ټولو مفسيرينو ددې آيت همدغه مفهوم بيان کړې، حضرت ابن عباس رضي الله عنه ددې آيت په تفسير کې وايي چي:

(الله تعالی مسلمانو ښځو ته ددې حکم کړې چي کله هم هغوي د خپلو اړتياو په خاطر دکورو څخه بهر وځي نو د سر د پاسه دې د خپلو ځادرونو دپلوونو په را ځوړندولو خپل مخونه پټ کړي. «تفسير ابن جرير»].

امام محمد بن سيرين دعبيده بن سفيان بن الحارث الحضري څخه و پوښتل چي په دې حکم څرنګه عمل کيداې شی ؟ هغه خپل ځادر په ځان را واچاوه او خپل تندې ، پوزه او يوه سترګه يې پټه کړه او يوه يې ښکاره پريښوده. «تفسير ابن جرير ۲۲م ټوک ۲۹م مخ»

علامه ابن جرير طبري ددې آيت په تفسير کې ليکي چي:

[اې نبي ! خپلو بيبيانو ، لوڼو او دمسلمانانو ښځو ته ووايه چي کله هم دکوم ضرورت له مخې د خپلو کورونو څخه وځي نو د وينځو په څير لباس دې نه اغوندي چي سر او مخ يې ترې ښکاره کيږي بلکه هغوي دې په خپلو ځانونو د پاسه د خپلو ځادرونو څنډې را واچوی تر څو کوم فاسق هغوي ته تکليف ور و نه رسوي ، او ټول په دې و پوهيږي چي دغه نيکې ښځې دي «تفسير ابن جرير»].

علامه ابو بکر جصاص ليکي چي:

[دا آيت په دې خبرې دلالت کوي چي ځوانو ښځو ، ته د پرديو څخه د مخ د پټولو حکم شوي دي او هغوي ته د کورونو څخه د وتلو په وخت کې د خپل عفت او عصمت فکر کول په کار دي تر څو چي خلک دهغوي په هکله طمع و نه کړي « احکام القرآن دريم ټوک ۴۵۸م مخ»].

علامه نشاپوري په خپل تفسير غرايب القرآن کې ليکي چي:

[داسلام په لومړيو وختونو کې به ښځې دجاهليت د زماني په څير په کميس او ټيکري کې بهر ګرځيدلې او دنيکو ښځواو نورو ښځو په کاليوکې به کوم ځانګړې توپير نه تر سترګو کيده ، بيا حکم وشو چي ځادرونه دې په ځانونو راوا چوي او خپل سر او مخ دې پرې پټ کړي تر څو خلکو ته په ډاګه شی چي دا نيکې ښځې دي فاحشې نه دي « تفسير غرايب القران د ابن جرير په حاشيه ۲۲م ټوک ۳۲م مخ»].

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام رازي ليکي چې:
[د جاهليت په وختونو کې د اشرافو ښځې او وينځې به په يوه شان ازادې ګرځيدې او بدکاره خلکو به هغوې تعقيبولې. الله تعالي شريفو او نيکو ښځو ته حکم وکړ چې هغوې دې د خپلو ځانو د پاسه څادرونه را واچوي اوورته يې وفرمايل چې « ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَ».
نو ددې څخه دوه ډوله پوهه تر لاسه کيږي ، يو داچې د هغوې د لباس له مخې به هغوې و پيژندل شي چې دا نيکې او شريفې ښځې دي نو(ذليل وګرځي به) دوې تعقيب نه کړاې شي. بل دا چې ددې نه به دا را په ډاګه شي چې دا بد کاره ښځې نه دي ، ځکه کومې ښځې چې مخ پټ کړي په داسې حال کې چې مخ عورت نه دي۱
[۱:- عورت په اصطلاح کې د جسم هغې برخې ته وايې چې د ښځې يا ميړه پرته د بل هر چا څخه يې د پټ پاته کيدو حکم شوې ، د سړي د جسم هغه برخې ته چې د نامه د غوټې او زنګون د سترګو تر منځ ده ، عورت ويل کيږي] چې پټول يې فرض دي. نو هيڅوک به د هغې څخه دا هيله نه کوي چې داسې شريفې ښځې به هم د عورت د رابرسيره کولو له پاره اماده او تياري کړل شي نو ددغه ډول کاليود اغوستن څخه دا په ډاګه کيږي چې دا يوه پرده کوونکې ښځه ده او دبدکارۍ اميد ترې نه شي کيداې «تفسير کبير ۲م ټوک ۵۹۱م مخ».
قاضی بيضاوی ليکي چې «يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّ» يعنې کله چې هغوې د خپلو اړتياو په خاطر بيرون وځي نود خپلو څادرونو په واسطه دې خپل مخونه او جسمونه را ونغاړي ، دلته د «هِن» لفظ د بيلتون له پاره دي يعنې د څادرونو يوه برخه دې پر مخ را واچوی او په بله برخه کې دې يې خپل جسم را ونغاړی «ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَ» يعنې په دغه ډول به د هغوې او د وينځو او سندرغا ړو تر منځ تميز پيدا شي. « فَلَا يُؤۡذَيۡنَ» او د شکمنو اعمالو خاوندان به د دوې په لورې د لاس اوږدونې جرئت ونه شی کړاې « تفسير بيضاوي ۴م ټوک ۱۲۸م مخ»].
ددې ويناو څخه را په ډاګه کيږي چې د صحابه کرامو رضي الله عنهم د مبارک وخت نه تر اتمې پيړۍ پوې په هر وخت کې ددې آيت څخه همدغسې مفهوم اخيستل شوې دې او دا هماغه مفهوم دې چې مونږ هم ددې الفاظو څخه را اخستې دې. ددې نه وروسته د احاديثو په لور رجوع وکړئ نو هلته هم دا را په ډاګه کيږي چې ددې آيت د نازليدو وروسته په نبوي دور کې به مسلمانو ښځو په خپلو مخونو نقاب اغوست او د ښکاره مخونو دګرځيدلو رواج بند شوې و.
په ابوداود ، ترمذي او د احايثو په نورو کتابونو کې راغلي چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم د احرام په وخت کې ښځې د نقاب اچولو او لاسونو پټولو څخه منع کړې وې.
[المحرمه لا تنتقب و لاتلبس القفازين و نهی النساء في احرامهن عن القفازين و النقاب]. ددې نه دا په ډاګه کيږي چې په دغه مبارک دوران کې د مخونو د پټولو له پاره نقاب او د لاسونو د پټولو له پاره ددستانو رواج عام شوې و ، يوازې د احرام په حالت کې دهغې څخه منه شوې وه خو ددې نه هم دا هدف نه و چې په حج کې دې ښځې خپل مخونه په عام محضر کې خلکو ته ښکاره کړي ، بلکه هدف ترې دا و چې د احرام په فقيرانه حالت کې نقاب د ښځې د لباس برخه و نه ګرځي. لکه چې په عامه توګه ده ، همدا ارازه په ځينو نورو احاديثو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي تصريح شوي چي د احرام په حالت کي هم پاکو بيبياني او عامو مسلمانو ښځو د نقاب اچولو پرته خپل مخونه د پردو سړو څخه پټول. په سنن ابوداود کي راغلي دي:

[عن عايشة رضي الله عنها قالت كان الركبان يمرون بنا و نحن مع رسول الله صلي الله عليه وسلم محرمات فاذا حازوا بنا سللت احدانا جلبابها من راسها على وجهها فاذا جاوزونا كشفناه «باب في المحرمة تغطي وجهها»]

سيدة عايشة رضي الله عنها فرمايي چي سپاره به زمونږ تر څنګ نژدي تيريدل او مونږ ښځي به د رسول الله صلي الله عليه وسلم سره د احرام په حالت کي وو کله به چي هغه خلک مونږ ته مخامخ شول نو مونږ به خپل څادرونه دخپلو سرونو دپاسه په خپلو مخونو را اچول او کله به چي هغوي تير شول نو مخونه به موښکاره کړل)

په موطا امام مام مالک کي راغلي دي:

[عن فاطمة بنت المنذر قالت كنا نغمرو جوهنا ونحن محرمات و نحن مع اسماء بن ابوبكر الصديق فال تنكره علينا].

(دسيدي فاطمي بنت منذر وينا ده چي مونږ به د احرام په حالت کي په خپلو مخونو باندي پلو اچولي و ، زمونږ سره دابي بکر صديق لور اسماء هم وه هغي مونږ له دغي کار څخه منه نکړو. يعني هغي دا ونه ويل چي د احرام په حالت کي د نقاب د استعمالولو چي کوم ممانعت شوي د هغي اطلاق زمونږپه دغه فعل باندي هم کيږي)

په فتح الباري کتاب الحج کي د عايشي رضي الله عنها څخه روايت دي چي:

[تستدل المراة جلبابهامن فوق راسها على وجهها]

(ښځي دي داحرام په حالت کي خپل څادرونه دخپلو سرونو له لوري په خپلو مخونو را خپاره کړي.)

نقاب:

هر څوک چي د قرآن ددغه آيت الفاظ او دهغي متفقه تفسير او په نبوي عهد کي د هغي تعامل وګوري نو هغه ته به ددي حقيقت نه دانکار مجال پاته نه شي چي په اسلامي شريعت کي ښځو ته د پرديو څخه د مخونو دپټولو حکم شوي او دا حکم پخپله د نبي کريم صلي الله عليه وسلم په وخت کي پلي شوي و.

نقاب که په لفظي توګه په قران کريم کي نه شته خو معني او حقيقت يي په خپله د قران کريم وړانديز دي.

په هغي پاکي هستئ چي قران کريم نازل شو او دهغي د سترګو تر مخه مسلمانو ښځو دغه عمل د خپل کور نه بهر دخپل لباس يوه برخه وګرځوله په همغي وخت کي هم ددي نوم نقاب و. هو ! دا هماغه نقاب (Veil) دي چي په اروپا کي ورته ډير زيات سپک کتل کيږي او يوازي فکر او تصور يي هم په فرنګي ضمير يو دروند بار تماميږي او هلته ورته د ظلم ، تنګ فکرئ او وحشت علامه ويل کيږي ، بلي ! دا همافغه څيز دي چي نوم يي دکوم شرقي ولس د ناپوهئ او تمدني وروسته والي په يادولو کي تر ټولو لمړئ اخستل کيږي اويا کله چي دا وينا کيږي چي هغه شرقي ولس د تمدن اوتهذيب په لور پر مختګ کړئ نود ټولو تر مخه چي کومه خبره په پوره انشراح او انبساط سره کيږي هغه همدا ده چي ددي يا دهغي ولس څخه نقاب له منځه ولاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس نو تاسي د شرم څخه سر ښکته کړئ ځکه چې دا کار وروسته نه دې ایجاد شوي بلکه دا پخپله د قرآن ایجاد دې او محمد صلي الله علیه وسلم دغه کار رائج کړې او عملي کړې یې هم دې. خو یوازې د شرم نه د سر ټیټولو څخه څه نه جوړیږي. شتر مرغ چې ښکاري ووینې او سر په شګو کې پټ کړې نو دښکاري وجود له منځه نه ځي که تاسې هم سر ټیټ کړئ نو خامخا به ټیټ شې خو د قرآن آیت له منځه نه ځي او نه د تاریخ څخه ثابت شوې پیښې له منځه تلائ شي .که دتاویلاتو په واسطه په دې باندې پرده واچول شي نو دا د «شرم داغ» به نور هم زیات و ځلیږي ، کله چې دغرب څخه د مرعوبیت له مخې ستر او پرده او مخ پټول د «دشرم داغ» ګڼئ نو دهغې د لرې کولو له پاره اوس یوازې یوه لاره ده او هغه داده چې دهغې اسلام څخه د برائت اعلان وکړئ چې د نقاب ، څادر ، پلو ، ستر او ستاسې په نظر دداسې نورو سپکو او بې هوده شیانو حکم کوي. ځکه تاسې د ترقۍ او پر مختګ غوښتونکې یاست. تاسې ته تهذیب او تمدن په کار دې. نو تاسې ته هغه دین کله داتباع وړ دې چې ښځې د محفل او مجلس د شمعې کیدو څخه بندوي ، هغوي ته دحیا، پردې او عزت تعلیم ورکوي. د کور ملکه د کور نه پرته ، دهر سړي له پاره د ساعت تیرۍ د الې د جوړیدو څخه منه کوی. ښه نو په داسې مذهب کې «ترقي» له کومه شوه !!! دداسې دین د تهذیب سره څه اړیکې !!! ځکه د تهذیب له پاره خو اړینه ده چې ښځه.... نه ،لیډي صاحبه، د بیرون وتلو څخه دوه ساعته دمخه د ټولو مصروفیتونو څخه ځان فارغ کړې او یوازې په خپل تزئین او ارایش کې مصروفه شي. خپل ټول جسم معطر کړې. د رنګ او موډ له اړخه او د اخرې درجې جاذبو کالیو په اغوستني او دمختلفو پاشونکو (Sprys) غازونو په واسطه د خپل مخ او غومبرو ښایست را تازه کړی او شونډی په (لپ ستک) باندې مزینې کړې ، د تورو وریځو لیندۍ جوړه او خمارې سترګې د غشو ویشتلو له پاره چمتو کړې . او کله چې ددې ټولو نخرو په وسله سنبال له کوره دباندې را ووځي نو شان یې داوي چې په خپله هره نخره د زړونو واکې دځان په لور را کاږي او دا اواز پورته کوي چې «ځاي همدغه ځاي دې» خو ددې سره یې بیا هم دځان ښودنې د ذوق تسکین نه پوره کیږی نو آئینه او دسینګار سامان تل د ځانه سره ګرځوي تر څو هر لږ ساعت وروسته په ښکلا او سنیګار کې دواقع شوې کمۍ تلافی وکړای شي.

لکه چې مونږ په وار وار ویلي چې د اسلام او غربي تهذیب په مقاصدو کې ډیر زیات توپیر دې او هغه وګړي سخت په غلطۍ کې دي چې د غرب له آنده د اسلامي احکامو تعبیر او تشریح کوي. ځکه په غرب کې چې د شیانو د قدرو قیمت کوم معیار موجود دې نو د اسلام معیار د هغه نه بلکل مختلف دې.

هغه شیان چې غرب یې ډیر مهم او د ژوند هدف بولي د اسلام له آنده هغه هیڅ اهمیت او ارزښت نه لري او هغه څه ته چې اسلام اهمیت ورکړي هغه دغرب له آنده بې ارزښته دي. اوس نو څوک چې د غربي معیار قایل دی نو هغوي ته د اسلام هر څه د اصلاح او ترمیم وړ ښکاري. کله چې هغه د اسلامي احکامو د تعبیر له پاره کینې نو دهغې په تحریفولو لاس پورې کړې او د تحریفولو وروسته یې هم په خپل عملی ژوندکې په هیڅ توګه نه پلې کوي. ځکه چې په هر قدم کې د قرآن او سنتو تصریحات دهغه له پاره خنډونه را پیدا کوی.

دداسې وګړي له پاره دعملی لارو په جزئیاتو باندې د نظر کولو څخه مخکې دا کتل په کار دي چې دکومو مقاصدو او اهدافو له پاره چې دغه طریقي اختیار شوي هغه پخپله تر کومه ځایه د قبول وړ دي؟ او که چیرې هغه دمقاصدو سره اتفاق نه شي کولي نو دمقاصدو د حصول په لارو چارو باندې د بحث کولو او دهغې د مسخ کولو او تحریفولو هسې عبث زحمت ولې کاږي؟ ولې هغه دین نه پریږدي چې مقاصد او اهداف یې له یوه سره غلط ګڼي او که چیرې د هغې د مقاصدو سره اتفاق وي نو هغه بحث یوازې په دې کې پاته کیږی چې دهغه اهدافو او مقاصدو له پاره چې کومه طریقه خپله شوي ده هغه مناسبه او یا نا مناسبه ده او دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحث په اسانۍ سره پر مخ تلاي شي ، خو دا طريقه يوازې شريف او نيک خلک اختياروليې شي ، پاتې شو منافقين ، دوې د الله تعالې په مخلوق کې تر ټولو ارزل مخلوق دي ، دهغوې سره همدغه ښکاريږي چې په يوه شي دعقدې درلودلو دعوی کوي خو په حقيقت کې په بل شي باندې باور لري.

د نقاب او پردې په موضوع باندې چې څومره بحث او څيړنه کيږي هغه په حقيقت کې په همدغې نفاق باندې بنا ده. هغوې خپل ټول زور په دې مصرفوي چې دا ثابته کړي چې د پردې دغه اوسني شکل د اسلام څخه تر مخه ولسونو کې رايج و او د جاهليت دغه ميراث د نبي صلي الله عليه وسلم د زماني نه ډيره موده وروسته په مسلمانانو کې ووېشل شو ، د قران يو څرګند آيت او د نبي صلي الله عليه وسلم ود وخت د يو ثابت شوې عمل او د صحابه رضي الله عنهم او تابعينو دتشريحاتو په مقابل کې دتاريخی څيړنو د ثابتولو ددغه زحمت د پورته کولو ضرورت څه دې ؟ يوازې په دې خاطر چې دژوندانه هغه اهداف چې د هغوې تر مخه وو او دي او يا هغه چې په غرب کې عام مقبوليت لری ؟ ددوې په ذهن کې د ترقۍ او تهذيب هغه تصور ناست دې چې دغرب څخه راوړل شوې. څرنګه چې د برقې اغوستلو او د نقاب اچول د غربي تهذيب د مقاصدو خلاف دې او دهغې د تصوراتو سره هيڅ کله جوړ نه شي پيدا کولې نو په دې خاطر د تاريخي څيړنو په زور د هغه شي د له منځه وړلو هڅه کوي چې د اسلام په قانون کې ثبت دې ، دا ښکاره منافقت چې د نورو ډيرو مسايلو تر څنګ ددې موضوع په هکله هم کيږی ددې اصل علت همغه بې اصولي ، دعقل کمښت او د اخلاقي جرئت نشتوالې دې چې مونږ يې مخته يادونه وکړه که دا سې نه وای نو دا سلام د پيروۍ ددعوې تر څنګ به يې د قران په مقابل کې د تاريخ ددرولو خيا ل هم په ذهن کې نه را ته ، يا خو به يې (که مسلمان پاتې کيدل يې غوښتل) خپل مقاصد د اسلام په مقصدونو باندې بدلول او يا به په ډانګ پيبيلې توګه دهغه دين څخه جدا کيدل چې دهغوې د ترقۍ دمعيار له مخې دترقۍ مانع او خنډ دې.

هغوې چې د اسلامي قانون په اهدافو باندې پوهيږې او دهغې تر څنګ څه عام عقل(**Common Sense**) هم لري نو د هغوې له پاره په دې پوهيدل څه ستونزمن کار نه دې چې ښځو ته په ښکاره مخونو د وتلو عامه اجازه ورکول دهغې اهدافو په خلاف دې چې اسلام ورته دومره ارزښت ورکړې. د يوه انسان کوم شې چې بل انسان ډير زيات اغيزمن کوي هغه دهغې مخ دې. د انسان پيدايشي ښايست يا په بل عبارت د انساني ښکلا تر ټولو لوې ښکارندوې دهغې مخ دې ، نظرونه يوازې دښکلې مخ په لور ګرځي ، جذبات تر ټولو زيات هماغه راپاروي ، د جنسي کشش تر ټولو قوي عنصر هماغه دې ، په دې خبرې د پوهيدو له پاره د رواني علومو ژورې کتنې ته هم اړتيا نه شته ، خپل زړه ته و وينئ ، د خپلو سترګو څخه فتوا واخلئ دخپلو رواني جذباتو جايزه واخلئ اووينئ ، د منافقت خبره پريږدئ ځکه که منافق د لمر وجود هم د خپل مقصد په خلاف تصور کړي نو د ورځې په رڼا کې به وواېې چې لمر وجود هم نه لري ، خو که د صداقت نه کار واخلئ نو تاسې به په دې اعتراف وکړئ چې په جنسي کشش کې (**Sex apeal**) د جسم د ټولو ښايسته ځايو څخه د فطري ښکلاو ډيره برخه الله تعالې د مخ په جوړښت کې ايښې ده. که چيرې تاسې د کومې نجونې سره واده کول غواړئ نو تاسې هغه ووينئ او اخري پريکړه کوئ نو رښتيا ووايا ست چې دکوم ځاې په کتلو به تاسې خپله پريکړه وکړئ ، دهغې د کتلو يو شکل دادې چې د مخ پرته نوره په مکمله توګه ستاسې تر مخ وي او دويم شکل دا کيداې شي چې يوازې خپل مخ تاسې ته په يوه کوچنۍ کړکۍ کې و ښايي.

ووايا ست چې ددواړو شکلونو څخه به کوم شکل ته تاسې ترجيح ورکړئ ؟ رښتيا ووايا ست چې ايا د ټول جسم په نسبت به د مخ حسن ستاسې نظر ځان ته نه را نه کاږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې حقيقت د منلو وروسته مخته ولاړ شئ اووګورئ چې که په ټولنه کې د جنسي بې لاريو او دبې ځايه تحريکاتو مخنيوې هدف نه وي نو بيا د مخ معنې څه ده ؟ ايا تيونه ، متان ، پنډۍ او ورنونه ټول ښکاره پريښول په کار دي ؟ لکه څرنګه چې نن په غربي تهذيب کې دي ، په دغه صورت کې د قيودو او حدودو د وضع کولو هغه اړتيا هم نه شته چې د حجاب د اسلامي قانون په لړ کې يې تاسې تر اوسه مطالعه وکړه. خو که اصل خبره دد غه طوفان مخه نيوول وي نو ددې څخه به دحکمت خلاف بله ستره خبره نه وي چې د هغې د مخنيوي په خاطر وړو وړو دروازو ته قلفونه واچوئ او تر ټولو لويه دروازه بلکل پرانستې پريږدئ.
اوس تاسې پوښتلي شئ چې کله داسې ده نو اسلام په نا ببره حالاتو کې او داړتياو په وخت کې د مخ د لوڅوولو اجازه ولې ورکړې لکه چې تاسې پخپله مخته بيا ن کړي دي ؟ ددې ځواب دادې چې د اسلام قانون غير معتدل او يو اړخيزنه دې ، هغه که له يوه اړخه د اخلاقي ښيګڼو لحاظ کوي نو د بله اړخه د انسان د واقعي اړتياو هم خيال ساتي او دهمدغې دواړو تر منځ يې په ډير احتياط سره توازن او تناسب جوړ کړې .
هغه د اخلاقي فتنو مخنيوې هم کوي او تر څنګ يې په کوم وګړي داسې بنديزونه هم نه لګوي چې د هغې په اساس هغه خپلې ريښتوني اړتياوې پوره نه کړاې شي. همدا علت دې چې هغې د ښځې له پاره دمخ او نقاب په هکله هغسې قطعي احکام نه دي ورکړي لکه څنګه يې چې دستر او د زينت د پټولو په خاطر ورکړي و .
ځکه چې د ستر او زينت د پټوالي څخه د ژوندانه د اړتياو په پوره کولو کې هيڅ ډول ستونزه نه راپيدا کيږي خو دمخ او لاسو تل پټوالي ښځې د خپلو اړتياو په پوره کولو کې د ستونزو سره مخ کوي په دې خاطر دښځو له پاره عمومي لاره دا ټاکل شوې ده چې پرمخ دې نقاب يا پلو را ښکته کړي او په دې قاعده کې د (الا ماظهر منها) د استثناء څخه دا اساني را پيدا کړل شوې چې که په حقيقت کې د مخ د ښکاره کولو اړتيا پيدا شي نو ښکاره کولاې شي په دې شرط چې د حسن ښودانه ترې مقصد نه وي بلکه د اړتياو رفع کول ترې هدف وي او د بله اړخه چې دفتنې د خپريدو کوم خطرات شته دهغې مخنيوي يې په دې ترتيب سره وکړ چې د نارينه و له پاره يې د نظر د ټيټولو حکم وکړ تر څو چې که کومه با عفته ښځه د خپلو اړتياو له پاره مخ ښکاره کړي نو دهغوي نظر پرې و نه لړيږي او هغې ته د قصدي ليدلو څخه ځان و وژغوري.
که د پردې په دغه احکامو تاسې فکر وکړئ نو تاسې ته به په ډاګه شې چې اسلامي پرده کوم جاهلي رسم نه دي بلکه يو عقلي قانون دي. جاهلي رسم يو جامد شئ وي په هغه کې چې کومې طريقې په کوم شکل رواج و موند نو هغه په همغه حال پاته کيږي او تغير په کې نه راځي. کوم شي چې يو ځل پټ کړل شي نو هغه د تل له پاره پټ پاته کيږی ، تاسې به په مرګ ويده شئ مګر د هغې را څرګندول به شوني نه وي. ددې پر خلاف په عقلي قانون کې نرم والي او ملايمت وي ،په هغې کې د حالاتو مطابق سختوالي او نرموالې راتلاې شي او د موقع او ځاې په اعتبار سره دهغې په عامو قواعدو کې استثنايي صورت هم اينښودل کيداې شی ، داسې قوانينو پيروۍ د ړندو په څير نه کيږي ، بلکه د عقل او تميز اړتيا ورته ليدل کيږي ، د پوهې او عقل پيروان پخپله پريکړه کولاې شي چې چيرته ددغې عامې قاعدې پيروي کول په کار دي ؟ او په کوم ځاې کې د قانون له آنده ريښتوني اړتيا شته چې د استثنايي حالاتو د رخصت څخه يې ګټه پورته کول روا دي. بيا هغه پخپله دا فکر کولاې شي چې په کوم ځاې کې د هغې د رخصت نه څومره ګټه وا خسل شي او د ګټې د اخيستلو په وخت کې د قانون دموخو څه ډول خيال و ساتل شي. په دې ټولو چارو کې د يوه نيک نيته مؤمن زړه تر ټولو ښه مفتي کيداى شې.
لکه څنګه چې نبې کريم صلي الله عليه وسلم فرمايلي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[استفت قلبک] او [دع ما حاک في صدرک] (د خپل زړه نه فتوا واخله او د کوم شي په اړه چې دې زړه کې شک پیدا شي هغه پرېږده.)
همدا علت دی چې د اسلام سهي پیروي د جهالت او ناپوهۍ سره نه کیږي. دا عقلي قانون دی او د هغې د پیروۍ له پاره په هر قدم کې د شعور او پوهې اړتیا ده.

بیرون ته د وتلو قوانین:

د لباس او ستر د حدودو د ټاکلو وروسته چې د ښځو په هکله کوم اخري حکم راغلی هغه دای:

[وَقَرۡنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجۡنَ تَبَرُّجَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ ٱلۡأُولَىٰ........ ﴿٣٣﴾ «الاحزاب ۳۳»(په خپلو کورونو کې د عزت او وقار سره ناستې اوسئ او د جاهلیت د زماني په څیر په ځان جوړولو او ښایسته کولو بهر مه اوځئ.)

[........ وَلَا يَضۡرِبۡنَ بِأَرۡجُلِهِنَّ لِيُعۡلَمَ مَا يُخۡفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ........ ﴿٣١﴾ «النور ۳۱»
(او د تګ په وخت کې دې خپل پښې په ځمکه نه وهي ترڅو هغه زینت چې یې پټ کړی را ښکاره شي.)
[فلا تخضعن بالقول فیطمع الذي في قلبه مرض]
(په پسته او نرمه ژبه داسې خبرې مه کوئ چې دکوم وګړي په زړه کې چه نارروغي «خرابي» پرته وی ، در څخه طمع پیدا شي)
د «وقرن» په قرائت کې اختلاف دی ، د مدیني عامو قاریانو او ځینې کوفیانو د قاف په فتح( )سره لوستې دی چې مصدر یې «قرار» راځي په دې اساس یې ژباړه داسې هم کیږي : « په خپلو کورونو کې قرار و نیسئ یا ناستې اوسئ» خو د بصري او کوفی نورو قاریانو قاف په کسر( ) سره لوستې چې مقصد یې ترې و قار دی نو په دې اساس ژباړه یې دا ډول کیږي: « په خپلو کورنو کې د وقار او عزت سره ناستې اوسئ»
د «تبرج» دوه معناوې دي یو د زینت او محاسنو را ښکاره ول او دویم دتګ په وخت کې ناز او نخرې کول ، کاږه واږه او په مستۍ سره تلل ، خپل امیل د سر ټیکه ، غوږوالۍ او غاړه ښکاره کول. یعنې داسې تګ چې یو ډول داد ترې را ښکاره یږي. په دې آیت کې دواړه معناوې ترې اخستل شوې. په لمړنی جاهلیت کې به ښځې ښه په ډول او سینګار سره راوتلې لکه چې اوس د نوي جاهلیت په دور کې هماغسې راوځي ، اوبیا به یې تګ هم قصدا هماغسې کاوه چې هر قدم یې د ځمکې په سر نه بلکه دلیدونکو په زړونو باندې ایښوده . یو مشهور تابعي او دقران مفسر قتاده بن دعامه وایي [ددې حالت د پوهیدو له پاره کوم تاریخي بیان ته اړتیا نه شته کومې داسې ټولنې ته ولاړ شئ چې غربي ډوله ښځې هلته تګ راتګ کوي].
د لمړي جاهلیت د تبرج حال تاسې هملته په خپلو سترګو کتلای شئ. اسلام د هغه نه منع کړې هغه وایي چې تر هر څه لمړۍ ستاسې د قیام او اوسیدو ځای ستاسې کور دې د کورنه بهر د مسؤلیتونو څخه تاسې په دې خاطر خلاصې کړل شوې یاست چې تاسې په سکون او وقار سره په خپلو کورونو کې ناستې اوسئ او د کورنې ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرائض ادا کړئ خو که چيري اړتيا پيدا شي نو دکور نه بهر وتل هم ستاسي له پاره روادي. خو د وتلو په وخت کي به دخپل عصمت لحاظ ساتئ چي نه ستاسي په کاليو کي داسي کشش وي چي د نارينه و سترګي ستاسي په لور متوجه کړي او نه د حسن دښکاره کولو له پاره تاسي دداسي بي صبرئ نه کار واخلئ چي په لاره د تللو په وخت کي کله مخ را لوڅ کړئ او کله لاسونه را بربنډ اود نمايش له پاره جوړ کړئ او نه په تنگ کي کومي داسي نخري وکړئ چي سترګي پخپله تاسي واخلي. داسي زيورات هم مه اچوئ چي اواز يې د نورو د راجذبيدو سبب ګرځي. هو ! که چيري د خبرو اړتيا راغله نو خبري کوئ خو د خوند نه ډک اواز د راويستلو هڅه مه کوئ. ددغه اصولو او قواعدو په نظر کي نيولو په اساس تاسي دخپلو اړتياو د پوره کولو له پاره بيرون وتلائ شئ.

دا وه د قرآن تعليم او ښوونه. راځئ چي اوس په حديثو نظر واچوو او وګورو چي نبي کريم صلي الله عليه وسلم د همدغي ښووني مطابق د ښځو له پاره په ټولنه کي کومي لاري ټاکلي دي او صحابه کرامو رضى الله عنهم اجمعين او دهغوي بيبيانو په هغه څه ډول عمل کړي دي.

دضرورت له پاره دکوره څخه د وتلو اړتيا:

په حديث شريف کي راغلي دي چي د حجاب د احکامو دنازليدو تر مخه د سيدنا عمر رضي الله عنه د رسول الله صلي الله عليه وسلم څخه غوښتنه وکړه چي يا رسول الله ! د خپلو بيبيانو له پاره پرده و ټاکئ !

يو ځل ام المؤمنين سيدة سوده رضى الله عنها بنت زمعه د شپي بيرون را ووتله حضرت عمرر رضي الله عنه هغه وکتله او ورغږ يې کړ چي سوده ! مونږ ته و پيژندلي ، دهغي څخه دهغه مقصد داو چي څه ډول دکورنو څخه دښځو وتل منه کړل شي.

ددي وروسته چي د حجاب احکام نازل شول نو سيدنا عمر رضى الله عنه پري خوشحاله شو ، هغه به ښځي دکورنو څخه په را وتلو ترټلي ، يو ځل بيا سيدة سودة رضى الله عنها سره هماغسي پيښه تکرار شوه ، هغه دکوره را ووتله او سيدنا عمر رضى الله عنه ورته په قهر شو. هغي سيدنا رسول الله صلي الله عليه وسلم ته شکايت وکړ نو نبي اکرم صلي الله عليه وسلم ورته ووفرمايل: [قد اذن الله لکم ان تخجن لحوائجکن...] (الله تعالي تاسي ته د خپلو اړتياو په خاطر دکورو نه د وتلو اجازه درکړي) ددي نه څرګنده شوه چي د «وقرن في بيوتکن» دحکم قرآني اهداف دا نه دی چي ښځي دي د کور د حدودو څخه هيڅکله هم خپلي پښي بيرون نه ږدی ، د اړتياو او ضرورتونو په خاطر دهغوي د بيرون وتلو له پاره پوره اجازه ورکړل شوي خو دا اجازه نه غير مشروط ده او نه غير محدود.

ښځو ته ددي اجازه نه شته چي په پوره ازادئ سره چيرته يي چي خوښه وي و ګرځي او د سړيو په غونډو کي يي چي چيرته زړه و غواړي ګډون وکړي. د حالاتو او اړتيا و څخه د شريعت مقصد هغه حاجات او اړتياوی دي چي د هغه له رويه وتل او بيرون کار کول د ښځو له پاره حتمي وي. ښکاره ده چي د ټولو ښځو له پاره په ټولو وختونو کي د راوتلو او نه راوتلو او په هر وخت کي دهغي درخصت او نه رخصت حدود ټاکل ممکن نه دي خو شارع چي د ژوند په عامو حالاتو کي دښځو د رواتلو له پاره کوم اصول ټاکلي او د حجاب په حدودو کي يي لږ څه زياتوالي يا کموالي کړي د هغي څخه د اسلامي قانون د روح او دهغي د رجحان اندازه کيداي شي چي د هغي دتوضيح له پاره مونږ د مثال په توګه څو موضوعات تر څيړني لاندي نيسو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد ته د تللو اجازه او دهغې حدود:

دا په ډاګه ده چې په اسلام کې تر ټولو مهم فرض لمونځ دې او د لمانځه له پاره په مسجدکې حاضریدل او په جَمعه لمونځ کولو ته ډیر اهمیت ورکول شوي دي . خو د جَمعې د لمانځه له پاره چې کوم احکام د سړیو له پاره دی دهغې برعکس د ښځو له پاره هغه لمونځ افضل او غوره ګڼل شوي چې په کور کې اود خلوت او تنهایې په حال کې اداء کړای شي. امام احمد رحمة الله او طبراني د ام حمید ساعدیه ځخه یوحدیث را نقل کړې او لیکلي یې دي چې:

[قالت یا رسول الله صلي الله علیه وسلم آنی احب الصلوة معک قال قد علمت صلتک فی بیتک خیر لک من صلاتک فی حجرتک خیر من صلوتک فی دارک وصلوتک فی دارک خیر من صلوتک فی مسجدک وصلوتک فی مسجدک خیر من صلوتک فی مسجد الجمعة].

(هغې عرض وکړ ، اې د الله رسوله ! زړه مې غواړي چې له تاسره یو ځای لمونځ ادا کړم. ورته یې و فرمایل ماته معلومه ده مګر(دکوټې) په یوه کونج کې لمونځ کول تاته د هغه نه غوره دي چې ته یخپله حجره کې لمونځ وکړې او په حجره کې لمونځ کول تا ته د هغه نه غوره دي چې ته یې د کور په انګړ کې وکړې او د کور په انګړ کې لمونځ کول تاته د هغه نه غوره دي چې ته یې د کلي په مسجد کې وکړې او دکلي په مسجد کې لمونځ کول تاته دهغه نه غوره دي چې ته یې په جامع مسجد کې ادا کړې.

[....ښځې ته چې په دومره خلوت کې د لمانځه د اداکولو هدایت دکوم مصلحت په اساس ورکړل شوي دي هغه یخپله ښځې ښه درک کولاي شی. په میاشت کې څو ورځې داسې را ځي چې ښځې ته په کې مجبورا د لمانځه پریښوول په کار دي او په دې ډول هغه خبره راڅرګندیږي چې یوه حیاناکه ښځه یې خپل پلار او ورنو ته هم د ویلو ځخه شرم محسوسوي. ډیرې ښځې دهمغې شرم په واسطه د لمانځه پریښوونکې کیږی ، شارع دهغه خبره محسوس کړې هدایت یې کړې چې په پټه او په پوره تنهایې سره په یوه کونج کې خپل لمونځ اداء کړې تر څو چې هیچا ته دا نه وي معلومه چې ته څه وخت او چیرته لمونځ کوې او څه وخت یې نه کوې . خو دا یوازې هدایت دي ، تاکید او حکم نه دي ، ښځې په کورونو کې ځانته جماعت درولاي شي او ښځه د هغوي امامت کولاي شي.

[ام ورقه بن نوفل ته سیدنا رسول الله صلي الله علیه وسلم اجازه ورکړې وه چې د ښځو امامت دې کوي «ابوداود» د دار قطني او بهیقي روایت دې چې عایشې رضی الله عنها به د ښځو امامت کاوه او د صف په منځ کې به دریده او لمونځ به یې ورکاوه. ددې ځخه دا را په ډاګه کیږی چې کله چې کومه ښځه د ښځو د جماعت امامت کوي نو هغه دامام په څیر د صف نه مخته نه بلکه د صف په منځ په دریدو سره دغه دنده تر سره کولې شی.] په همدغه مضمون په ابوداود کې یو حدیث د ابن مسعود رضی الله عنه ځخه روایت شوې دې چې په کې سیدنا محمد صلي الله علیه وسلم فرمایلي دي:

[صلوة المراة فی بیتها افضل من صلوتها فی حجرتها و صلوتها فی مخدعها افضل من صلوتها فی بیتها «باب ماجاء فی خروج»

(ښځې ته په خپل کور کې د لمونځ کولو ځخه دا غوره او بهتره ده چې په خپلې کوټې کې لمونځ وکړې او هغې ته په هغه خپل پټ ځاي کې لمونځ کول په کور کې د لمونځ د ادا کولو ځخه غوره دي)

ګورئ دلته ترتیب بلکل سرچپه دي ، د نارینه و له پاره تر ټولو ادنې درجه لمونځ هغه دي چې په تنهایې کې یې وکړې او تر ټولو ښه ورته هغه دي چې د لوی او ستري جَمعې سره یې ادا کړې. خو د ښځې له پاره په ډیر زیات خلوت او یوازیتوب کې لمونځ تر هر بل لمونځ بهتره دي او دغه پټ لمونځ ته نه یوازې د جماعت په

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمانځه ترجیح ورکړل شوي بلکه دهغې لمانځه څخه ورته نور هم افضل ویل شوي دي چې د هغې څخه د مسلمان لپاره بل ستر نعمت نه شته. یعني د نبوي مسجد دهغه جماعت څخه هم ، چې امام یې په خپله د انبیاو امام محمد صلي الله علیه وسلم و. اخر ددې توپیر او امتیاز علتونه څه دي؟ همدا دي که نه چې شارع د ښځې د بیرون راوتل نه خوښوي او په جماعت کې یې دښځو او نرود خلط کیدو څخه مخنیوي کړې خو لمونځ یو مقدس عبادت دي او مسجد یو مقدس ځاي. حکیم شارع د جنسونو د اختلاط نه د مخنیوي په خاطر د خپلي خوښي ځرګندونه د فضیلت او نه فضیلت په توپیر سره په ډاګه کړي خو دداسي پاکیزه کار له پاره یي داسي پاک ځاي ته دښځو د راتګ مخنیوي نه دي کړې. په حدیث کي چي دغه اجازه په کومو الفاظو سره راغلي هغه د شارع په بې مثله حکیمانه شان باندي دلالت کوي فرمایي:

[لا تمنعوا اماء الله مساجد الله اذا استاذنت امراة احدکم الی المسجد فال یمنعها« بخاري و مسلم»]

(د الله تعالي بندګاني «ښځي» د الله تعالي مسجدونو ته د ورتلو څخه مه منه کوئ کله چي ستاسو څخه دکوم یوه ببیي مسجد ته د تللو اجازه وغواړی نو تاسو هغوي مه منه کوئ.

[لاتمنعوا نساءکم المساجد و بیوتهن خیر لهن«ابوداود»]

(خپلي ښځي مسجدونو ته د تللو څخه مه منه کوئ خو دهغوي کورونه د هغوي له پاره ډیر غوره دي.) ددې الفاظو څخه دا په ډاګه کیږی چي شارع خو ښځي مسجدو ته دتللو څخه نه منه کوی ځکه چي مسجد ته د لمانځه له پاره تګ څه بدکار نه دي چي ناروا ورته وویلي شي خو مصالح ددې غوښتنه نه کوي چي په مساجدو کې د نر او ښځو جماعت یو ځاي ودریږي.په دې اساس هغوي ته یې د ورتللو اجازه خو ورکړې خو دایې نه دي ویلي چي ښځي مسجدونو ته ولیږئ ، یا یې د خپلو ځانونو سره راوړئ بلکه یوازې همدومره یې ویلي دي چې که چیرې هغوي افضل لمونځ پریږدي او د ادنې لمونځ له پاره مسجد ته راځي او ددې له پاره اجازه وغواړي نو مه یې منه کوئ. سیدنا عمر رضی الله عنه چې د اسلام د روح ډیر راز پیژندونکي و د شارع دغه حکمت یې ښه پیژ انده لکه چي په موطا کي راغلي دي چي د هغه ښځه عاتکه بنت زید به تل دهغه سره په جنجال کې وه. امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه نه غوښتل چې هغه دې مسجد ته ولاړه شی خو هغې به په تللو اصرار کاوه کله به چې هغې اجازه غوښتله نو هغه به په سهي ډول په نبوي حکم عمل کاوه او خاموشه به پاته کیده. مقصد به یې داو چې زه تا نه منه کوم خو په ډانګ پیپلي توګه به یې اجازه هم نه ورکوله.
او هغه به هم په خپله خیره پښه ولاړه وه ، ویل به یې په الله تعالي سوګند چې زه به ځم ، تر هغې چې په ځرګندو الفاظو باندې منه نه کړل شم [... دا یوازې دعمر رضی الله عنه د ښځې حال نه و ځکه په نبوي دور کې ډیرې زیاتې ښځې د جمعې د لمانځه له پاره مسجد ته تللې. په ابوداود کې راغلي چې په نبوي مسجد کې به زیات وخت د ښځو دوه دوه صفونه جوړیدل.]

مسجد ته د تللو شرایط:

مسجد ته د تللو سره څو شرائط هم تاکل شوي دي دهغوي څخه لومړی شرط دادي چي ښځې دې د ورځې په وختونو کې مسجد ته ولاړې نه شی. بلکه یوازې په هغو لمونځونو کې دې ګډون وکړې چې په تیاره کې اداء کیږي یعني د ماسختن او سهار لمونځونه:

[عن ابن عمر رضی الله عنه قال قال رسول الله صلي الله علیه وسلم ائذنوا للنساء بالیل الي المساجد «ترمذي»]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(د ابن عمر رضی الله عنه نه روایت دي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم وفرمایل چې: د شپې په وخت کې ښځوته اجازه ورکړئ چې مسجدونو ته ولاړې شي.)
[قال نافع مولی ابن عمر کان احتصاص الیل بذالک لکونه استرو اخفی]
(د سیدنا عمر رضی الله عنه شاګرد نافع وایي چې د شپې تخصیص یې په دې خاطر ورکړې چې د شپې په تیاره کې په ښه توګه پرده خوندي پاته کیږي)
[عن عایشة رضی الله عنها قالت کان رسول الله صلي الله علیه وسلم لیصلی الصبح فینصرف النساء متلففات بمروطهن مایعرفن من الغلس]
(سیدة عایشة رضی الله عنها فرمایي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به د سهار لمونځ په داسې وخت کې کاوه چې ښځې به د لمانځه وروسته په خپلو څادرونو کې داسې را تاوې وې چې په تیارې کې به نه پیژندل کیدې.)[د ترمذي په یوه حدیث کې دا هم راغلي چې د لمانځه د ادا کولو وروسته به نبي اکرم صلی الله علیه وسلم او ټول نارینه لمونځ کونکې تر هغې ناست پاته کیدل تر څو به چې ښځې په مکمله توګه نه وې را وتلې.]
دویم شرط یې دادې چې مسجد ته به د زینت سره نه را ځي او نه به د راتګ په وخت کې خوشبوي استعمالوي.
عایشة رضی الله عنها فرمایې چې یو ځل رسول الله صلی الله علیه وسلم په مسجد کې ناست و چې د مزینه د قبیلې یوه ډیره سینګار کړل شوې ښځه د نازو نخرو سره راغله ، نو نبي کریم صلی الله علیه و سلم سمدستي و فرمایل چې:
اې خلکو ! خپلې ښځې د زینت ، سینګار او نازو او نخرو سره مسجد ته د را تللو څخه منه کړئ « ابن ماجه باب فتنه النساء»
دریم : د خوشبوي په هکله فرمایې چې په کومه شپه چې تاسې په لمانځه کې د شرکت له پاره راځئ نو په هغې شپه د راتګ په وخت کې هیڅ ډول عطر مه استعمالوئ بلکه په ساده لباس کې راشئ هغه ښځه چې عطر استعمالوي او لمانځه ته راشي نو د هغې لمونځ نه کیږي «موطا باب خروج النساء الی المساجد»
څلرم شرط دادې چې ښځې دې د سړیو په صفونو کې ځان نه ورګډوي او نه دې مخکې صفونو کې دریږي هغوي باید د سړیو د صفونو وروسته و دریږي لکه چې فرمایې:
[خیر صفوف الرجال اولها او شرها اخرها و خیر صفوف النساء اخرها و شرها اولها]
(د نارینه و له پاره بهترین صف لمړی صف دي او بدترین صف وروستي صف دي او د ښځو له پاره بهترین مقام په اخري صفونو کې او بدترین مقام په لمړیو صفونو کې دي)
دجماعت د لمانځه په هکله سیدنا رسول الله صلی الله علیه وسلم دغه قاعده ټاکلې ده چې: (ښځې او نردې په یوه ځاي په ګډه دریدو سره لمونځ نه ادا کوي که څه هم هغه میره او ښځه او یا مور او زوي هم وي.)
د انس رضی الله عنه وینا ده چې زما نیا ملیکه رضی الله عنها سیدنا رسول الله صلی الله علیه وسلم ته میلمستیا وکړه له خوراک او څښاک وروسته رسول الله صلی الله علیه وسلم د لمانځه له پاره و درید زه او یتیم « دا غالبا چې د سید انس رضی الله عنه د ورور نوم دي» د محمد صلی الله علیه وسلم پسې وروسته ودریدو او زمونږ نیا ملیکه رضی الله عنا زمونږ نه وروسته د ودریدا « ترمذي»
د سیدنا انس رضی الله عنه څخه یوبل روایت دي چې فرمایې رسول الله صلی الله علیه وسلم زمونږ کور کې لمونځ ادا کړ زه او یتیم د هغې پسې و دریدو او زمونږ مور ام سلیم رضی الله عنها زمونږ پسې وروسته ودریده « بخاري»

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابن عباس رضی الله عنه څخه روایت دي چي یو ځل رسول الله صلي الله علیه و سلم د لمانځه له پاره راپورته شو زه دهغي تر شنګ و دریدم او بي بي عایشة رضی الله عنها زمونږ پسي و دریده « نسایي باب موقف الامام اذا کان معه صبی او امراة»

پنځم شرط دادي چي ښځي دي په لمانځه کي اواز نه پورته کوی قاعده دغسي ټاکل شوي چي که چیري امام څه اشتباه وکړي نو دهغي دتنبیه کولو له پاره سړي سبحان الله وایي او ښځي دي لاس و ټکوي «بخاري»

ددي ټولو حدودو او قیودو تر څنګ چي کله سیدنا عمر رضی الله عنه ته په مسجد کي دښځو ا و نرو د خلط کیدو اندیښنه پیدا شوه نو هغي مسجد کي دښځو له پاره یو ځانته دروازه ولګوله او سړي یي په هغي دروازې د تللو څخه منه کړل « ابو داود باب اعتزال النساء لي المساجد عن الرجال».

په حج کي دښځو له پاره اصول:

د اسلام دویمه ستره ټولنیزه فریضه د حج تر سره کول دي. دا د نارینه و په څیر په ښځو هم فرض دي مګر د امکان تر حده یي ښځي د طواف په وخت کي د نارینه و سره له ورګډیدو څخه منه کړی دي په بخاري کي د عطار څخه روایت دي چي په نبوي دور کي به ښځو د نارینه و سره یو ځاي طواف کاوه خو یوله بله سره به یي له ورګډویدو څخه ځان ژغوره «باب طواف النساء»

په فتح الباري کي د ابراهیم نخعي څخه روایت دي چي سیدنا عمر رضی الله عنه به د طواف په وخت کي دښځو او نرو د ګډو ډیدو څخه مخنیوي کاوه ، یو ځل هغه رضی الله عنه یو سړي دښځو په ډله کي وکوت نو ویي نیوه او په دُرّو یي وواهه « فتح الباري دریم ټوک ۳۱۲ م مخ»

په موطا کي راغلي چي عبد الله بن عمر رضی الله عنه به خپله ښځه او کوچنیان د مزدلفي څخه وختي منی ته لیږل ترڅو چي د خلکو د راتګ تر مخه د سهار د لمانځه او رَمي (شیطان ویشتلو) څخه فارغه شي. همدا راز د سیدنا ابوبکر رضی الله عنه لور اسماء رضی الله عنها به د سهار په تیاره کي مني ته تشریف یوړ ځکه چي د نبي کریم صلی الله علیه وسلم په عهد کي د ښځو له پاره همدغه دستور و « موطا ابواب الحج باب تقدیم النساء والصبیان»

د جُمعي او اخترونو په لمونځونو کي د ښځو ګډون:

په اسلام کي چي څومره اهمیت د جُمعي او اخترونو لمونځونه لري هغه د بیان محتاج نه دی ، دهغي د اهمیت په نظر کي نیولو په اساس شارع ددي غونډو له پاره په ځانګړي توګه هغه شرط له منځه وړي چي په عامو لمونځونوکي یي پر ښځو عاید کړي و. یعني دا چي دورځي دي په جماعت کي نه شریک کیږی که څه هم د جَمعي لمانځه له پاره دغه ډول صراحت شوي چي ښځي د جَمعي د فرضیب څخه مستثنی دي « ابوداود باب الجمعة»

په اخترونو کي هم دښځو ګډون ضروري نه دي خو که هغوي غواړي نو د جُمعی د لمونځونو د نورو شرایطو دپه نظر کي نیولو سره په دغو لمونځونو کي هم ګډون کولي شي. د حدیث څخه دا ثابته ده چي رسول الله صلی الله علیه وسلم به پخپله خپلي بیبیاني د اخترونو د لمونځونو له پاره بو تللي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

[عن ام عطية قالت ان رسول الله صلی الله عليه وسلم كان يخرج الا بكار و العواتق و زوات الخدور و الحيض فی العيدين فاما الحيض فيعترلن المصلی و يشهدن دعوة المسلمين « ترمذي . باب خروج النساء فی العيدين»
د ام عطيه رضی الله عنها څخه روايت دي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم به ځواني او پيغلي نجوني اوپه کور کې ناستې او په مياشتنۍ ناروغتياو ککړې ښځې هم په اخترونو کې له ځان ه سره لمانځه ته وړلې. کومې ښځې به چې د لمانځه وړ وي هغوي به لمونځ کاوه او کومې به چې د لمانځه وړنه وې نو هغوي به په ځانته ځاي کې ناستې وې اوپه دعاکې به يې ګډون کاوه.)
[عن ابن عباس رضی الله عنه ان النبی صلی الله عليه وسلم كان يخرج بناته و نسائه فی العيدين « ابن ماجه ، با ب خروج النساء فی العيدين»
(د ابن عباس رضی الله عنه څخه روايت دي چې نبي كريم صلی الله عليه وسلم به خپلې لوڼې او بيبيانې د اخترونو لمونځونو له پاره له ځانه سروه بوتلې.)

د قبرونو زيارت او د جنازې په لمونځونو کې ګډون:

د يوه مسسلمان د جنازې په لمانځه کې ګډون کول کفايي فرض دي او د هغې په اړوند چې کوم تاکيدي احکام راغلي د يوهو خلکو څخه پټ نه دي خو دا ټول د نارينه و له پاره دي. ښځې يې په جنازو کې د ګډون څخه منه کړې دي ، که څه هم په دې ممانعت کې سختي نه شته او کله کله يې اجازه هم ورکړې خو د شارع دارشاداتو څخه په ډاګه کيږي چې په جنازو کې د ښځو ګډون کول د کراهت نه خالي نه دي. په بخاري کې د ام عطيه رضی الله عنها څخه روايت دي چې:
[نهينا عن اتباع الجنائز و لم يعزم علينا] «باب اتباع النساء الجنازه»
(مونږ يې د جنازو سره د تللو څخه منه کړي يو خو په سختۍ سره نه)
په ابن ماجه او نسايي کې روايت دي چې رسو ل الله صلي الله عليه وسلم په يوې جنازې کې شريک و او يوه ښځه په نظر راغله ، سيدنا عمر رضی الله عنه هغه ورټله ، رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل :[يا عمر دعها](اي عمره ! پريږده يې !)
په ډاګه ده چې دا ښځه به د مړي د خپلوانو څخه وه ،او د غم د ډيروالي په خاطر به د جنازې سره تلله ، نبي كريم صلي الله عليه و سلم د هغې د جذباتو او احساساتو مراعات وکړ او سيدنا عمر رضی الله عنه يې د هغې د ترټلو نه منه کړ.
دقبرونو دزيارت کولو هم هدغه حال دي ،ښځې ډيرې نرم زړې وي ، د خپلو مړو خپلوانو غم د هغوي په زړونو کې ډيروي نو د هغوي جذبې او احساسات په مکمله توګه تر پښو لاندې کول د شارع له نظره درست کار نه دي خو دايې په ډانګ پيبلي فرمايلي چې قبرونو ته د ښځو ډير زيات ورتلل منه دي.
ترمذي کې د ابو هريرة رضی الله عنه څخه روايت دي چې:
[لعن رسول الله صلی الله عيله وسلم زوارات القبور] « باب ماجاء فی اكراهية زيارة القبور »
(رسول الله صلی الله عليه وسلم قبرونو ته ډيرې زياتې ورتلونکو «ښځو» باندې لعنت ويلې دې.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سيدة عايشه رضی الله عنها د خپل ورور عبدالرحمن بن ابی بکر قبر ته ولاړه او ويې ويل :[والله لو شهدتک مازرتک] (په الله سوګند که چیرې زه ستا د وفات په وخت کې موجوده واې نو اوس به ستا د قبر زيارت ته نه واې راغلې«ترمذي باب ماجاء فی زيارت القبور للنساء»)
د انس بن مالک رضی الله عنه څخه روايت دې چې نبي کريم صلی الله عليه وسلم يوه ښځه د قبر تر څنګ ناسته په ژړا و ليده نو هغه يې منه نه کړه بلکه يوازې يې دا ورته وويل چې [اتقي الله و اصبري] (د الله څخه ووېرېږه او صبر وکړه)
په دې احکامو غور وکړئ « لمونځ يو مقدس عبادت دې ، مسجد يو پاک مقام دې، په حج کې انسان د ډېرو پاکو فکرونو سره د الله تعالې په دربار کې حاضرېږي . قبرونو ته په ورتګ او جنازه کې د حاضريدو څخه د انسان مخې ته د مرګ فکر ار ژوندې کيږي او د غم او الم وريځې پرې خپرېږي ، دا ټولې هغه پيښې او فرصتونه دي چې جنسي جذبات په کې بلکل له منځه تللي وي او که پاته هم وي نو د نوروړپاکو جذباتو تر اغيز لاندې راځي. خو ددې تر څنګ بيا هم شارع په دغسې ټولنو او غونډو کې د نارينه و او ښځو ګډوډ او خلط کيدل نه خوښوي ، د ځاې ، موقع ، داهدافو د پاکوالي او د ښځو د جذباتو د رعايت په ساتلو سره خو هغوې ته د وتلو اجازه ورکړل شوې او په ځينو وختونو کې يې پخپله له ځانه سره وړې خو د حجاب له پاره يې دومره بنديزونه پرې لګولي تر څو د فتنې د راپيدا کيدو ډير لږ احتمالات هم پاته نه شي ، بيا د حج نه اخوا د ټولو نورو اموراتو په هکله يې فرمايلي چې په هغوې کې دښځو ګډون نه کول ډير غوره دې.دکوم قانون چې دغسې رجحان وي ايا تاسې د هغې څخه دا توقع او اميد کولې شئ چې هغه دې په مکتبونو او ليسو کې ، په دفترونو اوکارخانو کې ، په پارکونو او تفريح ځايو کې، په تياترونو او سينماګانو کې ، په قهوه ځايو او نڅا ځايونو کې او .... د نر او ښځو اختلاط ته اجازه ورکړي ؟

په جنګ کې د ښځو ګډون:

تاسې د حجاب په هکله سختې و ليدله ، اوس و ګورئ چې په هغې کې نرمي تر کومه ځايه او د کومو اړتياو په خاطر کيږي.
مسلمانان په جنګ کې اخته کيږی ، دعام مصيبت او غم وخت وي ، وخت غوښتنه کوی چې ولس خپل ټول توان په ټولنيزه دفاع کې صرف کړي. په دغسې حالاتو کې اسلام د ولس لوښو ته اجازه ورکړې چې هغوې دې په جنګی خدماتو کې ونډه واخلي خو ددې تر څنګ دا حقيقت هم دهغوې تر مخه دې چې ښځه د مور جوړيدلو له پاره جوړه شوې د سرغوڅولواو وينې تويولو له پاره نه ده جوړه شوې. دهغې په لاس کې توره او ټوپک ورکول د هغوې د فطرت د مسخ کولو او له منځه وړلو په معنا دې. په دې خاطر هغه ښځو ته د خپل ځان ددفاع په خاطر د تورې او ټوپک د پورته کولو اجازه ورکوې اما په عمومي توګه په عسکرې خدمت کې دښځو را ښکيلول د هغې د پاليسو نه بهر دې ، هغه په جنګ کې د ښځو څخه د غسې خدمت اخستل غواړی چې هغوې دې د زخميانو په زخمونو ملهم کيږدې . تږو خلکو ته اوبه ور ورسوې ، د عسکرو له پاره خوراک تيار کړې او د مجاهيدنو تر شا د کمپونو ساتنه وکړې ، ددې کارونو دتر سره کولو له پاره د پردې حدود ډير راکم کړل شوې دي بلکه ددغه خدماتو تر سره کولو له پاره د لږې اصلاح سره يې هماغه لباس اغوستل شرعا روا دي چې نن ورځ يې عيسايي تبليغي ښځې اغوندې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو احاديثو څخه ثابته ده چي په جنګ کي به پاکي بيبياني او نوري مسلماني ښځي د محمد صلى الله عليه وسلم سره يو ځاي تللي او مجاهدينو ته به يي اوبه ور رسولي او د زخميانو په زخمونو به يي ملهم پټۍ اېښودي او همدغه طريقه د حجاب د احکامو د نازليدو وروسته هم روانه وه.
په ترمذي کي راغلي دي چي ام سليم او دا نصارو نوري ښځي به ډير وخت د نبي کريم صلى الله عليه وسلم سره يو ځاي غزاوا تو ته تللي «بخاري باب حمل الرجل المراة فى الغزو»
همدا راز په بخاري کي راغلي چي يوي ښځي نبي کريم صلى الله عليه و سلم ته عرض وکړ چي ماته دعا وکړه چي زه د بحري غازيانو سره يو ځاي شم هغه ورته وفرمايل [اللهم اجعلها منهم «بخاري»] د احد د غزا په وخت کي چي د اسلام لښکر د ماتي سره مخامخ شو نو سيدي عايشي ا و سيدي ام سليم دواړو به په خپلو ملاګانو مشکونه راوړل او جنګياليو غازانو ته به يي اوبه ورکولي ، سيد انس رضى الله عنه وايي چي په دغه وخت کي ما دغه دواړه بيبياني و کتلي چي پايڅي به يي را پورته کړي وي او په ځغاسته به يي تګ راتګ کاوه او دهغوي ډېنډيو لاندي برخه به ښکاريده «بخاري باب غزوة النساء و قتالهن مع الرجال»]
د يوي بلي ښځي ام سليم په اړه امير المؤمنين عمر رضى الله عنه د نبى کريم صلى الله عليه وسلم دا ونيا را نقل کړي ده [د احد په جنګ کي ما خپل ښي او چپ اړخ ته او هري لوري ته چي کتل نو ام سليم زما څخه د دفاع له پاره په جنګ کي مصروفه په نظر راتلله]
په همدغه جنګ کي ربيع بنت معوذ او دهغي سره ښځينه ډلي د زخميانو په زخمونو ملهم او پټۍ اېښودلي او زخميان به يي پورته کول او د مديني ښار ته به يي رسول « بخاري باب مداوات النساء الجرمي فى العزء»
د حنين په جنګ کي ام سليمي يو خنجر په لاسکي نيولي و او ګرځيدله نبي کريم صلى الله عليه وسلم ورځيني پوښتنه وکړه چي دا د چا له پاره ؟هغي ورته وويل چي که چيري کوم مشرک ماته را نژدي شي نو دهغي ګيډه به په دي و شکوم. «مسلم باب غزوة النساء مع الرجال»
ام عطيه رضى الله عنها په اوو جنګونو کي ګډون کړي و او دکمپ ساتنه ، اود مجاهدينو له پاره د خوراک ښناک تيارول ، د زخميانو او ناروغانو خدمت د هغې په غاړه و .« ابن ماجه باب العبيد و النساء يشهدون مع المسلمين»
د ابن عباس رضى الله عنه وينا ده چي هغه خويندو به چي دغه ډول خدمات تر سره کول هغوي ته به د غنيمت د مال څخه انعام ورکول کيده.
ددي څخه دا اندازه کيږي چي د اسلامي پردي نو عيت د کوم جاهلي رسم او رواج په څير نه دي چي د ښيګڼو او اړتياو له اړخه په کي کمښت يا ډيرښت و نه شي. هلته چي ريښتوني اړتياوي را مخته کيږي هلته د هغي حدود کميږی ، نه يوازي څهره او لاس خلاص پريښوول کيږی بلکه ځيني غړي چي په ستر عورت کي داخل دي که د هغي ځيني برخي هم د اړتياو په وخت کي را بربنډ شي نو کومه ګناه پري نه شته. خو کله چي اړتياوي پوره شي نو حجاب دي بيرته په هماغه حدودو کي را ونغاړي چي په عامو حالاتو کي ورته ټاکل شوي.
لکه څنګه چي دغه پرده جاهلي پرده نه ده په دي اساس دهغي تخفيف هم د جاهلي ازادۍ په څير نه دي. همدا راز د مسلمانو ښځو حال د اروپايي ښځو په څيرهم نه دي چي کله هغوي د جنګ داړتياو په خاطر دکور نه بيرون را ووتلي نو د جنګ د پاي ته رسيدو وروسته يي خپلو حدودو ته د ورتګ څخه انکار وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پای ټکي:

دا د عدل هغه اساسي او منځني مقام دي چې نړۍ دخپل پرمختګ ،خوشحالۍ او اخلاقي امن له پاره ورته اړ او ډېره زیاته اړ ده. لکه څرنګه چې مو په لمړیو پاڼو کې بیان کړل چې نړۍ د زرګونو کالو را هیسې په تمدن کې دښځې یعني د انساني عالم د نیماي برخې د مقام دټاکلو په هکله تیندکونه خوري کله د افراط په لور ځي او کله هم د تفریط په لور. خو ددې دواړو پایلې د هغې له پاره زیانمنې ثابتې شوي. تجربې او مشاهدې په دغه زیان باندې ګواهي ورکوي ، ددغې دواړو انتها و ترمینځ د عدل او وسط ځاي چې د عقل او فطرت عین مطابق او د انساني اړتیاو له پاره بلکل مناسب دي هماغه دي چې اسلام وړاندې کړي. خو افسوس په دې دي چې په موجوده وختونو کې داسې بې شمیره خنډونه را پیدا شوي دي چې دهغې په واسطه خلکو ته د صراط مستقیم پیژندل او دهغې قدر کول ډېر ستونزمن شوي.

ددې خنډونو څخه تر ټولو مهم خنډ دادي چې د اوسنۍ نوې زماني انسان په عامه توګه د «یرقان یا زیړې» په ناروغۍ اخته شوي او د شرق په فرنګي ډوله خلکو باندې ددغې یرقان ناروغۍ یوه بله خطرناکه حمله کړې چې د یرقان ابیض په نامه یاپږي. زه په خپلو دغه سپینو خبرو دخپلو دوستانو او ورونو څخه بښنه غواړم خو هغه څه چې حقیقت دي د هغې په را څرګندولو کې هیڅ ډول مروت باید خنډ و نه ګرځي دا یو واقعي امر دي چې د اسلام هیڅ حکم یا هیڅ مسئله داسې نه شته چې د ثابت شویو علمي څېړنو پر خلاف وي بلکه ډېره سهي خبره داده چې هر هغه څه چې علمي حقیقت دي هماغه پخپله اسلام دي. خو دهغې د کتلو له پاره بې رنګه نظر ته اړتیا ده ترڅو هر شې په هغه خپل اصلي رنګ کې و کتل شي. پراخه نظر ته اړتیا ده ترڅو د هرشي ټول اړخونه و کتل شي ، پراخه زړه او سلیم فطرت ته اړتیا ده ترڅو حقایق لکه څنګه چې دي په هماغه ډول و منل شي او دخپلو غوښتنو د تابع کولو پر ځاي د نفس غوښتنې دهغې تابع کړل شي.
هلته چې دغه شي نه دي موجود نو هلته که علم موجود هم وي خو بې کاره به وي ، رنګین نظر ونه چې څه ګوري په هماغه رنګ کې به یې ګوري چې پر هغې باندې رنګ کړل شوي وي. محدود نظر د مسایلو او معاملاتو یوازې هماغه څنډ ې کتلاې شي چې د هماغې زاویې ترمخه پرتې دي چې دې یې ترې ګوري ، بیا ددې ټولو ترڅنګ علمي څېړنې په خپلو اصلي حالاتو کې تر ډېرې ژورتیا پورې رسیږي چې په هغې هم د زړه تنګیدل او د فطرت کوږوالي خپل اغیز شیندي. هغه د حقایقو څخه غوښتنه کوي چې د هغې د نفس غوښتنې او دهغې د جذباتو او رجحاناتو په موافق پریوزي او که نه پریوزي نو هغه په هغې حقایقو د پوهیدو سره سره بیا هم هغه له نظره غورزوي او دخپلو غوښتنو تابعداري کوي. ښکاره ده چې کله چې انسان په داسې ناروغتیا ککړ شي نو بیا علم ، تجربه ، مشاهده... هیڅ شې هغه ته لارښوونه نه شي کولاې. او د داسې ناروغ له پاره دا نامکنه ده چې هغه دې د اسلام کوم حکم په پوره توګه درک کړي ځکه چې اسلام د فطرت دین ، بلکه پخپله فطرت دي ، د غربي نړۍ له پاره اسلام په دې خاطر ستونزمن ګرځیدلي چې هغوي په دغه ناروغۍ ککړ شوي دي ، دهغوی سره چې څومره علم شته هغه ټول « اسلام» دې خو پخپله دهغوي سترګې او نظرونه رنګین دي او بیا همدغه رنګ په یرقان ابیض باندې تبدیل او د شرق د نوي تعلیم یافته ځوانانو په سترګو باندې را خپور شوي او دغه ناروغتیا هغوي هم دعلمي څېړنو څخه د سهي نتایجو د لاسته راوړو او د ژوندانه مسایلو ته د فطرت په نظر د لیدلو څخه بیګانه کړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوې څخه چې څوک مسلمان دی نو کیداې شي چې هغوې د اسلام په دین ایمان ولري او دهغې په رښتینوالي باندې اعتراف هم وکړي او ددین دجذبې د اتباع څخه هم خالي نه وي.خو هغه غریب به دخپلو سترګو د یرقان سره څه کوي ؟ ځکه هغه څه چې هغه یې په دغې یرقان وهلو سترګو ویني نو د هغې رنګ ورته پخپله د(صبغت الله) «د الله د رنګ» په خلاف ښکاری. بل لامل چې د سهي پوهې په مخ کې خنډ واقع کیږي دادې چې کله هم په عام ډول خلک داسلام په کومه مسئله باندې غور کوي نو په هغه نظام او سیستم باندې په هر اړخیز ډول نظر نه اچوي چې دغه مسئله ورسره اړیکي لري. بلکه د نظام څخه یې په بیلولو او په مجرده توګه تر بحث او څیړنې لاندې راوړي. پایلي یې داکیږي چې هغه مسئله د ټولو حکمتونواو فایدو څخه خالي او تشه په نظر راځي او ډول ډول شکونه ترې را ولاړیږي. د نمونې په توګه د سود په مسئله کې همداسې وشول ، هغه یې د اسلامي «فطرت»د اقتصادي اصولو او ګټیز نظام څخه جدا کړ او په دې ترتیب په زرګونو ستونزې په کې په نظر راغلي ان تردې چې ډیرو سترو سترو پوهانو هم د شریعت د مقاصدو او اهدافو په خلاف په هغې کې د ترمیم یا اصلاح کولو اړتیا محسوس کړه ، غلامي او د ښځو په شمیر کې او همدا راز د زوجنیو په حقوقو او داسې نورو ډیرو مسایلو کې د همدغې بنسټیزې غلطۍ اعاده وکړل شوه او د پردې مسئله هم دهمدغې ناروغۍ ښکار و ګرځیده که چیرې تاسې د ټول عمارت د کتلو پر ځاې یوازې یوه ستنه ووینۍ نو طبیعې ده چې تاسې به حیران شئ چې دا دلته ولې ولاړه ده ، تاسې ته به په هغه ځاې کې دهغې دریدل د ټولو حکمتونو څخه خالي په نظر درشي تاسې به هیڅکله هم پوه نه شئ چې انجنیر ددغه عمارت د جوړښت په خاطر په کوم ډول تناسب سره دا په موزون ډول لګولې ده. د هغې په را پرزولو سره به عمارت ته څومره زیان ورسیږي. د پردې مثال هم بلکل همداسې دې کله چې دا ددغه ټولنیز نظام څخه جدا کړل شي چې ددې عمارت د یوې ستنې په څیر د یوې اړتیا او مناسبت په نظر کې نیولو په اساس نصب کړل شوې نو هغه ټول حکمتونه به د سترګو څخه پناه شی چې ددې پورې تړلي اوپه دې خبره به هیڅوک پوه نه شي چې د انساني نوع ددواړو صنفونو تر منځ دغه امتیازې پولې ولې جوړې کړل شوي دي. نو ددغې ستنو د حکمتونو د ښه پوهیدو له پاره دې ته اړتیا ده چې دغه ټول عمارت یو ځل و کتل شي په کوم کې چې دا ستن نصب شوي ده.

اوس د اسلام له اړخه نافذ شوې ریښتونې پرده سمدستي تر مخ ده او هغه ټولنیز نظام هم ستاسې تر مخ دې دکوم د خوندي ساتلو له پاره یې چې د پردې اصول او مقرارت ټاکلي دي.

ددې نظام ټول هغه ارکان هم ستاسې تر مخ دي چې د هغې سره یې د یو خاص توازن د په نظر کي نیولو په اساس د پردې رکن وریو ځاې کړې دې. هغه ټول ثابت شوي علمي حقایق او څیړنې هم ستاسې تر مخ دي چې پرې ددغه ټول ټولنیز نظام بنسټ ایښودل شوې اوس ددې ټولو د لیدلو وروسته وواياست ایا په کوم ځاې کې تاسې ته کمزوري اوبې اعتدالي په نظر راځي ؟ کوم ځاې داسې دې چې دکومې خاصې ډلې د نظر پرته یوازې په علمي او عقلي بنسټونو هلته کوم اصلاحي وړاندیز وشي ؟ زه په یقین سره دا وایم چې ځمکه او اسمان چې په کوم عدل ولاړ دي ، د کائناتو په نظام کې چې په کوم ډول هماهنګې او مساوات لیدل کیږي ، د یوې کوچنۍ زرې د جوړښت او شمسي نظام په بندش کې چې کو م توازن او تناسب تاسې وینئ نو په همدې توګه اعتدال ، برابري او توازن او تناسپب په دغه ټولنیز نظام کې هم موجود دې. افراط و تفریط چې د انسانی کارونو څخه نه جدا کیدونکې کمزورې ده ، دهغه څخه دغه نظام په مکمله توګه پاک دې. په دې کې د اصلاح وړاندیز کول د انسان د توان او عقل نه بیرون دي. انسان د خپل خام عقل د مداخلي په اساس که چیرې په دې کې ډیر کم وړاندې وروسته وکړي نو دهغې د اصلاح پر ځاې به دهغې توازون ګډوډ کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افسوس چې له ماسره داسې وسایل نه شته چې خپلو هغه انسانانو ورونو ته خپل اواز ور ورسوم چې په امریکه ، روسیه ، جاپان او اروپا کې اوسیږي ، هغوي د یوه سهي تمدني نظام د نه لاسته راوړو په اساس خپل ژوند دتباهۍ سره مخ کړې او تر څنګ یې د نړۍ د نورو ولسونو دتباهۍ موجب هم ګرځیدلي . کاشکې چې ما تر هغوي پورې دغه د ژوند اوبه وررسولاې شواې چې هغوي ورته تږي ناست دي که څه هم هغوي دغه تنده نه شي محسوسولاې. بیا هم زمونږ د ګاونډیو هیوادونو ، هندوان ، سکهان ، عیسایان ،پارسیان ...زما سره نږدې دي او زیات یې زما په ژبه هم پو هیږي. زه هغو ته بلنه ورکوم چې د مسلمانانو سره د تاریخي او سیاسي دښمنیو او ښنتو په اساس چې کوم تعصب دهغوي په زړنو کې کې د اسلام پر خلاف پیدا شوې دهغې څخه خپل زړونه پاک کړئ او دحق د موندونکو په څیر د اسلام دغه ټولنیز نظام ووینئ چې مونږ پرته د زیادت او کمښت څخه په دغه کتاب کې بیان کړې دې او بیا د غربي ټولنیز نظام سره دهغې موازنه وکړئ د کوم له پاره چې هغوي ډیرې زیاتې منډې ترړې وهي او په اخر کې زما یا د بل چا په خاطر نه بلکه پخپله دخپلې ګټې له پاره پریکړه وکړئ چې د هغوي ریښتوني بړې او سوبه په څه کې ده ؟

ددې وروسته زه د عامو وګړو په لور مخ را ګرځوم او څو ټکې خپلو هغو بې لارې شوو ورونو ته وړاندې کوم چې د مسلمانانو په نوم یادیږي.

زمونږ یو شمیر نوي تعلیم یافته ورونه پورته یاده شوې خبره مني خو وایې چې د اسلام په قوانینو کې د وخت او حالاو په نسبت سره د نرمښت او سختۍ ډیر ځاي شته چې دهغې څخه تاسې پخپله هم انکار نه شئ کولې نو زمونږ غوښتنه یوازې همدومره ده چې د همغې ځاي څخه ګټه پورته کړاي شئ او څرنګه چې د اوسنۍ زماني حالات د پردې په هکله د نرمښت غوښتنه کوی نو دې ته اړتیاده چې مسلماني نجوني مکاتبو او لیسو ته ولاړې شي اولوړې زده کړې وکړي ، داسې روزنه تر لاسه کړي چې په کې ورته د هیواد دتمدني ، اقتصادي ، ټولنیزو او سیاسي مسایلو د حل په لارو کې پوهه وربه برخه شي. او له دې پرته به مسلمانان د ژوند به ځغاسته کې د ګاونډیو څخه وروسته پاته شي او دا اندیښنه راپیدا کیږي چې مسلمانان به ډیر زیات زیانمن شي . همدا راز د هیواد په سیاسی ژوند کې چې ښځو ته کوم حقوق ورکړل کیږی که چیرې په مسلمانو ښځو کې د هغې حقوقو څخه دګټې پورته کول صلاحیت پیدا نه شي او یا دپردې د بندیزنو له امله هغوي دهغې څخه ګټه پورته نه کړاي شي نو دهیواد په سیاسي تله کې به د مسلمانانو وزن ډیر کم پاته شي . وګورئ ! د اسلامي نړۍ پر مختللې هیوادونه لکه ترکیه ، ایران هم د زماني د حالاتو د په نظر کې نیولو سره د اسلامي حجاب په بندیزونو کې ډیره نرمي کړې ده.[....دا لفظ یوازې د بحث له پاره استعمال شوې او که نه هلته تخفیف یا نرمي نه بلکه مسخ شوې ده] او یوازې په څو کالو کې یې له دې څخه ډیرې ګټې تر لاسه کړې دي. که چیرې مونږ هم دهغوي په قدم قدم کیږدو نو اخر په دې کې به څه بدي وي ؟

څومره خطرات چې دلته بیان شوې دې مونږ دا ټول لکه څنګه چې دي همغسې منو ، بلکه که دخطراتو په لست کې ددې لس هومره نور هم ورزیات کړل شی بیا هم په کې څه بدوالي نه لیدل کیږی.په هر حال ددغه ډول کوم خطر په اساس د اسلام په قانون کې ترمیم یا تخفیف کول روا نه دی په اصل کې ددغې ټولو خطراتو نوعیت داډې چې د نموني په توګه تاسې قصدا دخپل حماقت او یا ناپوهۍ په واسطه او یا دخپلې کمزورۍ د مجبوریت له مخې په بیهوده، چټل او مضر چاپیریال کې ژوند کوئ او هلته د صحت د ساتنې د اصولو په اساس تاسې ته ژوند کول نه یوازې ستونزمن دي بلکه د چټلو خلکو په کلي کې د اوسیدو په اساس تاسې ته د ګندګۍ او چټلۍ دخپلولو څخه پرته ژوند کول ستونزمن دي. په دغسې حالاتو کې په ډاګه ده چې د صحت د ساتنې په اصلوو کې د ترمیم یا تخفیف پوښتنه هم نه راولاړیږي که چیرې دغه اصول سهي ګڼئ نو په تاسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرض دي چې دخپل چاپيريال سره مبارزه وکړئ ،پاک او اصلح يې کړئ خو که د مبارزې جرئت او همت نه لرئ او دخپلې کمزورتيا په اساس دخپل چاپيريال تر اغيز لاندې مغلوب شوئ ، نو بيا راشئ او ولاړ شئ او کومې چتلياوې چې وينئ ځان په کې ښه ککړ کړئ.

اخر ولې ستاسو په خاطر د صحت او روغتيا په قوانينو کې ترميم او اصلاح وشي ؟ او که چيرې په ريښتيا سره تاسې هغه قوانين غلط ګڼئ او دهغې غلاظت او چتليتا سره ستاسې طبيعت بلد شوې دې نو بيا تاسې دخپل ځا ن له پاره څنګه مو چې خوښه وي قانون جوړ کړئ ، د پاکۍ او طهارت په قوانينو کې د هغې خلکو د غوښتنو له پاره هيڅ ځاې نه شته چې د چتلتيا له پاره ميلان ولري. په دې کې هيڅ شک نه شته چې د هر بل قانون په څير اسلامي قانون هم په دې خبره ټينګار کوي چې د سختۍ او نرمښت په هکله د پريکړې کولو له پاره حالات په هماغه نظر او هماغه روح سره وکتل شي چې د اسلام نظر او د اسلام روح دې. د يوه مختلف ليد څخه دحالاتو کتل او بيا په هغه کې د تخفيف د قينچې په استمال سره د هغې په قانوني موادو حمله کول د تخيف په تعريف کې نه راځي بلکه دابنکاره او صريح تحريف دې. کومو حالاتو ته چې د غير اسلامي افکارو له اړخه ليدل کيږي او بيا په اسلامي قانون کې د تخفيف غوښتنه کيږي خو که د اسلامي فکر له اړخه وليدل شي نو دا پريکړه به وکړل شي چې په دغه حالاتو کې د تخفيف يا نرمښت نه بلکه شدت او سختوالي ته اړتياده. نرمښت يوازې هغه وخت کيدلاې شي چې د قانون اهداف د نورو لارو څخه نه تر سره کيږي. بلکه نور ټول قوانين دهغې د له منځه وړلو له پاره کار کوي او دهغې مقاصدو د تر لاسه کولو ټول مدار يوازې په تحفظاتو ولاړ وي نو په داسې وخت کې يوازې هغه څوک د تخفيف يا نرمښت خيا ل کولاې شي چې د قانون د روح څخه بلکل نا خبره وی.

په مخکينيو پاڼو کې مونږ په پوره تفصيل سره بيان کړل چې د اسلامي ټولنيزو قوانينو هدف د ازدواج د ظوابطو ساتنه ، د جنسي انتشار مخنيوي او د غير معتدلو شهواني تحريکاتو له منځه وړل دي. ددې مقصد په خاطر شارع درې تدبيرونه ښوولي دي.

لمړی د اخلاقو اصلاح:

دويم تعزيري يا جزايي قوانين:

دريم انسدادی يا د مخنيوی تدبيرونه (ستر و حجاب).

دا په حقيقت کې درې ستنې دي چې دغه عمارت پرې درول شوېدې او دهغې په ټينګښت کې د عمارت ټينګښت او ځواک نغښتې دې او دهغې د منځه وړل او نړيدل د ټول عمارت د را پرزيدو سبب ګرځي. راځئ چې اوس د خپل هيواد(هندوستان) په موجوده حالاتو باندې نظر وکړو او ووينو چې ددغې درې واړو ستنو حال دلته څه ډول دې ؟

تر هرڅه لمړی خپل اخلاقي چاپيريال ته نظر واچوئ تاسې په هغه هيواد کې اوسئ چې اويا سلمه نفوس يې ستاسې د پخوانيو او وسنيو لنډپاليو او کمزورتياو په اساس تر اوسه پورې غير مسلمان دي. او يو غير مسلمان قوم پرې حکمراني کوي او يو غير اسلامي تهذيب پرې د سيلۍ او توپان په څير را خپور شوې دي. غير اسلامي اخلاق او د غير اسلامي تهذيب تخيلات د ساري ناروغيو په توګه ټوله فضا په خپله غيږ کې نيولې او هوا يې زهرجنه کړې ده او دهرې لورې يې تاسې راګير کړې ياست ، د فحش او بې حيايې دکومو خبرو تخيل چې څوکاله وړاندې يې ستاسې وينښتان را نيغول اوس دومره عام شوې دې چې تاسې يې ورځني کارونه ګڼئ. ستاسې کوچنيان په ورځني اخبارونو ،مجلو او اعلانونو کې فحش عکسونه هره ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويني او د بې حيايي سره عادي کيږي . ستاسي بوډاګان ، ځوانان او کوچنيان ټول سينماو ته ځي چيرته چې د بې حيايي ، لوڅوالي ، بربنډتوب او شهواني محبت څخه پرته نور څه زيات په زړه پورې نه شته. پلار او زوې ، ورور او خور ميندې او لوڼې يو د بل په اړخ کې کيني او په ډاګه د مُچولو ا و غاړې غړي کيدو ،او د اختلاط او لوبو صحنې ويني او هيڅ شرم پرې نه محسوسوي. اخري درجه هيجان باروڼکې او چټلې سندرې په کور کور او دکان دکان کې اوريدل کيږي او د هيچا غوږ ددغسې اوازونو د اوريدو څخه خوندي نه دې. د هندې او فرنګي ټولنو د لوړو طبقو ښځې په نيم لوڅو کاليو کې ګرځي را ګرځي او سترګې ددغه ډول کاليو سره اوس دومره عادي شوې چې هيڅوک په کې دبې حيايي احساس هم نه کوي. د اخلاقو هغه تصور او نمونې چې د غربي ښوونې او روزنې سره يو ځاې خپريږي د هغې په اساس نکاح يو له منځه تللې زوړ او فرسوده رواج ، زنا يوه تفريح، د نرو اوښځو تر منځ اختلاط نه يواځې د نيوکې وړ نه بلکه يو ستايل شوې کار، طلاق يوه لوبه ، ازدواجي فرائض يو نه زغميدونکې تړون ، توالد او تناسل يو حماقت او بې عقلي ، د ميړه اطاعت يو ډول غلامي ، ښځه کيدل يو مصيبت او معشوق کيدل يو خيالي جنت ګڼل کيږي.

بيا په خپل ولس باندې دهمدې چاپيريال اغيز ووينئ چې څومره دئ ؟ ايا ستاسي په ټولنه کې اوس د سترګو ټيټوالي «غض بصر» چيرې هم شته؟ ايا په لکونو انسانانو کې داسې انسان پيدا کيږي چې د پرديو ښځو ښايست د ليدلو څخه دخپلو سترګو دښکته کولو پروا وکړي ؟ ايا په ډانګ پيېلې توګه د سترګو اوژبې زنا نه کيږي ؟ ايا ستاسي ښځې هم د تبرج الجاهليه او د زينت ځرګندونې او دښکلا د ښوونې څخه ځان ژغوری ؟ ايا نن ستاسي په کورنو کې هم هماغه ډول لباس نه اغوستل کيږي د کوم په اړه چې سيدنا رسول الله صلي الله عليه وسلم فرميلې چې:

[نساء کاسيات عاريات حميلات مائلات ؟]

ايا تاسي خپلې خويندې، لوڼې او ميندې په هماغه لباس کې نه وينئ چې يوه مسلمانه ښځه يې د ميړه پرته د بل چا په مخ کې نه شي اغوستلې ؟ ايا ستاسي په ټولنه کې د فحش داستانونه او دمحبت چټلې پيښې پرته له کومې ستونزې نه اوريدل او نه ويل کيږي ؟

ايا ستاسي په غونډو کې دخپلې بد فعلۍ په بيانولو څوک هم څه شرم محسوسوي؟

نو که حال همدا وی نو ووايئ چې د اخلاقو د پاکوالي هغه لمړنۍ تر ټولو کلکه ستنه کله باقي پاته کيږی په کومه چې د اسلامي ټولنې عمارت جوړ شوې و ؟

اسلامي غيرت تردې حده پورې له منځه تللې چې مسلمانې ښځې يوازې د مسلمانانو نه بلکه د کافرو په ناروا تصرف کې هم ورغلې دې يوازې د انګريزانو په حکومت کې نه بلکه په اسلامي رياستونه کې هم دغه ډول پيښې په ښکاره توګه کيږي. مسلمانان دغه پيښې ويني خو وينه يې په جوش نه راځي ، داسې بې غيرته مسلمانان هم شته چې خپلې خويندې يې د غير مسلمانو په تصرف کې دي او هغوې په فخر سره دا وايي چې زه د هغه فلانکي کافر خپلوان او اوښې يم [دا پيښه د هند په جنوب کې شوې ، زما يو دوست ماته ډيرې دغسې افسوسناکې پيښې بيان کړې . په شرقي هند کې يوې په نوم مسلمانې ښځې د يوه غير مسلمان شتمن سړي سره په ډانګ پيېلې اړيکې درلودل او د هغې په پايلو کې هغه ډير دولت او مال خاونده شوه ، زما دوست وايي چې ډير څله ځايي مسلمانانو .. په نوم مسلمانانو ...په دې ډيره خوښې ښکاره کوله چې د يوه غير مسلمان څخه يو مسلمان ته دومره دولت په لاس ورغلې دې.]

ايا ددې وروسته هم د بې حيايي او اخلاقي انحطاط کومه درجه پاته کيږی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د دغې دویمې ستنې حال ووینئ ، د ټول هندوستان څخه د اسلامي تعزیراتو قانون په مکمله توګه لرې کړل شوې دي ، د زنا او قذف حد نه په اسلامي ریاستونو کې نافذ دي او نه په انګلیسي هند کې. یوازې دا نه ده بلکه هغه قانون چې نن په هیواد کې نافذ دي په هغه کې زنا ته د جرم په حیث نه کتل کیږي.که چیرې کومه نیکه او شریفه ښځه یا نجلۍ څوک تیر باسي او دهغې د بد کاره کولو هڅه وکړي نو له تاسره هیڅ داسې قانوني ذریعه نه شته چې دهغې په واسطه دهغې عزت خوندي وساتل شی. که چیرې څوک په یوې بالغې ښځې سره دهغې په خوښه ناروا عمل «زنا » وکړي نو تاسې د قانون له مخې هغه ته سزا نه شئ ورکولای. که چیرې کومه ښځه په ډاګه په بدکارۍ «زنا » لاس پورې کړي ، قانون یوازې د زنا بالجبر مخه نیسي خو هغوې چې په قانون پوهیږي دهغو څخه و پوښتئ چې د زنا بالجبر ثبوت وړاندې کول څومره ستونزمن کار دي.
دنکاح شوې ښځې غولول او وړل هم جرم دي خو د انګریزي قانو پوهانو څخه و پوښتئ چې که چیرې نکاح شوې ښځه په خپله خوښه د چا په کور ورننوځي نو دهغې له پاره ستاسې دبادارنو په محکمه کې څه ډول قانون شتون لري ؟
غور وکړئ دغه دواړه ستنې له منځه تللي او س ستاسې د ټولنې ټولنیز نظم یوازې په یوې ستنې ولاړ دي. ایا تاسې دغه ستنه هم له منځه وړل غواړئ ؟ له یوه اړخه د پردې هغه زیانونه دي چې تاسې ورته پورته ګوته نیولې ده او د بله اړخه د پردې په لرې کولو کې د اخلاقي او ټولنیز نظام مکمله تباهي نغښتې ده ، اوس ددې دواړو تر منځ موازنه وکړئ ، مصیبتونه خو دواړه دی. په هر حال د دواړو څخه به یو اخلئ اوس تاسې پخپله دخپل زړه څخه فتوې واخلئ چې په هغې دواړو کې کوم مصیبت کوچنې او ورو کې دي؟
نو که چیرې پریکړه د وخت او زمانې په حالاتو باندې منحصره وي نو زه وایم چې ددې ځاې حالات د پردې په تخفیف باندې نه بلکه د نورو ډیروکلکیدو اهتمام او غوښتنه کوي ، ځکه چې ستاسې د ټولنیز نظام د ساتنې دوه ستنې پخوا تردې له منځه تللي او اوس د هغې تکیه او اعتماد یوازې په یوې ستنې باندې دي.
د تمدن ، اقتصاد او سیاست ټول مسایل او ستونزې به تاسې حل کوئ نو سر په لاسو کې و نیسئ او فکر وکړئ چې ایا د اسلامي حدودو په داخل کې ددې د حل نورې کومې لارې هم پیدا کیږي؟ خو اوس هغه پاته ستنه چې وار تر مخه ډیره کمزورې شوې ددې نه زیاته مه کمزورې کوئ. په دې کې د تخفیف کولو د مخه لړ تر لړه دومره توانایي پیدا کول په کار دي چې که چیرې کومه مسلمانه ښځه بې نقابه وي او دهغې لورې ته د بدو کتلو دپاره دوه سترګې موجودې وي نو هلته باید د هغې سترګو د ویستلو له پاره پنځه لاسونه هم موجود وی.
پای.

د استاد قریب الرحمن سعید نوري پښتو ژباړې:

1. اسلامي سیات.(مولانا ګوهر الرحمن«رح») (چاپ شوی)
2. اسلامي ریاست.(مولانا ابوالاعلي مودودي «رح»)(د چاپ لاندې)
3. خلافت او ملوکیت..(مولانا ابوالاعلي مودودي «رح»)(چاپ شوی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

4. پرده..(مولانا ابوالاعلي مودودي «رح»)(چاپ شوی)
5. د حديثو د انکار نه د قران تر انکاره پوري. (مولانا عبدالسلام رستمي «رح»)(چاپ شوی)
6. دنبوت پائ. (مولانا عبدالسلام رستمي «رح»)(د چاپ لاندي)
7. دصلاح الدين يوبي ريښتني پيښي (دايمان پلورونکو داستان) (التمش) (د چاپ لاندي)
8. د رسول الله(ص) د انقلاب حکمت.(سيد اسعد ګيلاني «رح»)(چاپ شوی)
9. يو شمير نوري کوچنۍ رسالي (په اردو او پښتوژبو) چي نومونه يي زما په ليکنو کي کتلائ شئ.
10. زيات شمير پښتو مضامين او دانګليسي او د اردو ژبو څخه ژباړل شوي او هم په انګليسي ژبه سياسي شنني ، مقالي او ليکني چي په پښتو او نګليسي ژبو ورځپاڼو او يو شمير اونيزو او مياشتنيزو کي خپاره شوي دي. (په خواشينۍ سره چي ريکارډ يي له ژباړن سره نشته.)

د ژباړي پای

قريب الرحمن سعيد

د ۱۳۸۸ لمريز هجري کال د اسد مياشت.

۲۰۰۹ زيږديز کال د اګست مياشت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library